

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

Adoptă o atitudine curajoasă în fața fricii

Joyce Meyer

Traducere: Ionela Ilie

Alfa Omega Publishing
2023, Timișoara

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

Adoptă o atitudine curajoasă în fața fricii

Joyce Meyer

Publicată în original în limba engleză sub titlul:

Do It Afraid

Hachette Book Group

Copyright © 2020

Joyce Meyer

Tradusă în limba română și publicată cu autorizare.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din traducerea

Dumitru Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Ilie

Corectură: Daniela Groza

Tehnoredactare: Camelia Mocofan

Prelucrare grafică: David Stoica

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Meyer, Joyce

Acționează în ciuda fricii : adoptă o atitudine curajoasă în ciuda fricii / Joyce Meyer ; trad.: Ionela Ilie. - Timișoara : Alfa Omega

Publishing, 2023

ISBN 978-606-045-343-7

I. Ilie, Ionela (trad.)

159.9

Versiunea în limba română: ***Acționează în ciuda fricii***

Copyright © 2023 Alfa Omega Publishing

Editura: Alfa Omega Publishing

C.P. 1141, O.P. 8

300890 - Timișoara, România

Tel/Fax: + (40) 256-284.912

E-mail: info@alfaomega.tv

Comenzi online: www.alfaomega.tv/librarie

ISBN 978-606-045-343-7

CUPRINS

INTRODUCERE	7
PARTEA 1. ÎNȚELEGEREA FRICII	11
Capitolul 1. E timpul să alegi	15
Capitolul 2. Acționează în ciuda fricii	27
Capitolul 3. Nu mă voi teme	37
Capitolul 4. Gânduri și cuvinte pline de frică	49
Capitolul 5. „Simt” că îmi este frică	61
Capitolul 6. De ce îmi este frică?	71
Capitolul 7. Antidotul pentru frică	81
Capitolul 8. Trăind cu îndrăzneală	91
PARTEA 2. CONFRUNTAREA FRICII	101
Capitolul 9. Înaintând pas cu pas	105
Capitolul 10. Nu ceda în fața îndoielii și nehotărârii ..	115
Capitolul 11. Refuză să regreti trecutul sau să te temi de viitor	125
Capitolul 12. Fă-ți curaj și fii puternic	137
Capitolul 13. Învață să fii sigur și încrezător	151
PARTEA 3. CONCEȚII DESPRE CUM SĂ TE ELIBEREZI DE FRICĂ	161
Capitolul 14. Poți iubi fără frică	165

Capitolul 15. Poți trăi în acceptare	175
Capitolul 16. Poți fi tu însuși	189
Capitolul 17. Poți înlocui frica prin frică	201
Capitolul 18. Poți să nu-ți mai faci griji în priviința banilor	213
Capitolul 19. Poți crede că te așteaptă lucruri bune	227
Capitolul 20. Poți avea încredere în Dumnezeu în orice situație	239
Capitolul 21. Poți să te relaxezi	251
Capitolul 22. Poți construi relații sănătoase	263
Capitolul 23. Poți să te odihnești în promisiunea veșniciei	275
Remarci de încheiere	283

INTRODUCERE

Frica este pretutindeni și afectează pe toată lumea. Aceasta există încă de la începutul vremurilor și va fi aici atât cât va exista și acest pământ. Mulți oameni sunt conduși de frică, dar nu trebuie să fie așa. Se zice că frica (FEAR) este *Falsă Evidență Aparent Reală*. Aceasta este o definiție cât se poate de corectă, deoarece frica se bazează pe minciunile pe care ni le spune diavolul. Atunci când credem aceste minciuni, frica prinde rădăcini în inimile și mințile noastre.

Chiar dacă frica nu va dispărea niciodată definitiv din viețile noastre, noi o putem confrunta și o putem învinge. Curajul nu este absența fricii; este avansarea în prezența fricii. Oamenii curajoși fac ceea ce cred în inimile lor că ar trebui să facă, indiferent ce simt sau chiar dacă mintea le este plină de tot felul de îndoieli și de teamă.

Dacă ar fi să ne facem timp să observăm de câte ori reacționăm cu frică față de oameni și în anumite circumstanțe, am fi uimiți. De asemenea, ne-ar ajuta și să aflăm multe lucruri despre noi înșine. Adesea, oamenii își petrec întreaga viață reacționând la situații în feluri care îi împiedică să fie oamenii care vor să fie cu adevărat, fără să-și dea seama că viețile lor par goale numai fiindcă au permis ca teama să le dicteze deciziile luate.

Dacă te afli într-o cameră și stai la discuții cu câțiva prieteni, când, deodată, altcineva se alătură grupului și te simți intimidat, de vină este numai frica. Această frică ar putea fi irațională, fiindcă e posibil să nici nu cunoști acea persoană, deci nu ar fi niciun motiv pentru care acea persoană să-ți provoace frică. Atunci când se întâmplă astfel de lucruri, reacția ta temătoare ar putea avea legătură cu un anumit

tip de personalitate care îți reamintește de cineva care te-a rănit mai devreme în viață. Sau poate că persoana care te intimidează arată mai bine decât tine sau este mai educată decât tine și acest lucru te face să te simți nesigur. Sau poate că nu ai absolut niciun motiv să te temi în afara faptului că diavolul vrea să te chinuiască. Te-ai putea simți intimidat din mai multe motive, niciunul dintre acestea neavând absolut nicio legătură cu cealaltă persoană.

Într-o astfel de situație, cel mai înțelept ar fi să Îl întrebi pe Dumnezeu de ce ai reacționat astfel și apoi să aștepti ca El să-i vorbească inimii tale. E posibil să primești răspuns imediat, sau e posibil să dureze, dar, dacă vei căuta să te înțelegi pe tine însuși, vei afla adevărul, iar adevărul te va elibera (Ioan 8:32).

Te îndemn să nu te lași condus de frică și să nu o accepți. Însă nici nu e în regulă să trăiești dând vina pe ceilalți pentru suferința ta. Asumă-ți problemele pe care le ai și deschide-ți inima înaintea lui Dumnezeu, iar El te va ajuta, aducând lumină în întuneric (adică în situațiile pe care nu le înțelegi). Dacă poți înțelege frica și modul în care aceasta acționează, te poți elibera de ea.

Prima parte a acestei cărți te va ajuta să înțelegi frica și să recunoști cum funcționează aceasta în viața ta. A doua parte te va ajuta să confrunți frica. În a treia parte, vei învăța despre concepții care să te ajute să te eliberezi de anumite temeri cu care se confruntă oamenii de obicei. Mă rog ca, pe măsură ce vei citi și vei studia această carte, să te eliberezi de frică, căci pentru asta a murit Isus.

Cu toate că frica este de înțeles în anumite situații – în caz de cutremure, uragane, incendii, infecții cu viruși și altele asemenea – faptul că te temi nu schimbă cu nimic experiențele folosite de dușman pentru a ne face să ne fie frică. Frica nu va îmbunătăți niciodată circumstanțele, ci numai ne va seca de puterea de a le confrunța și ne va lipsi și de capacitatea de a gândi limpede în mijlocul acestora. Apostolul Ioan a scris: „Frica are cu ea pedeapsa” (1 Ioan 4:18) și chiar și atunci când e de înțeles să îți fie

frică, aceasta nu face decât să te tulbure.

Frica este unealta preferată a diavolului din trusa lui de unelte a schemelor folosite pentru a fura, a ucide și a distruge planul cel bun pe care îl are Dumnezeu pentru noi (Ioan 10:10). El o folosește pe aceasta pentru a ne împiedica să progresăm în orice domeniu al vieții noastre. El se folosește de aceasta pentru a ne opri, pentru a ne face să fugim de lucrurile pe care ar trebui să le înfruntăm și, pur și simplu, pentru a ne provoca suferință emoțională. Oamenii îi permit fricii să îi controleze în diferite feluri, dar putem decide să nu îi permitem deloc să ne controleze în niciun domeniu, căci „Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.” (2 Timotei 1:7)

PARTEA 1

ÎNȚELEGEREA FRICII

Practic, sunt două căi dintre care poți alege: credința sau teama. Este imposibil să crezi și să nu crezi în Dumnezeu în același timp.

Charles Stanley

Alegând Cuvântul lui Dumnezeu în locul fricii

În copilărie, aveam o dificultate de vorbire care mă făcea să mă simt foarte nesigură pe mine. Într-o zi, pe când eram în clasa a III-a, învățătoarea mea m-a scos în fața clasei și apoi m-a ridiculizat în fața colegilor mei. Acest lucru s-a întâmplat cu zeci de ani în urmă, dar Satana încă se mai folosește de acea amintire pentru a-mi provoca crize de anxietate în minte.

În orice zi, orice aș face devine foarte greu dacă mă lupt cu anxietatea. Așadar, apreciez foarte mult învățăturile lui Joyce din cartea *Acționează în ciuda fricii*.

Eu am ajuns să mă bazez foarte mult pe două versete. Unul dintre ele este Filipeni 4:6: „Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.” Al doilea este: „Pot totul în Hristos, care mă întărește.”

De curând, șeful meu mi-a cerut să vorbesc sincer (în fața colegilor mei) despre provocările cu care ne confruntăm în timpul unei revizii majore a sistemelor din cadrul biroului nostru. Mie mi-ar fi fost mult mai ușor să refuz grațios și să-mi țin părerea pentru mine. Însă știam că Dumnezeu voia să o fac totuși. Parcă mi-ar fi spus: „Dacă vei fi deschisă și sinceră cu privire la ceea ce te frustrează, Eu voi deschide anumite uși care vor duce la niște schimbări pozitive.”

Așa că am făcut-o. Am acționat în ciuda fricii. Apoi am primit numai răspunsuri pozitive. Însă, mai târziu în acea seară, eram atât de neliniștită, încât nu mai puteam adormi! Dușmanul mă ataca încontinuu din toate părțile: Dacă părerea mea nu a fost de folos? Dacă nu fac decât să creez și mai multe probleme la lucru? Însă tot ce trebuia să fac era să cad de acord cu ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu și să încep să rostesc cu voce tare ce spune acesta pentru a înăbuși toate gândurile negative:

Nu voi fi neliniștită, căci Dumnezeu îmi ascultă rugăciunile (Filipeni 4:6). Pot face tot ce am de făcut prin Hristos, care mă întărește (Filipeni 4:13). Dumnezeu este cu mine și nu împotriva mea (Romani 8:31). Mai mare este Cel ce este în mine decât cel ce este în lume (1 Ioan 4:4).

Cuvântul lui Dumnezeu este viață pentru mine. Acesta mă ajută să merg mai departe atunci când simt că vreau să dau înapoi.

LaVondria

CAPITOLUL 1

E TIMPUL SĂ ALEGI

Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta.

Deuteronomul 30:19

Dumnezeu are un plan bun pentru viețile noastre, dar și diavolul are un plan, însă acesta nu este deloc unul bun. Apostolul Ioan a explicat foarte simplu acest lucru, spunând: „Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” (Ioan 10:10) Planul lui Dumnezeu e acceptat atunci când credem ceea ce ne-a spus în Cuvântul Său, iar planul diavolului e acceptat atunci când credem minciunile sale. Diavolul este un mincinos; el este tatăl minciunilor și în el nu este niciun adevăr (Ioan 8:44).

Dumnezeu ne-a oferit liber arbitru, ceea ce înseamnă că putem face ceea ce vrem. Noi avem alegeri de făcut și fiecare alegere luată are un alt rezultat. În Deuteronomul 30:19, Dumnezeu a spus că El ne oferă două opțiuni: viața sau moartea, binecuvântarea sau blestemul. Apoi, ne spune chiar și ce opțiune să alegem. El a spus să alegem viața, „ca să trăiești, tu și sămânța ta”. Chiar dacă ne-a spus ce anume să alegem, El tot ne cere să facem noi alegerea. Planul cel bun al Domnului pentru viețile noastre nu va intra în acțiune în mod automat, și același lucru este valabil și pentru planul rău al diavolului. Noi trebuie să facem o alegere.

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

Poate spui: Cu siguranță că nimeni nu ar alege în mod intenționat planul cel rău al diavolului pentru viața sa. Însă unii oameni chiar îi aleg planul câteodată fiindcă nu îl cunosc pe el și nu cunosc nici căile sale cele rele. Profetul Osea a spus că oamenii lui Dumnezeu sunt distruși din cauza lipsei de cunoaștere (Osea 4:6). Eu am scris această carte pentru a te ajuta să afli despre frică, despre cum funcționează frica în viața ta și despre cum te poți elibera de aceasta ca să nu fii înșelat.

Facem o alegere extrem de importantă atunci când decidem să-L primim pe Isus ca Domn și Mântuitor; după aceea, restul vieții vom face alegeri care sunt conforme Cuvântului lui Dumnezeu. Atunci când ne aflăm într-o situație tensionată la serviciu, putem alege să spunem adevărul și nu o minciună. Când un vânzător nu ne încasează suma corectă pentru ceva ce am cumpărat, noi trebuie să facem ceea ce este corect și să îi atragem atenția că trebuie să plătim mai mult, în loc să tăcem și să ne credem norocoși.

Dacă ar fi să-ți cer să ghicești cine te ispitește să minți sau să taci cu privire la o situație anume de la serviciu, sunt sigură că știi răspunsul. La fel, dacă te-aș întreba cine ți-a sugerat să spui adevărul și să recunoști că datorezi mai mulți bani, sunt sigură că și în acest caz cunoști răspunsul. Însă în ambele cazuri trebuie să alegi ce vei face. Dacă faci alegeri corecte, conforme vocii Domnului, vei fi binecuvântat. Însă, dacă alegi ceea ce știi că e greșit, vei avea de înfruntat consecințe care nu-ți vor fi deloc pe plac.

TRĂIND VIAȚA CEA BUNĂ

Apostolul Pavel a scris:

Căci noi [trebuie să alegem căi pe care El le-a pregătit dinainte] suntem lucrarea Lui [creația lui Dumnezeu] și am fost zidiți în Hristos Isus [născuți din nou] pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte

[le-a predestinat] ca să umblăm în ele [trăind viața cea bună pe care El a prearanjat-o și a pregătit-o pentru noi ca să o trăim].

Efeseni 2:10, Biblia amplificată

Poate că, citind aceste cuvinte, ne gândim: Toată lumea va alege viața cea bună, dar, din păcate, sunt mai mulți cei care nu o aleg decât cei care o aleg. De ce? Deoarece diavolul îi minte și îi face să creadă că tot vor avea rezultate bune chiar dacă fac alegeri greșite. El îi convinge că ei vor fi cei norocoși, care nu vor suferi din cauza alegerilor greșite.

De multe ori în viață, va trebui să alegem dacă umblăm prin credință sau cu teamă.

Biblia spune că păcatul nostru ne ajunge mereu din urmă și că păcatul duce la moarte (Numeri 32:23; Romani 6:23). Această „moarte” nu se referă întotdeauna la curmarea vieții. Mai degrabă se referă la pierderea păcii, a bucuriei și a unei vieți care să merite trăită. Întotdeauna ne putem căi pentru păcatele comise, primind iertarea deplină a lui Dumnezeu, pentru ca apoi să putem trăi o viață bună, dar uneori tot trebuie să suportăm consecințele acțiunilor greșite întreprinse de noi. Dumnezeu poate ierta chiar și pe cineva care a comis o crimă dacă acea persoană se căiește cu adevărat. Familia lui și chiar și familia persoanei pe care a ucis-o îl pot ierta, dar tot va trebui să facă pușcărie. Este important să înțelegem că acțiunile noastre au consecințe.

Trebuie să remarcăm și faptul că în Efeseni 2:10 ni se spune că Dumnezeu ne pregătește o viață bună, dar noi trebuie să pășim în aceasta. Trebuie să alegem calea stabilită de Dumnezeu. El ne atrage mereu spre voia Sa, iar harul Lui e mereu prezent ca să ne ajute să facem ce este bine, dar țin să fim cât se poate de clară cu privire la faptul că Dumnezeu nu ne va obliga niciodată să facem ceea ce este bine. Noi suntem partenerii lui Dumnezeu cu privire la viețile noastre. Noi nu putem să facem ce are El de făcut, iar El

nu va face ceea ce avem noi de făcut. El ne pune înaintea viața și moartea, binele și răul, însă alegerea ne aparține.

De multe ori în viață va trebui să alegem dacă umblăm prin credință sau cu teamă. Cred că aș fi îndreptățită să spun chiar că e posibil să facem această alegere în fiecare zi.

Tatăl meu era un om abuziv, care își controla familia prin teamă. De fapt, diavolul lucra prin el, dar el a fost cel care a făcut alegeri cu privire la modul în care a trăit, așa că el a trebuit să suporte consecințele alegerilor făcute în viața sa. Chiar dacă s-a căit și l-a primit pe Isus când avea 83 de ani, el a dus o viață nefericită timp de 83 de ani, murind apoi la 86 de ani. Mă bucur să știu că acum e în rai, dar ceea ce a făcut el are un impact de durată asupra multor oameni. E bine să nu uităm că alegerile pe care le facem îi afectează pe cei din jurul nostru, precum și propriile noastre vieți.

Mama mea a fost stăpânită de frică și, din cauză că a refuzat să-și înfrunte frica, am suferit atât eu, cât și fratele meu. Tatăl meu m-a abuzat sexual, iar mama mea știa acest lucru, dar frica era atât de puternică în viața ei, încât ea a ignorat adevărul, iar în cele din urmă, a ajuns să se confrunte cu probleme mentale din cauza sentimentelor de vină și rușine care erau adânc înrădăcinate în mintea ei.

Când avea vreo 70 de ani, mama mea mi-a cerut scuze pentru ceea ce i-a permis tatălui meu să-mi facă. Ea mi-a explicat că, pur și simplu, nu putea suporta scandalul și se temea că nu ar fi putut să aibă grijă de mine și de fratele meu de una singură. După cum se vede, deciziile ei au fost influențate de frică și toți am ajuns să suferim din această cauză, chiar și ea.

Niciodată nu este prea târziu să faci ce este corect.

Dacă permiți ca teama să-ți influențeze deciziile, vei rata viața cea bună pe care a plănuit-o Dumnezeu pentru tine, existând posibilitatea ca frica ta să îi afecteze negativ și pe ceilalți din viața ta. Este timpul

să alegi să Îl lași pe Dumnezeu să te ajute să te eliberezi de frică.

Chiar dacă ai fost stăpânit de frică în trecut, poți alege astăzi să îți înfrunți frica și să devii persoana curajoasă care vrea Dumnezeu să fii. Nu este prea târziu. Niciodată nu este prea târziu să faci ce este corect.

ALEGE CREDINȚA

Am auzit că, atunci când frica bate la ușa ta, ar trebui să trimiți credința să răspundă. Putem învinge frica, dar numai prin credință. Atunci când diavolul ne spune „Nu poți”, ar trebui să ne amintim că Dumnezeu ne spune „Poți”. Chiar dacă e posibil să ne fie frică, putem înainta prin credință.

Atunci când Petru L-a văzut pe Isus mergând pe apă și a vrut să facă și el la fel, a coborât din barcă și a început să pășească. Atât timp cât a avut privirea ațintită spre Isus, el chiar a mers pe apă, dar, când a început să privească spre furtună și spre valurile furioase din jurul său, s-a înspăimântat și a început să se scufunde. Isus a întins mâna și l-a salvat, dar l-a și certat, iubitor, pentru frica sa, întrebându-l de ce avea atât de puțină credință și atât de multă îndoială (Matei 14:25-31).

Dumnezeu nu încetează niciodată să ne iubească și nici măcar nu Se enervează pe noi pentru că alegem frica, dar Se întristează deoarece vrea ca noi să avem cea mai bună viață cu putință. El L-a trimis pe Isus pentru ca noi să avem viață și să o avem din plin (Ioan 10:10).

DUMNEZEU NE PREGĂTEȘTE PENTRU CEEA CE A PLĂNUIT PENTRU NOI

După ce Dumnezeu m-a chemat să predic din Cuvântul Său, am avut nevoie de mult timp ca să studiez. În acea etapă din viața mea, aveam un soț și trei copii, așa că nu-mi puteam neglija

îndatoririle ca să merg la colegiul biblic. De asemenea, eram angajată cu normă întreagă. Astfel că am studiat cât de mult am putut, dar pur și simplu nu aveam suficient timp ca să studiez atât cât aveam nevoie. Țineam un mic studiu biblic în fiecare seară de marți la noi acasă, dar Dumnezeu avea planuri mai mărețe, astfel că aveam nevoie de timp ca să mă pregătesc pentru ceea ce plănuise El pentru mine.

Am simțit că Dumnezeu voia să renunț la slujba mea ca să am timp liber acasă pentru a studia câteva ore pe zi, însă aveam o problemă. Dacă renunțam la slujba mea, nu mai aveam destui bani ca să ne plătim facturile lunare și, cu siguranță, nu am mai fi avut bani pentru urgențe sau pentru lucruri suplimentare.

În cele din urmă, am încercat să mă târguiesc cu Dumnezeu: am renunțat la slujba cu normă întreagă și mi-am luat una cu jumătate de normă. În scurt timp, am fost concediată. Eu am fost mereu un foarte bun angajat – cu siguranță, nu eram genul care să fie concediată – dar managerului de birou nu i-a plăcut de mine din clipa în care m-am angajat și nimic nu era bine, orice aș fi făcut. Când am fost concediată, mi-a fost clar că Dumnezeu îmi spusese să „renunț” la slujbă, nu să îmi iau una cu jumătate de normă.

Ascultarea parțială nu este credință. Este puțină credință amestecată cu multă frică și independență, așa că nu funcționează. Eu mă temeam că, fără venitul meu, nu am fi avut suficienți bani, așa că, chiar dacă voiam să-L ascult pe Dumnezeu, voiam să am un plan de rezervă în caz că nu aveam să ne primim minunea de care aveam nevoie în fiecare lună.

Acest scenariu nu este neobișnuit și mulți oameni încearcă să facă ce am făcut eu – doar că în alte circumstanțe. În 1 Samuel 13 și 15 vedem două situații în care regele Saul a încercat ascultarea parțială și a ajuns să-și piardă regatul din această cauză. De fiecare dată, el a oferit scuze care sunau bine, dar Dumnezeu vrea să-L ascultăm, nu să oferim scuze fiindcă nu L-am ascultat.

Într-una dintre situații, neascultarea lui Saul s-a datorat fricii (1 Samuel 13:1-14), iar în cealaltă situație, a fost rezultatul lăcomiei (1 Samuel 15:1-23). Să avem grijă să nu ne scuzăm pentru neascultarea noastră. Chiar dacă o scuză ni se poate părea plauzibilă nouă, e posibil ca Dumnezeu să nu o accepte.

Dacă îți trimiți adolescenții la magazin să cumpere lapte și ei se întorc acasă cu suc de portocale, înseamnă că nu te-au ascultat. E posibil ca ei să-ți spună că și sucul de portocale este tot ceva de băut și e posibil chiar să-ți ofere scuza că l-au cumpărat fiindcă era la reducere. Însă ideea este că nu au făcut ceea ce le-ai cerut să facă.

*Dumnezeu vrea să-L
ascultăm, nu să oferim scuze
fiindcă nu L-am ascultat.*

Atunci când Dumnezeu ne pregătește pentru ceva important ce vrea să facem, El ne îngăduie să fim supuși multor teste de ascultare. Poate că unele ni se par lipsite de importanță, dar sunt la fel de importante ca orice alt lucru pe care l-am considera noi important. Dacă nu putem fi de încredere cu privire la lucrurile mărunte, atunci niciodată nu ni se vor încredința nici lucruri importante (Matei 25:21, 23).

După ce mi-am pierdut slujba cu jumătate de normă, am făcut ceea ce mi-a cerut Dumnezeu să fac și am încetat să mai lucrez în afara casei. Eram foarte neliniștită în privința finanțelor noastre, deoarece în fiecare lună aveam nevoie de o minune ca să ne plătim toate facturile și să avem și ceva în plus pentru urgențe. În fiecare lună, ne lipseau cam 40 de dolari ca să ne putem plăti toate facturile, dar faptul că am învățat cum să ne încredem în Dumnezeu pentru acea sumă mică ne-a ajutat să ne pregătim să ne încredem în Dumnezeu pentru sumele mari de care avem nevoie acum pentru a face lucrarea pe care ne permite să o facem peste tot în lume. Nu voi uita niciodată cât de uimitor a fost să-L vedem pe Dumnezeu purtându-ne de grijă în fiecare lună. El a făcut-o în numeroase

moduri și nu ne-a lăsat niciodată fără cele de trebuință.

Când mi-am dat demisia, am făcut alegerea corectă, dar, dacă aș fi făcut o alegere greșită, viața mea ar fi cu totul altfel decât este acum. Ce fel de alegeri faci în viața ta chiar acum? Ai ales cumva să-L ascuți pe Dumnezeu, să alegi viața și binecuvântarea? Sunt cumva alegeri de care vei fi mulțumit mai târziu în viață? Mă rog să faci alegerile corecte și, dacă nu ai făcut-o în trecut, astăzi să fie un nou început pentru tine. Alege credința și nu teama. Niciodată nu este prea târziu pentru un nou început alături de Dumnezeu.

Atunci când te temi, fă tocmai lucrul de care te temi și, cât de curând, nu-ți va mai fi frică de acesta.

Norman Vincent Peale

Cum să acționezi în ciuda fricii la 60 de ani

Niciodată în cei aproape 60 de ani de viață ai mei nu mi-am închipuit că voi învăța vreodată să înot. Credeam că acum nu mai contează oricum. Poate că ar fi contat în tinerețe. Însă eu nu mai eram copil acum. Nu aveam de gând să traversez înot Canalul Mânecii sau să particip la Olimpiadă, așa că de ce aș fi învățat să înot? Atunci, de ce oare aveam impresia săcâitoare că trebuia să învăț?

Eu știu că, pentru mulți oameni, înotul nu reprezintă nicio problemă. Este o foarte bună formă de mișcare. Aceștia spun că ar fi înviorător. Și distractiv! Însă, pentru mine, era înfiorător! Pe atunci, credeam că așa va fi mereu. Eu aveam o fobie față de apă.

Gândindu-mă la modul în care a apărut fobia mea față de apă, îmi amintesc de tragicul înece al prietenului meu din copilărie. Încă mai aud și acum țipătul mamei lui pătrunzând prin ferestrele noastre deschise în acea seară de vară. Chiar și acum mi se întristează inima când mă gândesc că apa mi-a luat prietenul. Apoi, câțiva ani mai târziu, colega de clasă a surorii mele s-a îneceat în timpul unei lecții de înot de la școală. Niciodată nu voi uita expresia deznădăjduită a antrenorului ei din timpul înmormântării. De nedescris! Puteam trage concluzia numai că apa este dăunătoare și că nu aș avea niciun motiv să intru în apă decât ca să mă spăl.

Însă, încet, am început să-mi dau seama că Dumnezeu îmi vorbea. Era timpul să îmi înfrunt nu numai frica de înot, ci să înfrunt frica în sine! Instinctiv, am înțeles că această chestiune era mai importantă decât credeam. Frica îmi pusese stăpânire pe o mult prea mare parte din viață. Într-o zi, le-am împărtășit unor colegi de serviciu ce-mi stătea pe inimă, după care am știut că trebuia să merg mai departe. Astfel că m-am înscris la cursurile de începători la înot de la YMCA.

Era exact așa cum bănuiam. Dumnezeu se pregătea să facă ceva în viața mea. Pe măsură ce progresam timid cu fiecare lecție – acționând în ciuda fricii – I-am simțit prezența și pacea într-un mod cu totul profund. Pe măsură ce învățam să înot, învățam și cum să am încredere la un cu totul alt nivel.

Înotul este o realizare pe viață pentru mine, la propriu. Nu numai că este o foarte bună formă de mișcare, ci este și înviorător. Însă, mai mult decât orice, este distractiv. Însă cea mai mare realizare pentru mine a fost să învăț să mă încred în Dumnezeu la un nivel mult mai personal, adică în profunzime, cum s-ar zice. Știind că El este cu mine în orice situație cu care mă confrunt, nu mă tem de ceea ce-mi stă înaintea fiindcă, orice ar fi, știu că El mă va călăuzi ca să ies la liman. La urma urmelor, Dumnezeu m-a eliberat de frică și m-a ajutat să învăț să înot. Niciodată nu este prea târziu să acționezi în ciuda fricii.

Carolyn

CAPITOLUL 2

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te”? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine în tot ce vei face.

Iosua 1:9

Dumnezeu avea o treabă de făcut pentru Iosua, dar, înainte de a-l trimite să o facă, El i-a spus acestuia să nu îi fie frică. Trebuie să înțelegem sensul cuvântului frică pentru a putea înțelege corect ceea ce i-a spus Dumnezeu lui Iosua.

De-a lungul anilor, am studiat foarte mult despre frică și am făcut câteva observații interesante cu privire la sensul acestui cuvânt. Una dintre cele mai puternice descrieri a fricii pe care am întâlnit-o este „a-și lua zborul” sau „a fugi de”. Mai putem descrie frica și ca fiind un sentiment neplăcut provocat de gândul (sau încredințarea) la durere sau suferință. O definiție completă a fricii implică mai mult decât doar aceste idei, dar vreau să ne concentrăm asupra faptului că a-ți fi frică înseamnă să fugi de ceva din cauza unui sentiment sau a unei emoții neplăcute din cauza căreia suferim sau care ne rănește.

Dacă privim frica drept a fugi de ceva, cred că putem înțelege că Dumnezeu nu i-a spus lui Iosua să nu simtă frica. În schimb, El îl avertiza că avea să simtă frica, iar atunci, nu trebuia să fugă, căci

El (Dumnezeu) avea să-i fie alături.

Asemenea multor oameni, am petrecut mulți ani încercând să scap de sentimentul de frică. Niciodată nu am văzut-o așa cum este cu adevărat – un sentiment sau o emoție bazată pe o gândire greșită. Atunci când mă uitam la problemele mele, sau la potențialele probleme, nu Îl luam în considerare și pe Dumnezeu.

În Biblie, Dumnezeu a spus în mai multe feluri: „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine.” El le-a spus acest lucru lui Iosua și multor altora (Deuteronomul 31:6; Isaia 41:10; Isaia 43:1; Marcu 6:50; Apocalipsa 1:17). De fapt, singurul motiv să nu ne temem pe care-l pot găsi în Biblie este doar faptul că Dumnezeu este cu noi. Orice s-ar întâmpla în viețile noastre, Dumnezeu este mai mareț, iar El este cu noi. Poate că nu vom ști ce va face ca să ne ajute sau când o va face, dar faptul că știm că El ne este alături ar trebui să fie de ajuns. El este de partea noastră și nu împotriva noastră, iar dacă Dumnezeu e de partea noastră, nu mai contează cine ne e împotriva (Romani 8:31), căci Dumnezeu este mai mareț decât orice și oricine (1 Ioan 4:4).

*Îmi iroseam viața așteptând
ca frica să dispară.*

Eu credeam în mod eronat că, atâta timp cât simțeam frica, nu puteam face ceea ce voiam să fac sau ce simțeam că trebuie să fac.

Îmi iroseam viața așteptând ca frica să dispară. Mă rugam cu conștiinciozitate ca Dumnezeu să-mi alunge frica, dar rugăciunea mea nu primea răspuns niciodată deoarece nu mă rugam pentru ceea ce trebuia. Ar fi trebuit să mă rog ca Dumnezeu să-mi dea curajul să înaintez în prezența fricii și să nu îmi permit să mă oprească.

Înțelegerea faptului că putem simți frica și tot să mergem mai departe ne-a schimbat viața mie și multor altor oameni. Aceasta am dobândit-o după ce am citit o relatare despre o femeie care fusese întemnițată din cauza fricii mare parte din viața ei. Ea nu

voia să meargă cu mașina sau să iasă din casă după ce se întuneca, așa că a dus o viață izolată, singuratică. Practic, din cauza fricii, ea nu făcea nimic din ceea ce și-ar fi dorit să facă. În timp ce-și povestea suferința unui prieten creștin, acesta s-a uitat la ea și i-a spus pur și simplu: „Atunci de ce nu acționezi în ciuda fricii?”

Când am citit asta, m-am simțit de parcă aș fi trăit în întuneric ani întregi și, brusc, se făcuse lumină. Atunci am înțeles! Nu eram nevoită să aștept ca sentimentul de frică să dispară, căci probabil că acest lucru nu avea să se întâmple niciodată, dar tot puteam face ceea ce voiam să fac, sau ceea ce simțeam că voia Dumnezeu să fac, chiar dacă o făceam în timp ce îmi era frică.

Frica nu poate avea nicio putere asupra noastră dacă înțelegem ce este ea cu adevărat. Aceasta nu ne poate răni deoarece nu ne arată decât imagini și ne face să ne gândim la lucrurile rele care ni se pot întâmpla dacă mergem mai departe cu ce avem de făcut.

Cunosc o femeie căreia îi era frică să zboare cu avionul. Soțul ei călătorea mult în interes de serviciu, iar copiii lor erau mari și plecaseră de acasă, așa că el își dorea ca ea să călătorească împreună cu el. Voia și ea să meargă, dar credea că nu poate din cauza fricii. După mulți ani în care a stat singură acasă în timp ce soțul ei călătorea prin toată lumea, ea a decis să acționeze în ciuda fricii. Primele dați, i-a fost foarte greu; ea spune că tremura și simțea că nu putea să respire. Însă era hotărâtă. Acum călătorește des cu avionul și nu mai are nicio problemă.

Satana va încerca să te oprească prin intermediul fricii, dacă poate. Însă, dacă o înfrunți, în cele din urmă, chiar și sentimentul de frică va dispărea – cel puțin, va dispărea

din acel tip de situație în care o înfrunți. Va trebui să înfrunți mereu frica în alte domenii pe măsură ce acestea vor apărea în viața ta, dar nu uita niciodată că singurul mod de a scăpa de frică

Singurul mod de a scăpa de frică este să o înfrunți, sau „să acționezi în ciuda fricii.”

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

este să o înfrunți, sau „să acționezi în ciuda fricii”.

Nu spun să faci tot felul de lucruri nebunești doar ca să arăți că nu ți-e frică. Eu nu sunt o foarte bună înotătoare, așa că nu am de gând să sar de pe o stâncă în apa adâncă de 15 metri. Unele frici sunt întemeiate, acestea putându-ne feri de rău. Știm că focul arde, așa că nu ne băgăm degetele în foc. De asemenea, nici nu ne plimbăm prin traficul de pe autostradă. Nu mă refer la astfel de situații, ci spun numai că poți face tot ce-ți cere Dumnezeu să faci, o poți face chiar dacă trebuie să acționezi în ciuda fricii, știind că El este mereu cu tine. Vei putea face chiar și lucrurile pe care vrei să le faci pur și simplu, atât timp cât sunt conforme voii Domnului exprimată în Cuvântul Său, căci nu va trebui să îi permiți fricii să te oprească.

TEMERI MICI ȘI TEMERI MARI

Uneori, pentru a fi curajos, nu trebuie decât să încerci în fiecare zi. Curajul nu înseamnă să cedezi, oricât ar dura pentru a reuși. Nu-ți pot promite că, dacă o înfrunți, frica va dispărea într-o singură zi, sau chiar în 1.000 de zile, fiindcă aceasta apare mereu de undeva. Însă nu uita că eliberarea de frică nu înseamnă absența acesteia, ci înseamnă refuzul de a-i permite să-ți controleze deciziile și acțiunile.

Frica nu apare întotdeauna când ți se întâmplă ceva important în viață. Aceasta e la pândă mereu, așteptând să prindă ocazia de a-și face apariția în viața ta, chiar dacă provoacă numai un sentiment vag de temere sau îndoială. Poate îți dorești să ai un copil, dar te temi că nu vei fi un părinte bun, așa că tot amâni acest lucru. Poate vrei să-ți schimbi culoarea la păr, dar ți-e teamă că nu-ți va plăcea, așa că te mulțumești să-ți lași părul așa cum este. Indiferent dacă frica pe care o simți are de-a face cu ceva minor sau cu ceva important, trebuie să ne împotrivim oricărui fel de teamă. Cu cât mai mult o îngădui în viața ta, cu atât mai mult te vei obișnui cu ea și, din păcate, cu atât mai mult va rămâne.

Uneori, ne obișnuim atât de mult cu ceva, încât uităm că nu e așa cum ar trebui să fie. Nu permite fricii să rămână atât de mult, încât să înceapă să pară normală sau acceptabilă în viața ta.

NU TREBUIE SĂ TRĂIM CU FRICĂ

Eu am crescut într-o atmosferă plină de frică, așa că, pentru mine, frica era o stare normală. Nici măcar nu știam că se poate trăi și altfel până când Dumnezeu nu a început să mă învețe cum să trăiesc viața cea bună pe care a pregătit-o pentru mine. Eu trăiam cu un vag sentiment de teamă mare parte din timp. Acesta nu era legat de ceva anume, ci pur și simplu era acolo și nu țin minte nici măcar un moment în care să nu-l fi simțit.

Într-o zi, în timp ce mă machiam, m-a cuprins un teribil sentiment sinistru. L-am întrebat pe Domnul: „Ce este acest sentiment care mă înconjoară tot timpul?” Spre surprinderea mea, țin să spun că El mi-a răspuns. Imediat am auzit în duhul meu cuvintele „presimțiri rele”.

O presimțire rea este un sentiment de teamă sau amenințator cum că ceva rău urmează să se întâmple oricând. Biblia spune: „Toate zilele celui nenorocit sunt rele [din cauza gândurilor de neliniște și a prevestirilor].” (Proverbele 15:15, Biblia amplificată)

Atunci când Dumnezeu i-a vorbit inimii mele, am știut care era problema mea și de ce acele prevestiri rele aveau acces rapid la mine. Toată viața mi s-au întâmplat numai lucruri rele. Am fost abuzată de către tatăl meu, părăsită de către mama mea, nu aveam voie să am prieteni și nici să particip la activități extrașcolare, precum și multe alte situații dezamăgitoare și nedrepte. Eram atât de obișnuită să fiu dezamăgită, încât mă temeam să mă aștept să se întâmple ceva bun, așa că, în schimb, așteptam liniștită următoarea situație dureroasă sau dezamăgitoare.

Atunci când ne naștem din nou, Biblia spune că ne naștem cu o speranță vie (1 Petru 1:3). Oricât de rea ar fi situația în care

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

ne aflăm, în Isus există mereu speranță de o schimbare în bine. El vrea ca noi să ne așteptăm să ni se întâmple lucruri bune, nu lucruri rele. Nu trebuie să trăim cu frică!

NU TOLERA SITUAȚIA

Prea adeseori ne obișnuim cu ceva anume și tolerăm situația în loc să o confruntăm și să scăpăm de ea. Dacă i-ai permis cuiva să te intimideze, să te manipuleze sau să te controleze, nu te ascunde sub acest comportament, tolerând situația așa cum este – înfruntă persoana care te intimidează.

Probabil că acea persoană se va înfuria, dar, cu cât mai mult îi permiți să se comporte astfel, cu atât mai rău se va purta cu tine. Poate îmi spui „Îmi e frică”, dar eu îți spun „Acționează în ciuda fricii”, căci Dumnezeu este cu tine.

Asemenea multor bătauși, frica va ceda atunci când e înfruntată.

Înainte de a acționa, roagă-te și cere-I lui Dumnezeu să te ajute și să te călăuzească, iar apoi, când simți că e momentul potrivit, mergi cu Dumnezeu și scapă odată de această situație.

Ce ți se pare mai rău: să-ți înfrunți fricile, sau să le suportți întreaga viață? Asemenea multor bătauși, frica va ceda atunci când e înfruntată.

Mulți ani am suferit din cauza unei dureri supărătoare la spate, până când, într-o zi, abia am reușit să mă deplasez să cer ajutorul de care aveam mare nevoie. La fel poate fi și frica. O suportăm, căci seamănă cu o mică iritație supărătoare, până când, într-o zi, ne dăm seama că am irosit mare parte din timp și nu ne-am bucurat de mare parte din viața noastră.

Acesta a fost și cazul mamei mele. Ea a cedat în fața fricii când avea vreo 20 de ani și nu a mai putut avea o viață bună. Ea a murit la 90 de ani și mă îndoiesc ca ea să fi avut măcar o singură zi în care să nu fi regretat deciziile luate. Ea a trăit într-o lume mărunță, în care

principala ei preocupare era să-l facă fericit pe tatăl meu, fiindcă furia lui era greu de suportat. El a murit înaintea ei, așa că ea a avut câțiva ani de pace înainte de a i se termina timpul pe pământ și mă bucur pentru ea. Ea nu a prea ieșit din camera ei de la azilul în care și-a petrecut ultimii câțiva ani de viață, spunând că stătea acolo fiindcă îi plăcea liniștea și pacea din cameră. Ea nu mai avusese parte de acest lucru, chiar dacă îi stătuse la dispoziție tot timpul – ea nu trebuia decât să ia decizia de a nu mai suporta abuzul.

Ni se pune la dispoziție ajutor, dar trebuie să alegem să îl primim. În Efeseni 6 scrie despre războiul spiritual. Ni se spune să ridicăm scutul credinței și, cu el, să stingem toate săgețile arzătoare ale celui rău (Efeseni 6:16). Frica este o săgeată arzătoare trimisă de dușman. Faptul că simțim frica nu înseamnă că trebuie să trăim în frică, permițându-i să ne dicteze ce să facem și ce să nu facem. Putem alege să înfruntăm frica prin credință. Putem simți frica, dar tot să acționăm în ciuda fricii!

Poți învinge aproape orice frică, trebuie numai să îți propui să o faci. Aceasta deoarece, nu uita, teama nu există decât în interiorul minții.

Dale Carnegie

Învîngând frica prin concentrarea asupra gândurilor potrivite

Eu am o teorie conform căreia fricile au aripi. Vezi tu, mie îmi este frică de păsări - e o frică absolut nejustificată și irațională față de ciocurile și de ghearele lor ascuțite.

Și tatăl meu are această frică, dar a lui se bazează pe o experiență personală, din viața reală. Când era foarte tânăr, a fost atacat de un cocoș, ajungând la spital chiar din cauza rănilor. Pe măsură ce a crescut, a rămas cu această teamă că păsările sunt periculoase. El le considera nedemne de încredere și le evita pe cât posibil.

Când am apărut eu, el m-a apărut, așa cum fac toți tații buni. El ținea păsările departe de mine și pe mine, departe de păsări. La urma urmelor, uitați-vă numai la ochișorii aceia mărgelați!

Tată meu este un bărbat minunat și curajos, care m-a învățat să nu mă tem cam de nimic. El nu mi-ar fi transmis niciodată frica în mod intenționat – dar fricile au aripi. Fără să ne dăm seama, experiențele și acțiunile noastre ne învață copiii, iar fricile fug de la un om la altul. Așadar, eu și păsările nu eram deloc prieteni.

Eu am călătorit foarte mult și, din fericire, nu mă deranjează fricile obișnuite, precum cea de păianjeni, sau cea de șerpi, dar treaba stă cu totul altfel în cazul păsărilor. Este adevărat că e irațional, dar, cu ajutorul Domnului, am învățat să îmi stăpânesc acele sentimente inițiale, concentrându-mă asupra gândurilor potrivite în locul celor nepotrivite. Știu că sunt șanse foarte mici ca o pasăre să mă rănească, și, chiar dacă nici acum nu-mi plac creaturile înaripate, acestea nu mă deranjează prea mult deoarece am decis să nu las frica să mă controleze.

De asemenea, mi-am propus să nu-mi las frica să prindă aripi și să ajungă la copiii mei. Aceștia se înțeleg foarte bine cu păsările, în ciuda faptului că eu prefer să nu intru cu ei în aviariu când mergem la grădina zoologică. Nu e neapărat că mă tem, dar nici nu simt nevoia să fiu în preajma păsărilor.

Ginger

CAPITOLUL 3

NU MĂ VOI TEME

Domnul este de partea mea, nu mă tem de nimic.

Psalzii 118:6

Când psalmistul David a scris „Nu mă tem de nimic”, nu cred că a vrut să spună că nu avea să simtă frica. Cred că el voia să spună că, atunci când îi era frică, el nu lăsa frica să-l controleze. Fiecare dintre noi ar trebui să avem aceeași atitudine. De fapt, este singura atitudine acceptabilă pentru un creștin. Frica nu este de la Dumnezeu, iar noi ar trebui să ne împotrivim acesteia cu tărie prin puterea Duhului Sfânt. Să ne împotrivim acesteia înseamnă să alegem să nu îi permitem să ne influențeze deciziile.

„Eu sunt cu voi în toate zilele” ne-a promis Dumnezeu (Matei 28:20). De fapt, aceasta este una dintre cele mai importante promisiuni din Cuvântul lui Dumnezeu. El promite să ne ierte atunci când păcătuim și asta e minunat, dar la fel de minunată e și promisiunea Lui de a fi cu noi. Nu e loc în care tu să nu fi fost și Dumnezeu să nu fi fost cu tine și, la fel, El va fi cu tine peste tot pe unde vei mai merge. El este omniprezent, ceea ce înseamnă că El este peste tot, întotdeauna. El vede totul, cunoaște totul și deține toată puterea. Vestea cu adevărat bună este aceea că El este Tatăl nostru, iar noi suntem copiii Lui. Dumnezeu vrea ca noi să credem că nu trebuie să ne temem de nimic fiindcă El este cu noi. El este

bun și va avea grijă de noi în calitate de copii ai Săi.

„Caută prezența Domnului și nu darurile Sale.”

Îți sugerez să petreci mai mult timp cerându-I lui Dumnezeu să te tragă mai aproape de El și să-ți reveleze prezența Sa decât cerându-I să-ți rezolve problemele. Dumnezeu vrea să ne ajute cu problemele noastre, dar mai mult decât asta, vrea să Îl dorim pe El. Mie îmi place să spun astfel: „Caută prezența Domnului și nu darurile Sale.”

Aceeași promisiune referitoare la prezența lui Dumnezeu pe care a primit-o David le-a fost făcută și lui Noe (Geneza 6:18), lui Avraam și Sarei (Geneza 17:7, 19; Romani 4:17), lui Iacov (Geneza 28:15), lui Iosif și Mariei (Matei 1:23) și lui Pavel (Faptele apostolilor 18:10). Acești slujitori ai Domnului nu trebuiau să se teamă deoarece El promisese să îi însoțească oriunde ar fi mers. Această promisiune le-a dat putere în perioadele întunecate și dificile. David a spus: „Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine.” (Psalmii 23:4)

Promisiunea referitoare la prezența lui Dumnezeu, pe care El le-a făcut-o oamenilor din vremurile biblice, îți este adresată și ție. Dumnezeu nu promite niciodată că nu vom întâmpina greutăți, ci promite să ne fie alături când trecem prin acestea. Isus este numit Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu este cu noi.” (Matei 1:23) Datorită acestui lucru, știm că, în cele din urmă, problemele noastre se vor sfârși și vom ieși mai puternici decât eram când ne-am confruntat cu acestea.

Putem învăța să percepem prezența lui Dumnezeu fără a-L simți fizic. Diavolul poate profita de sentimentele noastre și să ne înșele dacă ne bazăm prea mult pe ceea ce simțim sau nu simțim. Dumnezeu vrea să avem o credință ca a copilașilor, care par să aibă percepția spirituală ce pare să le lipsească anumitor adulți. Aceasta

deoarece ei sunt dispuși să creadă chiar și ceea ce pare a fi imposibil.

Am auzit despre o fetiță care a fost întrebată de unde știa că Isus trăia în inima ei. Ea a răspuns: „Deoarece, atunci când îmi pun mâna pe inimă, Îl pot simți plimbându-se pe acolo.” Bătăile inimilor noastre sunt o dovadă a prezenței lui Dumnezeu.

Unul dintre cele mai încântătoare aspecte ale relației mele cu Dumnezeu este atunci când Îi recunosc prezența. Adesea, o observ în lucrurile mărunte, dar aceste lucruri au o mare însemnătate pentru mine.

Creează-ți un obicei din a-L căuta pe Dumnezeu pretutindeni și s-ar putea să fii surprins pe unde va apărea.

Atunci când copiii mei mă sună în mod regulat ca să-mi spună că mă iubesc, știu că Dumnezeu mă iubește prin intermediul lor. Atunci când soțul meu mă îmbrățișează în fiecare dimineață și spune „Cum se simte iubita mea?”, știu că Dumnezeu este Cel care mă îmbrățișează. Când mă aflu într-un restaurant, iar șeful vine și mă mută la masa mea preferată, știu că Dumnezeu tocmai mi-a „făcut cu ochiul.” Prea adesea suntem prea preocupați să urmărim o minune majoră având loc în viețile noastre, încât ratăm sutele de minuni mărunte ce se petrec în jurul nostru tot timpul.

Creează-ți un obicei din a-L căuta pe Dumnezeu pretutindeni și s-ar putea să fii surprins pe unde va apărea. Poartă mereu acest gând: „Dumnezeu este cu mine.” Dumnezeu spune că, dacă Îl cauți, Îl vei găsi (Ieremia 29:13).

Iacov a fost un trișor care i-a furat fratelui său Esau dreptul de întâi născut cu ajutorul minciunilor și al înșelăciunii (Geneza 27:1-40). Apoi, a petrecut următorii 20 de ani fugind și ascunzându-se de Esau, temându-se că acesta avea să-l ucidă. Cu siguranță, Iacov nu era un uriaș spiritual, cu o moralitate impecabilă, însă Dumnezeu tot i-a dat un vis în care el a văzut o scară care ducea de pe pământ în sus spre rai. Pe acea scară urcau și coborau îngerii Domnului

(Geneza 28:10-22). Primul nostru gând ar fi că acea scară era menită ca Iacov să urce pe ea până la Dumnezeu, dar aceasta era destinată a fi folosită de Dumnezeu ca să coboare la el. Dumnezeu ne întâlnește acolo unde suntem, iar Iacov avea mare nevoie de ajutor.

Una dintre marile tragedii din viață este că Dumnezeu este cu noi și, adesea, noi nu ne dăm seama de asta.

Atunci când s-a trezit, Iacov și-a dat seama că acel vis era de la Dumnezeu și a spus: „Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n-am știut.” (Geneza 28:16) Un loc obișnuit, de nicăieri, a devenit un loc special unde se afla Dumnezeu. Una dintre marile tragedii din viață este că Dumnezeu este cu noi și, adesea, noi nu ne dăm seama de asta. Credința noastră ar atinge noi culmi dacă am învăța să recunoaștem prezența Domnului în aspectele obișnuite ale vieții de zi cu zi.

Nu trebuie să te duci într-o biserică ce are vitralii și un altar ca să-L găsești pe Dumnezeu, căci El este cu tine chiar acum. El este cu tine la magazin, când conduci în trafic, când îți plătești facturile, în timp ce stai la birou la lucru, sau chiar când te joci cu mingea cu copiii tăi. Dumnezeu nu vrea ca noi să-L vizităm doar o oră duminica dimineța. Când înțelegem că Dumnezeu este cu noi, atunci și numai atunci vom fi eliberați de frică. Aceasta va continua să ne dea târcoale, încercând să intre în viața noastră, vom continua să auzim frica în gândurile noastre și să o simțim printre sentimentele noastre, dar vom „acționa în ciuda fricii” deoarece suntem siguri că El este cu noi.

DISTRAȚII

Frica se infiltrează atunci când uităm că Dumnezeu este cu noi și începem să ne căznim și să ne străduim să facem anumite lucruri prin propria noastră putere omenească. Nu uita că Dumnezeu le-a spus de mai multe ori multora dintre slujitorii Săi: „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine.” Frica poate fi, și adesea chiar este, foarte subtilă.

Aceasta poate lua forma îngrijorării, temerii sau chiar a geloziei.

Să îți explic! Să zicem că o femeie de vârstă mijlocie nu a fost căsătorită niciodată, iar dorința ei arzătoare este să întâlnească bărbatul potrivit și să devină soția lui. Cât așteaptă, mulți dintre prietenii ei se căsătoresc. Ea participă la nunțile acestora și se prefăce că e bucuroasă pentru ei, dar, în secret, este geloasă și invidioasă pe aceștia. Cred că principala cauză a geloziei ei este teama că ea nu se va căsători niciodată. Nu suntem geloși pe ceea ce au ceilalți dacă avem și noi același lucru. Frica apare când ne temem că vom rămâne pe dinafară sau nu vom primi ceea ce vrem.

De fapt, frica de a nu primi ceea ce vrem este cauza multora dintre problemele noastre. Aceasta duce la îngrijorare, neliniște, precum și crearea multor planuri care nu funcționează. În Proverbe 16:9 scrie că mintea noastră stabilește calea, dar Dumnezeu ne îndrumă pașii. Nici nu este de mirare că multe dintre planurile noastre nu funcționează așa cum ne-am dori. Gândurile și căile Domnului sunt mai mari decât ale noastre (Isaia 55:8-9). El ne iubește, așa că, atunci când încercăm să punem în aplicare un plan despre care El știe că nu va fi bun pentru noi, El intervine cu iubire și îi oprește reușita deoarece El are ceva mai bun plănuit pentru noi.

Isus a spus că atunci când sămânța Cuvântului lui Dumnezeu este semănată în inimile noastre, distracțiile și grijile acestei lumi vin și o fură (Marcu 4:14-19, versiunea amplificată). Satana se teme că vom crește pe plan spiritual dacă ne concentrăm și permitem ca Biblia să prindă rădăcini în inimile noastre, așa că găsește numeroase moduri de a ne distrage atenția de la Isus și de la Cuvântul Său. Gândește-te puțin la acest lucru. Ce lucruri inutile îți fură din timpul petrecut cu Domnul și te distrag de la prezența Sa? Cât de des îți se întâmplă ca, în timp ce te rogi, să fii distras sau întrerupt de la ceea ce faci? A învăța să-ți păstrezi concentrarea este, probabil, una dintre cele mai mari provocări din viață, mai ales în cultura actuală, în care preluarea unei

multitudini de însărcinări, faptul că ești mereu ocupat și că muncești din greu sunt lucruri aplaudate și celebrate.

Ne putem face treaba împreună cu Isus, în loc să-i permitem acesteia să ne îndepărteze de El.

Hai să analizăm povestea Mariei și a Martei ca exemplu a ceea ce a spus Isus referitor la distracții. Marta L-a invitat pe Isus în casa ei și sunt sigură că era

nerăbdătoare să audă ce avea El de spus, dar ea s-a lăsat distrasă de toate pregătirile necesare pentru găzduirea Lui. Se pare că, în timpul vizitei Lui, ea s-a ocupat de gătit, de curățat și a avut grijă ca totul să fie bine, pe când Maria, sora ei, a stat doar la picioarele lui Isus. Acesta a fost un lucru uimitor. Pe atunci, când cineva stătea la picioarele rabinului, însemna că acea persoană dorea să fie ucenicul rabinului. Niciun alt rabin din istorie nu a avut vreodată o femeie ca ucenic, dar Isus a avut.

În cele din urmă, Marta s-a supărat atât de tare că ea făcea toată treaba, în timp ce Maria stătea și-L asculta pe Isus, încât I s-a plâns lui Isus. Isus i-a răspuns că ea era neliniștită și îngrijorată cu privire la multe lucruri, dar că Maria alesese singurul lucru care era mai important decât toate celelalte (Luca 10:38-42).

Sugerase Isus cumva că Marta nu ar fi trebuit să lucreze? Nu, ci El sugera că ea ar fi putut fi cu El în timp ce lucra, sau, și mai bine, ar fi putut amâna treaba puțin, profitând de ceva ce era mult mai important în acel moment decât curățenia și gătitul. Marta Îl invitase pe Isus în casa ei, dar nu se bucura de prezența Lui din cauză că era preocupată. Ea era bine intenționată, dar s-a lăsat distrasă, așa cum facem mulți dintre noi.

Această poveste nu ne învață să nu muncim, ci ne învață să nu ne îngrijorăm și să nu permitem ca distracțiile vieții zilnice să ne facă să ratăm prezența Domnului. Ne putem face treaba împreună cu Isus, în loc să-i permitem acesteia să ne îndepărteze de El. Poate că nu vom reuși să ne gândim la El în fiecare clipă, dar ne putem opri

din când în când ca să recunoaștem că El este cu noi și poate chiar să spunem: „Îți mulțumesc, Doamne, că nu mă părăsești niciodată.”

Ne putem aminti să ne oprim și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru toate rugăciunile la care ne-a răspuns și pentru toate lucrurile uimitoare pe care le-a făcut pentru noi. Ieri, Dave cu mine și cu fiica noastră ne-am dus să vedem pe cineva care-l imită pe Elvis Presley (da, îmi place Elvis), iar fiica noastră nu avea loc lângă noi. Eu și cu ea ne-am rugat ca Domnul să elibereze unul dintre locurile de lângă noi ca să putem sta împreună. Cei de la casierie îmi spusese deja că fuseseră vândute toate locurile, deci mă rugam pentru ceva imposibil. În cele din urmă, s-au eliberat patru locuri lângă fiica mea, așa că am putut sta împreună. Coincidență? Nu prea cred!

În acea seară, am întrebat-o pe fiica mea dacă și-a dat seama că Dumnezeu ne răspunsese la rugăciune, iar ea a zis: „Așa este, ne-am rugat pentru niște locuri goale!” Adeseori, suntem precum cei nouă leproși care au fost

Dumnezeu nu vrea doar o scurtă vizită atunci când mergem la biserică duminică dimineața; vrea să trăim toată viața cu El.

vindecați, dar care nu s-au întors la Isus ca să-I mulțumească (Luca 17:11-19). Suntem încântați pentru ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi, dar Satana vrea să ne distragă atenția, așa că nu ne vom aminti să spunem: „Tată, Îți mulțumesc că mi-ai răspuns la rugăciune!”

Un bun mod de a fi mai atent la prezența Domnului este să îți rezervi câte cinci minute în fiecare zi în care să rememorezi mental toate activitățile din ziua anterioară și să vezi dacă poți găsi anumite locuri în care Dumnezeu și-a făcut prezența, dar tu ai fost prea ocupat ca să observi. De dimineață, în timp ce făceam acest lucru, mi-am amintit iar de situația de la spectacol și m-am minunat de bunătatea lui Dumnezeu, Lui păsându-I chiar și de

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

ceva atât de mărunț precum locurile noastre.

Dumnezeu vrea să fie implicat în toată viața noastră și în tot ce facem. Asta înseamnă să umbli cu Dumnezeu. El nu vrea doar o scurtă vizită atunci când mergem la biserică duminică dimineața; vrea să trăim toată viața cu El. Vrea ca noi să ne adăpostim în El, adică să trăim, să locuim și să rămânem în El mereu. Fără El, nu putem face nimic.

Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.

Ioan 15:5

Dumnezeu este doar la un gând depărtare. Gândește-te la El și vorbește cu El pe durata întregii zile. Dacă Îi recunoști prezența, vei căpăta curaj și încredere în loc de frică.

Frica învinge mai mulți oameni decât orice altceva din lume.

Ralph Waldo Emerson

Vorbește credință în loc de frică!

Încă îmi amintesc în detaliu o întâmplare de la doctor de când aveam opt ani. Surioara mea mai mică se afla pe masa de consultație în timp ce eu așteptam liniștită pe un scaun de lemn de lângă ea.

Ea se afla acolo ca să primească un vaccin, iar când a intrat în cameră și a luat seringă, asistenta a glumit cu sora mea: „Crezi că ar trebui să i-l facem surorii tale?” „Da!”, a glumit și sora mea. Camera s-a umplut de râsete în timp ce asistenta și mama mea au încercat să mai înveselească atmosfera.

Însă mie nu mi s-a părut deloc amuzant. Chiar are de gând să-mi facă mie injecția? Mă întrebam eu.

Simțeam mirosul spiritului și al sterilității acelei încăperi. Apoi, încet, am alunecat de pe scaun pe podea – mi s-a spus că m-am făcut albă ca o stafie și am leșinat.

M-am trezit și am auzit-o pe asistentă, spunând: „Cred că surorii tale nu îi plac acele!”

Nu, chiar deloc nu îi plac, mi-am spus eu.

Dintr-un motiv oarecare, acele cuvinte au rămas adânc înrădăcinate în mintea mea. De atunci înainte, la orice programare la doctor la care era posibil să mi se facă vreo injecție, primul lucru care-mi ieșea pe gură era: „Mie chiar nu îmi plac acele deloc.”

Când a trebuit să mi se ia sânge, asistentul a încercat să mă facă să nu mă mai gândesc la ce se întâmplă punându-mi tot felul de întrebări. Am leșinat de trei ori în acea zi!

După o programare la dentist de acum nouă ani, am auzit cele mai înspăimântătoare cuvinte pentru mine: Aveți o carie mică. Am stat nedormită numeroase nopți tremurând de frică gândindu-mă la acul ce avea să fie folosit pentru plombarea acelei măsele.

Acele întâmplări și multe altele mi-au reîntărit ideea: „Pur și simplu nu îmi plac acele.”

Însă, de curând, am simțit că Dumnezeu îmi cere să nu mai rostesc aceste cuvinte și, în schimb, să mă gândesc numai la El și la puterea Sa pentru a putea trece cu bine prin încercări.

Anul trecut a fost al treilea an la rând în care nu am mai leșinat atunci când mi s-a luat sânge și mi-am reparat, în sfârșit, acea carie veche de nouă ani – de fapt, mi-am reparat două într-o singură zi! Și nu am pierdut nici măcar o clipă de somn.

Rachael

CAPITOLUL 4

GÂNDURI ȘI CUVINTE PLINE DE FRICĂ

Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

Romani 12:2

Romani 12:2 ne învață că nu putem fi transformați (schimbați) până nu ne schimbăm mintea mai întâi. Printre primele lecții învățate când am început să studiez și să primesc Cuvântul lui Dumnezeu au fost cele despre mintea mea și gândurile mele. Am fost binecuvântată să citesc o carte veche despre puterea gândurilor și despre cum diavolul face din minte un câmp de bătălie pe care luptă împotriva noastră inoculându-ne gânduri neadevărate în minte. Apoi încearcă să ne facă să le credem pentru ca acestea să ajungă să ne controleze viața.

Mi-am dat seama că toată viața am crezut lucruri care, conform Cuvântului lui Dumnezeu, sunt neadevărate. Drept urmare, acele minciuni au devenit realitatea mea. Să îți dau câteva exemple:

Toată viața am crezut lucruri care, conform Cuvântului lui Dumnezeu, sunt neadevărate. Drept urmare, acele minciuni au devenit realitatea mea.

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

- Credeam că eu eram de vină pentru că tatăl meu mă abuzase sexual.
- Credeam că mereu aveam să am o viață de rang inferior din cauza abuzului.
- Credeam că ceva era în neregulă cu mine și îmi venea mereu în minte întrebarea: „Ce e în neregulă cu mine? Ce e în neregulă cu mine? Ce e în neregulă cu mine?”
- Credeam că, pentru a nu mai fi rănită din nou, trebuia să dețin controlul în fiecare situație și în fiecare relație.
- Credeam că urmează să mi se întâmple mereu ceva rău, trăind cu o stare de așteptare plină de teamă cu gândul la dezamăgire, vești rele sau o pierdere.
- Mă așteptam să fiu părăsită de bărbați și de prietenii pe care-i aveam fiindcă aceasta fusese experiența mea de viață.

Mai credeam multe alte lucruri neadevărate, dar mă înșelam. A fi înșelat înseamnă a crede o minciună. Credeam minciuni, iar acestea alcătuiau realitatea mea. Cred că pot spune că toți avem momente în care credem lucruri neadevărate deoarece gândurile înșelătoare au devenit niște întărituri în viețile noastre. Gândurile, fie că sunt adevărate sau false, pozitive sau negative, zidesc niște întărituri în mintea noastră. Întăriturile sunt locurile unde se ascunde dușmanul nostru, diavolul, pentru a distruge planul cel bun pe care îl are Dumnezeu pentru noi.

Reînnoirea minții necesită timp și efort. Singurul lucru care anulează minciunile pe care le credem este adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă vom continua să stăm în Cuvântul lui Dumnezeu, acesta ne va elibera (Ioan 8:32). Acesta nu ne eliberează dacă îl citim doar, ci, pe măsură ce-l ascultăm, căpătăm libertate puțin câte puțin. Eu studiez Cuvântul lui Dumnezeu de mai bine de 40 de ani și încă mai descopăr minciuni mărunte pe

care le cred, așa că lucrez cu Duhul Sfânt pentru a afla adevărul ca să mă pot elibera în alt domeniu al vieții mele.

Poate crezi că gândurile tale nu contează atât de mult, însă acestea reprezintă o forță extrem de puternică în viața ta. Gândurile devin cuvinte, iar cuvintele devin atitudini și acțiuni. Pavel le-a spus colosenilor să se gândească „și să continue mereu să se gândească” la lucrurile cerești, nu la cele de pe pământ (Coloseni 3:2, varianta amplificată). Asta mă face să cred că noi avem abilitatea de a ne gândi la ceea ce vrem să ne gândim. Noi nu suntem prizonierii gândurilor care ne apar întâmplător în minte.

Acest adevăr reiese și din 2 Corinteni 10:4-6, unde scrie că trebuie să renunțăm la gândurile rele și la închipuiri și să le facem „roabe ascultării de Hristos”, sau să ne potrivim gândirea conform celor scrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că putem alunga un gând și să gândim altceva în mod intenționat. Nu suntem prizonierii gândurilor noastre; le putem face noi pe ele prizoniere.

Asemenea multor oameni, și eu credeam că nu pot controla deloc ceea ce gândesc. Niciodată nu mă întrebam de unde îmi vin gândurile; pur și simplu, acceptam drept adevăr tot ceea ce gândeam și mă conformam acestuia. Cum e în cazul tău? Ce ai făcut în trecut în legătură cu gândurile tale? Probabil că ai făcut și tu ce am făcut eu; mulți oameni fac asta până află că gândurile lor le pot distruge viețile.

Am avut privilegiul de a scrie o carte intitulată Câmpul de bătălie al minții. A fost scrisă în 1995 și e în continuare printre cele mai bine vândute cărți ale mele fiindcă le oferă ajutor practic oamenilor. De-a lungul anilor, am primit numeroase mărturii despre cum oamenii s-au schimbat în mod dramatic atunci când au aflat că pot gândi ceea ce vor. Îi încurajez pe oameni să se gândească la ceea ce se gândesc. Acest lucru poate suna ciudat, dar data viitoare când începi să te simți descurajat, deprimat sau neliniștit, vei descoperi

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

care este sursa problemei tale dacă te vei gândi la ceea ce te-ai gândit. Gândurile fericite ne fac oameni fericiți.

Am scris și o carte intitulată *Power Thoughts*, în care îi învăț pe oameni cum să aibă în mod intenționat gânduri care să le aducă putere în viață, cum ar fi Pot face tot ce trebuie să fac în viață prin Hristos, care e tăria mea. Iubesc oamenii și îmi place să dăruiesc și să fiu generos. Nu voi trăi cu frică fiindcă Dumnezeu este cu mine. Mai sunt mii de astfel de gânduri. Îți poți umple mintea cu acestea în fiecare zi, iar acestea te vor împuternici și te vor ajuta să fii persoana care vrea Dumnezeu să fii și să faci ceea ce vrea El să faci.

Rezervă-ți timp în fiecare zi pentru „sesiuni de gândit”, în care să te gândești intenționat la anumite lucruri care vrei să se întâmple în viața ta. Cuvântul lui Dumnezeu spune că „omul este așa cum gândește în inima sa” (Proverbe 23:7, Biblia amplificată). Adică omul e călăuzit de mintea sa. Gândurile noastre stabilesc cursul vieților noastre.

Nu contează câți ani ți-a creat probleme mintea ta, căci o poți reînnoi. Aceasta se poate schimba. După ce ți se schimbă mintea, te poți schimba și tu. Te încurajez să-ți propui să ai mereu gânduri pozitive, pline de speranță și de credință. Crede tot ce e mai bine despre oameni în loc să fii suspicios și să te gândești mereu numai la lipsurile acestora, iar atunci toate relațiile ți se vor îmbunătăți în mod semnificativ.

IMAGINAȚIA

Abilitatea de a ne imagina lucruri care nu sunt încă o realitate este foarte puternică. Putem vedea imagini în mintea noastră. De exemplu, dacă eu spun „elefant roz”, tu vezi imediat în mintea ta imaginea unui elefant roz. În imaginația noastră, la fel ca în celelalte gânduri ale noastre, ar trebui să alegem să ne imaginăm ceva minunat. Te încurajez să îți imaginezi adesea lucruri mărețe care pentru tine sunt imposibile, dar nu și pentru Dumnezeu. Întreabă-te: „Unde mă văd peste cinci ani?” Sau: „Cum cred că mă cheamă Dumnezeu să aduc o schimbare în lume?”

Dumnezeu ne-a dat abilitatea de a ne imagina, așa cum ne-a dat și abilitatea de a gândi, și vrea să o folosim cu înțelepciune. Oamenii care își imaginează lucruri mărețe ajung să și facă lucruri mărețe. Înainte de a exista automobilul, cineva a trebuit să-și imagineze că poate fi inventat, dar să se și gândească la acesta, multă vreme probabil. Cineva a creat primul scaun. Poate că acea persoană s-a săturat să tot stea pe o piatră tare și a spus: „Sigur trebuie să existe ceva mai bun pe care să poți sta decât pe o piatră tare, ceva moale și confortabil, ceva pe care să mă pot întinde ca să mă relaxez.” Apoi, și-a imaginat cam cum ar fi acel obiect, iar apoi a încercat să creeze un scaun cu patru picioare și un spătar.

Mii de oameni au idei bune, dar nu fac nimic cu ele. Nu e suficient numai să-ți imaginezi ceva. Trebuie să adăugăm și efort pe lângă imaginație. Însă, cel mai important, nu trebuie să ne fie frică să încercăm. Trebuie să fii dispus să eșuezi ca să afli dacă poți reuși. Am auzit că Thomas Edison a eșuat de 2.000 de ori încercând să creeze becul. Nu știu dacă e așa sau nu, dar e clar că nu a creat becul perfect din prima încercare. În loc să se dea bătut, el a spus că fiecare nereușită l-a învățat ce anume nu mergea, iar apoi el putea elimina acea abordare ca să poată trece mai departe la următoarea idee. Faptul că cineva eșuează la ceva nu înseamnă că acea persoană e un ratat. Nimeni nu e un ratat dacă va continua să încerce.

Trebuie să fii dispus să eșuezi ca să afli dacă poți reuși.

Când Dumnezeu m-a chemat să slujesc, în inima mea L-am auzit spunând că urma să predic Cuvântul Său prin toată lumea. În primii cinci ani de slujire, am ținut un studiu biblic săptămânal pentru vreo 25 de persoane în camera mea de zi. În timp ce vorbeam în acel grup restrâns, îmi imaginam cum aveam să predic unor mulțimi uriașe de oameni. În prezent, aceste mulțimi de oameni sunt o realitate în viața mea. Nu îți este de folos să te rogi ca Dumnezeu să facă lucruri mărețe în viața ta dacă gândurile

și imaginația ta sunt exact opusul a ceea ce ai cerut.

Nu cred că e de ajuns doar să ne imaginăm tot ce ne dorim și vom și obține, ci cred că trebuie să ne conformăm gândurile și imaginația Cuvântului lui Dumnezeu și voi Sale pentru viețile noastre. Nu putem umbla cu Dumnezeu dacă nu suntem în acord cu El (Amos 3:3). Țin să te întreb: sunt gândurile și imaginația ta în acord cu Dumnezeu?

GÂNDURILE DEVIN CUVINTE, ATITUDINI ȘI ACȚIUNI

Atunci când primim gândurile pline de frică pe care ni le trimite diavolul în minte și medităm la ele, acestea devin atitudini nesănătoase. Oricât am încerca să ascundem o atitudine nepotrivită, aceasta tot se ițește cumva la suprafață, fiind astfel observată de ceilalți. Gândurile și atitudinile devin cuvinte pe care le rostim și acțiuni pe care le întreprindem.

Dacă mă tot gândesc la cât de mult m-a rănit cineva și la faptul că mi-e frică să nu o facă din nou, plănuiind să evit acea persoană pentru a mă proteja pe mine și a o pedepsi pe ea, atunci mă pregătesc de acțiune. Mai mult ca sigur că voi vorbi cu cineva despre cum mă simt, iar cuvintele mele e posibil să otrăvească atitudinea acelei persoane față de persoana care m-a rănit. Acest lucru este trist, căci e posibil ca acest prieten să o placă pe acea persoană.

Să zicem că sunt la biserică, iar persoana care m-a rănit (și care probabil că nu știe de suferința provocată) mă abordează cu o atitudine prietenoasă și mă invită la prânz. Mie îmi va fi aproape imposibil să fiu prieten cu acea persoană sau să nu am față de ea o atitudine vizibil negativă. E posibil chiar să explodez verbal, tunând și fulgerând despre cum m-a rănit și așa mai departe! E posibil ca acea persoană să-și ceară scuze, spunând că nu și-a dat seama că m-a rănit. Apoi, ajungând acasă, la început mă voi simți răzbunat. Însă, după ce emoțiile mi se vor liniști, îmi voi da seama că L-am mâhnit pe Duhul Sfânt și mai mult ca sigur că voi petrece

zile întregi simțindu-mă vinovat. Data viitoare când voi întâlni acea persoană, mă voi simți jenat și voi dori să fug și să mă ascund, căci asta face frica: fuge și se ascunde.

Haide să ne gândim, însă, la alt mod în care ar putea decurge această întâmplare. Cineva mă rănește, iar diavolul îmi dă gânduri pline de teamă, făcându-mă să cred că acea persoană m-a rănit intenționat și că probabil o va face din nou. Atunci, el îmi sugerează să exclud acea persoană din viața mea și să găsec un mod de a mă răzbuna. Însă eu am studiat Cuvântul lui Dumnezeu și îmi amintesc că am citit că dragostea crede mereu ce e mai bun despre oameni (1 Corinteni 13:4-7), așa că alung acel gând rău și aleg să cred că cine m-a rănit nici măcar nu și-a dat seama ce s-a întâmplat. Poate că acea persoană avea o durere de natură fizică, trecea printr-o perioadă dificilă sau tocmai primise o veste proastă. Oricum ar fi, eu aleg să nu mă las afectat și să merg mai departe în iubire fiindcă știu că asta vrea Isus să fac.

Eu am de făcut o alegere și-ți poți da seama cu ușurință care alegere este mai bună.

Isus a spus că ceea ce ne stă pe inimă ne iese pe gură (Matei 12:34). Adesea, oamenii își scuză remarcile nepotrivite, spunând: „Nu am vrut; am glumit numai.” Aceștia se mint singuri, căci, chiar dacă regretă remarcile făcute, acestea nu fac decât să reflecte ce anume aveau pe inimă. E posibil chiar să aibă gânduri și atitudini latente care le-au umplut mintea de multă vreme, fără a-și da seama ce au permis să aibă în viețile lor.

Pentru ca să putem reuși, sau ca să ne bucurăm de viața pentru care Isus a murit ca să ne-o dea, trebuie să înțelegem puterea cuvintelor și să lucrăm sârguincios împreună cu Duhul Sfânt pentru a învăța să controlăm ce anume ne iese pe gură. Asta înseamnă că trebuie să ne controlăm gândurile. Nu ne putem controla cuvintele sau gândurile fără harul lui Dumnezeu, însă, atunci când vrem să facem ceea ce este corect și Îi cerem ajutorul,

El mereu ne dă har și mai mult har pentru a ne ajuta.

Vreau să vorbesc despre puterea cuvintelor folosind câteva versete pline de putere.

Mai întâi, să citim Proverbe 18:20-21:

Din rodul gurii lui își satură omul trupul, din venitul buzelor lui se satură. Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește îi va mânca roadele.

Ar trebuie să ne luăm puțin timp ca să ne gândim cu atenție la ceea ce spun aceste două versete. În primul rând, vom fi mulțumiți sau nemulțumiți de viețile noastre, cel puțin parțial, în funcție de cuvintele pe care le rostim. Noi nu numai că rostim cuvinte, ci și auzim cuvintele rostite, care ne hrănesc. Poate că ați auzit pe cineva spunând vreodată: „Îți vei mânca cuvintele!” Aceasta înseamnă că vei ajunge să regreti cele spuse. Noi chiar ne mâncăm cuvintele în sensul că acestea ajung în inimile noastre. Dacă sunt cuvinte bune, ne vor binecuvânta. Dacă nu, ne vor otrăvi atitudinea și ne vor fura pacea și bucuria. Așa cum oamenii pot face toxiinfecție alimentară dacă mănâncă ceva stricat, putem face și „toxiinfecție verbală” dacă le permitem cuvintelor stricate să ne iasă pe gură.

Ar trebui să ne facem timp și ca să privim și să medităm la cuvintele celui de-al doilea verset din acest pasaj: „Moartea și viața sunt în puterea limbii.” Închipuie-ți numai că putem rosti viață pentru noi și pentru alți oameni, sau putem rosti chiar și moarte.

Ne vom mânca roadele cuvintelor rostite!

Mai departe, să privim la Iacov 3:2-10:

Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul. De pildă, dacă punem cailor frâul în gură, ca să ne asculte, le cârmuim tot trupul. Iată, și corăbiile, cât de mari

sunt, și, măcar că sunt mânate de vânturi iuți, totuși sunt cârmuite de o cârmă foarte mică, după gustul cârmaciului. Tot așa și limba este un mic mădular și se fâleşte cu lucruri mari. Iată un foc mic ce pădure mare aprinde! Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este acela dintre mădularele noastre care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei. Toate soiurile de fiare, de păsări, de târătoare, de viețuitoare de mare se îmblânzesc și au fost îmblânzite de neamul omenesc, dar limba niciun om n-o poate îmblânzi. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte. Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru și tot cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură ies și binecuvântarea, și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei!

Conform acestor versete, cuvintele pe care le rostim determină direcția pe care o iau viețile noastre. Mai devreme am spus că atât Dumnezeu cât și diavolul au câte un plan pentru viețile noastre. Planul pe care îl urmăm este cel cu care suntem de acord. Cuvintele noastre dezvăluie ce este în inimile noastre, iar într-un moment de neatenție, vom scăpa ceea ce credem cu adevărat, arătând ceea ce este în inimile noastre, dacă vom învăța să ne ascultăm pe noi înșine.

Mai bine să spunem ceea ce spune și Dumnezeu, indiferent de ceea ce gândim, de ceea ce simțim, sau de cum pare a fi situația. Noi ne putem influența viitorul în mod profund. Dacă vorbim pozitiv, în acord cu Dumnezeu, vom avea rezultate pozitive.

Nimeni nu poate obține tot ce vrea doar dacă spune că vrea, dar putem avea ce vrea Dumnezeu să avem dacă suntem de acord și cooperăm cu El. Dacă gândim frică și rostim frică, ne împiedicăm să progresăm în viață. Suntem întemnițați de propriile gânduri și cuvinte. În loc să spui „Îmi e frică”, învață să spui „Când voi simți frica, voi acționa în ciuda fricii.”

*Nu te ruga să primești însărcinări pe măsura puterilor tale,
ci roagă-te să primești puteri pe măsura însărcinărilor tale.*

Phillips Brooks

Cu Dumnezeu, orice este posibil

Timp de 40 de ani, am trăit cu o teamă paralizantă de autobuze, avioane și mulțimi. Știu – asta elimină cam mare parte din viață! Cu toate că știam că această frică este irațională, pur și simplu nu puteam face primul pas ca să mă eliberez de ea. Apoi, cu câțiva ani în urmă, am început să studiez ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre frică. Cu cât mai multe aflu, cu atât mai mult mă rugam ca Dumnezeu să mă ajute să mă eliberez de aceasta.

La scurt timp după asta, am fost rugat să merg ca însoțitor în excursia cu grădinița a fiicei mele într-o livadă de mere. Știam că asta însemna că trebuia să urc într-un autobuz – cu alți oameni. Am acceptat și m-am rugat să se anuleze.

A venit și acea zi, iar eu eram față în față cu uriașul monstru galben. Tremurând din tot corpul, am urcat în autobuz și am luat loc. În minte, am început să mă gândesc la versete specifice care să mă ajute – pasaje precum Psalmul 91 – și chiar le-am rostit ușor în timp ce respiram. Curând, călătoria de 15 minute se terminase. Mă simțeam de parcă aș fi urcat pe un munte!

Următoarea mea provocare a fost mult mai mare – să particip la o conferință creștină ținută pe un stadion dintr-un oraș învecinat. An după an, mă tot înscrisesem să particip, ca apoi să mă răzgândesc în ultima clipă. Însă nu și în acest an.

A sosit și weekendul, iar eu am mers cu niște prieteni cu mașina în acel oraș. Însă, când a sosit autocarul care ne ducea la destinație, am rămas paralizat. Voiam să mă întorc și să plec acasă. Atunci, mi-am spus: „Shawn, dacă nu faci asta, vei ajunge iar să te temi tot timpul.”

Am urcat în autobuz, iar 10 minute mai târziu, am pășit pe un stadion unde se aflau mii de oameni. După vreo cinci minute, s-a întâmplat ceva uimitor: Nu îmi mai era frică.

Un an mai târziu, am avut de înfruntat „examenul final” - o călătorie misionară în India. Știam că Dumnezeu mă chemase să mă duc, dar, pentru a ajunge acolo, trebuia să schimb cinci avioane și mai multe autobuze. Am vrut să mă întorc de câteva ori, dar Domnul îmi tot spunea: „Câte un lucru pe rând. Fă numai ce-ți stă înaintea acum.”

În cele din urmă, am ajuns pe unul dintre cele mai aglomerate aeroporturi din lume, dar nu m-am simțit copleșit. Dumnezeu mi-a arătat că, alături de El, orice este posibil.

Shawn

CAPITOLUL 5

„SIMT” CĂ ÎMI ESTE FRICĂ

Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine.

Psalmii 56:3

Sentimentul de frică este cât se poate de real. Acesta se poate manifesta chiar și fizic. Cred că frica ne poate face să tremurăm și să transpirăm, ne poate accelera bătăile inimii, ne poate întrerupe respirația normală și poate provoca și alte simptome fizice. Însă putem face față acestor simptome în mod realist dacă ne amintim că sunt doar sentimente și că frica de a nu se întâmpla ceva rău este chiar mai gravă decât înfruntarea unei situații amenințătoare. Nu uita: frica ne ține pe loc și ne împiedică să progresăm în viețile noastre.

Dacă mi-e frică să nu mă rănesc atunci când fac sport, atunci nu voi face sport. Știu sigur că e așa fiindcă eu chiar m-am rănit când făceam sport și am folosit această singură experiență negativă ca scuză ani la rând pentru a nu mai face sport. Motivul pentru care m-am accidentat a fost că am încercat să fac prea multe deodată și nu am avut o postură bună în timp ce încercam să ridic niște greutăți. Dacă faci asta, cu siguranță te vei răni! Eu aveam nevoie de un antrenor care să mă învețe cum să exerserez corect. În cele din urmă, am început să lucrez cu un antrenor și o fac de ani buni deja. Faptul că fac sport în mod regulat m-a ajutat enorm.

Dacă îi permitem, frica ne poate fura orice. Aș vrea să fi știut

deja câte frici nu mi-am descoperit încă, frici ce se ascund pe undeva prin viața mea. La timpul stabilit de El, Dumnezeu mi le va arăta. Din fericire, Dumnezeu nu ne arată deodată absolut toate lucrurile cu care va trebui să ne confruntăm. Dacă ar face-o, atunci ne-am simți copleșiți și ne-am da bătuți înainte de a începe.

La începutul slujirii mele, mă rugam ca Dumnezeu să îmi trimită invitații de a vorbi la conferințe și în biserici. Mă rugam deja de ceva vreme, dar nu se întâmpla nimic. Apoi, în cele din urmă, s-au ivit două oportunități cam în același timp. Prima era în Colorado. Un foarte celebru slujitor era programat să vorbească înaintea mea, așa că aveam asigurat un public numeros, iar eu eram bucuroasă pentru asta. Însă, dintr-un motiv oarecare, el a trebuit să anuleze în ultima clipă, așa că am rămas doar eu, cineva pe care nu o știa nimeni. Publicul era descurajant de puțin.

De acolo, am plecat direct spre Florida, unde fusesem invitată pe ultima sută de metri să iau locul cuiva care nu mai putea ajunge. Am fost invitată deoarece cineva care cunoștea pe cineva care cunoștea pe cineva m-a propus pe mine ca vorbitor. Organizatorii acelei conferințe mi-au cerut să vorbesc în cadrul unei sesiuni de după-amiază; nu mă număram printre vorbitorii principali, dar eram încântată că mi se oferise această oportunitate.

La acel eveniment, primul rând era ocupat numai cu vorbitorii de la conferință – doctorul Cutărescu, episcopul nu-știu-care, un profet din Africa, precum și un reverend celebru. Și mai eram și eu, Joyce necunoscuta. Nu aveam niciun titlu, nu eram nici celebră, dar tocmai eram pe cale să primesc răspuns la rugăciuni. Cum se spune, eram speriată de moarte. Cred că asta înseamnă că ești atât de speriat, încât abia te poți mișca, și așa mă simțeam eu. Mă simțeam neimportantă, mărunță, ridicolă – de parcă ar fi trebuit să plec înapoi acasă și să nu mai plec niciodată de acolo.

Atunci s-a întâmplat: înainte ca vorbitorul principal să vorbească în acea seară, organizatorul conferinței le-a cerut fiecărui vorbitor

de la seminarii să prezinte pe scurt, în câteva minute, despre ce avea să vorbească a doua zi. Eu îmi petrecusem toată ziua imaginându-mi că la seminarul meu nu avea să vină nimeni!

Când m-am ridicat ca să vorbesc și eu câteva minute, îmi era atât de frică încât, când am deschis gura ca să vorbesc, abia am reușit să scot un chițăit. M-am simțit stupid. Atunci a trebuit să iau o decizie: fie îmi adunam curajul, încercam din nou și speram să fie bine, fie o luam la fugă de pe scenă (ceea ce-mi venea să și fac), ca apoi să fug înapoi în St. Louis cât de repede puteam.

Ei bine, am deschis gura din nou. Țin minte și acum că, a doua zi, urma să vorbesc inspirându-mă de cele scrise în Galateni 3:1-3, învățându-i pe oameni că nu ne putem schimba singuri prin ceea ce facem, dar ne putem smeri ca să primim harul lui Dumnezeu pentru a putea face ceea ce trebuie făcut. A doua zi, la seminarul meu era plin ochi. Nu mai era niciun loc liber, iar oamenii stăteau în picioare în partea din spate a încăperii. Tot aici sunt și acum, vorbind la conferințe, în biserici, precum și la radio și televiziune. Frica a încercat să-mi fure destinul și aproape că a reușit. A trebuit să înfrunt frica, iar asta trebuie să faci și tu. Nu lăsa frica să te oprească, căci, dacă o faci, vei rata niște oportunități uimitoare pe care Dumnezeu le-a pregătit deja ca să te poți bucura de ele (Efeseni 2:10).

ÎNȚELEGEREA SENTIMENTELOR

Mă îndoiesc că va reuși vreodată cineva să-și înțeleagă toate sentimentele, căci acestea pot fi foarte misterioase. Sentimentele pot fi atât foarte bune, cât și foarte rele. Acestea par să apară și să dispară după bunul plac. Mie îmi place să spun că acestea sunt capricioase – se

*Mă îndoiesc că va reuși
vreodată cineva să-și
înțeleagă toate sentimentele,
căci acestea pot fi foarte
misterioase.*

schimbă adesea și fără nicio avertizare.

De exemplu, într-o duminică dimineată, în timpul slujbei, când pastorul vorbește despre cât de importanți sunt copiii și de câtă nevoie este de oameni care să lucreze voluntar cu copiii din biserică, pot „simți” cu ușurință că vreau să fac asta. Sunt entuziasmată. Vreau să slujesc. Sunt sigură că nu mă va deranja să fiu singurul adult care slujește sau lucrează la grădiniță în timpul programului de dimineată de la biserică, pentru ca apoi să pot rămâne să mă bucur de a doua parte a programului, de mai târziu. E posibil chiar să fiu foarte entuziasmată prima dată când o fac, dar, după ce tot ascult plânsul copiilor, după ce schimb o mulțime de scutece urât mirositoare și am de-a face cu părinți nerecunoscători sau care nu fac decât să se plângă, să nu vă mire că nu mai „simt” deloc că aș mai vrea să lucrez la grădiniță.

Oamenii care înțeleg cât este de important să îți iei un angajament și să îți ții promisiunile vor trece peste ceea ce simt și vor acționa oricum. Din păcate, mulți alții pur și simplu nu se vor mai întoarce să slujească la grădiniță, justificându-și răzgândirea zicând că nu aceasta este voia Domnului pentru ei. Ei spun că, dacă asta ar fi vrut El să facă ei, atunci ar fi trebuit să se bucure de ceea ce fac. Cu toate că nu cred că Dumnezeu ne cheamă să facem lucruri care să ne facă nefericiți tot restul vieții, cred cu tărie și știu din proprie experiență că e posibil să fim chemați să facem anumite lucruri care nu ni se par atât de palpitate, dar reprezintă o nevoie pe care o putem împlini. Cred că, uneori, acestea sunt teste la care ne supune Dumnezeu, menite să ne învețe cât este de important să-ți respecti cuvântul dat. Biblia spune că un om evlavios „nu-și ia vorba înapoi dacă face un jurământ în paguba lui.” (Psalmii 15:4) Pentru mine, asta înseamnă că, chiar dacă spunem că vom face ceva, iar mai apoi ne dorim să nu fi promis că vom face acel lucru, tot va trebui să ne respectăm promisiunea. Înțelept ar fi ca, înainte de a accepta să facem o promisiune, să ne rugăm și să ne gândim bine.

Acum, mai mult ca oricare, oamenii par să vorbească despre ceea ce simt, așa că, în mod clar, ne bazăm foarte mult pe ceea ce simțim. Însă nu este deloc înțelept să facem din sentimente – sau din lipsa acestora – un criteriu pe baza căruia să judecăm o situație. Am scris o carte intitulată *Living beyond Your Feelings*, în care e explorat mai amănunțit acest aspect. În afară de frică, mai sunt și alte sentimente care încearcă să ne dicteze cum să ne comportăm. Putem învăța cum să nu le permitem acestor emoții să ne dicteze ce decizii să luăm. Faptul că am înțeles cât de instabile sunt sentimentele m-a ajutat să învăț să nu depindem de ele atât de mult.

De exemplu, gândește-te la serviciul tău sau la cariera ta. În ce privește scrierea acestei cărți, eu predic Cuvântul Domnului de 43 de ani, iar în toți acești ani am călătorit pentru a predica la conferințe și alte evenimente. Țin minte că cineva m-a întrebat ce simt față de faptul că trebuie să călătoresc atât de mult, iar eu i-am răspuns: „Nu mi-am mai pus această întrebare de mult timp.”

Ar trebui să încetăm să ne mai întrebăm ce simțim cu privire la faptul că facem ceea ce știm că trebuie să facem. Dacă nu încetăm să ne tot consultăm sentimentele, nu vom reuși să terminăm multe lucruri în viață.

La început, eram entuziasmată să călătoresc pentru a sluji; însă, în curând, entuziasmul meu a pălit, cu tot împachetatul și despachetatul, dormitul pe saltele ce sunt uneori incomode, pășitul pe covoare pătate, frigiderul ce îngheață tot ce pui în ele, zgomotul din camera vecină, muzică tare de la barul care se întâmplă să fie chiar sub geamul tău și multe alte neplăceri. Desigur că nu toate călătoriile au fost neplăcute. Sunt și multe hoteluri drăguțe, dar hotelurile nu sunt casa ta, așa că ajungi destul de repede să te sature de ele.

De-a lungul anilor, am participat la mii de conferințe și evenimente, iar acum câteva luni, cineva m-a întrebat dacă sunt entuziasmată de conferința la care urma să particip. Când am spus că nu, acea persoană s-a uitat la mine de parcă comisese un

păcat de neiertat. Dându-mi seama de șocul și dezamăgirea simțite de persoana respectivă, i-am explicat rapid că, chiar dacă nu eram entuziasmată pe plan emoțional, eu eram foarte dedicată acelei conferințe și aveam să rămân dedicată predicării Cuvântului lui Dumnezeu întreaga viață. Dacă putem înțelege acest lucru și ne propunem să facem ceea ce trebuie să facem fie că avem chef sau nu, atunci cu siguranță vom avea succes.

Indiferent ce facem, atunci când nu mai e o noutate, nu vom mai fi entuziasmați.

Indiferent ce facem, atunci când nu mai e o noutate, nu vom mai fi entuziasmați. Dacă nu știm cum să trecem de la entuziasm la dedicare, vom trece de la un lucru la altul toată

viața și nu vom duce până la capăt mai nimic. Apostolul Pavel a spus că, pentru el, era foarte important să ducă până la capăt chemarea primită de la Dumnezeu:

Însă niciunul dintre aceste lucruri nu mă impresionează; dar eu nu țin numai de cât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba.

Faptele apostolilor 20:24, Biblia amplificată

Pe Pavel nu l-au afectat nici persecuția, nici neplăcerile, nici greutățile. El și-a pus în minte să ducă la capăt chemarea pe care o primise în viața sa, adică aceea de a predica Evanghelia prin harul Domnului. El voia să facă acest lucru cu bucurie, însă bucuria e diferită de entuziasmul emoțional. Eu eram bucuroasă cu privire la conferința despre care fusesem întrebată. Eram foarte bucuroasă pentru oamenii care urmau să vină acolo și pentru ceea ce urmau să învețe, dar nu eram plină de entuziasm emoțional.

Entuziasmul emoțional ne dă energie, dar, în cele din urmă, trebuie să învățăm să trăim cu dedicare pentru a termina ceea ce ne-a dat de făcut Dumnezeu și să credem că El ne va da energia necesară pentru a încheia sarcina respectivă.

Dependența de entuziasm este motivul pentru care rata divorțurilor este atât de mare în societatea actuală. Suntem puțin cam dependenți de divertisment și entuziasm, iar atunci când o căsnicie nu mai este entuziasmantă, unii oameni vor să se lege de altcineva care să le ofere acel entuziasm. Însă nici acest tip de relație nu va dura. Eu spun adesea că nu simt fiori atunci când vine Dave acasă și nici inima nu începe să-mi bată mai repede, dar tot îl iubesc profund și îi sunt devotată „până când moartea ne va despărți.” Când scriu această carte, suntem căsătoriți de 53 de ani, iar un astfel de devotament are nevoie de mai mult decât entuziasm emoțional.

Nu e nimic rău cu entuziasmul. Dacă îl simțim, ar trebui să ne bucurăm de el, dar trebuie să învățăm și să nu depindem de el, fiindcă acesta este trecător.

Isus a mai vorbit și despre faptul că El a împlinit ceea ce L-a trimis Tatăl Lui să facă (Ioan 17:4), dar sincer mă îndoiesc că ar fi fost entuziasmant să fii răstignit pe cruce. Biblia spune că El a îndurat crucea, disprețuind rușinea acesteia pentru bucuria ce I-a fost pusă înainte (Evrei 12:2). Este minunat atunci când știm că am terminat de făcut ceea ce ne-a cerut Dumnezeu să facem.

Când părinții mei, care mă abuzaseră și mă părăsiseră, au ajuns prea bătrâni pentru a-și mai purta singuri de grijă, Domnul mi-a cerut să îi îngrijesc eu. După ce m-am certat foarte mult cu

Dacă ți-ai pierdut entuziasmul sau încântarea cu privire la ceva, nu renunța doar din acest motiv.

El, lucru care desigur că este inutil, am fost de acord. Atunci nu mi-am dat seama că ei aveau să mai trăiască încă 13 ani și aveau să aibă nevoie de multă îngrijire costisitoare și consumatoare de timp. Pentru mine, nu a fost deloc entuziasmant sau distractiv, dar am făcut-o fiindcă știam că asta era ceea ce trebuia să fac. Acum sunt foarte bucuroasă știind că am împlinit treaba pe care mi-a dat-o Dumnezeu de făcut.

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

Dacă ți-ai pierdut entuziasmul sau încântarea cu privire la ceva, nu renunța doar din acest motiv. Înainte de a renunța la ceva, fii sigur că Dumnezeu îți cere să o faci. Chiar dacă îți cere să faci ceva greu, El îți va da și harul să reușești. Noi ar trebui să Îi răspundem cu „da” la orice ne cere El să facem.

În loc să iei decizii bazate pe faptul că îți este sau nu frică, mai bine ia-le bazându-te pe curaj. Iată ce spune poemul *Courage* al autoarei Karle Wilson Baker: „Curajul este frica după ce și-a spus rugăciunile”, apoi mergând înainte ca să facă ce i s-a cerut.

Dintre toți mincinoșii din lume, uneori cei mai mari sunt propriile tale frici.

Rudyard Kipling

Răgetul tigrului

Tigrul este una dintre cele mai maiestuoase creaturi. Ani la rând, aceste uriașe creaturi minunate au fost un mister pentru cercetători. Se pare că, atunci când vânează, tigrii au uimitoarea capacitate de a-și paraliza de frică prada, o abilitate mai importantă decât cele pe care le au toate celelalte feline de talie mare. Atunci când tigrul se aruncă asupra nefericitei sale prăzi, acesta scoate un răget ce-ți produce fiori de groază. Ai zice că acest lucru ar fi suficient ca prada să o ia la sănătoasa pentru a scăpa cu viață, însă, în schimb, cel mai adesea, aceasta îngheață pe loc, devenind rapid hrană pentru tigrul.

La începutul acestui secol, savanții au descoperit de ce e mai posibil să rămâi înghețat în loc să fugi atunci când tigrul se aruncă asupra ta. Atunci când rage, tigrul scoate sunete auzibile – cele care sună înfiorător. Însă el mai emite și sunete de foarte joasă frecvență, pe care nu le poți auzi, dar pe care le poți simți. Astfel, în timp ce tigrul apare dintre arbuști, fluturarea culorilor sale, sunetul răgetului său, precum și impactul lungimilor de undă neuzitate, dar simțite, se combină pentru a ne ataca simțurile pe toate fronturile. Drept urmare, pe moment, rămâi paralizat, astfel că, chiar dacă ai avea timp să scapi de tigrul, ești păcălit să rămâi pe loc suficient de mult timp ca tigrul să apuce să sară pe tine.

Și fricile noastre acționează la fel adeseori. Acestea ne paralizează, lăsându-ne inactivi, chiar dacă amenințarea imediată nu e urgentă. O parte din a învinge provocările ce ne stau înaintea o reprezintă recunoașterea abilității fricii noastre de a ne da seama ce anume ne-ar putea împiedica să facem față cu brio provocării cu care ne confruntăm.

CAPITOLUL 6

DE CE ÎMI ESTE FRICĂ?

Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.

1 Petru 5:8

Putem uita cu ușurință de diavol pentru că nu îl vedem. Pentru problemele noastre, dăm vina pe alți oameni, pe noi înșine, pe circumstanțe, chiar și pe Dumnezeu, dar, de cele mai multe ori, aceste probleme sunt de fapt lucrarea diavolului. Cu toate că Satana poate lucra prin intermediul oamenilor și al circumstanțelor, el este cauza multora dintre problemele noastre. El este adversarul nostru, dușmanul nostru, cel ce ne e mereu împotriva încercând mereu să zădărnicească și să fure planul cel bun pe care îl are Dumnezeu pentru viețile noastre. Nu uita că în Ioan 10:10 scrie că diavolul vine din trei motive: să fure, săucidă și să distrugă.

Mie mi-a schimbat viața faptul că am aflat că Satana este real și că este sursa problemelor mele. Eram creștină, dar nu aveam pic de victorie în viața mea și acceptam tot ce primeam ca fiind fie voia Domnului, fie vina cuiva care pur și simplu nu voia să facă ceea ce voiam eu pentru a fi fericită. Dădeam vina pentru problemele mele pe oricine și pe orice, mai puțin pe diavol fiindcă, deși înțelegeam că diavolul este real și că el există în această lume, nu îl consideram a fi o influență personală în viața mea.

Poate că și tu treci prin ce am trecut eu odinioară. Rezervă-ți câteva minute pentru a-l vedea pe diavol așa cum este descris în versetul biblic de mai sus: un adversar, un inamic ce dă târcoale, pândind mereu în apropierea ta, căutând o porțiță în viața ta pentru ca să-ți poată devora pacea, bucuria și victoria.

E posibil ca noi să-i permitem diavolului să ne influențeze. Pavel ne-a avertizat în Efeseni 4:26-27 să nu îi permitem diavolului să intre în viața noastră. Acest pasaj ne arată că diavolul poate obține o intrare prin probleme de mânie, dar mai sunt și alte moduri prin care îi putem oferi acces la noi.

Un mod prin care îi permitem diavolului să profite de noi este prin intermediul fricii. De fapt, cred că frica este principala armă pe care dușmanul o folosește împotriva noastră. Din păcate, de obicei credem că nu avem ce face în această privință. Credem că ne este frică și cu asta, basta. Presupunem că nu suntem capabili să progresăm sau să facem lucrurile pe care vrem cu adevărat să le facem deoarece, dintr-un motiv oarecare, ne este frică. Ani la rând am crezut că sunt doar o lașă fiindcă îmi era frică, dar slavă Domnului, am învățat să „acționez în ciuda fricii”. Această idee simplă mi-a schimbat viața într-un mod cu totul minunat. Nu suntem lași fiindcă ne e frică; suntem lași numai dacă cedăm în fața fricii și acționăm conform instrucțiunilor sale, adică nu facem nimic, sau fugim și ne ascundem.

Cu toate că, cel mai adesea, oamenilor nu le place să audă de diavol deoarece nu este un subiect prea plăcut, este imposibil să înveți cum să te eliberezi de frică până când nu înțelegi că diavolul este sursa tuturor fricilor.

Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.

2 Timotei 1:7

Din moment ce frica nu este de la Dumnezeu, trebuie să fie de la diavol. Dumnezeu ne dă credință, iar diavolul contracarează cu frică. Singura forță care învinge frica este credința, iar credința Îl vede pe Dumnezeu și ascultă de El, acționând chiar dacă îi este frică.

*Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului,
și el va fugi de la voi.*

Iacov 4:7

Dacă nu ne împotrivism diavolului, el ne va distruge viețile cu minciunile sale, dacă le credem. Trebuie să ne împotrivism diavolului, să fim puternici și să veghem ca nu cumva să ne devoreze.

Isus S-a împotrivit diavolului atunci când Petru a încercat să-L convingă să nu ajungă pe cruce (Matei 16:23). Practic, El a spus: „Înapoia Mea, Satană; ești un obstacol, Îmi stai în cale.” Satana l-a folosit pe Petru pentru a încerca să-L convingă pe Isus să nu asculte de Dumnezeu. Adeseori, el îi folosește pe cei apropiați nouă ca să ne împiedice să ne împlinim destinul. Ei nu încearcă în mod intenționat să ne facă să nu ascultăm de Dumnezeu, însă vor să facem ceea ce vor ei și nu ceea ce vrea Dumnezeu sau oricine altcineva să facem. Petru nu voia ca Isus să sufere și să moară, așa că l-a spus să nu se ducă în locul unde avea să sufere. Însă Isus l-a muștrătat pe Petru, știind că, de fapt, diavolul lucra prin el, încercând să-L împiedice să îplinească planul lui Dumnezeu.

Dacă ne vom împotrivi diavolului, atunci trebuie să ne împotrivism să acționăm așa cum ne dictează frica să o facem. Dacă frica spune: „Nu poți face asta, te vei face de râs”, tu ar trebui să spui: „Pot totul în Hristos, care mă întărește” (Filipeni 4:13), iar apoi, acționează, chiar dacă îți este frică.

CUCEREȘTE PRIN CONFRUNTARE

Ne putem ruga să fim eliberați de frică, dar, adesea, în loc să înlătore sentimentul de frică, Dumnezeu ne dă curajul de a

înfrunța frica și de a merge mai departe. Dumnezeu i-a spus lui Iosua să nu se teamă, ci să fie curajos (Iosua 1:5, 9). El l-a avertizat pe Iosua că frica avea să încerce să-l împiedice să cucerească Țara Promisă, dar, dacă avea să fie curajos, indiferent cum se simțea, va obține o victorie importantă.

Societatea noastră actuală este plină de rău. Dacă nu facem nimic să-l oprim, practic, înseamnă că suntem de acord cu acesta.

Răul va învinge mereu dacă nu este confruntat. Cu cât mai mult timp trece fără ca acesta să fie înfruntat, cu atât mai mult teritoriu va apuca să cucerească și cu atât mai puternic va deveni.

Societatea noastră actuală este plină de rău. Dacă nu facem nimic să-l oprim, practic, înseamnă că suntem de acord cu acesta. Poate te întrebi ce poți face. Un lucru pe care îl poți face este să vorbești împotriva acestuia, căci tăcerea este acceptare.

FIECARE CREDINCIOS ARE AUTORITATE ASUPRA SATANEI

Să nu cumva să crezi că alții ar avea autoritate asupra diavolului fiindcă ei sunt vreun fel de credincioși „speciali” și că tu nu ai acest privilegiu.

Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului; și nimic nu vă va putea vătăma.

Luca 10:19

Acest verset nu li se adresează doar celor „supra-sfinți”, ci tuturor celor ce cred în Isus Hristos. Dumnezeu ne-a dat putere și autoritate, dar nu ne ajută cu nimic dacă nu le folosim. Le folosim atunci când ne împotrivim diavolului, când vorbim împotriva lui și împotriva lucrărilor sale, refuzând să credem minciunile sale.

Când Satana L-a mințit pe Isus, El i-a răspuns de fiecare dată citând un verset biblic ce-i denunța minciuna (Luca 4:1-10). Și noi ar trebui să-i răspundem diavolului. Biblia spune: „Cine a auzit Cuvântul Meu să spună întocmai Cuvântul Meu.” (Ieremia 23:28)

De fiecare dată când îți e frică, amintește-ți că frica e de la Satana. Singura frică îndreptățită este frica evlavioasă de Dumnezeu, care este un tip de frică plină de venerație și de respect, care Îl cinstește pe El mai presus de orice. Scriptura o numește „frica de Domnul”. Frica de Domnul nu trebuie să ne facă să ne temem că Dumnezeu ne va răni. Dumnezeu este bun întotdeauna, dar, din cauza prostiei noastre, atunci când nu Îl ascultăm pe Dumnezeu, îi deschidem o ușă diavolului. De aceea, Biblia ne îndeamnă să avem o frică evlavioasă față de Domnul. Această atitudine față de El ne va ține pe calea cea dreaptă în viață și ne va împiedica să credem că nu e mare lucru dacă nu-L ascultăm. Nouă ne pot fi iertate păcatele, dar este mult mai bine să facem ceea ce este bine. În Proverbe 9:10, scrie: „Începutul înțelepciunii este frica de Domnul.”

În anumite situații, e nevoie de înțelepciune sub forma unei prudențe sau preocupări îndreptățite, cum ar fi în caz de incendiu, intrarea într-o apă foarte adâncă (dacă nu cumva ești un foarte bun înotător), să mergi la culcare cu ușa neînchisă, suportarea unei dureri fizice sau a unor simptome neobișnuite timp de un an fără să mergi la doctor, sau să intri în plin trafic acolo unde nu este niciun semn de stop. Mulți oameni ajung să fie răniți fiindcă nu-și folosesc simțul practic, dar acesta nu mai prea e întâlnit în prezent. Cred că înțelepciunea este un simț practic sfințit. Dumnezeu ne-a dat înțelepciune, dar noi trebuie să o folosim pentru a putea beneficia de ea.

Sunt câteva frici care sunt frici bune, căci ne împiedică să nu ne rănim; însă fricile care ne împiedică să facem ceea ce credem că ar trebui să facem, sau chiar lucruri pe care vrem să le facem, sunt toate de la diavol.

NU MAI FI O VICTIMĂ

Mulți oameni care au fost răniți sau de care s-a profitat își petrec întreaga viață având o mentalitate de victimă. Te îndemn să nu faci și tu același lucru. Dacă diavolul a reușit să te rănească o dată, nu îi mai permite să te rănească în continuare prin faptul că accepți minciuna cum că ai fi o victimă. Chiar dacă ai fost victimă la un moment dat, în calitate de copil al Domnului, acum ești o ființă nouă, iar lucrurile cele vechi au trecut (2 Corinteni 5:17). Eu am fost abuzată sexual în copilărie, dar acum simt că acele lucruri i s-au întâmplat unei persoane pe care o cunoșteam, căci eu nu mai sunt acum o victimă neputincioasă. Sunt o persoană nouă în Hristos, așa cum ești și tu. Suntem mai mult decât învingători prin Hristos, care ne iubește (Romani 8:37).

Cuvântul lui Dumnezeu ne învață să nu îi dăm prilej diavolului (Efeseni 4:27). Îi putem da prilej în mai multe feluri. În Efeseni 4:27 se vorbește în mod specific despre faptul că îi dăm prilej diavolului atunci când nu vrem să renunțăm la mânie și să iertăm, dar și o atitudine greșită poate avea același rezultat. Mulți ani, chiar și creștină fiind, am avut o atitudine plină de amărăciune, de autocompătimire

Nu îmi mai puteam păstra atitudinea greșită și să am și puterea Lui în același timp.

și nu am vrut să iert, în timp ce Dumnezeu îmi oferea putere. Însă mi-am dat seama că nu îmi mai puteam păstra atitudinea greșită și să am și puterea Lui în

același timp. Aveam un motiv să-mi plâng de milă, și poate și tu ai, dar nu avem niciun drept să ne simțim astfel deoarece Isus a murit pentru noi, ca să ne elibereze de trecut și să ne dea posibilitatea să trăim niște vieți nou-nouțe.

SATANA CHINUIEȘTE

Multe dintre fricile și fobiile pe care le simt oamenii nu sunt menite decât să ne chinuiască. Sunt atât de multe fobii, încât nu

avem cum să le enumerăm, dar fiecare i se pare cât se poate de reală persoanei care o are. Ca să enumăr doar câteva, există frica de a vorbi în public, de înălțimi, de spații înguste, de mulțimi, de clovni, de microbi, de întuneric, de furtuni, de șerpi și de păianjeni. Jerry Seinfeld a spus odată: „Unul dintre cele mai mari mistere pentru mine este faptul că o femeie își poate turna ceară fierbinte pe picioare, smulgând părul din rădăcină, dar tot să îi fie frică de un păianjen.”

Unele fobii sunt foarte neobișnuite, precum nomofobia, adică frica de a nu mai avea telefonul mobil sau să nu poți folosi dispozitivele mobile. Îmi pare foarte rău pentru oamenii care sunt atât de chinuți de oricare dintre aceste frici, dar cred că singura cale de a scăpa de ele este să le înfruntăm. Unii oameni au nevoie de consiliere sau de ajutor profesionist. Orice ai avea de făcut, te îndemn să nu te lași controlat de frică.

Dumnezeu vrea să te binecuvânteze și vrea ca tu să ai pace și bucurie. Când îți e frică, încrede-te imediat în Dumnezeu și acționează în ciuda fricii!

Împotrivește-te fricii; frica nu îți va aduce niciodată un rezultat pozitiv. Apelează la credința ta și la lucrul în care crezi.

T. D. Jakes

Înfruntând frica împreună

De când mă știu, mi-a fost frică de întuneric. În copilărie și adolescență, stăteam întinsă în pat înmărmurită de frică, ascultând zgomotele. De nenumărate ori îi strigam pe părinții mei, făcându-i să caute prin casă și să mă asigure că totul era în siguranță.

După ce reușeam să adorm, în cele din urmă, nu era mai bine. Eram adesea chinuită de coșmaruri, trezindu-mă panicată.

Îmi spuneam neîncetat: Cu siguranță că toate acestea vor trece când voi crește mare. Însă nu a fost deloc așa. Chiar și adultă fiind, în fiecare seară redeveneam fetița de opt ani, ascunzându-mă sub pături și ascultând zgomotele.

Chiar și la 30 de ani tot îmi era frică de întuneric. Chiar și după ce m-am căsătorit, îl trezeam adesea pe soțul meu, Tom, și îl trimiteam să caute prin casă, încercând să-mi alung teama. Îmi era rușine, dar nu știam ce altceva să fac.

Apoi, chiar când credeam că situația nu are cum să se înrăutățească, lui Tom i s-a cerut să lucreze de noapte. Acum trebuia să-mi înfrunt cea mai mare teamă: aveam să fiu singură în întuneric.

Tot pe atunci, am început să am o relație apropiată de Dumnezeu. L-am întrebat ce să fac în privința fricii mele intense. Nu voi uita niciodată ce i-a spus inimii mele: „Vom înfrunta împreună frica de întuneric.”

Domnul m-a îndemnat să încep să memorez versete despre frică. Noaptea, în timp ce stăteam în pat, mă rugam în duh și rosteam cu voce tare diferite versete: „Dumnezeu nu mi-a dat un duh de frică, ci de putere, de iubire și o minte chibzuită! Atunci când mă întind, nu mă voi teme, ci somnul meu va fi unul dulce.” (2 Timotei 1:7; Proverbe 3:24)

Am continuat să mă rog, mi-am umplut mintea cu versete din Cuvântul Său, rostindu-le cu voce tare pe cât de des posibil. Treptat, Dumnezeu a făcut o minune și a rupt puterea fricii care mă însoțise atâta vreme. După toți acești ani, puteam spune, în sfârșit: „Nu mă tem de întuneric.”

Donna

CAPITOLUL 7

ANTIDOTUL PENTRU FRICĂ

În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste.

1 Ioan 4:18

Ai citit deja că singurul motiv pentru care nu trebuie să ne fie frică este faptul că știm că Dumnezeu este mereu cu noi. Un alt motiv important pentru care nu trebuie să trăim cu frică este faptul că Dumnezeu ne iubește în mod perfect. Dacă îi permitem fricii să ne conducă, atunci încă mai trebuie să învățăm despre și să experimentăm iubirea pe care ne-o poartă Dumnezeu.

Fiindcă ne iubește, Dumnezeu va avea mereu grijă de noi și ne va ajuta. Putem fi absolut siguri și să avem deplină încredere în faptul că El ne iubește întotdeauna, în orice situație. Apostolul Pavel a spus că ar trebui să fim înrădăcinați în iubirea lui Dumnezeu astfel încât, oricât de rea ar fi situația în care suntem, nimic să nu ne poată despărți de aceasta:

Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foamea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia?... Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredințat că

nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

Romani 8:35, 37-39

Trebuie remarcat faptul că Pavel a spus că era „sigur” că nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu. Putem fi siguri de acest lucru. Dacă te gândești adesea la cât de mult te iubește Dumnezeu, te va ajuta să confrunți fricile din viața ta. E ușor să le spunem altora că Dumnezeu îi iubește, dar e mai greu să credem că Dumnezeu ne iubește pe noi. Cu siguranță, diavolul nu vrea să cunoști dragostea perfectă a lui Dumnezeu ce curge neîncetat spre tine fiindcă el știe că asta te va face puternic, neînfricat, protejat și încrezător.

NESIGURANȚA

Oamenii nesiguri sunt preocupați de propria persoană. Ei sunt preocupați mereu de ceea ce cred ceilalți despre ei, așa că se confruntă neîncetat cu tot felul de frici. Aceștia nu pot avea relații trainice deoarece sunt prea ocupați încercând să-i impresioneze pe ceilalți, în loc să le fie doar buni prieteni.

Mă întristează când am de-a face cu un om nesigur, căci tot ce face această persoană, tot ce gândește și decide este influențat de

Leacul pentru cel nesigur este să primească dragostea lui Dumnezeu.

nesiguranța sa. Aceștia refuză oportunități din cauză că se simt nepotriviți, iar nesiguranța lor îi face pe ceilalți să creadă că nu se pot baza pe ei. Leacul

pentru cel nesigur este să primească dragostea lui Dumnezeu. Este ca un leac vindecător ce vindecă sufletul (viața interioară), iar eu cred că este singurul lucru care poate face asta. Toți vor să fie

iubiți, dar adesea căutăm iubirea acolo unde nu trebuie, ignorând dragostea lui Dumnezeu, care este turnată peste noi tot timpul (Romani 5:5).

Noi, creștinii, auzim destul de des că Dumnezeu ne iubește, dar ascultăm oare cu adevărat și chiar înțelegem puterea uimitoare a dragostei Sale? A înțelege ceva cu mintea este cu totul altfel decât a asculta cu inimile noastre și chiar să credem și să primim cele auzite. Țin minte că stăteam în fața oglinzii, privindu-mă fix în ochi și spunând cu voce tare: „Joyce, Dumnezeu te iubește!” M-am tot gândit la acele cuvinte și le-am rostit adesea peste mine până când acel adevăr a devenit o realitate în viața mea.

Atunci când nu ai primit răspunsul sperat la rugăciuni, sau când ai avut parte de pierderi, suferință sau tragedie, ai spus vreodată: „Doamne, nu mă iubești?” Știi sigur că eu am întrebat asta și e posibil ca și tu să o fi făcut-o, dar acum nu o mai fac fiindcă știu că nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu.

Atunci când suntem nesiguri, avem multe frici, mare parte dintre acestea fiind legate de propria persoană. Relația pe care o avem cu noi înșine este extrem de importantă și ar trebui să ne preocupăm să menținem sănătoasă această relație fiindcă, dacă nu ne place cine suntem și

Religia ne-a învățat atât de multe despre faptul că suntem păcătoși, încât uităm că suntem și iertați.

și ne simțim vinovați mai mereu din cauza imperfecțiunilor noastre, vom ajunge să nu ne putem bucura niciodată cu adevărat de viața noastră. Aș îndrăzni chiar să spun că ar trebui să ne iubim pe noi înșine. Când fac această afirmație, majoritatea oamenilor devin imediat refractari, crezând că această afirmație reflectă o atitudine egoistă și egocentrică ce nu are cum să fie adevărată. Religia ne-a învățat atât de multe despre faptul că suntem păcătoși, încât uităm că suntem și iertați și devenim persoane noi în Hristos. Desigur că ar trebui să ne pară

rău pentru păcatul nostru și ar trebui să încercăm să-l depășim, dar Dumnezeu tot ne iubește, chiar și în mijlocul celor mai grele momente prin care trecem. Dacă primim dragostea Lui, înseamnă că ne iubim și pe noi înșine în mod echilibrat, nicidecum într-un mod egoist și egocentric.

Aveam o prietenă care se ura pe sine și țin minte că, o dată, i-a cerut pastorului de la biserica noastră să se roage pentru ea. Când el a întrebat-o pentru ce avea nevoie să se roage pentru ea, aceasta i-a spus: „Mă urăsc.” Pastorul a făcut câțiva pași înapoi, a privit-o ținută și a spus: „Cine te crezi? Nu ai niciun drept să te urăști, fiindcă Isus a suferit nespuns din cauza dragostei imense pe care ți-o poartă. Un mod prin care Îi poți mulțumi este să accepți dragostea Lui și să te iubești.”

Trebuie să fim altruști și să vrem mereu să îi ajutăm pe ceilalți, dar putem face asta și să ne iubim și pe noi înșine într-un mod evlavios. De fapt, cu cât mai mult mă apreciez pe mine însămi și sunt împăcată cu mine, cu atât mai mult vreau să uit de mine și să îi ajut pe cei aflați în nevoie. Te îndemn să te împaci cu tine însuși și să apreciezi persoana unică care te-a creat Dumnezeu să fii.

Este o diferență între a fi îndrăgostiți de noi înșine și a ne iubi, căci Dumnezeu ne-a creat și ne iubește cu o dragoste perfectă. A te iubi pe tine însuși înseamnă să primești dragostea lui Dumnezeu. El ne apreciază și vrea să ne apreciem și noi. Ai încercat vreodată să îi faci un compliment cuiva care nu poate să-ți accepte cu smerenie cuvintele drăguțe și să îți mulțumească? Eu am încercat și e ca și cum ai primi o palmă peste față. Cred că și pe Dumnezeu Îl doare atunci când El Își revarsă dragostea spre noi, iar noi nu o primim deoarece nu credem că o merităm.

Isus a venit ca să ne mântuie deoarece noi nu vom fi niciodată destul de buni pentru a merita dragostea lui Dumnezeu. Biblia spune că dragostea Lui a fost turnată gratuit spre noi prin Duhul Sfânt (Romani 5:5). Profetul Maleahi a spus că Dumnezeu Își varsă

binecuvântările (Maleahi 3:10). Așadar, vedem că Dumnezeu nu este zgârcit și nu vrea decât să-L iubim și să ne deschidem inimile pentru a primi bunătatea și dragostea Lui.

Poate crezi că trebuie să te porți mai bine și să păcătuiești mai puțin înainte ca Dumnezeu să te poată iubi sau binecuvânta, dar adevărul este că, cu cât mai mult primești dragostea lui Dumnezeu, cu atât mai mult Îl vei iubi și tu la rândul tău. Apoi, datorită acelei iubiri, vei vrea să-L asculți. Noi nu Îl ascultăm pe Dumnezeu pentru a-L face să ne iubească, ci pentru că El ne iubește foarte mult, chiar dacă noi nu merităm.

Mi s-a întâmplat de multe ori cu anumiți prieteni, dar și cu copiii și nepoții mei, ca, dintr-un motiv sau altul, chiar și ceva atât de banal precum o bubă să îi facă să aibă o părere de sine foarte proastă. Atunci când se simțeau astfel, mă durea profund. Încercam din răspuțeri să îi conving că sunt minunați, speciali, apreciați și iubiți, dar ei erau atât de absorbiți de propriile neajunsuri, încât refuzau să mă creadă. Când compar acele experiențe cu felul în care trebuie să se simtă Dumnezeu, îmi pare rău pentru El fiindcă atât de mulți dintre copiii Săi Îi resping iubirea.

Primește dragostea lui Dumnezeu și îngăduie-I să-ți vindece toate incertitudinile și să-ți dea curajul să înfrunți viața cu îndrăzneală pentru a face tot ce trebuie să faci, chiar dacă trebuie să acționezi în ciuda fricii.

EȘTI SUPĂRAT PE TINE ÎNSUȚI?

Cunosc o femeie care era mereu supărată dintr-un motiv sau altul. Cu toate că părea să fie mândră pe ceilalți, de fapt, era supărată pe ea însăși. Era stânjenitor să te afli în preajma ei fiindcă îi făcea pe oameni să se simtă agitați. Ea era o perfecționistă, având o întreagă listă cu așteptări de la propria persoană și, de fiecare dată când nu reușea să se ridice la nivelul așteptărilor sale, se enerva. Ea se simțea prost dacă nu îi reușea tot ce făcea și nu reușea să bifeze

totul de pe lista ei cu treburi zilnice de făcut. Ea se simțea bine și era mândră în rarele ocazii în care reușea să facă totul de pe listă, purtându-se exemplar apoi toată ziua. Ea oscila între mândrie și vinovăție – mândrie dacă se descurca bine, iar vinovăție dacă nu se descurca. Îți sună cunoscut? Mulți oameni pun presiune pe ei înșiși așa cum o făcea și ea, până când, în cele din urmă, își dau seama că nu pot cumpăra dragostea și aprobarea lui Dumnezeu deoarece, oricât de perfecți ne credem, mereu ne lipsește ceva. Isus a murit pentru noi când eram încă păcătoși ca să putem vedea că noi nu am făcut nimic pentru a merita dragostea Lui (Romani 5:6-8).

Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

Efesenii 2:4-5

Dragostea lui Dumnezeu este un dar, iar faptul că El ne iubește atât de mult încât Și-a trimis singurul Fiu, pe Isus, să plătească pentru păcatele noastre și să sufere în locul nostru e dovada acelei iubiri.

Eu știu cum este să nu te plăci pe tine însuși și să fii nesigur fiindcă și eu am fost așa odată. Chiar dacă nu păream să fiu o persoană nesigură, în mintea și în inima mea chiar eram. Aveam nevoie ca soțul meu să mă pună pe mine pe primul loc în viața lui și să vrea să fie cu mine tot timpul. Drept urmare, el se simțea sufocat și manipulat. Persoana pe care o vedeau toți cei din jurul meu nu era adevărata mea persoană și mă puteam schimba rapid în funcție de ce așteptări aveau oamenii de la mine.

Țin minte că Dave m-a întrebat odată: „De ce devii o cu totul altă persoană atunci când ești în preajma tatălui tău?” Eu nici măcar nu îmi dădeam seama de asta, dar așa era. Îmi schimbam comportamentul în preajma tatălui meu deoarece, lângă el, îmi era frică și eram nesigură pe mine. Eu nu îl confruntasem niciodată cu privire la păcatul pe

care l-a comis împotriva mea, așa că trebuia să o fac pentru a putea fi liberă să fiu eu însămi atunci când trebuia să fiu în preajma lui. În cele din urmă, am făcut-o, dar a durat mult timp până să fiu dispusă să o fac și chiar și atunci, tremuram și îmi era teribil de frică de reacția pe care ar fi putut-o avea. Cu siguranță pot spune că am acționat în ciuda fricii. Cu toate că nu a avut o reacție pozitivă, a fost un pas înainte și simplul fapt că mi-am înfruntat frica de el a dus la slăbirea acelei frici. I-am vorbit iar despre abuz cu altă ocazie, iar, în cele din urmă, el s-a căit și L-a primit pe Isus ca Mântuitor.

SIGUR ÎN HRISTOS

Dumnezeu ne oferă siguranță în El. Acest verset este un bun exemplu al acelei promisiuni.

M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii.

Psalmii 40:2

Dumnezeu este Mântuitorul nostru, dar nu putem fi eliberați de ceva dacă refuzăm să recunoaștem că avem o problemă, sau dacă ne folosim de aceasta pentru a-i controla pe ceilalți. Am auzit prea mulți oameni spunând „Nu mă pot abține, sunt nesigur” pentru a se scuza ca să nu acționeze atunci când trebuie să o facă. Niciodată nu vom putea scăpa de ceva pentru care ne tot scuza.

Când Îl primim pe Isus ca Mântuitor al nostru, nu o facem doar ca să putem merge în rai după ce murim, ci și ca să putem trăi în libertate și victorie cât suntem pe pământ. Noi Îi putem slăvi numele dacă Îi permitem să ne elibereze de trecut și să ne vindece. Noi devenim trofee slavei Sale! El este expert în a-i vindeca pe cei cu inima rănită și a-i face curajoși pe cei ce se tem.

Apostolul Petru a fost atât de nesigur și de fricos încât, atunci când a fost amenințat, el a negat de trei ori că L-ar fi cunoscut pe Hristos (Luca 22:54-62). Însă, mai târziu, după ce L-a primit pe Duhul Sfânt, el a început să predice curajos pe străzile Ierusalimului și vreo 3.000 de suflete s-au alăturat Bisericii în acea zi (Faptele apostolilor 2:41). Ce schimbare uimitoare! Aceasta ne arată cât de lași putem fi dacă ne bazăm doar pe noi înșine și cât de curajoși putem fi dacă ne bazăm pe Isus și pe harul Său.

Vei rămâne timid și plin de frică toată viața dacă nu iei decizia de a înfrunta frica și nesiguranța, refuzând să fii orice altceva decât ceea ce vrea Dumnezeu să fii. Ești tare în Domnul și în puterea tăriei

Nu este voia Domnului ca tu să fii nesigur. Nesiguranța nu face parte din personalitatea ta și nici nu este ceva ce trebuie să suportți.

Lui (Efeseni 6:10). Începe să te vezi ca fiind puternic și nu slab, fricos, nesigur și timid. Începe să te vezi ca fiind cineva care e iubit necondiționat, prețios și apreciat de Dumnezeu. Este foarte important ceea ce crezi

despre tine însuși. Oricât de multe ar fi făcut Dumnezeu pentru noi, dacă nu credem, niciodată nu ne vom însuși cele oferite. Tot ce primim de la Dumnezeu este prin credința în El și în Cuvântul Său, iar tot ce primim de la diavol este prin frică și nesiguranță.

Nu este voia Domnului ca tu să fii nesigur. Nesiguranța nu face parte din personalitatea ta și nici nu este ceva ce trebuie să suportți. Află cât de mult te iubește Dumnezeu, căci acesta este leacul pentru cei nesiguri și asta te va face curajos.

Dumnezeu nu ne oferă dragostea Sa în diferite cantități, în funcție de nivelul nostru de așa-zisă perfecțiune. Dumnezeu este dragoste. El ne iubește fiindcă este bun și fiindcă vrea să o facă. Orice ai face, El nu va înceta să te iubească. Poate că pe tine te va împiedica să primești dragostea Sa, dar dragostea Lui ne stă mereu la dispoziție pentru a vindeca și a mântui – absolut orice.

*Omul curajos nu este cel căruia nu îi e frică, ci este cel care
își învinge frica.*

Nelson Mandela

Cântând în timp ce îți e frică

Frica pare să lovească în cele mai ciudate momente, în cele mai ciudate moduri. De exemplu, dacă mi-ar fi spus cineva în urmă cu 20 de ani (când aveam numai 18 ani) că într-o zi îmi va fi frică să cânt, nu aș fi crezut!

Pe atunci, locuiam în Indonezia, unde m-am născut și unde am crescut. Am crescut cântând în cor, plăcându-mi fiecare clipă în timp ce făceam asta. Am ajuns chiar să cânt și la modul profesionist, colaborând cu trupe celebre și cântând la televizor. Cântatul îmi curgea prin vene.

Pe când aveam vreo 20 de ani, m-am mutat în Statele Unite, unde l-am cunoscut pe soțul meu. Apoi am născut-o pe frumoasa noastră fiică și câțiva ani am lăsat cu bucurie cântatul pe plan secund.

Acum câțiva ani, Dumnezeu a început să-mi vorbească despre cântat și despre a conduce închinarea. Eu eram foarte șovăitoare. I-am spus lui Dumnezeu: „Dacă vrei să fac asta, va trebui ca pastorul să îmi ceară să o fac.”

Știi, desigur, ce s-a întâmplat apoi. Într-o zi, după slujba de la biserică, pastorul a venit la mine și mi-a spus: „Am auzit că știi să cânti. Ai fi interesată să o faci?”

I-am spus că da, dar eram împietrită. Nu mai cântasem de ani buni și mă temeam să mă reapuc. În plus, una este să cânti un cântec pop și e cu totul altceva să conduci închinarea.

În următorii doi ani, am condus închinarea la biserică mea și asta mi-a schimbat complet viața. În primul rând, a fost începutul unei relații cu Dumnezeu mult mai profunde și mai satisfăcătoare.

Însă acea decizie îndrăznească de a urca pe scenă – neștiind dacă aveam să reușesc sau să dau greș – mi-a oferit încredere și în alte domenii. La scurt timp după aceea, am luat o decizie îndrăznească la lucru, aceea de a prelua un rol nou, mult mai plin de provocări. Acea decizie a dus și la apariția altor oportunități.

Pot spune cu sinceritate că nu mai sunt femeia de odinioară. Sunt mult mai îndrăznească, mai încrezătoare și mai dornică să încerc lucruri noi. Totul a început atunci când am decis să acționez în ciuda fricii – și să cânt.

Melanie

CAPITOLUL 8

TRĂIND CU ÎNDRĂZNEALĂ

Cel rău fuge fără să fie urmărit, dar cel neprihănit îndrăznește ca un leu tânăr.

Proverbe 28:1

În rai nu e niciodată lipsă de putere și nici Dumnezeu nu ia pauză niciodată. El are mai mult decât suficient pentru orice am avea nevoie. Iov a spus: „Iată ce mare e Dumnezeu! Dar noi nu-L putem pricepe...” (Iov 36:26)

Mult prea des, atunci când ne confruntăm cu o provocare sau cu oportunitatea de a face ceva ce nu am mai făcut înainte, ne întrebăm dacă suntem în stare să o facem. Însă aceasta este o întrebare complet greșită. În schimb, ar trebui să întrebăm: „Doamne, o poți face?” Dumnezeu nu ne cere să facem diferite lucruri; El ne cere să Îi permitem să facă anumite lucruri prin noi.

Te asigur că poți face tot ce îți cere Dumnezeu să faci, oricât ar fi de greu, sau chiar dacă nu ai experiență, dar trebuie numai să îți privești ațintită asupra Sa și să înțelegi că El este mai mult decât suficient. Nu Îi permite diavolului să-ți fure binecuvântările prin intermediul fricii. Ceea ce le este imposibil oamenilor este posibil pentru Dumnezeu (Luca 18:27).

Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt [toate] lucrurile pe care le-a pregătit [le-a făcut și le ține pregătite] Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.

1 Corinteni 2:9, Biblia amplificată

Acest verset ne spune că nici măcar nu putem să ne imaginăm cât de mult vrea să facă Dumnezeu pentru și prin noi dacă Îl iubim și credem în El. Credința duce la îndrăzneală, iar îndrăzneala duce la succes. Îndrăzneala este răspunsul la frică. Chiar dacă frica apare, îndrăzneala o poate alunga. Petru a trebuit să coboare din barcă pentru a putea umbla pe apă (Matei 14:29). Iosua și preoții au trebuit să-și bage picioarele în apa Iordanului înainte ca apele să se despartă (Iosua 3:5-17). Chiar și noi va trebui ca, adeseori, să acționăm chiar dacă ne este frică. Cu fiecare pas plin de îndrăzneală pe care îl facem, ne aplopiem tot mai mult de împlinirea scopului nostru.

Apostolul Pavel s-a rugat ca credincioșii din Efes să fie luminați pentru ca să poată înțelege măreția puterii lui Dumnezeu față de

Refuză să nu faci nimic, căci ai la dispoziție puterea de a face orice!

ei (Efeseni 1:18-19). Cu toții trebuie să facem asta. Pavel nu s-a rugat ca acei credincioși să nu aibă parte de provocări sau de împotrivi; el s-a rugat

ca ei să cunoască și să înțeleagă puterea ce le stătea la dispoziție în Hristos. Cu toții am auzit relatări despre vreo persoană care a trăit în sărăcie, dar, după ce a murit, în salteaua lui s-au găsit bancnote în valoare de un milion de dolari. Să avem grijă să nu fim și noi precum acel milionar care a trăit în sărăcie, având la dispoziție toate resursele pe care ni le oferă Dumnezeu, dar purtându-ne ca și când nu am avea mai nimic. Te încurajez să refuzi să nu faci nimic, căci ai la dispoziție puterea de a face orice! Dumnezeu poate face mult mai mult decât Îi putem cere, decât putem gândi sau ne putem imagina noi, prin puterea Sa care

lucrează în noi (Efeseni 3:20). După cum observi, acest verset spune că Dumnezeu acționează prin puterea Sa care lucrează în noi. Dumnezeu nu o face pentru noi.

Până când nu vedem și nu înțelegem că puterea lui Dumnezeu, și nu tăria noastră omenească, e cea care lucrează, vom fi limitați să facem ceea ce credem că avem abilitatea de a face și ne vom opri la asta. Însă, avându-L pe Dumnezeu ca partener în viața noastră, absolut orice este posibil. Noi nu numai că vom putea face lucruri mărețe, ci vom putea face și lucruri grele.

Cunosc un cuplu de tineri care au două perechi de gemeni, iar cei doi băieți mai mari au autism. Rămân mereu uimită de cum reușesc ei să facă ceea ce fac. Mai cunosc un alt cuplu drăguț cu un copil cu nevoi speciale care are nevoie de îngrijire aproape constantă și, din nou, rămân uimită de abilitățile lor. Adesea, privind la oamenii care trec prin situații foarte grele, spunem sau gândim: „Nu știu cum reușești.” Ei nu numai că o pot face, dar o fac și cu zâmbetul pe buze. Acești oameni nu se plâng și, chiar dacă au niște vieți foarte aglomerate, își fac timp să îi ajute și pe alții.

De curând, am auzit un mesaj transmis de o femeie care a avut un atac cerebral sever din cauza căruia a rămas cu numeroase probleme de natură fizică. Cu toate că viața ei era foarte grea, ea a insistat să spună că are o viață bună.

CUM REUȘESC EI?

Cum fac față oamenii unor astfel de situații dificile? Uneori, nu trec nici câteva ore și ajung să mă plâng cu privire la un lucru atât de neimportant încât e ridicol, dar, alte dăți, am trecut prin niște situații extrem de dificile, fără ca cineva să știe, cu excepția persoanelor foarte apropiate mie.

Răspunsul la întrebarea: „Cum reușesc unii oameni să facă ceea ce fac?” este acesta: prin harul (puterea) Domnului. Harul este împuternicire, abilitate și favoare divină. Acesta apare atunci când

Dumnezeu face ceva pentru noi sau când ne ajută exact atunci când nu merităm să o facă. Harul este ungere, favoarea lui Dumnezeu

Harul reprezintă conectarea noastră la puterea lui Dumnezeu.

și puterea Duhului Sfânt de a ne întâmpina slăbiciunile și neputințele. Apostolul Iacov a spus că Dumnezeu ne dă har și mai mult har (Iacov 4:6). Adică

El nu rămâne niciodată fără har, dar, uneori, noi încetăm să mai primim harul care ne stă la dispoziție. Putem avea tot harul de care avem nevoie și tot avem mai mult decât suficient. Dumnezeu vrea să te ajute. De ce nu Îl lași să o facă?

Noi primim har prin credință, nu prin frică. Am putea spune că harul reprezintă conectarea noastră la puterea lui Dumnezeu. Noi suntem mântuiți prin har și datorită credinței (Efeseni 2:8), iar modul în care suntem mântuiți este și modul în care trebuie să ne trăim viețile de zi cu zi. Credința nu ne cumpără binecuvântările ce vin de la Dumnezeu. Credința este mâna care se întinde, primind lucrul pentru care a plătit Isus și pe care apoi ni-l oferă nouă cu grație.

Ca să înțelegi acest lucru, gândește-te la o lampă. Energia de care are nevoie lampa pentru a funcționa se găsește în priză. Lampa nu are energie în ea; aceasta funcționează numai când este băgată în priză. Dacă încercăm să o pornim înainte de a o băga în priză, nu înseamnă că e vreun scurtcircuit pe undeva. Înseamnă numai că lampa nu este conectată la priză. Lampa ne poate oferi toată lumina de care avem nevoie, însă trebuie conectată la sursa de energie electrică și apoi, trebuie pornită.

EȘTI DECONECTAT?

Amplificarea cuvântului „credință” din Coloseni 1:4 este: „bazarea întregii tale personalități umane pe Dumnezeu cu o încredere și o încredințare absolute în puterea, înțelepciunea și bunătatea Lui.” Îmi place această explicație. Îmi spune că Dumnezeu este destul de puternic încât să facă orice și că El e

destul de înțelept încât să știe când să facă ceva, precum și destul de bun încât să vrea să facă ceva chiar și pentru cei care nu merită. Ce rol avem noi? Noi ne bazăm pe Dumnezeu, ne încredem în El pe deplin, ne smerim, cerem și știm că, fără Isus, nu putem face nimic (Ioan 15:5). Noi nu suntem nimic prin noi înșine, dar, în Hristos, suntem totul.

De îndată ce înțelegi cine ești cu adevărat în Hristos și recunoști puterea care îți stă la dispoziție prin El, nu îi vei mai permite fricii să-ți conducă viața și deciziile pe care le ei. Te încurajez să-ți începi ziua cu Dumnezeu și să îți dai seama în fiecare dimineață că, fără El, nu ești nimic, dar și că este o prostie să încerci să faci prin propriile puteri tot ce ai de făcut în ziua respectivă. E posibil să reușești să duci totul la bun sfârșit, dar sigur nu te vei bucura de ceea ce faci, iar la sfârșitul zilei vei ajunge doar să fii epuizat.

Dumnezeu are un plan mai bun. El ne invită să intrăm în odihna Lui punându-ne credința în El (Matei 11:28). Tipul de odihnă pe care ni-l oferă El nu este o odihnă de la lucru; e vorba de o odihnă în timp ce muncim.

La un moment dat în slujirea sa, apostolul Pavel a spus că el a muncit mai tare decât oricine, dar că nu el e cel care a făcut toată treaba. Harul Domnului a lucrat în el și prin el. Desigur că Pavel a luat decizii, a acționat și nu s-a lăsat oprit de frică, dar el știa în tot acest timp că nimic din ceea ce făcea nu era posibil fără harul lui Dumnezeu. Pavel a rămas conectat. Noi avem aceeași oportunitate pe care a avut-o el. De asemenea, trebuie să avem grijă să rămânem conectați la puterea lui Dumnezeu.

CREDINCIOȘI SCURTCIRCUITAȚI

Unii oameni cer putere și har de la Dumnezeu, pe care apoi le pierd, sau le blochează. De ce le e scurtcircuitată puterea? Gândește-te așa: când are loc un scurtcircuit într-un cablu, înseamnă că energia

care ar trebui să ajungă la echipamentul necesar este redirecționată în altă parte din cauza unei probleme la circuit.

Am putea să comparăm această situație cu arderea unei siguranțe sau cu închiderea unui întrerupător. Cred că acest lucru li se întâmplă anumitor credincioși. De ce? Dacă vreun echipament din casă nu mai are energie, ori s-a ars o siguranță, ori e închis un întrerupător, așa că siguranța trebuie schimbată și întrerupătorul trebuie pornit pentru ca energia electrică să poată circula iar. În viețile noastre de zi cu zi, dacă se întrerupe fluxul de energie, e posibil să trebuiască să facem o schimbare, căci ceva anume afectează fluxul de energie. Sunt mai multe lucruri care pot crea un scurtcircuit în puterea lui Dumnezeu din viața noastră. Sunt mai multe decât cele trei exemple expuse aici, dar cred că acestea sunt destule ca să te facă să înțelegi ideea.

1. Nemulțumire

Oamenii cer putere sau har pentru a împlini anumite însărcinări dificile. Aceștia le primesc, iar lucrurile merg foarte bine, însă apoi încep să fie nemulțumiți de ceea ce trebuie să facă pentru a duce sarcinile la îndeplinire. Harul ar trebui să etaleze bunătatea lui Dumnezeu și să stârnească recunoștință în inimile celor ce-l primesc. Când nu se întâmplă așa, putem scurtcircuita puterea lui Dumnezeu. Dacă vrei să menții fluxul, va trebui să fii recunoscător. „Fiți recunoscători și arătați-I acest lucru.” (Psalmii 100:4, Biblia amplificată) O viață plină de recunoștință este una plină de putere.

Eu am recunoscut o atitudine recunoscătoare la acea femeie care a avut atacul cerebral și a prezentat un mesaj despre viața ei care, cu toate că este grea, este și foarte bună. Chiar dacă viața ei este grea și nu poate face multe lucruri, ea este recunoscătoare pentru fiecare lucru pe care îl poate face. Ea nu are o atitudine cârtitoare, ci una recunoscătoare. Asta face ca fluxul de putere să funcționeze în viața ei. Să fim recunoscători este, probabil, unul

dintre cele mai puternice lucruri pe care îl putem face, dar foarte ușor uităm să o facem.

Pavel i-a instruit pe credincioși să nu încerce să facă lucrurile – nici măcar lucruri precum creșterea spirituală – bazându-se pe propriile puteri, ci să Îl lase neîncetat pe Dumnezeu să îi ajute. El i-a încurajat să facă totul fără cârtiri, critici și șovăieli (Filipeni 2:12-14).

Cartea lui Daniel din Vechiul Testament ne relatează povestea unui tânăr pe nume Daniel, care era foarte puternic. El avea puterea de a nu face compromisuri nici măcar când viața lui era în joc (Daniel 1:8; 6:11-12), precum și puterea de a îngădui să fie aruncat în groapa cu lei, având încredere că Dumnezeu avea să-i poarte de grijă (Daniel 6:16-23). Însă Daniel avea și obiceiul de a se închina de trei ori pe zi, mulțumindu-I lui Dumnezeu cu voce tare, cu fereastra deschisă (Daniel 6:10). Chiar și când era amenințat că va fi mâncat de lei, el a continuat să facă ceea ce făcea mereu, rugându-se de trei ori pe zi și mulțumindu-I lui Dumnezeu. El nu s-a înjosit de frică și nici nu a cedat din cauza amenințărilor. El era un om credincios și recunoscător, iar aceste trăsături spirituale i-au oferit putere.

2. Autocompătimitate

Faptul că ne plângem de milă atunci când ni se cere să facem lucruri dificile ne poate scurtcircuita abilitatea de a primi puterea lui Dumnezeu. Putem fi ori puternici, ori demni de milă, dar nu ambele în același timp. Autocompătimitatea este asemenea idolatriei, căci ne face să ne preocupăm numai de noi, de cum ne simțim și de cât de nedreaptă credem că este viața cu noi.

În mare măsură, calitatea vieții cuiva depinde de perspectiva acelei persoane. De exemplu, doi oameni au de făcut o reparație neașteptată și costisitoare, să zicem. Unul își poate plânge de milă, plângându-se și enervându-se, pe când celălalt Îi mulțumește lui Dumnezeu că are finanțele necesare pentru acea reparație. Cu

toate că ambii oameni au exact aceeași problemă, nu problema e cea care le stabilește calitatea vieții, ci perspectiva.

Atitudinea ta îți aparține și nimeni nu te poate obliga să ai o atitudine negativă față de ceva anume dacă nu vrei. Chiar dacă treci printr-o situație dificilă și, aparent, nedreaptă, dacă îți plângi de milă nu faci decât să înrăutățești situația. Autocompătimirea duce la descurajare și, adesea, la depresie. De asemenea, îi poate face pe oameni să fie geloși și invidioși pe alți oameni care nu se confruntă cu aceeași problemă ca și ei. Poți fi bucuros pentru cineva care este binecuvântat în timp ce tu suferi?

și, adesea, la depresie. De asemenea, îi poate face pe oameni să fie geloși și invidioși pe alți oameni care nu se confruntă cu aceeași problemă ca și ei. Poți fi bucuros pentru cineva care este binecuvântat în timp ce tu suferi?

3. Lacom după slavă

Unii oameni primesc harul lui Dumnezeu (putere, favoare, ajutor, împuternicire, abilitate) și fac lucruri mărețe sau reușesc să realizeze ceva foarte dificil. La început, sunt recunoscători, dar, după un timp, încep să-și asume meritele pentru ceea ce a făcut Dumnezeu.

Un foarte bun exemplu în acest sens avem în cartea Daniel. Împăratul Babilonului a devenit măreț datorită harului lui Dumnezeu, el slăvindu-L și mulțumindu-I în mod regulat pentru succesul obținut. Însă, după o vreme, și-a ridicat un monument în cinstea sa și a început să se laude cu toate realizările sale. Drept urmare, și-a pierdut împărăția și a trăit ca o fiară sălbatică, până când, în cele din urmă, s-a smerit și s-a căit pentru păcatul său. Dacă îți asumi slava care I se cuvine lui Dumnezeu, va fi afectat fluxul de putere pe care o trimite Dumnezeu în viețile noastre.

Dumnezeu a transmis prin Isaia că El nu Își va da slava nimănui (Isaia 48:11). Apostolul Pavel a spus ca niciun om muritor să nu se laude în prezența lui Dumnezeu (1 Corinteni 1:29). În Psalmii 36:11, David a spus: „Să nu m-ajungă piciorul celui mândru.”

Atunci când mândria îți dă târcoale, aleargă la Dumnezeu și începe să-I mulțumești pentru harul pe care ți l-a dat. Mândria îi face pe credincioși să își scurtcircuiteze puterea. Desigur că mai sunt multe alte moduri prin care ne putem scurtcircuita puterea. Orice fel de păcat ascuns poate să o facă. Îți recomand cu tărie ca, dacă Dumnezeu îți atrage atenția într-o anumită chestiune, să te căiești imediat și să-L ascuți. Dumnezeu îți urmărește mereu interesul și, din fericire, Duhul Său cel sfânt este în noi ca să ne ajute dacă vrem să-L ascultăm cu supunere.

Rămâi conectat la sursa ta de putere și vei fi uimit de ceea ce poate face Dumnezeu prin tine!

PARTEA 2

CONFRUNTAREA FRICII

Credința presupune să faci primul pas chiar dacă nu se vede toată scara.

Martin Luther King Jr.

Când fricile mele și-au luat zborul

Ani buni m-am lăsat condusă de frică. Mă temeam să nu se întâmple ceva rău, să nu mă rănesc, îmi era chiar frică să ies din casă. Însă, mai mult decât orice, îmi era frică să zbor.

Când eram mai tânără, am zburat de câteva ori. Un timp, nu aveam nimic, apoi se instala panica. Ochii mi se umpleau cu lacrimi și mă chinuiam să încerc să respir.

După ce m-am căsătorit și am avut copii, nu am mai zburat deloc. Consideram că miza era mult prea mare dacă mi s-ar fi întâmplat ceva. Din fericire, am un soț răbdător. Pentru a evita zborurile, mergeam cu mașina sute de kilometri în vacanțe petrecute cu familia.

După vreo 10 ani petrecuți astfel, parcă s-a declanșat ceva în mine. Mi-am zis: Michele, chiar vrei să ratezi tot felul de chestii? Poți continua să te lași condusă de frici, dar ce fel de viață este aceasta?

Dumnezeu este tăria mea și nu aș putea face nimic fără El niciodată. Însă El m-a ajutat să înțeleg că nu avea de gând să mă oblighe să fac nimic – eu trebuia să fac primul pas.

Mi-am zis: Primul pas va fi ciudat. Așa că am planificat călătoria, am cumpărat biletele și iată că a sosit și ziua plecării. Eram speriată, dar trebuia să fac asta dacă voiam să fiu liberă.

Pe aeroport, când ne-au chemat să ne îmbarcăm, am început să mă panichez. Deodată, parcă nu mai era deloc aer în încăpere. Însă m-am ridicat și am început să merg, pas cu pas, până când eram deja în avion. Nu pot spune că mi-a plăcut acel prim zbor, dar știam că ceea ce era mai rău trecuse.

Puțin câte puțin, am devenit mai încrezătoare să încerc lucruri pe care mereu le refuzasem din cauza fricii. Încă mai am zile în care frica încearcă să mă oprească. Însă, după ce fac primul pas, devine mult mai ușor – și lumea mea se lărgiște încă puțin.

Michele

CAPITOLUL 9

ÎNAINȚÂND PAS CU PAS

Domnul întărește pașii omului când îi place calea lui.

Psalzii 37:23

În timp ce citești această carte, poate te gândești la vreo frică ce te deranjează și pe care poate ai vrea să o învingi. Ți-ar plăcea să „acționezi în ciuda fricii”, dar, în același timp, e posibil să te simți copleșit la gândul că trebuie să faci acel pas. Dacă e așa, să știi că te înțeleg. La fel m-am simțit și eu când Dumnezeu m-a anunțat că venea timpul când trebuia să-mi confrunt tatăl cu privire la faptul că mă abuzase sexual. La fel de ezitantă am fost atunci când Dumnezeu mi-a cerut să-mi dau demisia pentru a studia pentru slujire – cu toate că acesta nu era decât un vis al inimii mele. Aș putea enumera multe alte situații de acest fel, așa că te rog să mă crezi, înțeleg că frica poate fi foarte dominatoare. Însăși gândul de a înfrunta frica este foarte înfricoșător!

Cred că cel mai bun mod de a cuceri ceva este să înaintezi pas cu pas, fără a te gândi la toți ceilalți pași pe care va trebui să-i faci mai târziu. Dumnezeu ne dă harul Său cu fiecare zi fiindcă vrea să avem încredere în El. Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că El ne scapă de dușmanii noștri puțin câte puțin (Deuteronom 7:22). Mie nu mi-a trecut imediat frica de tatăl meu, nici chiar după ce l-am confruntat. Însă, după ce câțiva ani am insistat să fac ceea ce simțeam că-mi

cere Dumnezeu să fac, în loc să fac ce-mi dicta frica, am început să obțin victorii mărunte în mod regulat până când am putut spune cu sinceritate că eram aproape liberă. Spun „aproape” deoarece încă mai am o frică ce persistă de când mă știu, dar Dumnezeu și cu mine lucrăm împreună și la învingerea acesteia.

Înțeleg că unii oameni ar prefera să încerce să se roage ca frica să le dispară. „Doamne, Te rog, eliberează-mă de această frică pentru a putea face ceea ce vrei Tu să fac”, spun ei. Am încercat ani buni acest lucru, dar Dumnezeu nu mi-a răspuns la această rugăciune. El mi-a răspuns numai când am început să mă rog astfel: „Doamne, Te rog, dă-mi curajul de a înfrunta asta pas cu pas, luând fiecare zi așa cum este.”

Organizația Alcoolicii Anonimi e cunoscută pentru metoda sa de a-i învăța pe alcoolici să-și înfrunte dependența de alcool luând fiecare zi pe rând. Este copleșitor dacă privești prea mult înainte, dar, înaintând pas cu pas, luând fiecare zi pe rând, putem crede că vom reuși.

CONTINUĂ

Călătoria noastră cu Dumnezeu de obținere a libertății în orice domeniu trebuie să fie o dedicare pe viață. În Biblie există un cuvânt foarte des folosit, pe care tindem să-l trecem cu vederea, dar acesta este foarte important și ar trebui să fim foarte atenți la el. Acest cuvânt este continuă. Ni se spune să continuăm în Cuvântul lui Dumnezeu, iar apoi vom cunoaște adevărul, care ne va elibera (Ioan 8:31-32). Acea eliberare nu are loc în mod magic, doar citind Cuvântul, ci suntem eliberați pe măsură ce ascultăm ce ne spune acesta. Dacă citim doar ocazional din Cuvânt, sau când avem vreo problemă, nu ne va ajuta prea mult.

Libertatea ne stă la dispoziție, dar, pentru a putea umbla mai departe în ea, va trebui să-ți dedici din timp pentru a te educa în privința lui Dumnezeu și a planului Său pentru tine de a-ți reinnoi mintea. Dacă vrei să devii doctor, nu te poți aștepta să reușești fără

ani buni de studiu și la fel vei putea deveni un creștin victorios.

În timp ce scriu această carte, studiez deja în mod serios Cuvântul lui Dumnezeu de mai bine de 43 de ani și pot spune că acum sunt eliberată de multe lucruri care mă chinuiau. Sunt liberă chiar de a mă mai îngrijora cu privire la lucrurile de care trebuie să mă eliberez fiindcă știu că aceasta este o călătorie ce durează întreaga viață. Nu mă pot opri. Nu pot renunța. Nu pot ceda. Mereu pășesc spre lucrurile bune ce-mi stau înaintea. În viață, fie mergem înainte, fie dăm înapoi; pur și simplu nu putem rămâne nemișcați.

Pavel le-a scris colosenilor, spunându-le: „[Fiți sinceri și neabătuți] Stăruțiți în [viața de] rugăciune, vegheați [și continuați să vă rugați] în ea cu mulțumiri.” (Coloseni 4:2, Biblia amplificată) În scrisoarea sa

Nu mă pot opri. Nu pot renunța. Nu pot ceda.

către Timotei, ucenicul și fiul său în credință, el a scris: „Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat.” (2 Timotei 3:14) Iată ce le-a scris galatenilor cu privire la faptul că erau înrobiți de păcat: „Rămâneți dar tari și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei.” (Galateni 5:1)

Pavel știa foarte bine că libertatea trebuia câștigată întâi, iar apoi trebuia păstrată. El știa că nu era un eveniment ce avea loc o singură dată, ci era o dedicare pe viață de a face ceea ce e bine, în fiecare zi. Creștinii de acum folosesc cuvântul căzut pentru a-i descrie pe cei care au pierdut o libertate pe care o obținuseră deja sau care au revenit la o viață păcătoasă după ce au scăpat de aceasta. Mie nu îmi prea place acest cuvânt, fiindcă nu cred că putem „cădea” pur și simplu. Cred că facem alegeri tot timpul, cu miile, atât alegeri importante, cât și alegeri minore. Dacă vom continua să facem alegerile corecte, nu numai că vom câștiga libertatea, ci vom reuși să o și păstrăm.

Fiecare călătorie începe cu un pas, iar Dumnezeu nu ne cere decât să facem acel prim pas. Fă acel prim pas prin credință, apoi,

altul și încă unul, dar ia-i pe rând. Dacă te gândești la cât de grea va fi călătoria ta și de cât mult s-ar putea să dureze, vei fi înfrânt înainte de a începe măcar. Nu uita că tot ceea ce faci în ascultare de Dumnezeu este ceva ce nu trebuie să faci singur niciodată. El va fi cu tine mereu, întărindu-te și încurajându-te la fiecare pas. Dacă ai de înfruntat o provocare descurajatoare în acest moment din viața ta, nu-ți fie frică, Dumnezeu este cu tine.

PORNEȘTE

De mulți ani știam că, dacă voiam să mă bucur de sănătate și să fiu longevivă, trebuie să ridic greutatea, să fac mișcare și să fac exerciții cardio. Pentru că scriu, trebuie să stau mult jos, iar un doctor mi-a spus de curând că medicina consideră că stilul de viață sedentar este noul cancer. El nu a spus că statul jos ar provoca vreun cancer, ci încerca să mă facă să înțeleg că statul jos îndelungat afectează foarte mult sănătatea.

El mi-a dat ceva de făcut atunci când petrec mult timp în fața computerului. El mi-a spus să mă ridic și să mă mișc la fiecare 45 de minute și să stau rezemată de perete cel puțin 43 de secunde! El mi-a recomandat în mod special rezematul de perete fiindcă mă durea spatele. În cazul în care nu știi ce înseamnă să stai rezemat de perete, țin să-ți spun că este foarte greu! Te pui cu spatele la perete, te sprijini bine pe picioare, apoi te lași să aluneci în jos cu spatele lipit de perete cam la jumătate, trebuind să păstrezi poziția vreo 45 de secunde, până la un minut, sau chiar și mai mult, dacă vrei cu adevărat să suferi. Vei simți că îți iau foc cvadricepsii, dar acea senzație de „arsură” se presupune că îți face bine.

Stăm așezați în mașini; stăm așezați în fața computerelor; stăm așezați cât vorbim la telefon; stăm așezați cât ne uităm la televizor. Stăm atunci când avem vreo programare și mai stăm din multe alte motive. Cred că suntem de acord cu toții că stilul nostru de viață, precum și societatea actuală, ne oferă mereu câte un scaun.

Urcăm pe scări rulante și folosim lifturi în loc să urcăm chiar și numai câteva trepte. Majoritatea dintre noi suntem mai degrabă statici, iar apoi ne întrebăm de ce, pe măsură ce înaintăm în vârstă, începem să ne simțim înțepeniți, ne dor încheieturile, nu avem energie și ne simțim rău.

Mult timp, am folosit tot felul de scuze ca să nu fac mișcare. Pur și simplu nu vedeam cum aș fi putut respecta un program de mișcare cu toate călătoriile pe care trebuie să le fac. În plus, sunt mult prea ocupată ca să pot merge la sala de fitness de trei ori pe săptămână. Am încercat să lucrez de câteva ori singură acasă, dar ajungeam mereu să mă rănesc, așa că acum aveam altă scuză ca să nu fac mișcare. Însă, într-o zi, am avut un gând care știam că e „de la Dumnezeu.” (Cu toate că nu orice gând pe care-l avem este de la Dumnezeu, unele dintre ele sunt. Este unul dintre numeroasele moduri în care El ne vorbește. Pentru mine, acesta era un gând de la Dumnezeu.) În timp ce îmi tot repetam scuzele pentru care nu puteam face mișcare, brusc, mi-am zis Ce-ar fi să faci ceea ce poți face atunci când poți, fără a te preocupa de ceea ce nu poți face? Orice e mai bun decât nimic!

Atunci am privit atent în oglindă la starea corpului meu și am văzut cât se poate de bine că începuse să intre în declin. Dumnezeu mi-a spus că nu aveam să fiu destul de puternică

Fă ceea ce poți face atunci când poți, fără a te preocupa de ceea ce nu poți face. Orice e mai bun decât nimic!

pentru ultimul trimestru din călătoria slujirii mele dacă nu făceam ceva în această privință chiar atunci. Pentru mine, este foarte important să termin ceea ce mi-a încredințat Dumnezeu să fac, așa că mi-am luat un antrenor personal. Inițial, plănuiam ca el să mă învețe câteva exerciții pe care să le pot face acasă, ca apoi să mă mai întâlnesc cu el la câteva luni ca să-mi dea alte exerciții. Lucrul uimitor este că, după ce am început, - după ce am făcut acel prim

pas – am început să observ o schimbare atât de mare la corpul meu și aveam mult mai multă energie, încât voiam să fac mișcare tot mai mult. Asta era în 2005, iar acum exersez cu un antrenor de trei ori pe săptămână, dacă nu sunt momente în care nu pot deloc să o fac. Mereu ne putem găsi timp ca să facem ceea ce vrem cu adevărat.

Cu orice te-ai confrunta, dacă faci doar primul pas, următorii nu vor mai fi atât de grei. Dumnezeu Își face apariția atunci când acționăm, nu atunci când nu facem nimic.

Să zicem că îți este frică de întuneric, așa că dormi cu lumina aprinsă, chiar dacă ai 50 de ani. Tu și soțul tău trebuie să dormiți în camere diferite fiindcă el nu poate dormi cu lumina aprinsă. Vrei

Dumnezeu Își face apariția atunci când acționăm, nu atunci când nu facem nimic.

să stingi lumina, dar îți este frică de întuneric încă din copilărie. Ți-ai putea începe călătoria spre libertate stingând lumina timp de cinci minute după ce

te bagi în pat. Dacă nu rezști decât atât, apoi aprinde iar lumina. Noaptea următoare, lasă lumina aprinsă timp de șase minute și așa mai departe. Chiar dacă îți va lua doi ani ca să-ți învingi frica de întuneric, faptul că faci un progres oricât de mic e mai bine decât să nu faci niciun progres. Dacă ești mulțumit de cum dormi, atunci nu trebuie să faci nimic în această privință. Dumnezeu te iubește la fel de mult fie că dormi cu lumina aprinsă, fie că dormi pe întuneric.

Mie îmi este frică de șerpi și nu am de gând să pun mâna vreodată pe un șarpe nici măcar pentru o secundă, sau să încerc cumva să mă joc cu șerpii. Nu îmi doresc deloc să fac acest lucru și nici nu am niciun motiv să o fac. În plus, Dumnezeu i-a spus Evei în Eden că a pus dușmănie între ea și șarpe (Geneza 3:15).

Nu mă interesează deloc să sar cu parașuta, iar dacă aș încerca, sigur mi-ar fi frică. Nu am de gând să fac nici asta. Însă sunt multe alte lucruri de care îmi e teamă și cu privire la care Dumnezeu mi-a spus

că trebuie să-mi înving teama, așa că m-am ocupat de acele lucruri.

Îmi era teamă că nu le-aș fi fost oamenilor pe plac și, pentru mine, a fost vital să scap de această frică. Îmi era teamă că Dumnezeu nu e mulțumit de mine și a trebuit să scap și de această frică. Mereu îmi era frică de faptul că nu făceam suficient, așa că a trebuit să-mi înving și această frică. Aș putea enumera și altele, dar cred că înțelegi ce vreau să zic.

Dacă e vreo frică ce te împiedică să-ți împlinești destinul sau să Îl ascuți pe Dumnezeu, nu căuta scuze și nici nu te lăsa condus de acea frică toată viața. Fă primul pas pentru a o învinge, apoi încă unul și încă unul și nu renunța până când nu te eliberezi complet, oricât de mult ar dura. Niciodată nu ești un ratat atât timp cât nu te dai bătut.

Lipsa de acțiune duce la îndoială și frică. Acțiunea duce la încredere și curaj. Dacă vrei să-ți învingi frica, nu sta acasă, doar gândindu-te la ea. Ieși din casă și fă-ți de lucru.

Dale Carnegie

Învingerea îndoielii

Eu cânt profesionist de mulți ani și am devenit foarte cunoscută. Cariera mea în muzică era visul meu de o viață, fiind sigură că Dumnezeu mă chemase și mă unse ca să fac asta. Mă înspăimânta chiar și cel mai mic gând că vocea mea ar putea păți ceva. O dată, când am făcut laringită, frica pe care am simțit-o era copleșitoare.

Când eram în culmea carierei mele, am fost diagnosticată cu o tumoare canceroasă ce era foarte aproape de corzile mele vocale. Știam că trebuia să mă operez pentru a mi se scoate tumoarea. Era imposibil ca operația să nu-mi afecteze corzile vocale. Doctorii au spus că le părea foarte rău, dar că vocea mea nu avea să mai fie la fel după operație.

Am încercat din răspuțeri să cred în Dumnezeu, dar îndoiala mă cuprindea neîncetat. În cele din urmă, am reușit să Îi încredințez Domnului întreaga situație. Am decis că bucuria mea stătea în faptul că-L cunoșteam pe Isus și nu în cântat, așa că, în cele din urmă, am lăsat în grija Lui rezultatul acelei operații.

Doctorii au avut dreptate. După operație, vocea mea nu a mai fost la fel. Însă, pe măsură ce mă vindecam, am început să fac lecții și exerciții de întărire a corzilor vocale, iar vocea mi-a revenit. În cele din urmă, a ajuns să fie chiar mai bună decât era înainte!

Datorită acestei situații, am învățat să nu mă îndoiesc de Dumnezeu niciodată, ci să-L pun pe El pe primul loc în toate, știind că El va face întotdeauna tot ce este mai bun pentru noi.

Cindy

CAPITOLUL 10

NU CEDA ÎN FAȚA ÎNDOIELII ȘI NEHOTĂRĂRII

Dar El le-a zis: „Pentru ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă?”

Luca 24:38

Îndoiala nu e altceva decât frică, dar cu o altă denumire. Uneori, fac referire la îndoială ca fiind o „frică de nivel inferior”, căci aceasta este mai degrabă subtilă. Aceasta nu se manifestă la fel ca celelalte frici, dar tot o frică este. Poate că ne îndoim de Dumnezeu fiindcă ne e teamă că El nu ne va oferi ajutorul de care avem nevoie, sau ne îndoim că Îl putem auzi pentru a putea lua decizii corecte. Poate că ne-a dezamăgit un prieten sau o rudă, iar acum ne îndoim că mai putem avea încredere în acea persoană. Sau poate că I-am cerut ceva lui Dumnezeu și nu am primit acel lucru, iar acum ne îndoim de El. Ar trebui să înțelegem că, dacă Dumnezeu nu ne dă ce cerem, e pentru că poate nu e cel mai bun lucru pentru noi.

Dumnezeu vrea să avem o încredere nezdruincată în El, dar Satana vrea ca viețile noastre să fie controlate de tot felul de frici, care se manifestă în diferite moduri. Chiar azi, în timp ce lucram la acest manuscris în avion, mi-am dat seama că suntem puțin în urmă și că e posibil să întârziem la o întâlnire de la prânz. Atunci mi-a fost teamă ca nu cumva persoana care trebuia să mă aștepte să se supere

fiindcă aveam să întârzii. Însă am ajuns chiar la timp. Acestea sunt genul de lucruri la care trebuie să fim atenți, căci diavolul încearcă să ne strecoare frica în minte ori de câte ori poate. Ideea este că mie mi-a fost frică în timp ce scriam o carte despre frică.

Privind la cuvântul îndoială așa cum a fost scris în limba greacă din Noul Testament, vedem că înseamnă „a fi fără nicio cale” sau „a fi fără resurse, stânjenit, nedumerire, perplex.” Îndoială mai poate însemna „a fi pe două căi” și implică nesiguranța în privința cărei căi să o alegi.

Atunci când sunt nesiguri, oamenii spun adesea: „Totul este în aer”, însemnând că nu știu ce se va întâmpla și poate că lucrurile par a fi confuze și incerte.

Oamenii aflați într-o astfel de situație cu siguranță sunt nehotărâți. Ei decid să facă ceva, apoi încep să se îndoiască de decizia luată, așa că decid să facă altceva. Apoi, sunt nesiguri și în acea privință, așa că e posibil să revină la decizia inițială. Acest lucru poate continua până când devin atât de confuzi, încât e posibil să renunțe și să nu mai ia nicio decizie.

Dacă vrem cu adevărat să trăim fără frică, trebuie să învățăm să trăim fără îndoială. Ca să trăim cu îndrăzneală, trebuie să umblăm în credință. Diavolul trimite îndoială în viețile noastre ca să se lupte cu credința noastră. Nu știu tu ce părere ai despre asta, dar mie nu îmi place să fiu mereu plină de îndoială și să nu fiu niciodată în stare să iau o decizie.

Dumnezeu le-a promis lui Avraam și soției sale că vor avea un copil chiar dacă, din perspectivă naturală, ei erau prea bătrâni pentru așa ceva (Geneza 18:11). Ei aveau nevoie de o minune și L-au așteptat pe Dumnezeu, dar împlinirea promisiunii întârzia să aibă loc. Pavel scrie că, în timp ce Avraam aștepta, „El nu s-a îndoit [nu a pus sub semnul întrebării] de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință [sau neîncredere], ci, întărit prin credința lui, a

dat slavă lui Dumnezeu.” (Romani 4:20, Biblia amplificată)

Iair a avut oportunitatea de a se îndoii în timp ce Îl aștepta pe Isus să vină și să-i vindece fiica, care era pe moarte (Marcu 5:22-23). Isus spusese că avea să vină ca să o vindece, dar, pe drum, a fost oprit de o femeie care avea nevoie de ajutor, iar El S-a oprit să o ajute. Îmi pot închipui că acel tată aștepta cu nerăbdare și voia ca Isus să Se grăbească. Poate chiar s-a îndoit că Isus avea să sosească la timp pentru a o salva. În timp ce Iair Îl aștepta pe Isus, unul dintre slujitorii săi a venit și i-a spus că fiica sa murise. Isus a auzit vestea și a spus: „Nu te teme, crede numai.” (Marcu 5:36) Pare destul de simplu, dar când tu ești cel care are problema, e mult mai greu decât pare.

Cât de des îi permiți îndoielii să-ți fure credința? Uneori, se întâmplă atât de repede, încât nici nu ne dăm seama că diavolul a furat o oportunitate de a se întâmpla ceva bun. Cu toții suntem atacați de îndoială, așa că nu te simți vinovat dacă ți se întâmplă și ție. Important este să o recunoști, să i te împotrivești și să fii ca Avraam, nelăsând îndoiala sau necredința să te facă să eziți cu privire la credința ta în Dumnezeu.

Cât de des îi permiți îndoielii să-ți fure credința?

E ușor să ne justificăm îndoielile. Satana ne va ajuta să fim nehotărâți și nesiguri cu privire la multe lucruri, oferindu-ne motive întemeiate pentru îndoiala pe care o simțim. Dumnezeu spune că El poate face nespus mai mult decât am cere sau am gândi noi (Efeseni 3:20), dar noi trebuie să cerem totul cu credință.

Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc, pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale.

Iacov 1:6-8

ÎNDOIALA DE SINE

Îndoiala de sine este una dintre cele mai mari probleme ale noastre. Cred că noi ne îndoim de noi înșine mai mult decât

Cred că mare parte din ceea ce învățăm în viață e ceea ce învățăm din greșelile noastre.

ne îndoim de Dumnezeu. Majoritatea dintre noi suntem destul de siguri că, pentru Dumnezeu, orice este posibil, dar ne îndoim că El va face

imposibilul pentru noi. Ne îndoim că Îl putem auzi pe Dumnezeu. Ne îndoim că luăm deciziile corecte, iar acest lucru poate fi foarte chinuitor fiindcă în fiecare zi trebuie să luăm decizii. Unele decizii sunt minore și neimportante, dar altele ne pot schimba viața.

Uneori, singurul mod în care putem afla dacă avem dreptate într-o anumită privință este să fim dispuși să greșim. Este uimitor – chiar dacă greșim, Dumnezeu poate face ceva bun din greșeala noastră (Romani 8:28). Cred că mare parte din ceea ce învățăm în viață e ceea ce învățăm din greșelile noastre.

Singurul mod prin care putem învăța să auzim ce ne spune Dumnezeu este prin exercițiu. Învățăm din Cuvântul lui Dumnezeu și din experiența noastră de viață. Eu încă mai studiez despre cum Îl pot auzi pe Dumnezeu cât mai des și, de obicei, cumpăr orice carte nouă pe care o văd în care scrie despre cum să-L auzi pe Dumnezeu și care să fie bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu. Am învățat multe despre cum să aud vocea lui Dumnezeu, dar vreau să-mi păstrez credința puternică în această privință și pot face asta numai dacă studiez și citesc cu regularitate.

Îți spui adesea:

Nu trebuia să fac asta!

Nu trebuia să spun asta!

Nu trebuia să cumpăr asta!

Nu trebuia să merg acolo!
Nu trebuia să mănânc asta!
Nu m-am rugat suficient sau așa cum trebuie!
Am cheltuit prea mult la magazin!
Vorbesc prea mult!
Ar trebui să fiu mai tăcut!
Ar fi trebuit să nu tac!
Ar trebui să fiu un părinte mai bun!
Îmi este greu să iau decizii!

Dacă vrei să iei decizii bune, încetează să mai spui că îți este greu să o faci. Începe să spui că tu crezi că auzi vocea Domnului foarte clar și că ești capabil să iei decizii bune.

Este o tiranie să ne gândim în mod excesiv la lucrurile pe care ar fi trebuit sau nu ar fi trebuit să le facem, dar în privința cărora nu mai putem face nimic. Satanei îi place să aștepte ca să facem o greșeală, ca apoi să ne reamintească de ea neîncetat. Însă Dumnezeu ne dă un fel de avertizare interioară sau un fel de neliniște atunci când ne îndreptăm în direcția greșită ca să nu facem o greșeală. Însă, dacă, în timp ce credem că facem ceea ce trebuie, ajungem să greșim, Dumnezeu tot ne iubește la fel de mult ca întotdeauna. Și, dacă avem nevoie de ajutor, El ne ajută.

Dacă, în timp ce credem că facem ceea ce trebuie, ajungem să greșim, Dumnezeu tot ne iubește la fel de mult ca întotdeauna. Și, dacă avem nevoie de ajutor, El ne ajută.

Dacă vrei să auzi vocea lui Dumnezeu și să fii călăuzit de Duhul Sfânt, atunci începe să crezi că poți și că auzi vocea lui Dumnezeu. Apoi, fi gata să-ți predai voia ta Lui și continuă să-I mulțumești cu credință în timp ce aștepti să ți se împlinească dorința. După ce S-a rugat, Isus a spus: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat.” (Ioan 11:41) El nu S-a îndoit, nici nu S-a întrebat dacă Tatăl Lui L-a

auzit sau nu. El I-a mulțumit că L-a ascultat. Îți recomand să faci și tu același lucru după ce te rogi; permite ca mărturisirea faptului că Dumnezeu te aude și că tu Îl poți auzi pe El să dea naștere credinței în inima ta.

Când Isus a spus: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat”, e posibil cumva ca El să fi făcut o mărturisire a credinței verbală pentru a îneca minciunile Satanei (care probabil Îi zicea că Dumnezeu nu Îl aude)? Cred că este posibil căci, în calitate de Mare Preot al nostru, Isus a trecut prin tot ce am trecut și noi. Autorul cărții Evrei a spus că Isus „ne-a simțit slăbiciunile și neputințele” și că El înțelege cum ne simțim deoarece El „în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi” (Evrei 4:15). Altfel spus, El a trecut prin ce trecem și noi, fiind atacat de diavol așa cum suntem și noi.

Frica este un dușman teribil, oricum ar arăta, dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom putea recunoaște minciunile diavolului și vom putea să ne continuăm umblarea cu El. Cu toate că este adevărat că suntem implicați într-o luptă spirituală, conform Cuvântului lui Dumnezeu, noi avem victoria deja și pur și simplu umblăm în ea în viețile noastre de zi cu zi. Un alt adevăr pe care-l putem declara este „Eu am victoria”.

Poate că niciodată nu te-ai gândit la îndoială ca fiind o formă de frică, dar tocmai asta este și trebuie înfruntată. E în regulă să-I ceri Domnului să-ți arate dacă mergi în direcția greșită sau dacă ai luat o decizie rea, dar nu te teme că greșești mereu cu privire la deciziile pe care le iei. Dumnezeu ne-a dat liber arbitru, ceea ce înseamnă că, chiar dacă vrea să fie implicat în tot ce facem, El vrea și ca noi să gândim, să plănuim, să fim înțelepți și să facem alegeri. De multe ori, Dumnezeu nu vrea ca noi să facem un lucru sau altul. El ne dă libertatea de a alege, atât timp cât alegerea noastră se conformează cu ce scrie în Cuvântul Său. Un tată a oferit un bun exemplu în acest sens. El a zis că, atunci când le spune fiului și fiicei sale să se ducă la joacă, pe el nu îl interesează dacă ei se joacă

în camerele lor, sau afară, în curte. Ei se pot juca cu jucăriile lor, sau pot juca un joc. El vrea doar ca ei să se joace. Depinde de ei cum fac asta. Îți închipui cum ar fi ca unor copilași să li se spună să se joace, iar lor să le fie teamă că nu se joacă așa cum trebuie?

Îți închipui cum ar fi ca unor copilași să li se spună să se joace, iar lor să le fie teamă că nu se joacă așa cum trebuie?

teamă că nu se joacă așa cum trebuie? Dumnezeu ne spune să venim la El ca niște copilași (Matei 18:3), asta însemnând să-L abordăm cu o atitudine plină de încredere.

FRICA DE A GREȘI

Frica de a greși este rădăcina îndoielii de sine și a nehotărării, însă, dacă am înțelege că faptul că facem greșeli nu înseamnă că noi, ca oameni, suntem greșiți, am scăpa de multă suferință. Dumnezeu ne iubește, chiar dacă toate deciziile noastre sunt bune sau nu, așa că nu trebuie să ne fie frică să nu greșim. Oamenii care realizează lucruri mărețe, de obicei dau greș primele dăți când încearcă să facă ceea ce vor să facă, însă ei nu se cred niște ratați. Ei pur și simplu știu că au încercat ceva ce nu a mers.

Atunci când înregistrez emisiuni, dacă fac vreo greșală (și fac), producătorii mei îmi spun: „Nu-ți face griji pentru asta, reparăm la montaj.” La ce se referă? Vor să spună că pot repara la editare, înainte de a ajunge la televizor, ca să vadă toată lumea greșelile. Cred că și Dumnezeu ne poate repara greșelile „la montaj” (după ce acestea au fost făcute) și sunt sigură că El are tot echipamentul de editare necesar pentru a scoate ceva bun din greșelile noastre. Când crezi că e posibil să fi făcut o greșală, roagă-L pe Dumnezeu să o înlătore și să scoată ceva bun din ea (Romani 8:28).

Un alt mod bun de a te ocupa de greșeli este să recunoști că le-ai făcut și să treci la următoarea provocare a vieții. Am descoperit că oamenii mă respectă mai mult dacă îmi recunosc greșelile, în

loc să încerc să le acopăr sau să caut scuze pentru ele.

Poți privi comiterea de greșeli dintr-o perspectivă mai optimistă și să nu îți mai fie frică să greșești. Cu toții greșim, așa că fă tot ce poți mai bine și încrede-te în Dumnezeu să te învețe în timpul călătoriei tale prin viață.

Am descoperit că oamenii mă respectă mai mult dacă îmi recunosc greșelile, în loc să încerc să le acopăr sau să caut scuze pentru ele.

Atunci când trebuie să iei o decizie, roagă-te în această privință, gândește-te bine la opțiunile pe care le ai, ia în calcul punctele tari și punctele slabe ale fiecărei opțiuni, iar apoi ia o decizie cu curaj. E posibil să

greșești uneori, dar vei avea dreptate de mai multe ori, căci ești mult mai înțelept decât crezi. Ai gândirea lui Hristos, iar Duhul Său locuiește în tine (1 Corinteni 2:16; Ioan 14:17). În fiecare zi după ce te dai jos din pat, ai deja un avantaj, căci Dumnezeu este cu tine.

Dumnezeu îți este alături, așa că nu contează cine îți este împotrivă și nici ce cred oamenii (Romani 8:31). Trăiește cu îndrăzneală pentru Dumnezeu și bucură-te de viața pe care ți-a dat-o. Nu îngădui ca îndoiala și nehotărârea să-ți răpească pacea și bucuria.

Recunoștința privește spre trecut, iar dragostea, spre prezent; frica, lăcomia, desfrâul și ambiția privesc înainte.

C.S. Lewis, Scrisorile lui Zgândărilă

Făcând acrobatică în ciuda fricii

Când aveam 11 ani și eram în clasa a V-a, la școală s-a anunțat că aveau să se țină curând preselecțiile pentru majorete la gimnaziu. Eu așteptam această zi de multă vreme. Lucrasem foarte mult la acrobatică pentru a fi pregătită de preselecții, însă nu știam la ce să mă aștept sau ce avea să ni se ceară.

În prima zi de preselecții, m-a lovit frica. Am aflat că aveam să concurez nu numai împotriva a 10-15 fete de la mine din clasă, ci și împotriva unor fete din clasele a VI-a și a VII-a care mai fuseseră în echipă. La fel de repede am aflat că saltelele pentru acrobatică nu erau ca cele cu care eram obișnuită și că nimeni nu avea să mă ajute dacă îmi era greu cu acrobațiile.

Antrenorul trebuia să ne evalueze abilitățile, dar ne-a spus că, dacă nu puteam face acrobații, ar trebui să rămânem pe scaune. Așa că eu am stat în tribune. Când tatăl meu a venit să mă ia după aceea, am urcat în mașină și am început să plâng. Când m-a întrebat ce se întâmplase, i-am spus: „Nu mi-am făcut acrobațiile. Mi-a fost prea frică să nu cad și să mă lovesc.” El m-a încurajat și mi-a spus că mai aveam încă două seri să o fac, dar că trebuia să ne rugăm împotriva acelei frici. El m-a întrebat dacă numai pentru asta eram îngrijorată, iar eu am spus: „Mi-a fost frică și că mă voi simți umilită dacă voi cădea în fața fetelor mai mari și a antrenorului.” El mi-a spus: „Uneori, trebuie să acționăm în ciuda fricii!” În drum spre casă, ne-am rugat și am început să mă simt mai bine, dar tot eram neliniștită.

În seara următoare, când tata m-a luat de la preselecții, am ieșit în fugă și am sărit în brațele lui, îmbrățișându-l strâns. M-a întrebat ce se întâmplase, iar eu i-am spus: „Am făcut-o! Am acționat în ciuda fricii, așa cum ai spus tu și cum ne-am rugat. Și m-am descurcat foarte bine!”

Am intrat în echipă, dar cea mai importantă lecție învățată a fost că, uneori, trebuie să acționezi în ciuda fricii!

Sophie

CAPITOLUL 11

REFUZĂ SĂ REGREȚI TRECUTUL SAU SĂ TE TEMI DE VIITOR

*Ochii tăi să privească drept și pleoapele tale să caute drept
înaintea ta!*

Proverbe 4:25

Când Moise l-a întrebat pe Dumnezeu care era numele Lui, Dumnezeu i-a răspuns: „Eu sunt Cel ce sunt.” (Exodul 3:14) Când ucenicii erau în barcă împreună cu Isus în timpul unei furtuni grozave, s-au înspăimântat. Isus le-a răspuns fricii lor, spunându-le: „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți.” (Matei 14:27)

Dumnezeu este prezent în fiecare moment. El este prezent astăzi. El nu se referă la Sine ca fiind „Eu am fost” sau „Eu voi fi”, ci „Eu sunt”. El este omniprezent, ceea ce înseamnă că El este prezent tot timpul, peste tot. Dacă trăim cu regrete față de trecut sau cu teamă de viitor, vom rata ce ne-a pregătit pentru astăzi. Cel mai grozav moment din viața ta este cel de acum. Trăiește-l din plin, fiind prezent în prezent.

*Cel mai grozav moment din
viața ta este cel de acum.*

Cu toții am făcut greșeli în trecut și vom face alte greșeli și în viitor. Cu toții am fost nedreptățiți în trecut și, mai mult ca sigur,

vom avea parte de nedreptate și la un moment dat în viitor, dar e o pierdere de timp să îți petreci ziua de azi îngrijorându-te și temându-te de asta. Astăzi, Îl putem ruga pe Dumnezeu să ne răscumpere trecutul, sau I-am putea spune să-l „recicleze” și să-l transforme în ceva bun. Oamenii au inventat tot felul de metode de a recicla gunoiul, transformându-l în lucruri folositoare. Probabil că cei care au venit cu aceste idei se admiră pe ei înșiși că sunt atât de creativi, dar Dumnezeu reciclează gunoiul încă de la începutul timpului. El ia bucățile sfărâmate ale inimilor și vieților noastre și le reciclează în ceva folositor.

Apostolul Pavel a spus că Dumnezeu alege lucrurile nebune, slabe, josnice și disprețuite ale lumii pentru a fi folosite în Împărăția Sa. El face asta pentru ca niciun om să nu se poată lăuda în prezența Sa (1 Corinteni 1:26-31).

Până să ajung la vârsta adultă, eu eram dărâmată în mai multe feluri. Inima îmi era sfărâmată, sufletul îmi era rănit, aveam o imagine de sine foarte rea și nu aveam pic de încredere. Ceva din mine, care acum știu că era Dumnezeu, i-a șoptit sufletului meu că puteam face ceva mareț, dar părea atât de imposibil, încât mintea mea anula orice astfel de gând. În plus, Satana îmi semăna încontinuu în minte idei false cum că eram un gunoi și că nu eram bună de nimic. El mi-a spus că mereu va trebui să mă mulțumesc cu lucruri de rang secund fiindcă eram distrusă de abuzul la care fusesem supusă.

Din fericire, cu cât mai mult Îl cunoșteam pe Dumnezeu prin Cuvântul Său, și cu cât mai mult Îl vedeam la lucru în viața mea, cu atât mai mult înțelegeam că Satana e un mincinos și că nu trebuia să-mi bazez viața din prezent pe cele întâmplăte în trecut. Același lucru e valabil și pentru tine. Istoria ta nu este destinul tău. După cum arată acest verset, Dumnezeu e foarte clar cu privire la faptul că trebuie să lăsăm trecutul în urmă și să ne bucurăm de viața pe care o are El pentru noi acum:

Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi! Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple. Să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustie și râuri în locuri secetoase.

Isaia 43:18-19

Îmi amintesc și acum cât de mult m-a bucurat acest verset când l-am citit prima dată. Este plin de speranță pentru oricine are nevoie de un nou început. Dumnezeu ne promite că, atunci când Îl primim pe Hristos și trăim în El, lucrurile cele vechi trec și totul devine nou (2 Corinteni 5:17). Dacă trăim cu regrete pentru trecut arătăm că nu credem că Dumnezeu este destul de mare încât să se ocupe de trecutul nostru și să ne dea un nou început, dar este. Trebuie să profit de această ocazie pentru a-ți împărtăși câteva versete care includ această promisiune:

Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșii Ta este atât de mare!

Plângerile lui Ieremia 3:22-23

Fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.

Filipeni 3:13-14

Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte.

Isaia 65:17

Însă nu se schimbă totul în viața noastră imediat ce Îl primim pe Hristos. Nu arătăm altfel, și nici situația nu ni se îmbunătățește

imediat, însă posibilitatea schimbării ne este promisă acum de către Dumnezeu. Mie îmi place să spun că El ne transformă într-un lut spiritual cu totul nou și, dacă Îi permitem, El ne va modela după chipul Său (Romani 8:29). Închipuie-ți numai ce schimbare majoră are loc. Să fim schimbați din ceea ce am fost odinioară în ceea ce este Isus – ce transformare uimitoare!

PUTEREA SPERANȚEI

Dumnezeu vrea ca noi să trăim plini de speranță, dar acest lucru este foarte greu de făcut dacă trăim regretând trecutul sau temându-ne de viitor. Speranța este o așteptare pozitivă că ni se va întâmpla ceva bun. Apostolul Petru a spus că suntem născuți din nou într-o speranță vie (1 Petru 1:3). Robert Schuller a spus: „Lasă-ți speranțele și nu rănilor să-ți contureze viitorul.”

În primii 30 de ani, viața mea a fost plină de dezamăgiri. Am avut parte de multă suferință și nedreptate, ajungând chiar să-mi fie frică să sper că aș putea avea parte de ceva mai bun, căci mă temeam că aveam să fiu dezamăgită dacă nu avea să fie așa. „De ce să-mi mai bat capul?” mă întrebam eu. Am permis ca regretele legate de trecut să îmi distrugă prezentul, dar și să arunce o umbră de negativism asupra a ceea ce credeam eu că îmi rezervă viitorul. Însă, datorită experienței mele cu Dumnezeu și promisiunilor din Cuvântul Său, așteptările mele s-au schimbat. Acum sper! Eu spun adesea: „Eu nu am avut un început prea bun în viață, dar intenționez să am un sfârșit grandios.” Același lucru este valabil și pentru tine.

Un foarte bun exemplu biblic este cel al lui Saul. El a fost primul rege al Israelului și, cu toate că Dumnezeu l-a uns pentru această funcție, el s-a răzvrătit. La un moment dat, Dumnezeu i-a spus prorocului Samuel că regreta că-l pusese rege al Israelului pe

Eu nu am avut un început prea bun în viață, dar intenționez să am un sfârșit grandios.

Saul. Samuel s-a mâhnit și a strigat către Domnul toată noaptea (1 Samuel 15:10-11). Cu toate că sunt sigură că Dumnezeu era dezamăgit, El i-a spus lui Samuel să nu îl mai deplângă pe Saul și să caute să ungă alt rege care să-i ia locul (1 Samuel 16:1). Mi-a plăcut mereu mesajul transmis de aceste versete, căci ne arată ce atitudine ar trebui să avem atunci când lucrurile nu ies așa cum am sperat. Ar trebui să ne căim și să deplângem eșecurile sau dezamăgirile suferite, dar apoi să trecem la ceva nou. Chiar dacă oamenii eșuează, Dumnezeu are mereu un plan.

Dumnezeu are un remediu pentru orice ai fi făcut tu sau pentru orice ți s-ar fi făcut ție. Te îndemn să nu îi mai permiți diavolului să-ți fure speranța. Speranța este un foarte bun factor motivațional. Aceasta îți dă un motiv să te dai jos din pat în fiecare dimineață, având încredere că slujești unui Dumnezeu bun, care are un plan bun pentru viața ta.

În luna decembrie a anului 2017, m-a lovit brusc o boală ce mă lăsa epuizată. Eu eram foarte puternică și foarte rezistentă, dar, brusc, nu mai eram în stare să fac mare lucru fiindcă nu mai aveam pic de energie. Fiind o femeie care crede în puterea rugăciunii, mă rugam în fiecare zi – adesea, de mai multe ori pe zi – ca Dumnezeu să mă vindece sau să se găsească o soluție la problema mea. Medicii mi-au oferit puțin ajutor. Mi-au spus că aveam sindrom de oboseală cronică din cauza stresului sau a faptului că am lucrat prea mult o perioadă mai mare. Un doctor de încredere pe care îl știam de mult timp mi-a spus că trebuia să mă odihnesc atât extern, cât și intern, timp de un an până la 18 luni și că probabil niciodată nu voi mai putea lucra atât de intens ca înainte. Aceasta a fost o veste foarte șocantă emoțional pentru mine, fiindcă nu voiam să mă odihnesc timp de 18 luni, dar mă simțeam atât de rău, încât nu aveam încotro.

În mod clar, aveam nevoie ca Dumnezeu să acționeze în numele meu. Aveam angajamente pe care trebuia să le onorez, iar

Dumnezeu a fost credincios și mi-a dat energia necesară pentru a face ceea ce trebuia neapărat să fac, dar a trebuit să fac niște schimbări majore în stilul meu de viață. Mulți oameni s-au rugat, iar eu m-am străduit să păstrez o atitudine pozitivă, crezând în fiecare zi că aveam să observ o diferență. Zi după zi, am rămas neschimbată. Uneori, acest lucru era descurajant, dar știam că trebuie să sper. După aproape 18 luni, fără niciun motiv, am început să mă simt mai puternică. La început, erau câteva zile ici și colo, și a fost nevoie de timp, dar, în următoarele câteva luni, mă simțeam bine din nou și aveam energie pentru a face tot ce trebuia să fac. De ce a durat 18 luni? De ce nu am primit mai repede răspuns la rugăciuni? Nu știu. „De ce?” este întrebarea pe care o adresăm mereu, dar la care rareori primim răspuns. Încrederea se clădește pe întrebări fără răspuns.

Din această experiență, am învățat că oricât I-ar lua lui Dumnezeu să răspundă, nu trebuie să ne dăm bătăuți niciodată. Cât așteptăm pentru izbânda noastră deplină, Dumnezeu ne dă putere ca să mergem mai departe. Fie ca această poveste să te încurajeze să nu permiți ca speranța să-ți fie furată vreodată. Fă un obicei din a spera și cred că vei fi eliberat de teama că nimic nu se va îmbunătăți în viața ta.

Dumnezeu este „Eu sunt”. El poate face orice, dorindu-Și ca tu să trăiești în prezent, nu în trecut sau în viitor. Când m-am îmbolnăvit, am regretat că nu am avut mai multă grijă de mine înainte să fiu obligată să o fac. Însă știam că, dacă aveam să fiu plină de regret, urma să mă stresez și mai mult. Astfel că m-am căit și L-am rugat pe Dumnezeu să mă învețe și să mă vindece.

Nu trăi cu regret, ratând astfel ce are Dumnezeu pregătit pentru tine. Astăzi este o zi importantă din viața ta. De fapt, este cea mai importantă zi din viața ta, căci, chiar acum, este singura zi de care ești sigur, așa că trăiește-o din plin și încrede-te în Dumnezeu să se ocupe de trecutul și de viitorul tău.

CUM SĂ ÎNVINGI TEAMA

Cu toții greșim. Fie că te confrunți cu greșeli comise cu mulți ani în urmă, fie cu greșeli comise acum cinci minute, trebuie să lași trecutul în urmă. Nu irosi momentul trăit chiar acum, umplându-l cu regret, frică de viitor, vină, amărăciune și o atitudine neiertătoare, sau cu alte emoții negative și nefolositoare care să-ți fure această zi. Cum am scris în capitolul 1, poți alege cum vrei să fie viața ta, așa că fă o alegere care să îți permită lui Dumnezeu să intervină în treburile tale.

După cum am spus, teama este un fel de frică. Teama este frica că nu vei putea face ceea ce trebuie să faci, sau că nu te vei putea bucura în timp ce faci acel

Dacă Dumnezeu ar scrie romane polițiste, atunci viețile noastre ar fi cu siguranță cărți.

lucru. Presupune să privești spre necunoscut și să te apuce panica fiindcă nu vezi nicio schiță frumoasă cu tot ce te așteaptă în viitor. Dacă Dumnezeu ar scrie romane polițiste, atunci viețile noastre ar fi cu siguranță cărți. Dumnezeu a promis să aibă grijă de noi, dar nu ne-a oferit detaliile referitoare la modul în care și când o va face.

Ne poate fi lehamite de orice, de la pensionare, până la a spăla vasele, dar orice formă de lehamite ne stoarce de energia care ne este atât de necesară. Chiar și când ne e lehamite de lucruri simple, cum ar fi mersul la magazin sau mersul cu mașina la lucru în trafic, nu facem decât să decidem dinainte că nu putem face acele lucruri și să ne bucurăm de ele. Însă adevărul este că ne putem bucura de toate lucrurile, dacă le facem cu Dumnezeu și spre slava Lui.

De exemplu, poți decide că îți vei face curat în casă fiindcă vrei ca Dumnezeu să fie mulțumit că ai grijă de ceea ce ți-a dat. Sau poate să-ți fie lehamite să o faci, plângându-te des cu voce tare cât de mult îți displace să o faci. Cu siguranță, când va veni timpul să faci curat, vei avea o atitudine negativă tot timpul cât vei face ce ai de făcut. Orice ai

de făcut, ai putea face având o atitudine pozitivă, căci, chiar dacă ai o atitudine negativă, tot nu vei scăpa de ceea ce ai de făcut.

După cum am spus mai devreme, eu lucrez cu un antrenor personal de trei ori pe săptămână de mai bine de 14 ani. Adeseori, îmi e lehamite când încerc să mă motivez cu privire la antrenament, dar am învățat că, dacă tot trebuie să o fac, mai bine să mă și bucur de ceea ce fac.

De câte ori începe să-ți displacă ceva, roagă-te imediat ca Dumnezeu să-ți dea harul să faci ceea ce trebuie să faci, având o atitudine pozitivă. Dumnezeu răspunde la rugăciuni, dar nu poate răspunde la o rugăciune pe care nu o rostești. Cere-I ajutorul lui Dumnezeu în tot ce faci și îți va fi mult mai ușor.

Dumnezeu le-a spus israeliților să nu se teamă de dușmanii lor (Deuteronom 20:1). Isus a spus că hoțul vine doar ca să „fure, să înjunghie și să prăpădească”, dar că El a venit pentru ca noi să avem viață și să ne bucurăm de ea (Ioan 10:10). Cum ne putem bucura de viață dacă ne displac lucrurile care trebuie făcute în viață? Gândește-te puțin la acest verset:

*Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul,
nu ca pentru oameni.*

Coloseni 3:23

Nu putem lucra cu entuziasm dacă ne displace ceea ce avem de făcut. Satana inventează tot felul de moduri prin care să ne împiedice să ne bucurăm de viața noastră de zi cu zi. Multe dintre acestea sunt subtile și nu le-am recunoaște niciodată dacă nu ni le-ar dezvălui Dumnezeu. Am petrecut mulți ani trăind cu teamă sau regret, până când Dumnezeu mi-a deschis ochii să văd că, astfel, ratez prezentul. El este „Eu sunt”, asta însemnând că El este prezent chiar acum. Dacă vrem să ne bucurăm și să beneficiem de trăirea în prezența Sa, trebuie să ne gândim la ziua de azi, nu la cea de ieri, nici la cea de mâine.

Desigur, cu toții ne facem planuri pentru viitor, iar cartea Proverbe ne încurajează să fim buni administratori și să plănuim cu înțelepciune (Proverbe 16:9; 27:23), dar asta e cu totul altceva decât să privim spre viitor cu teamă sau neliniște. Ar trebui să-ți faci un bun plan financiar pentru pensionare, dar nu te îngrijora în privința acestuia. Fă economii pentru școala copiilor sau pentru nunta lor, dar nu te îngrijora cu privire la acestea.

Dacă vrei să fii fericit, nu rămâne în trecut și nici nu te teme de viitor. Preocupă-te de cum să trăiești din plin prezentul. Nu-ți lăsa fericirea ta pe plan secund și nu amâna să fii fericit abia cândva în viitor.

Experții în medicină au descoperit importanța trăirii în prezent și a preocupării de ceea ce facem acum. Ei numesc acest lucru atenție practică. Însă ceea ce au descoperit ei nu e deloc ceva nou, căci Solomon a vorbit despre acest lucru în cartea Eclesiastul. În Eclesiastul 5:1, scrie: „Gândește-te la ceea ce faci.” (Biblia amplificată) Eu nu am prea făcut acest lucru, căci, de obicei, în timp ce fac un lucru, mă gândesc deja la următorul lucru pe care îl am de făcut, dar mă rog în această privință și Dumnezeu mă ajută. De unele obiceiuri e mai greu să scăpăm, dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, dacă stăruim, ne vom putea schimba.

Fă ca ziua de azi să conteze. Este ziua pe care a făcut-o Domnul, iar noi ar trebui să ne bucurăm de aceasta (Psalmii 118:24).

Una dintre cele mai mari descoperiri făcute de om, una dintre cele mai mari surprize ale sale, este să descopere că poate face ceea ce credea că nu poate face.

Henry Ford

Învingând frica de a fi singură

Încă din tinerețe, am avut o frică teribilă de singurătate. Nu voiam să cobor singură în pivniță. Nu voiam să car singură un coș cu rufe la etaj. Nu voiam să rămân singură acasă nici măcar cinci minute, până când mama fugea peste drum, până la vecini – nici chiar la rezonabila vârstă de 12 ani, așa putea adăuga. Aceasta fiindcă mă temeam că ceva anume avea să mă sperie, sau că aveam să pățesc ceva, că nu aveam să fiu protejată.

Cu toate că totul a pornit, cred eu, după ce am tras cu ochiul la un film cu fantome când aveam opt ani, această frică a prins rădăcini după ce m-am ascuns sub protecția familiei și prietenilor, rugând mereu pe cineva să meargă cu mine, să facă mereu ceva cu mine, să stea mereu cu mine.

Când aveam vreo 20 de ani, oricât de mult așa fi crezut că pur și simplu preferam să fiu cu cineva, mi-am dat seama că aveam o frică adânc înrădăcinată pe care trebuia să I-o încredințez lui Dumnezeu. Mi-am dat seama cât de mult mă bazam pe ceilalți, vrând să trec de la familie, la colegi de cameră, apoi la soț, ca să nu trebuiască să fiu singură niciodată.

Dacă eram singură, nu însemna că eram o țintă sigură și că avea să mi se întâmple ceva rău? Dacă eram singură, nu însemna că nu eram iubită și că nimeni nu voia să stea cu mine? Această frică mă făcuse să tremur și să nu mai pot dormi.

De îndată ce am recunoscut acea frică drept ceea ce era, au început să mi se ofere tot felul de oportunități de a fi îndrăzneță, curajoasă și de a face singură tot felul de lucruri. Toate acestea probabil că mi se iviseră și înainte în cale, dar mereu reușisem să am sau să fac pe cineva să fie cu mine. Cred că cea mai importantă oportunitate a fost faptul că Dumnezeu m-a chemat să mă mut în alt stat, departe de familie și de prieteni, unde nu cunoșteam pe nimeni. A trebuit să mă încred în El cu toată ființa.

În următorii șase ani și jumătate, a trebuit să fiu prezentă la cursuri și să îmi fac prieteni fără a avea pe cineva cunoscut ca să mă introducă. A trebuit să merg singură la magazin, la doctor și cu mașina la reparat. Chiar a trebuit să petrec singură de Ziua Recunoștinței într-un an, apoi Anul Nou în anul următor – dar nu pentru că nu așa fi fost iubită sau

pentru că nu aş fi primit invitații, ci pentru că Dumnezeu încerca să mă învețe ceva.

Puțin câte puțin, mi-am învins această frică. Nu a dispărut de tot, dar pot spune cu încredere că, dacă nu I-aş fi încredințat-o lui Dumnezeu și nu aş fi recunoscut-o așa cum este, nu aş fi reușit să trăiesc în ultimele 16 luni în propriul meu apartament. Singură.

Megan

CAPITOLUL 12

FĂ-ȚI CURAJ ȘI FII PUTERNIC

Poporul, bărbații lui Israel, s-a îmbărbătat și s-a așezat din nou în linie de bătaie în locul unde se așezase în ziua întâi.

Judecători 20:22

Dumnezeu ne oferă curaj, iar Satana ne oferă frică; alegerea o facem noi. Pe mine mă uimește afirmația cum că bărbații din Israel „s-au îmbărbătat”. Asta mă face să cred că avem mereu la dispoziție curajul, dar trebuie să-l luăm dacă vrem să ne fie de folos. Când alegem curajul, frica nu are cum să se mai cuibărească în noi.

De obicei, ne preocupăm de cum să scăpăm de o anumită problemă, pe când eu cred că ar trebui să ne preocupe mai mult să primim o rezolvare la acea problemă. Am scris o carte intitulată *Making Good Habits, Breaking Bad Habits*. Cred că învățătura din această carte este puțin neobișnuită deoarece îi îndeamnă pe oameni să se preocupe de cum să-și dezvolte obiceiuri bune care, în mod automat, îi vor scăpa de cele rele. De exemplu, dacă trebuie să slăbesc și mă gândesc mereu numai la ceea ce nu pot mânca, asta nu mă va face decât să vreau și mai mult să mănânc mâncăruri nesănătoase. Însă, dacă mă gândesc la toate alimentele sănătoase pe care le pot mânca, atunci voi face alegeri mai bune și, în cele din urmă, voi slăbi.

Dacă mă gândesc numai la lipsurile mele tot timpul, e probabil ca acestea să sporească, însă, dacă mă gândesc la cât de departe m-a adus Dumnezeu și cât de mult m-a schimbat deja, atunci am încredere că El va face chiar mai mult.

Lucrurile care ne preocupă sunt cele care se vor dezvolta în viața noastră. Dacă vreau să-i fac o poză lui Dave, dar îmi fixez obiectivul asupra unui copac, atunci voi obține o poză cu copacul și nu cu el. Încearcă să te gândești mai mult la cum să fii curajos decât la cum să nu îți fie frică și cred că vei ajunge să fii mai curajos și mai îndrăzneț ca niciodată. E posibil să dureze până ce îți vei antrena mintea să gândească altfel, dar, în cele din urmă, va merita. Nu te submina consumându-ți energia ca să faci ce nu trebuie, căci așa nu vei obține niciodată rezultatul corect. Dacă lupți cu frica, nu faci decât să o faci mai puternică în loc să scapi de ea. Cel mai bine este să o înfrunți cu curaj și să faci ceea ce îți spune frica să nu faci.

Nu te ruga doar ca frica să dispară. În schimb, roagă-te ca Dumnezeu să te umple cu îndrăzneală, curaj și încredere. Gândirea noastră greșită ne dărâmă adesea, dar cum gândirea greșită ne poate dărâma, gândirea corectă ne poate ajuta. În Romani 12:2, ni se spune că nu vom avea parte de viața cea bună pe care ne-a pregătit-o Dumnezeu până când mintea nu ne este complet înnoită prin Cuvântul lui Dumnezeu.

La începutul umblării mele cu Dumnezeu, am consumat mult timp și mult efort încercând să obțin lucrurile pe care Dumnezeu mi le dăduse deja. Însă, pe atunci, nu știam că acestea îmi aparțineau deja în El, datorită relației mele cu Isus Hristos.

Nu te ruga doar ca frica să dispară. În schimb, roagă-te ca Dumnezeu să te umple cu îndrăzneală, curaj și încredere.

El mi le oferise gratuit prin harul Său, dar, fiindcă nu știam acest lucru, tot încercam să obțin ceea ce aveam deja. Am încercat să câștig dragostea lui Dumnezeu,

dar El mă iubea în timp ce eu eram încă păcătoasă (Romani 5:8). Am încercat să mă împac cu Dumnezeu făcând totul bine, așa că în fiecare zi eram dezamăgită de mine însămi fiindcă, oricât de mult aș fi făcut totul bine, mereu făceam și ceva greșit. Apoi, am aflat că eram deja îndreptățită înaintea lui Dumnezeu fiindcă Isus mi-a luat toate păcatele și mi-a dat neprihănirea Sa înaintea Domnului (2 Corinteni 5:21). Am învățat nenumărate alte lecții care m-au scăpat din a mai încerca să obțin ceea ce aveam deja.

Dumnezeu l-a însărcinat pe Iosua să-i conducă pe israeliți dincolo de Iordan, în Țara Promisă. În Iosua 1:9, El i-a spus lui Iosua: „Întărește-te și îmbărbătează-te. Nu te înspăimânta.” E de remarcat faptul că Dumnezeu a spus întâi să fie „tare și curajos”, și abia apoi să nu se teamă.

Cred că putem simți curaj și frică în același timp, sentimentul dominant fiind cel care este mai puternic. Sunt sigură că Esterei i-a fost frică atunci când Dumnezeu a chemat-o să-și salveze poporul cerându-i regelui să o ajute, dar ea a postit și s-a rugat, căpătând apoi curajul de a face ceea ce i-a cerut Dumnezeu să facă (Esteri 4:16-5:3). Curajul ei a fost mai mare decât frica. E posibil ca sentimentele de frică să nu dispară niciodată definitiv, dar, dacă Îi cerem Domnului în mod regulat să ne dea curaj, mereu vom fi destul de puternici pentru a face ceea ce este de făcut. Vom acționa în ciuda fricii! Curajul înfruntă frica și merge mai departe.

ÎNCURAJARE

Se pare că, pentru a avea curaj, de cele mai multe ori, avem nevoie de multă încurajare. Moise i-a spus lui Iosua același lucru pe care i l-a spus și Dumnezeu mai târziu, așa că probabil a avut nevoie să-l audă de mai multe ori.

Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înspăimântați de ei, căci Domnul Dumnezeul tău va merge El Însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.

Deuteronom 31:6

Moise l-a încurajat pe Iosua. Puțin mai târziu, și Dumnezeu l-a încurajat pe Iosua. Satana vrea să ne „descurajeze”. Adică el vrea să ne blocheze sau să ne afecteze curajul pe care ni-l dă Dumnezeu. Dumnezeu nu ne-a creat să ne fie frică și nici nu ne dă un duh de frică. El ne dă îndrăzneală, credință, curaj și încredere, dar trebuie să le folosim. Cu cât mai mult folosim ceea ce ne-a dat Dumnezeu, cu atât mai puternic devine acel lucru.

Iosua a trebuit să fie curajos și îndrăzneț de nenumărate ori în timp ce-și conducea poporul spre Țara Promisă, fiindcă, pe oriunde ajungeau, aveau de înfruntat dușmani pentru a putea cuceri ținutul. Poate simți că mereu te tot confrunți cu nesfârșite probleme, dar ar trebui să știi și să înțelegi că Dumnezeu este cu tine și că te va conduce mereu spre victorie dacă Îl urmezi. Sunt sigură că poate simți că problemele tale par să nu se mai sfârșească, dar Dumnezeu știe că se vor sfârși și știe și când se vor sfârși.

Tu ești copilul lui Dumnezeu și ești prețios pentru El. Pavel ne spune că noi nu am primit un duh de robie ca să ne facă robi ai fricii, ci am „primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm ‚Ava!’, adică ‚Tată!’” (Romani 8:15) Ava este un cuvânt intim, echivalentul lui Tati. Am fost aduși aproape de Dumnezeu prin sângele lui Isus Hristos (Efeseni 2:13) și suntem comoștenitori cu El. Dumnezeu ne-a adoptat și ne-a oferit drepturi depline în calitate de fii și fiice ale Sale (Romani 8:15-17; 2 Corinteni 6:18).

În loc să ne gândim la toate lucrurile rele de care ne-ar putea fi frică, mai bine ne gândim la Cine este Tatăl nostru și să ținem minte că, avându-L pe El alături, nu avem de ce să ne temem.

Cred că Dumnezeu ne-a dat fiecăruia dintre noi lucrarea de încurajare. Duhul Sfânt e un încurajator. El trăiește în noi ca să ne ajute și să ne încurajeze, dar vrea să lucreze și prin fiecare dintre noi pentru a-i încuraja pe ceilalți. Haide să-i ajutăm pe oameni să creadă că pot face totul prin Hristos, în loc să ne alăturăm Satanei,

descurajându-i. Niciunul dintre noi nu ar accepta de bunăvoie să îl lăsăm pe Satana să lucreze prin noi, dar el o face adesea. El ne bagă în minte gânduri, închipuiri și atitudini cu privire la abilitățile și deciziile celorlalți și, dacă nu decidem să nu descurajăm niciodată pe nimeni, ne vom exprima acele gânduri fără a ne da seama că diavolul se folosește de noi ca să-i descurajeze pe oameni. Cuvintele noastre sunt pline de putere. În Proverbe 18:21 ni se spune că acestea au putere de viață și de moarte, așa că ar trebui să alegem să rostim numai cuvinte dătătoare de viață.

Când am început să slujesc, mulți oameni m-au descurajat, spunându-mi că nu puteam și că nu trebuia să o fac, dar Dumnezeu mi-a dat curaj. El m-a încurajat în mod personal, dar a trimis și câțiva oameni în viața mea care să mă încurajeze. Ei erau de partea mea și voiau ca eu să reușesc, iar susținerea lor m-a motivat foarte mult. Aceasta m-a ajutat să merg mai departe în momentele dificile, când părea că cei care mă descurajaseră avuseseră dreptate. Lucrarea de încurajare este foarte importantă, așa că ar trebui să ne implicăm în ea cât mai des. Unor oameni le vine foarte ușor

să-i încurajeze pe ceilalți. Însă nu e valabil și pentru alții, iar aceia dintre noi care nu avem o înclinație firească spre acest lucru va trebui să ne propunem să o facem. Primul meu impuls este să văd ce nu e în regulă cu o persoană sau un lucru, dar

Dumnezeu m-a învățat că primul meu impuls e de natură trupească și trebuie să fiu sigură că impulsurile mele sunt în acord cu Cuvântul Lui înainte de a acționa pe baza lor.

Dumnezeu m-a învățat că primul meu impuls e de natură trupească și trebuie să fiu sigură că impulsurile mele sunt în acord cu Cuvântul Lui înainte de a acționa pe baza lor.

Apostolul Pavel a inclus instrucțiuni despre cum să-i încurajăm pe ceilalți în multe dintre învățăturile sale. Aceasta este printre preferatele mele:

Vă rugăm, de asemenea, fraților, să muștrați pe cei ce trăiesc în neorânduială; să îmbărbătați pe cei deznădăjduiți; să sprijiniți pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți.

1 Tesaloniceni 5:14

Uneori, trebuie să îi admonestăm (să îi avertizăm sau să îi muștrăm) pe ceilalți, dar trebuie și să îi încurajăm pe cei slabi de înger (temători) și slabi (Isaia 35:3-4). E uimitor câtă putere putem căpăta atunci când suntem încurajați la momentul potrivit. Nu cu multă vreme în urmă, cineva mi-a trimis un mesaj în care spunea: „Dumnezeu vrea să fii încurajată că te afli la locul potrivit, la momentul potrivit.” În următoarele zile, am recitat acel mesaj de mai multe ori. De curând, am făcut niște modificări în planificarea mea, iar acele cuvinte reconfortante mi-au dat puterea de a crede că am făcut ce trebuia. Având acea confirmare că eram acolo unde trebuia să fiu era reconfortantă și mi-a dat încredere.

Poate ne gândim la ceva ce ar trebui sau am putea să-i spunem cuiva, ceva ce nouă ni se pare normal, dar pentru acea persoană poate suna cât se poate de miraculos. Un lucru e sigur: niciodată nu vei da greș atunci când îi încurajezi sincer pe ceilalți.

MEDITEAZĂ ȘI DECLARĂ

Cuvântul lui Dumnezeu ne învață să medităm la el. Așa cum trebuie să mestecăm bine mâncarea pentru ca să poată fi eliberați nutrienții din ea, trebuie să medităm la Cuvântul lui Dumnezeu pentru a lua tot ce e mai bun din el. A medita înseamnă să te gândești des sau să analizezi în mintea ta un lucru.

Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.

Iosua 1:8

Dumnezeu le-a oferit aceste instrucțiuni lui Iosua și israeliților în timp ce se pregăteau să meargă spre Țara Promisă. El le-a spus să declare cu voce tare Cuvântul Lui, dar și să se gândească la cele scrise în el. Astfel, puteau să asculte ce scrie în el. Te rog să nu treci repede de acest adevăr care este foarte important. Meditarea la și declararea Cuvântului lui Dumnezeu sunt unele dintre cele mai importante lucruri pe care le poți face, căci, în cele din urmă, te vor ajuta mai mult decât îți poți închipui. Iată un exemplu de ceva ce poți declara și la care te poți gândi în fiecare zi:

Sunt copilul lui Dumnezeu, iar El mă iubește. El e mereu cu mine, așa că nu mă voi teme. Pot face totul prin Hristos, care mă întărește. Când mă simt slab, El mă încurajează să merg mai departe. Sunt îndrăzneț, curajos și încrezător în Hristos. Nicio armă făurită împotriva mea nu va avea succes, căci mai mare este Cel ce este în mine decât cel ce este în lume.

Această declarație este alcătuită din bucăți de mai multe versete, fiind un mod foarte eficient de a medita asupra acestora. Dacă vei declara cele de mai sus de două ori pe zi timp de 30 de zile, vei ajunge să te simți mult mai bine cu privire la propria persoană și la abilitățile tale.

Marcu 4:24 ne învață să avem grijă la cele auzite și spune că măsura de gândire și studiu pe care o acordăm adevărului auzit este măsura de pricepere și cunoaștere pe care o vom primi înapoi. Altfel spus, cu cât mai mult medităm la și declarăm Cuvântul pe care îl auzim sau îl citim, cu atât mai multă semnificație va avea pentru noi și cu atât mai multe roade va da în viața noastră. Doar fiindcă auzim ceva nu înseamnă că am și învățat acel lucru. A auzi și a cunoaște sunt două lucruri total diferite. Unii oameni, chiar dacă merg la biserică în fiecare duminică timp de 10 ani, cu toate că au auzit Cuvântul de nenumărate ori, tot trăiesc ca și cum nu ar ști nimic despre acesta. Aceasta deoarece ceea ce ei au primit ca informație nu a devenit

niciodată revelație pentru ei prin meditare și studiu.

Slujitorii noștri nu ne pot ajuta să devenim puternici pe plan spiritual dacă noi nu cooperăm și să ne facem și noi partea noastră. Atunci când cineva predică din Cuvântul lui Dumnezeu, ar fi bine să-ți notezi referințele pentru fiecare verset auzit. Apoi, când studiezi de unul singur, îl poți căuta pe fiecare în parte, îl poți citi cu voce tare și să te gândești ce semnificație are pentru tine. Unii oameni cred că tot ce trebuie să facă este să meargă la biserică, dar, dacă nu fac nimic decât să stea acolo, nu vor deveni niciodată creștini puternici, așa cum, dacă stai toată ziua într-un garaj nu te vei transforma într-o mașină.

De fiecare dată când meditezi despre cum să fii curajos, învingi frica. Vreau să-ți reamintesc să nu te rogi doar ca Dumnezeu să te elibereze de frică, ci roagă-te ca El să-ți dea un curaj și o încredere uimitoare.

CURAJUL RISCĂ

Curajul este curajos, adică riscă și încearcă să facă ceva, în loc să stea fără să facă nimic. Noi spunem adesea: „Cineva trebuie să facă ceva în privința asta”, dar dacă noi suntem cei care trebuie să facă acel ceva? Dacă nu faci nimic, nu produci nimic.

Dacă nu faci nimic, nu produci nimic.

Uneori, între a fi curajos și a fi nesăbuit este o linie foarte fină, așa că folosește înțelepciunea, dar nu te ascunde sub frică. Nu

te teme să riști. Trebuie să încerci dacă vrei să afli dacă poți face ceva sau nu. Nu lăsa ca frica de eșec să te împiedice să încerci.

Cred că, uneori, ne gândim prea mult la ceva ce simțim că ar trebui să facem și ne convingem singuri să acționăm fără a încerca măcar. Petru I-a cerut lui Isus să îi poruncească să iasă din barcă și să umble pe apă. Apoi, a ieșit din barcă și a mers pe apă cu Isus pentru puțin timp, după care a început să se uite și să se gândească la furtună

și a început să se scufunde (Matei 14:28-31). E ca și cum ar fi făcut un pas prin credință atunci când Isus a spus „Vino”, după care a început să se gândească la ceea ce făcea, permițându-i astfel fricii să-l subjuge.

Eu funcționez mai mult prin instinct decât prin gândire excesivă. Desigur că mă gândesc la lucruri înainte să le fac, dar, dacă simt în inima mea că pot face ceva și că Dumnezeu vrea să fac acel lucru, atunci acționez rapid, fiindcă știu că diavolul va face tot posibilul ca să mă împiedice să fac ceva bun sau folositor. Recunosc că au existat dăți în care ar fi trebuit să mă gândesc mai bine la anumite lucruri și că, dacă aș fi făcut-o, m-aș fi scutit de probleme. Însă faptul că sunt o persoană care acționează mi-a adus mai multe beneficii decât probleme în viață.

Câteodată, cer sfatul sau părerea cuiva cu privire la ceea ce vreau să fac, dar nu sunt genul de persoană care să aibă nevoie de aprobarea mai multor oameni înainte de a acționa. Uneori, când începem să primim prea multe păreri, ajungem să devenim confuzi, căci, de cele mai multe ori, fiecare dintre cei cu care vorbim are o altă părere.

Îmi dau seama că suntem diferiți și tu e posibil să nu fii ca mine. Poate ție îți trebuie mai mult timp de gândire și e în regulă. Însă te încurajez să nu te gândești așa de mult la ceea ce ar putea merge prost, încât să ajungi să te convingi să renunți să mai faci ceea ce crezi că ar trebui să faci.

De obicei, Dumnezeu ne călăuzește fie prin intermediul Cuvântului Său, fie prin puterea discernământului (călăuzirea Duhului Sfânt). Discernământul este o cunoaștere profundă ce ar putea uneori să fie în contradicție cu gândirea noastră firească. Au fost momente în care, fără niciun motiv aparent, am avut un puternic sentiment că cineva care lucra pentru noi avea să ne creeze probleme. Însă, făcând un efort ca să nu fiu prea critică sau suspicioasă, am păstrat acea persoană în echipa noastră. Desigur că acea persoană chiar a ajuns să creeze probleme, fie stârnind

vrajbă, fie chiar furând de la noi. Este mult mai înțelept să îți ascuți inima (duhul) decât să îți ascuți sentimentele sau mintea.

Ți s-a întâmplat vreodată să întrebi pe cineva ceva, iar acea persoană să-ți răspundă imediat: „Sincer, fără să stau prea mult pe gânduri, cred că...”, iar apoi să-ți spună ce părere are? Sincer, nu e bine să ne dăm cu părerea fără să stăm prea mult pe gânduri. Vrem un răspuns corect, pentru care e nevoie de ceva mai multă gândire.

În încheierea acestui capitol, țin să-ți reamintesc ceva: curajul este mai puternic decât frica. Răspunsul la frică este mereu același: „Fii puternic și curajos, căci Dumnezeu este cu tine.”

*De fiecare dată când ne înfruntăm fricile, căpătăm tărie,
curaj și încredere în ceea ce facem.*

Theodore Roosevelt

Învingând nesiguranța

Eu nu mă tem să fiu vulnerabilă. E cumva puțin ironic să vorbești deschis despre vulnerabilitate? Nu îmi este greu să recunosc că mi-e frică. Momentele cu adevărat dificile sunt cele în care chiar trebuie să fiu vulnerabilă. Fobiile obișnuite, precum cea de șerpi, păianjeni, gândaci, înec și înălțimi, nu sunt o problemă pentru mine.

Eu nu sunt deloc o fată timidă – din contră. Sunt prietenoasă și foarte vorbăreată, independentă și cu spirit de aventură, provenind dintr-o familie cu opt frați ce au moștenit cu toții un optimism asemănător celui al Pollyanei. Eu intervin cu îndrăzneală în orice situație și sunt dispusă să vorbesc deschis despre aproape orice, în mare parte.

Însă ceea ce mă face să respir cu greutate și să mă fâțai pe scaun sunt chestiunile legate de inimă – cum ar fi dragostea, încrederea, intimitatea și relațiile profunde – adică cele în care îmi sunt expuse treburile personale, greșelile din trecut, defectele de personalitate, precum și eșecurile. Vechile temeri și sentimentele nelalocul lor se adună bine în interiorul meu, iar apoi încep să reacționez fizic la acestea. Îmi crește ritmul cardiac, sunt mai neliniștită decât de obicei, sunt puțin cam amețită și mi s-a întâmplat chiar să simt fiori pe spate.

Apoi, mintea mea o ia razna. Încep să dezvălui mai mult decât ar trebui despre mine. Gândindu-mă la cele împărtășite deja, mă întreb dacă nu ar fi trebuit să rămână secrete. Oare pot avea încredere că cele dezvăluite vor fi primite cu respect și fără respingere? Oare numai asta va vedea cealaltă persoană la mine atunci când ne vom mai întâlni? Copleșită fiind de aceste întrebări, decid să mă îndepărtez, căci îmi dau seama că vulnerabilitatea mea m-a lăsat lipsită de apărare dacă cealaltă persoană va voi să mă atace sau să mă rănească în vreun fel.

În mod ciudat, tind să mă apropii tocmai de oamenii transparenți. Îi admir pentru că pot recunoaște cu ușurință că au scopuri neîmplinite sau inimile frânte, sau cum sunt copleșiți iar de slăbiciunile lor, expunându-și imperfecțiunile în fața oricui vrea să le afle. Observ cu uimire cum acești oameni nu au niciun fel de reținere. Mă simt specială și ca fiind demnă de încredere atunci când un prieten îmi împărtășește ceva personal. Sunt bucuroasă și mă simt onorată că îi pot fi alături acelei persoane.

„Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor.”
(Apocalipsa 12:11) Cuvântul lui Dumnezeu are putere. Cuvântul Lui e vindecător. Cuvântul Lui oferă siguranță și încredere. Aleg Cuvântul lui Dumnezeu în locul fricii mele. Voi înfrunta acea frică folosind curajul oferit de Dumnezeu și voi fi vulnerabilă chiar și când îmi este frică.

Autumn

CAPITOLUL 13

ÎNVAȚĂ SĂ FII SIGUR ȘI ÎNCREZĂTOR

*Vei fi plin de încredere și nădejdea nu-ți va fi zadarnică.
Te vei uita în jurul tău și vei vedea că te poți odihni liniștit.
Te vei culca și nimeni nu te va tulbura.*

Iov 11:18-19

Nesiguranța și lipsa încrederii sunt simptome ale fricii, sursa lor fiind diavolul. Este de înțeles atunci că oamenii nu vor reuși mare lucru în viață dacă sunt afectați de aceste două probleme. Dumnezeu ne oferă siguranță și încredere în El, dar, desigur că diavolul vrea să ni le fure.

Asemenea multor oameni, mult timp am simțit și eu că trebuie să-mi port de grijă din cauza abuzului suferit în copilărie. Mi se părea că nimănui nu-i păsa de mine cu adevărat. Simțeam că parcă trăiam mereu de pază, așteptând mereu următorul eveniment dureros ce avea să-mi apară în cale. Nu puteam avea încredere în părinții mei și, cu toate că apelasem la câteva rude, cerând ajutor, acestea nu voiau să se implice. Pe atunci, incestul era ceva nemaiauzit. Cu toate că se întâmpla în multe familii, nimeni nu vorbea despre acesta. Era atât de dezgustător, încât oamenii nu voiau nici măcar să se gândească la acesta, ca să nu mai zicem să se implice într-o situație legată de așa ceva.

Nu mă simțeam iubită, iar atunci când nu ne simțim iubiți, ne simțim nesiguri și neîncrezători. La 18 ani m-am căsătorit cu primul tânăr care s-a arătat interesat de mine. După cinci ani în care mi-a fost infidel și m-a părăsit de câteva ori, am divorțat de el, dar sentimentele mele de nesiguranță și neîncredere au crescut. Doream cu disperare să găsesc iubirea, dar asemenea majorității oamenilor răniți, am continuat să o caut în toate locurile greșite. Mă vedeam cu cineva care era un bețivan înrăit și mă îndreptam spre un alt dezastru când l-am întâlnit pe Dave, cu care sunt căsătorită de mai bine de 53 de ani.

Dave a fost prima persoană care m-a iubit necondiționat, dar sufletul meu era atât de distrus și de rănit, încât nici măcar nu știam ce e iubirea, nici nu știam cum să o primesc. Trăiam cu frică de următorul dezastru ce eram sigură că avea să mă lovească. Seara în care m-a cerut de soție, Dave mi-a spus că trebuia să îmi vorbesc despre ceva anume înainte de a mă duce acasă de la locul unde ne întâlniserăm, iar eu mi-am zis: Asta este! Acum se va despărți de mine. Eu nu mă așteptam să mi se întâmple nimic bun vreodată, dar apariția lui Dave în viața mea a fost unul dintre cele mai bune lucruri care mi s-a întâmplat vreodată fiindcă el nu numai că m-a iubit necondiționat, ci mi-a și arătat cum este caracterul lui Hristos. Noi am trecut prin câțiva ani foarte grei, plini de izbucnirile mele nervoase și de pesimismul meu, dar el a rămas alături de mine.

El era un creștin puternic atunci când l-am întâlnit eu și mergeam la biserică în mod regulat, însă abia după ce au trecut câțiva ani am început să-I permit Domnului să pătrundă în locurile dureroase din viața mea ce aveau nevoie de vindecare. În cele din urmă, am aflat cât de mult mă iubea Domnul și că iubirea Lui era perfectă, iar acest lucru mi-a oferit siguranță și încredere.

Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele. M-a scos din groapa pieirii,

din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii.

Psalzii 40:1-2

NU MAI ASCULTA MINCIUNI

Diavolul ne pune tot felul de gânduri mincinoase în minte, iar dacă îl credem, acestea vor deveni realitatea noastră. Poate că te-a convins că ești doar o persoană timidă, căreia îi lipsește încrederea și nu poți face nimic în această privință. Sau poate ai acceptat pur și simplu că ești o persoană „nesigură”. Până nu aflăm altceva, de obicei, acceptăm pur și simplu lucrurile care ne fac nefericiți ca fiind o stare de fapt, fără a opune niciun fel de rezistență. Te-ai întrebat vreodată câte minciuni crezi, acestea afectându-ți viața în mod nefavorabil? Eu nu am făcut-o niciodată, până când am început să cunosc Cuvântul lui Dumnezeu și am descoperit că planul Lui pentru mine era mult mai bun decât ceea ce trăiam eu.

*Te-ai întrebat vreodată
câte minciuni crezi, acestea
afectându-ți viața în mod
nefavorabil?*

Eu crescusem într-o atmosferă de frică deplină și asta era tot ce știam. Cred că aș putea spune că frica era tovarășul meu nelipsit, aceasta manifestându-se în tot felul de moduri. Lipsa siguranței și a încrederii erau doar două dintre acestea, dar mai erau multe altele. Era frica de a nu duce lipsă de ceva, frica de ceea ce cred oamenii despre mine, teama că Dumnezeu ar fi putut fi supărat pe mine din cauza eșecurilor mele și multe altele. Aveam frici de care nici măcar nu eram conștientă, căci acestea mă însoțiseră toată viața. Poate că la fel este și în cazul tău.

În timp ce studiezi Cuvântul lui Dumnezeu, fii foarte atent la ce fel de viață vrea El să ai. Dacă nu o ai, atunci începe să înfrunți minciunile diavolului, alungându-le una câte una cu ajutorul

adevărului lui Dumnezeu. Isus a spus adesea că vrea ca bucuria noastră să fie deplină (Ioan 15:11; 16:24; 17:13), așadar, dacă nu ai bucurie, înseamnă că nu trăiești cea mai bună viață posibilă.

Dumnezeu nu vrea ca noi să ne îngrijorăm. Îngrijorarea este provocată de nesiguranță și de teama că nu vei fi îngrijit, toate acestea pornind de la minciunile diavolului. Dumnezeu promite să aibă grijă de noi dacă avem încredere în El.

Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El Însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.” Așa că putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme. Ce mi-ar putea face omul?”

Evrei 13:5-6

Dumnezeu este credincios, El nu poate minți, rămânând mereu la fel. Dacă promite ceva, atunci Se va ține mereu de cuvânt, dar noi trebuie să avem încredere în El pentru a putea primi și a experimenta viața cea bună pe care ne-a pregătit-o. Pentru dezvoltarea unei relații plină de iubire și de încredere cu Dumnezeu prin Isus este nevoie de timp, dar, pe măsură ce studiezi cu fidelitate Cuvântul Său și îți petreci timpul alături de El, atunci vei crește pe plan spiritual în toate modurile.

Înainte ca orice să se poată schimba în viețile noastre, trebuie să cunoaștem adevărul, pe care îl găsim în Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul Lui este adevăr! Isus a spus că El este Calea, Adevărul și Viața (Ioan 14:6). Pe măsură ce ochii ți se deschid, văzând tot mai mult adevărul, putem experimenta tot mai mult din ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu, fără a ne mulțumi numai cu ceea ce știm dintotdeauna.

Dacă ești nesigur sau îți lipsește încrederea, nu accepta că așa ești tu pur și simplu, sau că așa trebuie să fie. Supune-te lui Dumnezeu; împotrivește-te diavolului și el va fugi (Iacov 4:7). Atunci când permitem ca ceva tulburător să persiste în viețile

noastre doar pentru că nu știam că putem scăpa de acesta, este nespus de minunat să înțelegem adevărul despre dorința lui Dumnezeu și planul Lui de a ne oferi ceva mult mai bun. Însă cunoașterea adevărului este doar primul pas. Pasul următor este aplicarea acestuia în viețile noastre.

FOLOSEȘTE-ȚI CREDINȚA

Dacă trebuie să-ți învingi nesiguranța și lipsa de încredere, cheia succesului este să te încrezi în Dumnezeu și, pe măsură ce te conduce, începe să faci lucruri noi, pe care ți-a fost frică să le încerci până acum. Dacă ți-a lipsit încrederea să urmărești o promovare la locul de muncă, atunci înscrie-te ca să fii luat în considerare pentru postul pentru care crezi că ești calificat. Dacă nu primești postul, atunci rămâi încrezător că Dumnezeu ți-a pregătit ceva potrivit pentru tine și continuă să încerci. În cele din urmă, vei ajunge în situația care să ți se potrivească perfect.

Dacă ești singur fiindcă ai fost prea nesigur pentru a încerca să te împrietenești cu anumiți oameni, atunci ar trebui să începi să fii prietenos.

Cu cât mai mult îți folosești credința, cu atât mai puternică va deveni aceasta.

Nu sta degeaba, așteptând să primești invitații; fă tu invitațiile! Încearcă să comunici cu ceilalți – e posibil ca și ei să fie singuri. Cu cât mai mult îți folosești credința, cu atât mai puternică va deveni aceasta. Credința este încredere în Dumnezeu. Se spune că aceasta este „o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11:1) Altfel spus, atunci când ai credință că se va întâmpla ceva, atunci acel lucru îți stă pe inimă mai întâi (crezi), iar apoi va deveni realitate la timpul perfect stabilit de Dumnezeu.

Cere-I lui Dumnezeu ceea ce vrei și ceea ce-ți trebuie. Cuvântul Său spune: „Nu aveți pentru că nu cereți.” (Iacov 4:2) Dumnezeu

poate face cu mult mai mult decât am putea cere sau gândi noi (Efeseni 3:20). Adică niciodată nu Îi poți cere prea mult lui Dumnezeu. Dacă ceea ce ceri nu e potrivit pentru tine, atunci El nu-ți va da acel lucru. Însă, la timpul potrivit, El îți va da ceva mai bun.

Versetul următor mi se pare foarte încurajator și sper că și ție ți se va părea la fel:

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

Marcu 11:24

Mai întâi credem și apoi primim. Acest verset nu ne spune cât timp va trece de când facem cererea și până primim ceea ce cerem. De obicei, trebuie să așteptăm o vreme, iar credința ne este testată cât așteptăm. Însă, la momentul potrivit, Dumnezeu Se arată puternic, iar noi primim răspuns la rugăciune dacă ceea ce am cerut este conform cu voia lui Dumnezeu.

Credința este foarte puternică, iar forța acesteia, când este eliberată, ne va ajuta să învingem frica. Eu spun că ne eliberăm credința după ce ne rugăm, rostim și punem în practică. Altfel spus, credința este eliberată atunci când ne rugăm, cerând ajutorul lui Dumnezeu. Aceasta este eliberată și atunci când rostim cu voce tare Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să spunem și noi ceea ce spune Dumnezeu dacă vrem să avem ceea ce vrea să ne ofere El. Credința mai este eliberată și atunci când întreprindem acțiuni pline de credință.

De câte ori primești răspuns la o rugăciune, încrederea ta sporește, la fel cum se întâmplă și de fiecare dată când faci ceva și ai succes. Cu cât ai mai multă încredere, cu atât mai sigur te vei simți. Să-L urmărești pe Dumnezeu lucrând în viața ta nu numai că este palpitant, ci îți

Așteaptă și urmărește momentul când dragostea lui Dumnezeu va apărea în viața ta.

oferă și siguranță. Credem că Dumnezeu ne iubește necondiționat deoarece El ne spune acest lucru de mai multe ori în Cuvântul Său, dar ne ajută și să vedem iubirea Sa manifestată în viețile noastre prin lucrurile pe care le face pentru noi, chiar dacă par să fie mărunte.

Apostolul Pavel s-a rugat ca efesenii să cunoască și să experimenteze dragostea lui Dumnezeu într-un mod profund și intim (Efeseni 3:17-19). Te încurajez să te aștepti și să urmărești momentul când dragostea lui Dumnezeu va apărea în viața ta. Încearcă să nu ratezi nimic din ceea ce face El. Dumnezeu lucrează adesea prin intermediul oamenilor, așa că atunci când cineva cunoscut face ceva drăguț pentru tine, să știi că așa Își manifestă Dumnezeu iubirea față de tine manifestată prin acea persoană. Gândește-te adesea la toate rugăciunile la care îți răspunde Dumnezeu.

În dimineața aceasta, Dave s-a rănit la spate, abia putându-se mișca. Însă ne-am rugat, el a luat antiinflamatoare și a folosit și comprese cu gheață. Au trecut deja cinci ore, iar el se simte uimitor de bine. Spatele îl mai ține numai puțin acum. Iată un răspuns la rugăciune!

Eu am avut ceva în ochi ce-mi provoca dureri teribile. Rugându-mă pentru asta, mi-a trecut prin minte că durerea ar putea fi provocată de gât, căci mă durea și urechea situată pe aceeași parte. Mi-am pus un plasture cu efect de încălzire la gât, iar curând, ochiul nu mă mai durea. Iată un alt răspuns la o rugăciune!

Dumnezeu este uimitor, însă, din păcate, mulți ani la rând El a făcut astfel de lucruri pentru noi, dar noi nu l-am acordat recunoștința meritată. Acum știu că astfel de experiențe reprezintă intervenții ale Domnului în viața mea de zi cu zi, dovedindu-Și astfel dragostea pe care mi-o poartă. Te îndemn să fii atent la iubirea pe care ți-o poartă Dumnezeu, căci așa îți vor spori credința, încrederea și siguranța.

EȘTI ÎN SIGURANȚĂ CU DUMNEZEU

Pentru mine, cel mai ușor mod de a defini siguranța este să spun că e un sentiment de protecție. Cred că tocmai asta mi-a lipsit în copilărie. Niciodată nu m-am simțit în siguranță. Însă Dumnezeu m-a eliberat de asta, iar acum mă simt în siguranță. Cred că Dumnezeu mi-a promis că va avea mereu grijă de mine, așa cum va avea mereu grijă și de tine.

Eu mă culc și adorm în pace, căci numai Tu, Doamne, îmi dai liniște deplină în locuința mea.

Psalzii 4:8

Îmi place acest verset fiindcă, în copilărie, niciodată nu m-am simțit în siguranță atunci când m-am dus la culcare. Niciodată nu știam când tatăl meu avea să intre la mine în cameră, punând mâna acolo unde nu ar fi trebuit. Acum, când mă duc la culcare, știu că sunt în siguranță.

În lumea de acum, e posibil să ne simțim în primejdie sau că nu suntem în siguranță. Violența pare să sporească peste tot în lume. Auzim de împușcături întâmplătoare prin mall-uri, teatre și școli. Poate te întrebi: „De ce nu i-a păzit Dumnezeu pe acei oameni?” Recunosc că nu știu de ce, dar nu vreau ca lucrurile rele ce se

Nu vreau ca lucrurile rele ce se petrec în lume să mă împiedice să le văd pe cele bune.

petrec în lume să mă împiedice să le văd pe cele bune. Dacă ascultăm numai la ce transmite mass-media și la eventualele conversații întâmplătoare din

jurul nostru, se pare că nu auzim decât lucruri rele, dar mai există și lucruri bune. Însă diavolul nu vrea ca noi să le observăm sau să vorbim despre acestea.

Nu avem nicio garanție că nu ni se vor întâmpla lucruri rele în viață, dar ni se garantează că Dumnezeu ne va fi mereu alături, mângâindu-ne și încurajându-ne (Psalzii 23:4; Isaia 41:10).

În Cuvântul Său, Dumnezeu ne spune să nu ne înspăimântăm de răufăcători căci, în curând, aceștia vor fi secerăți precum iarba. Noi trebuie să continuăm să ne încredem în Domnul și să facem bine (Psalmii 37:1-3). Ar trebui să ne gândim mai mult la ceea ce spune Dumnezeu și mai puțin la ceea ce spune lumea.

Cât este de minunat să te simți sigur și plin de încredere! Aceasta nu înseamnă că nu vom avea niciodată probleme, ci numai că vom trece de acestea, ajungând apoi să fim în siguranță. Dumnezeu spune că ne va fi alături atunci când vom trece prin greutăți:

Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde.

Isaia 43:1-2

Nu e deloc plăcut „să trecem prin” probleme, dar promisiunea de a scăpa de acestea ne oferă speranță, încredere și siguranță. Acestea sunt darurile pe care ni le oferă Dumnezeu și nu e frumos să lăsăm vreun dar nedesfăcut. E timpul să pășești cu curaj înainte, să iei atitudine și să-i arăți diavolului cât de mare este Dumnezeul tău!

PARTEA 3

CONCEPȚII DESPRE CUM SĂ TE ELIBEREZI DE FRICĂ

*Iubirea este principala cheie care deschide porțile fericirii,
ale urii, ale geloziei și, cel mai ușor dintre toate, ale fricii.*

Oliver Wendell Holmes Sr.

Frica este o mincinoasă

Era numai ora 7:30 dimineața și simțeam deja cum mă cuprindea un val familiar de neliniște și frică. De fiecare dată când Ed, soțul meu, era plecat, frica îmi cuprindea inima noaptea. Mă întrebam: De ce tocmai acum? El călătorește de ani buni deja! De ce îmi este frică acum, dintr-odată? Am încercat aceeași rutină pentru a alunga frica: negam frica, luam melatonină și mă rugam. Singurul lucru care părea să-mi ofere puțină pace era să încui ușa de la dormitor.

După o noapte petrecută astfel, m-am simțit rușinată și frustrată. Cum să le pot vorbi altora despre credința într-un Dumnezeu iubitor și despre puterea rugăciunii, dacă mie îmi este frică de un baubau imaginar? Asta mă întrebam eu. Simțeam că eram o credincioasă ipocrită, ca cineva care nu avea ce să le vorbească altora despre viața în Hristos. Nici măcar nu aveam curajul să-i spun cuiva despre frica mea – nici măcar lui Ed.

Fiindcă se apropia altă călătorie, am decis să sun la un consilier la care mai fusesem cu ceva ani în urmă. Ea mă ajutase cu multă afecțiune să caut la Dumnezeu vindecarea rănilor și a abuzului suferite în trecut. Ei i-am spus cât îmi era de rușine și cât de frustrată mă simțeam din cauza coșmarurilor mele.

Ea m-a ascultat răbdătoare și mi-a spus: „Joan, îți mai amintești ce-mi relatai că-ți spunea fratele tău în copilărie să faci seara, înainte de a merge la culcare?”

Parcă mi s-a aprins un bec în minte. Am spus: „Da! El îmi zicea: „Ar fi bine să-ți încui ușa de la dormitor în noaptea asta, căci nu se știe ce aș putea face.”

Consiliera mi-a reamintit că, chiar dacă în trecut nu am putut face nimic pentru a alunga acea frică, Ed era singura persoană din viața mea alături de care eram în siguranță. Astfel, când el era plecat în călătorii, începea un tipar cunoscut: neputință, frică, rușine, o teamă de neclintit. Pentru mine, încuiatul ușii era un vechi răspuns la o minciună la fel de veche. În câteva luni, nu numai că am început să dorm cu ușa neîncuiată, ci și cu ea larg deschisă! Am înlocuit minciuna creată de teamă cu adevărul victoriei care îmi aparține prin Dumnezeul care mă adoră. Nu am de ce mă teme fiindcă mă pot odihni în dragostea Sa.

Joan

CAPITOLUL 14

POȚI IUBI FĂRĂ FRICĂ

Eliberare de frica de a iubi

În dragoste nu este frică [nu există temere], ci dragostea desăvârșită (completă, perfectă) izgonește frica [și alungă orice urmă de temere].

1 Ioan 4:18, Biblia amplificată

Mulțor oameni le e frică să iubească fiindcă se tem că vor suferi. Dragostea implică vulnerabilitate, iar acest lucru este înspăimântător pentru cei care au iubit, dar au fost răniți profund, trădați sau abuzați de persoane pe care le-au iubit și care au susținut că îi iubeau. Tatăl meu îmi spunea tot timpul cât de mult mă iubește, dar felul lui de a iubi îi permitea să mă abuzeze sexual. Mama mea spunea că mă iubește, dar m-a abandonat. Chiar și primul meu soț spunea că mă iubește, dar mi-a fost necredincios. Când l-am întâlnit pe Dave, nici măcar nu știam ce este dragostea, așa cum nu știam nici cum să o ofer sau să o primesc.

Numai după ce am învățat să primesc iubirea lui Dumnezeu și să am încredere în El, am reușit, în sfârșit, să încep să am încredere în oamenii care spuneau că mă iubesc. Nu spun că cei care ne iubesc nu ne vor răni niciodată, căci, cel mai probabil, o vor face. Din păcate, noi, oamenii, ne dezamăgim și ne rănim unii pe alții, dar, umblând cu Dumnezeu, găsim harul de a ierta și de a continua să zidim relații sănătoase. Eu îl iubesc pe Dave foarte mult, dar,

uneori, el mă dezamăgește sau îmi rănește sentimentele. Când se întâmplă așa, am învățat să merg înaintea lui Dumnezeu pentru a primi mângâierea și vindecarea de care am nevoie. Eu știu că Dave mă iubește și nu mă rănește intenționat.

Multe dintre sentimentele noastre rănite se datorează așteptărilor noastre nerealiste. Poate ne așteptăm ca cineva să facă ceva pentru noi, dar acea persoană nu știe că noi avem acea

Multe dintre sentimentele noastre rănite se datorează așteptărilor noastre nerealiste.

așteptare, așa că nu face ce am vrea noi. Adeseori, atunci când ești rănit, se întâmplă să gândești sau să spui ceva de genul: „Mă așteptam la mai

mult de la tine”, sau „Nu mă așteptam să faci așa ceva”, sau „Mă așteptam să faci asta.” Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că a-i iubi pe ceilalți înseamnă să credem ce e mai bun despre oameni (1 Corinteni 13:4-7), iar dacă suntem dispuși să facem asta, putem scăpa de multă suferință emoțională.

Atunci când învățăm să trăim fără a ne lăsa fricile să ne influențeze deciziile și acțiunile, putem iubi fără frică. Chiar dacă suntem precauți sau chiar temători, putem face un pas prin credință. Eu spun adesea: „Fă un pas înainte și află.” Nu te îndepărta de ceilalți și nu te izola, crezând că doar așa poți fi în siguranță. Izolarea nu face decât să ne determine să trăim niște vieți singuraticice și neîmplinite. Dumnezeu ne-a creat să avem nevoie de alți oameni și, chiar dacă suntem diferiți cu toții, ne completăm reciproc atunci când sărbătorim viața împreună.

După cum am văzut deja, Biblia ne învață că dragostea perfectă a lui Dumnezeu alungă frica (1 Ioan 4:18). Când primim dragostea lui Dumnezeu, căpătăm curaj să îi iubim pe ceilalți. Milioane de oameni sunt sperați să fie iubiți de cineva, iar noi putem spune: „Doamne, folosește-mă pe mine.” Noi putem fi cei care Îi permit dragostei lui Dumnezeu să ajungă la ceilalți prin noi. Așa cum dragostea Lui ne

vindecă, dragostea Lui, prin noi, îi poate vindeca pe ceilalți.

FĂRĂ DRAGOSTE, NU EXISTĂ VIAȚĂ

Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte.

1 Ioan 3:14

Expresia „pe frați” din acest verset se referă la cei care Îi aparțin lui Dumnezeu prin credința în El. Acest verset este puternic, nu e unul care să fie ușor trecut cu vederea. Gândește-te numai la ceea ce spune. Dacă nu iubim, rămânem morți. Aceasta nu înseamnă că noi nu suntem vii, ci înseamnă numai că nu avem o viață cu adevărat, nici pace sau bucurie. Noi ne numărăm printre cei pe care eu îi numesc „morții vii”. Chiar dacă existăm, viața noastră pare lipsită de sens. Din moment ce suntem creați să iubim, nu putem fi niciodată cu adevărat fericiți fără iubire. Dick Van Dyke, un actor celebru care are peste 90 de ani, a spus că, oricât am fi de bătrâni, „Cu toții avem nevoie să facem ceva, avem nevoie să iubim pe cineva și avem nevoie de speranță.” Eu aș adăuga și faptul că avem nevoie de Dumnezeu, dar sunt de acord cu cele spuse de Van Dyke.

Dragostea vine de la Dumnezeu, este primită de către noi, iar apoi curge din noi înapoi spre Dumnezeu și spre ceilalți.

În 1 Ioan sunt incluse câteva versete uimitoare despre iubire. De exemplu: „Nimeni n-a văzut vreodată [încă] pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne [trăiește și locuiește] în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.” (1 Ioan 4:12, Biblia amplificată). A rămâne înseamnă a trăi, a locui și a sta; din moment ce Dumnezeu este iubire, Dumnezeu este prezent atunci când îi iubim pe ceilalți. Dragostea Lui este perfecționată în noi. Aceasta înseamnă că cercul iubirii este completat. Dragostea vine de la Dumnezeu, este primită de către noi, iar apoi curge din noi înapoi spre Dumnezeu și

spre ceilalți. „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.” (1 Ioan 4:19)

Orice alt scop am mai avea pentru a exista pe pământ, principalul nostru scop este să lăsăm dragostea lui Dumnezeu să treacă prin noi. „Și porunca Lui este să credem în Numele Fiului Său Isus Hristos și să ne iubim unii pe alții, cum ne-a poruncit El.” (1 Ioan 3:23) Ne întrebăm adesea ce așteptări are Dumnezeu de la noi, iar acest singur verset face un rezumat al așteptărilor Sale. Poate te întrebi „Cum rămâne cu ascultarea? Nu este acesta cel mai important lucru?” Secretul este că, dacă îi iubim cu adevărat pe Dumnezeu și pe ceilalți, atunci vom da ascultare. Poate că ar trebui să ne preocupe mai mult ceea ce trebuie să facem (să îi iubim pe Dumnezeu și pe oameni), decât ceea ce nu trebuie să facem (să păcătuim). Lucrul care ne preocupă devine ceea ce producem în viețile noastre. Pavel le-a spus galatenilor că, dacă aveau să umble în Duh, nu aveau să mai împlinească poftele firii trupești (Galateni 5:16). El nu a spus: „Încercați să nu împliniți poftele firii trupești, pentru ca să puteți umbla în Duh.”

Gândește-te la Dumnezeu și la cât de mult te iubește El. Dacă te preocupă cum să îi iubești pe Dumnezeu și pe ceilalți, multe dintre problemele tale vor dispărea. Mult prea des, ne gândim prea mult la ceea ce ar putea și ar trebui să facă ceilalți (inclusiv Dumnezeu) pentru noi, însă ar trebui să ne gândim în schimb la ceea ce putem face noi pentru Dumnezeu și pentru ceilalți. Mie mi se pare că am înțeles multe lucruri pe dos, deci ar fi de ajutor o mică ajustare.

Atunci când te rogi, încearcă să nu-ți începi timpul de rugăciune prin a-I prezenta lui Dumnezeu o listă cu ceea ce ai nevoie să facă pentru tine. În schimb, începe prin a-I mulțumi pentru ceea ce a făcut deja pentru tine, iar apoi întreabă-L cum Îl poți sluji și ce ai putea face pentru El și pentru ceilalți. Gândește-te pe cine ai putea binecuvânta și fă-o. Cu cât petrecem mai puțin timp gândindu-ne numai la noi, cu atât mai fericiți vom fi.

Viața creștină ar trebui să fie ca o apă curgătoare și nu ca una stătătoare. Fiecare lucru bun pe care ni-l dă Dumnezeu ar trebui să treacă de la noi spre ceilalți. Pentru Dumnezeu, este foarte importantă umblarea noastră în iubire alături de ceilalți, căci așa va ajunge întreaga lume să-L cunoască (Ioan 13:35). Ni se spune că trebuie să îi iubim pe „frați” (semenii noștri creștini), dar Dumnezeu vrea ca noi să îi iubim pe toți oamenii – toate felurile de oameni, chiar și pe cei care nu sunt ușor de iubit. Dragostea nu este un sentiment pe care așteptăm să îl avem; este o decizie pe care o luăm cu privire la modul în care ne vom purta cu oamenii. Poate că nu îți vine să ajuți un om aflat în nevoie, dacă acel om te-a rănit, însă Dumnezeu l-ar iubi, iar El se așteaptă ca noi să fim reprezentanții Lui pe pământ.

CERINȚA DRAGOSTEI

Pentru a-i iubi pe ceilalți, trebuie să învățăm să trăim în mod altruist, fără a încerca în mod constant să ne purtăm singuri de grijă în moduri care să ne asigure că vom obține mereu ceea ce ne dorim. Nu știu cum e în cazul tău, dar eu sunt genul de persoană care vrea să obțină mereu ce-și dorește și, dacă nu sunt atentă, e posibil să trec peste ceilalți pentru a obține ce vreau. Aș vrea să fiu și eu în mod firesc o persoană mult mai altruistă și mai plină de abnegație, însă nu acesta este temperamentul meu, așa că a trebuit să învăț cum să fiu altruistă în mod intenționat, făcând alegerea de a-i pune pe ceilalți pe primul loc. Unul dintre cele mai folosite versete la care apelez pentru a combate gândurile care mă fac să mă întreb „Cu mine cum rămâne?”, se găsește în Filipeni:

Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.

Filipeni 2:3-4

Țin să precizez că asta nu înseamnă că trebuie să considerăm că ceilalți sunt mai buni decât noi, ci trebuie să-i considerăm a fi foarte importanți pentru Dumnezeu, tratându-i ca atare. Niciodată

„Să nu aveți despre voi înșivă o părere mai înaltă decât se cuvine.” (Romani 12:3)

nu ar trebui să ne credem mai buni decât ceilalți. Pavel a spus așa: „Să nu aveți despre voi înșivă o părere mai înaltă decât se cuvine.” (Romani 12:3)

Acest pasaj din Filipeni nu sugerează nici că ar trebui să renunțăm mereu la propriile dorințe pentru a face ceea ce vor ceilalți să facem. Cineva care nu are o atitudine echilibrată în această privință poate fi controlat și manipulat cu ușurință. Scopul este să fii condus de către Duhul Sfânt, rugându-L pe Dumnezeu în fiecare zi să te ajute să nu fii egoist, ci să fii dispus să îi ajuți pe ceilalți.

Unele moduri prin care îi putem ajuta pe oameni sunt cât se poate de clare. Nici nu ar trebui să ne gândim la acestea prea mult sau să ne rugăm pentru ele, întrebându-L pe Dumnezeu ce anume ar vrea să facem. De exemplu, atunci când la coadă la magazin în spatele nostru e o persoană vârstnică ce are doar două produse în cărucior, pe când al nostru este plin ochi, ar trebui să știm instinctiv să o lăsăm înaintea noastră. Sunt sigură că așa ar face și Isus. Dacă văd o femeie foarte gravidă împingând un cărucior plin cu produse, în timp ce își ține copilul de mână, încercând să ajungă la mașină, ar trebui să ne oferim să îi ducem noi căruciorul și să îi punem produsele în mașină. Dacă e cineva pe trotuar în fața noastră și își scapă sacoșa cu cumpărături din mâini și apoi câteva produse i se varsă și se răstoarnă în diferite direcții, bunătatea omenească ne cere să ajutăm acea persoană să-și strângă produsele căzute. Aceste tipuri de acțiuni sunt cunoscute adesea drept „fapte de bunătate”. Sunt lucruri pe care le facem doar pentru că așa e bine să facem. Nimic nu ne ajută mai bine să nu ne mai gândim numai la noi înșine decât să ne gândim la ceilalți. Căutând oportunități de a dărui, a sluji

și de a-i ajuta pe ceilalți peste tot pe unde mergem și în tot ce facem, nimicim trăsăturile trupești ale egoismului și ale egocentrismului, aducând viață în duhul nostru.

Uneori, Dumnezeu pregătește anumite situații numai pentru a ne testa. El face asta de obicei atunci când suntem foarte grăbiți. Tocmai atunci trebuie să luăm o decizie: este mai importantă planificarea mea în această situație decât să dau dovadă de bunătatea lui Dumnezeu?

Una dintre cele mai mari temeri în viață este că nu vom obține ceea ce vrem. De aceea încercăm să controlăm situațiile, oamenii și, uneori, chiar și pe Dumnezeu. Ar trebui să fim mai preocupați să dăm decât să primim și așa vom fi niște oameni mai fericiți, făcându-L pe Dumnezeu să *Una dintre cele mai mari temeri în viață este că nu vom obține ceea ce vrem.* Micile fapte de bunătate ar putea schimba lumea dacă toți le-ar face.

ESTE GREU SĂ AJUȚI ANUMIȚI OAMENI

Unii oameni sunt greu de ajutați. Cu toate că au nevoie de ajutor, se tem să-l primească deoarece nu vor să se simtă datori față de nimeni. Este puțin stânjenitor când încercăm să ajutăm, dar suntem refuzați categoric. Seamănă cu o palmă peste față, sau, cel puțin, ne simțim respinși.

Țin minte că, odată, am vrut să-i plătesc cafeaua celei care era în fața mea la coadă la Starbucks. Ea părea înspăimântată de mine și a refuzat să mă lase să-i plătesc cafeaua. Cred că, în societatea actuală, cu toate actele de violență de acum, s-o fi speriat fiindcă nu știa ce motiv aveam pentru ceea ce voiam să fac. Însă îmi pare rău pentru oamenii care nu știu cum să se lase ajutați sau cum să primească daruri. După acel incident, m-am pomenit că mi-a fost frică următoarele dați când am vrut să fac o faptă bună la întâmplare, așa că a trebuit să acționez în ciuda fricii! Nu putem înceta să mai

dăruim doar fiindcă unii oameni nu știu cum să primească. Hai să contracarăm faptele violente cu fapte bune întâmplătoare!

DĂRĂMĂ ZIDURILE

Atunci când cineva mă rănește, primul lucru pe care sunt tentată să-l fac este să ridic un zid invizibil între mine și persoana care m-a rănit. Mă trezesc gândind: Nu vei mai avea ocazia de a mă mai răni din nou. Te voi exclude din viața mea și așa nu mă vei mai putea răni. Cu toate acestea, Dumnezeu vrea ca noi să le acordăm oamenilor o a doua șansă, așa cum face și El cu noi iar și iar. Prețul plătit de Isus pentru libertatea noastră a fost durerea și dacă vrem să ajungem să trăim minunata experiență de a fi iubiți și de a fi iubitori, va trebui să fim dispuși să mai și suferim câteodată. Dumnezeu va fi zidul nostru de apărare dacă vom înceta să ne construim propriile ziduri, încrezându-ne în El în schimb. Nu cred că este posibil să iubești și să nu fii rănit niciodată, dar Isus, care este Vindecătorul nostru, trăiește în noi, El legându-ne toate rănilile și vindecându-ne toate suferințele (Psalmii 147:3).

Dragostea neînfricată îl va învinge pe Satana, care este dușmanul nostru și care se străduiește să răspândească tulburare și ură la niveluri pe care majoritatea dintre noi nu le-am mai văzut niciodată până acum. Noi trebuie să ripostăm, căci numai binele poate învinge răul (Romani 12:21). Umblarea în iubire este o luptă spirituală și ne face fericiți căci Isus Însuși a spus: „Este mai fericit să dai decât să primești.” (Faptele apostolilor 20:35)

Majoritatea temerilor de respingere se bazează pe dorința de a primi aprobarea celorlalți oameni. Nu-ți baza stima de sine pe părerile celorlalți.

Harvey Mackay

Frica la care nu mă așteptam

În tinerețe, toată viața mea se învârtea în jurul sporturilor. Un sezon sportiv se încheia, apoi începea altul. La gimnaziu, îi priveam cu admirație pe fotbaliștii de la liceu din meciurile de vineri seara și mă gândeam: Într-o zi, voi fi și eu ca ei!

Faptul că eram bun la sport era singurul lucru în privința căruia eu și tatăl meu puteam stabili o legătură. El nu era prea afectuos și singura dată când simțeam că era mândru de mine era atunci când aveam vreo reușită la clasă sau pe teren. Din moment ce nu eram prea studios, faptul că eram bun la sport era singurul mod prin care îi puteam obține aprobarea.

Fiindcă se apropia primul meu an la facultate, eram nerăbdător și pregătit să încerc să intru în echipa de fotbal sau cea de baschet. Cu câteva zile înaintea preselecțiilor, genunchiul meu a cedat și a trebuit să merg la doctor. În timpul consultului, doctorul m-a privit pe deasupra ochelarilor și a rostit cuvintele pe care niciun atlet nu vrea să le audă: „Ai nevoie de operație.” Cu toate că mi-a fost greu să accept acest lucru, mi-am reamintit că era numai în primul an. Visul meu de o viață nu avea să se termine, ci trebuia numai să mai aștepte.

La începutul celui de-al doilea an, mi-a cedat și celălalt genunchi, ajungând astfel în aceeași situație: operație majoră, pauză de la sport și încercarea de a rămâne optimist. În acel moment, a început să mă cuprindă frica. Mă gândeam: Voi mai reuși vreodată să-mi trăiesc visul pentru care am muncit din greu? Voi mai avea prieteni dacă nu mai pot practica sportul? Ce va zice tatăl meu? Va mai fi mândru de mine? Mă va mai iubi?

Cu toate că aș vrea să pot spune că aceea a fost ultima dată când am avut de înfruntat frica sau o operație, nu a fost deloc așa. Nu numai că a trebuit să-mi înving teama de a rata anumite lucruri sau cea de necunoscut (cea ce iubeam îmi fusese luat), ci a trebuit să-mi găsesc și sentimentul de siguranță și scop în Hristos și nu în abilitățile mele.

Davis

CAPITOLUL 15

POȚI TRĂI ÎN ACCEPTARE

Eliberare de frica de respingere

Cine vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă și cine vă nesocotește pe voi pe Mine Mă nesocotește, iar cine Mă nesocotește pe Mine nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

Luca 10:16

Aș vrea să vorbesc despre anumite frici în această carte, dar știu că nu pot vorbi despre toate; prin urmare, am ales să scriu despre cele care cred că îi afectează pe majoritatea oamenilor. Există tot felul de fobii, de la cele mai des întâlnite, la unele foarte neobișnuite. Cuiva îi poate fi frică de înălțimi, în timp ce altcuiva îi e frică de fluturi, iar altcuiva îi e frică de vremea rea. Însă, orice fel de frici ar avea oamenii, toate provin din aceeași sursă: diavolul. Trebuie să ne luăm rămas-bun de la toate fricile și să învățăm să ne împotrivim acestora încă de la început. Cu cât mai mult permitem ca ceva anume să rămână în viața noastră, cu atât mai înrădăcinat devine acel lucru și cu atât mai greu este să scăpăm de el.

EXPERIENȚA MEA PERSONALĂ

Mult timp, eu am avut o respingere foarte adânc înrădăcinată în viața mea deoarece ani buni m-am simțit neubită. Dumnezeu ne-a creat pentru a fi acceptați și iubiți, nu abuzați și respinși.

Când ai parte de respingere, fii sigur că Isus știe prea bine cum te simți, căci și El a fost respins de anumiți membri ai familiei Sale,

Dumnezeu ne-a creat pentru a fi acceptați și iubiți, nu abuzați și respinși.

de ucenici și de liderii religioși din vremea Sa. Planul Satanei era să se folosească de suferința provocată de respingere pentru a-L împiedica pe Isus să

termine lucrul pentru care Dumnezeu Îl trimisese pe pământ ca să-l facă.

Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.

Isaia 53:3

Nu cred că vreunul dintre noi a avut sau va avea parte vreodată de respingerea de care a avut parte Isus, dar respingerea venită din partea celorlalți nu L-a schimbat. El știa că era Fiul lui Dumnezeu, știa pentru ce venise pe pământ ca să facă, așa că Și-a păstrat privirea ațintită asupra iubirii Tatălui Său și nu asupra respingerii venită din partea oamenilor. Trebuie să învățăm să facem și noi la fel.

Când folosesc expresia rădăcină de respingere, vreau să spun că o persoană a avut parte de atât de multă respingere, încât frica de respingere ajunge să o afecteze în tot ce face. Adeseori, oamenii ce au rădăcini ale respingerii nu au parte de o viață prea fericită. Acești oameni ajung să creadă că sunt respinși și că oamenii nu îi iubesc sau nu îi plac chiar și când nu este cazul. Marilyn Monroe a spus odată: „Simt că toată viața mea a fost doar o respingere uriașă.” E o declarație foarte interesantă, mai ales din partea unei vedete de cinema. Cum e posibil să se fi simțit respinsă, când atât de mulți oameni o urmăreau, doreau să o cunoască, voiau să aibă o fotografie cu ea sau să primească un autograf de la ea?

Ea a avut o copilărie foarte dificilă. Mama ei era bolnavă mintal,

iar tatăl ei era absent. Ea și-a petrecut tinerețea în mai multe case adoptive și orfelinat. Se pare că, la vârsta adultă, nu a reușit să treacă peste respingerea și suferința îndurate în acei primi ani de viață plini de singurătate. Din majoritatea relatărilor, știm că Marilyn Monroe a avut o viață foarte nefericită. Ea a avut relații cu tot felul de bărbați, mulți dintre ei fiind căsătoriți. Ea a murit la 36 de ani din cauza unei supradoze de barbiturice.

Este interesant de remarcat faptul că unele dintre cele mai celebre filme ale lui Marilyn Monroe au fost comedii. Am auzit de comedieni celebri care erau foarte nostimi pe scenă, dar în viața de zi cu zi erau nefericiți și deprimați. Aceștia jucau un rol în fața oamenilor, aducându-le bucurie și râsete, dar nu se bucurau deloc de propriile vieți.

O celebritate care era comedian pe scenă, dar despre care se spune că nu era deloc amuzantă în viața reală, a fost Lucille Ball. Am auzit că, în viața reală, era una dintre cele mai nepoliticoase și mai neplăcute actrițe. Se zice că era rea din fire și avea o personalitate foarte complexă, fiind foarte nesigură pe ea, aceasta fiind o manifestare a rădăcinii de respingere.

Cunosc oameni care glumesc mereu. Tot ceea ce aud aceștia le evocă vreun comentariu venit din partea lor care ar trebui să fie nostim, dar, cel mai adesea, exagerează și devine enervant. Știu că nu este mereu așa, dar, de multe ori, oamenii își asumă rolul de comedieni și în relații fiindcă sunt foarte nesiguri pe ei și cred că ar fi respinși dacă oamenii i-ar cunoaște cu adevărat. Însă cunosc și oameni care sunt cu adevărat amuzanți; asta face parte din personalitatea lor, nu e vreo parte a unei probleme pe care o au.

Eu am o experiență personală cu rădăcina de respingere. Nu numai că am avut parte de respingere în copilărie din partea celor care ar fi trebuit să mă iubească, ci acesta a părut să fie un fel de tipar în viața mea. Cred că am fost respinsă adesea deoarece, din cauza suferinței din copilărie, aveam o personalitate cam

neplăcută. Nu eram o persoană care să fie ușor de suportat sau de plăcut. Când l-am întâlnit pe Dave, el m-a acceptat necondiționat, dar, până atunci, nu știam cum era acel fel de acceptare.

DUMNEZEU NU TE VA RESPINGE NICIODATĂ

În Ioan 6:37, Isus a spus că cei ce vin la El nu vor fi niciodată izgoniți sau respinși. Acest verset biblic ne poate elibera de frica de a nu fi respinși vreodată de Dumnezeu dintr-un motiv oarecare. Dumnezeu ne iubește necondiționat, iar acest adevăr este adesea greu de înțeles.

Isus a spus că cei ce vin la El nu vor fi niciodată izgoniți sau respinși.

Mare parte din ceea ce primim în această lume se bazează pe împlinirea anumitor condiții, dar nu este așa și în relația noastră cu Dumnezeu. Dumnezeu este iubire și faptul că ne iubește nu este ceva ce depinde de comportamentul nostru.

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care trebuie să îl știm este cât de mult ne iubește Dumnezeu și modul în care ne vede El. Dacă avem încredere în iubirea Lui, atunci nu vom permite niciodată ca suferința produsă de respingere sau frica de ceilalți să ne controleze pe noi sau deciziile noastre.

În cartea sa, *Reflections for Ragamuffins* (Reflecții pentru vagabonzi, n.tr.), Brennan Manning relatează povestea unui preot care și-a vizitat familia din Irlanda. După ce a urmărit răsăritul de soare peste Lacul Killarney împreună cu unchiul său în vârstă, preotul a remarcat că unchiul său avea un zâmbet larg pe față și a spus: „Unchiule Seamus, pari foarte fericit.”

Unchiul său a răspuns: „Sunt.”

Când preotul l-a întrebat de ce, unchiul a afirmat: „Tatăl lui Isus este foarte mândru de mine.”

Am putea fi înclinați să credem că afirmația acestui om era

plină de mândrie și să ne întrebăm „Cine se crede omul acesta?” Însă apostolul Ioan a spus de multe ori că el era apostolul preaiubit de către Isus (Ioan 19:26; 20:2; 21:7, 20). El era atât de încrezător în dragostea lui Dumnezeu, încât aceasta a devenit identitatea sa. Atunci când era întrebat cine este, el nu spunea că e ucenic, apostol sau evanghelist. El spunea doar: „Eu sunt ucenicul pe care-l iubește Isus.” Este interesant că oricare dintre noi putem spune asta și am avea dreptate! Putem spune cu toții: „Dumnezeu este foarte mândru de mine”, „Eu sunt lumina ochilor lui Dumnezeu” (Psalmii 17:8) sau „Eu sunt preferatul lui Dumnezeu” și am avea dreptate. Dumnezeu nu ne vede drept o masă imensă de oameni; El ne vede și se ocupă de noi în mod individual.

Cred că, dacă ne gândim mai mult la cât de mult ne iubește Dumnezeu și la toate lucrurile uimitoare pe care le spune despre noi în Cuvântul Său, ne va crește încrederea în asemenea măsură, încât nu ne vom mai teme niciodată de respingerea sau dezaprobarea venite din partea celorlalți.

Dumnezeu spune că El ne-a creat, dar diavolul vrea să credem că suntem un accident sau o greșală. Adevărul este că El ne-a plăsmuit cu propriile mâini încă din pântecul mamei noastre, fiind creați după chipul Său (Psalmii 139:13; Geneza 1:26-27). Gândul acesta mă face să scot o exclamație de uimire! Dumnezeu ne prețuiește pe fiecare dintre noi, căci suntem prețioși pentru El. După ce Și-a terminat creația, inclusiv pe Adam și pe Eva, Dumnezeu a văzut „că erau foarte bune” (Geneza 1:31). Dumnezeu ne consideră pe noi ca fiind buni. Chiar dacă nu tot ce facem este bine, partea din noi care a fost creată de El este bună.

Biblia ne spune să nu avem o părere prea bună despre noi (Romani 12:3), dar și faptul că nu avem o părere prea bună despre noi înșine poate fi o problemă. Trebuie să găsim un echilibru. Trebuie să știm că nu suntem nimic fără Hristos, dar, prin El, suntem niște creaturi uimitoare, cu abilități ce ne-au fost date

de către Dumnezeu. Suntem cu toții diferiți, fiecare având alte amprente și alt ADN. Seara trecută am auzit că nu sunt doi oameni care să aibă același model în irisul ochilor lor.

Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!

Psalzii 139:4

David a declarat că el știa prea bine că era o făptură minunată. El știa că nu era un gunoi, o persoană fără valoare sau lipsit de importanță. El a recunoscut ceea ce făcuse Dumnezeu prin crearea sa și era atât de uimitor încât, când a spus că era „grozav”, voia să spună că era prea uimitor ca să poată fi exprimat în cuvinte. Privind la unele lucruri spuse de către patriarhi, de ucenici sau de apostoli cu privire la propriile persoane, aș putea spune cu siguranță că unii dintre noi mai avem încă mult până să înțelegem cât de uimitori suntem noi înaintea lui Dumnezeu.

La urma urmei, imaginea de sine a multor oameni depinde de mesajele pe care le-au primit de la ceilalți. Sunt în regulă? Oare ceilalți mă plac? Mă iubește cineva? Mă ridic la înălțimea așteptărilor familiei și prietenilor mei? Asemenea oamenilor flămânzi, așteptăm aprobarea celorlalți, sau măcar câteva cuvinte care să ne arate că ne aprobă. Însă, ținând cont de ceea ce spune Dumnezeu despre noi, este trist că tânjim după aprobarea oamenilor, când noi avem deja aprobarea Domnului.

În Cartea Vieții – Cuvântul lui Dumnezeu – numele lui Petru, cel care a blestemat și chiar a negat de trei ori că Îl cunoștea pe Isus, apare scris alături de numele lui Ioan, care s-a declarat a fi fost ucenicul iubit de către Isus (Matei 26:69-75; Ioan 20:2). Numele Mariei Magdalena, o femeie din care fuseseră scoși șapte demoni, a fost scris alături de numele Mariei, mama lui Isus, care e cunoscută adesea drept Preafericita Fecioară (Luca 1:26-35, 48; 8:2). Numele meu și numele tău sunt scrise alături de cele ale

acelora care au fost răstigniți sau arși pe rug, sau chiar mâncați de lei pentru că au refuzat să renunțe la credința lor.

SESIUNI DE GÂNDIRE POZITIVĂ

Vreau să te încurajez să faci ceva ce poate părea ciudat la început, dar știu că te va ajuta foarte mult. Știi că ai capacitatea de a avea anumite gânduri în mod intenționat? Nu trebuie să aștepti să vezi ce-ți trece prin minte ca apoi să te gândești la acel lucru.

Apostolul Pavel ne instruiește să alungăm izvodirile minții, raționamentele, teoriile, argumentele și părerile arogante ce nu sunt conforme Cuvântului lui Dumnezeu (2 Corinteni 10:5). Asta ne spune că putem scăpa de un gând pe care nu-l vrem, alegând altul pe care îl vrem.

Te provoc să ai o sesiune de gândire de 5 sau 10 minute în fiecare zi, în timpul căreia să te gândești la tine însuși așa cum se gândește Dumnezeu.

Te provoc să ai o sesiune de gândire de 5 sau 10 minute în fiecare zi, în timpul căreia să te gândești la tine însuși așa cum se gândește Dumnezeu. Gândește și rostește aceste confesiuni inspirate din Scriptură:

- Eu sunt lumina ochilor lui Dumnezeu (Psalmii 17:8).
- Sunt o făptură grozav de minunată (Psalmii 139:14).
- Dumnezeu se va bucura de mine cu mare bucurie (Țefania 3:17).
- Eu sunt prețios în ochii lui Dumnezeu (Isaia 43:4).
- Mi-a fost dat gândul lui Hristos (1 Corinteni 2:16).

Poți începe cu aceste sugestii, dar te îndemn să mai adaugi și altele la listă. Fă-ți teme și găsește și alte versete care îți spun cât ești de uimitor. Pe măsură ce citești, declari și meditezi la aceste adevăruri, imaginea de sine și se va schimba. Acest lucru te va ajuta să-i vezi pe cei din jurul tău într-o lumină cu totul nouă, una pozitivă.

Majoritatea dintre noi ne-am gândit prea mult la toate cuvintele negative pe care ni le-au spus oamenii de-a lungul vieții. Țin minte că tatăl meu mi-a spus de multe ori: „Nu se va alege nimic de tine!” Țin minte că, atunci când greșeam, mi se spunea că nu pot face nimic cum trebuie. În adolescență, aveam cu vreo 6 sau 9 kilograme în plus, deci nu am fost invitată niciodată în oraș sau la serile dansante de la școală. Chiar dacă cineva m-ar fi invitat, tatăl meu nu mi-ar fi permis să merg. Toate aceste lucruri m-au făcut să mă simt inferioară și nesigură. După ce am mai crescut, prietenii mi-au spus că nu aveam personalitatea potrivită pentru a sluji.

Eram atât de obișnuită să fiu respinsă, încât nu mă așteptam decât la respingere. Eram sigură că ceva era în neregulă cu mine. La urma urmei, dacă propriul meu tată voia să facă sex cu mine, probabil că eu aveam vreun defect, fiindcă tații altor fete nu erau așa. Cel puțin, așa credeam eu pe atunci. Eram sigură că eram singura fată din lume care trecea prin așa ceva. În cele din urmă, am aflat că eram mai multe decât se pot număra, dar multe fete sunt prea rușinate sau le este prea frică pentru a vorbi despre asta. Ani la rând, parcă aș fi avut o placă în cap, ce-mi repeta încontinuu: „Ce e în neregulă cu mine?”

Nici nu pot spune cum m-am simțit când am aflat că Isus mi-a luat păcatele și mi-a dat în schimb neprihănirea Sa înaintea lui Dumnezeu. El mă făcuse neprihănită (2 Corinteni 5:21)! Nu mai trebuia să încerc să aflu ce era în neregulă cu mine, așa cum nici tu nu trebuie să o faci. Nu înseamnă că e ceva în neregulă cu tine dacă nu poți face totul bine, sau dacă faci greșeli în mod constant, sau dacă nu ești ca toți ceilalți. Ești prețios, creat de Dumnezeu, iar El are un plan bun pentru viața ta, așa că lasă deoparte orice lucru negativ care ți s-a spus și fii cât mai bun poți fi.

CREZI?

Într-o zi, o fetiță de șase ani stătea în sala de clasă. Învățătoarea urma să îi învețe pe copii despre evoluție. Învățătoarea l-a întregat

pe un băiețel pe nume Tommy dacă vedea iarba de afară.

„Da, doamna învățătoare, văd iarba.”

Învățătoarea a spus: „Tommy, du-te afară, privește în sus și zi-mi dacă vezi cerul.”

El s-a întors după câteva minute și a spus: „Da, am văzut cerul.”

Învățătoarea a întrebat: „L-ai văzut pe Dumnezeu?”

„Nu, doamna învățătoare, nu L-am văzut pe Dumnezeu.”

Învățătoarea a spus: „Copii, tocmai asta voiam să vă arăt. Nu Îl putem vedea pe Dumnezeu pentru că nu există.”

O fetiță a ridicat mâna și a întrebat dacă îi putea adresa băiețelului niște întrebări. Învățătoarea a fost de acord, așa că fetița a întrebat: „Tommy, vezi copacul de afară?”

„Da, văd copacul.”

Ea a întrebat: „Vezi iarba?”

El a spus: „Da, văd iarba.”

„Vezi cerul? O vezi pe doamna învățătoare?”

Tommy a spus „Da”, iar tonul vocii lui indica faptul că se săturase de întrebări deja.

În cele din urmă, fetița a întrebat: „Vezi creierul doamnei învățătoare?”

Tommy a spus: „Nu, nu îi văd creierul.”

Fetița a spus: „Atunci, pe baza a ceea ce am învățat astăzi, asta înseamnă că probabil că nu are.”

Poți crede în ceva ce nu vezi doar fiindcă Dumnezeu spune că este adevărat? Conform celor scrise în 2 Corinteni 5:7, noi „umblăm prin credință, nu prin vedere.” Credința crede în ceea ce nu poate vedea încă, dar crede că va putea fi văzut la timpul

potrivit. Chiar dacă noi nu manifestăm încă toate lucrurile minunate pe care le spune Cuvântul lui Dumnezeu despre noi, dacă respectăm ce spune Biblia, o vom face. Vom fi transformați în imaginea lui Hristos (2 Corinteni 3:18; Romani 8:29). În Împărăția lui Dumnezeu, trebuie să credem înainte de a vedea, dar, în această lume, întâi trebuie să vedem pentru a crede. Fiind copiii lui Dumnezeu, putem vedea lucrurile cu ochii inimilor noastre, acestea fiind mult mai reale pentru noi decât lucrurile pe care le vedem cu ochii naturali.

Eu cred din toată ființa mea că Isus a murit pentru păcatele mele și că a înviat din morți. Eu nu am văzut acest lucru întâmplându-se, dar știu fără urmă de îndoială că este adevărat. Din acest motiv, mi-am dedicat întreaga viață prezentându-le acest adevăr și altora. Eu nu l-am văzut pe Dumnezeu, dar văd în mod constant rezultatele credinței în El și ale faptului că-L slujesc. Un lucru e cert: înainte de Isus, viața mea era o epavă, pe când acum este uimitoare!

După citirea acestui capitol, cred că putem spune cu toții că nu avem niciun motiv să ne temem să nu fim respinși de oameni, căci Dumnezeu ne iubește și este de partea noastră. E timpul să ne vedem așa cum ne vede Dumnezeu și să permitem ca părerea Lui despre noi să fie mult mai importantă decât orice ar crede altcineva.

Cine este apropiat de Dumnezeu nu poate fi intimidat de oameni.

Leonard Ravenhill

Alegând să nu mă îngrijorez de ceea ce cred ceilalți despre mine

Degustări de torturi, lista invitaților, un buget, proba la rochii – toate aceste detalii ale planificării unei nunți sunt suficiente pentru a înnebuni de cap pe cineva! Însă, pe toată durata logodnei mele, am neglijat să mă preocup de cel mai important detaliu – nunta mea ce se apropia. Eu și logodnicul meu eram tineri și îndrăgostiți și presupuneam că, din moment ce merge la biserică, avea să fie un soț grozav. Vedeți voi, am fost abuzată de unii iubii din trecut și cam fiecare bărbat din viața mea s-a purtat urât cu mine, așa că, atunci când am devenit creștină și am început să mă întâlnesc cu un băiat din biserică, credeam că el era cel mai bun pe care-l avusesem vreodată.

Însă familia mea și mentorii de la biserică m-au avertizat că relația noastră era toxică. El fusese crescut să caute mereu numai ce era cel mai bun în toate și, cu toate că acest lucru nu-l făcea neapărat să fie un om rău, o astfel de mentalitate nu prea are ce căuta într-o căsnicie.

În adâncul sufletului meu, știam că nu trebuia să mă căsătoresc cu el, dar eram îngrozită. Îmi era frică să fiu singură. Îmi era frică să nu pierd persoana iubită. Îmi era frică de banii pe care i-aș fi pierdut și de rușinea îndurată. Cum aveam să le explic celor de pe „lista mea de prieteni” atunci când statutul meu avea să se schimbe de la „într-o relație” la „singură”? Gândul la toate acestea îmi provoca greață.

Însă atunci mi-am amintit de valoarea mea în Hristos. În Ieremia 29:11, El ne promite speranță și un viitor bun. El voia ca eu să prosper, iar dacă mă căsătoream cu cineva care era doar suficient de bun, nu permiteam ca binecuvântarea Lui să aibă efect.

Așa că am acționat – în ciuda fricii.

Am scris o scrisoare lungă, am returnat inelul, și am făcut un salt uriaș prin credință într-o dimensiune cu totul nouă a încrederii în Dumnezeu. Eram complet distrusă, dar depinzând în totalitate de Dumnezeu. Incredibil cum Și-a făcut El apariția! Am fost binecuvântată cu niște prieteni incredibili, care și-au făcut apariția ca să-mi reamintească faptul că nu eram singură. Am înlocuit planificarea nunții, care îmi consuma tot timpul, cu slujirea în biserică și în comunitate, simțind că am un scop așa cum nu am mai simțit niciodată. Atunci s-a

întâmplat cel mai uimitor lucru – logodnicul meu a procedat la fel! El și-a schimbat viața complet și și-a dedicat viața slujirii celorlalți în loc să se gândească doar la propria persoană.

După un an în care am fost despărțită de logodnicul meu, dar la mai puțin de un an mai târziu, m-am căsătorit, în sfârșit, cu bărbatul visurilor mele. De această dată, el a împlinit și visul pe care-l avea Dumnezeu pentru mine. Acum slujim amândoi ca pastori de tineret la o biserică din oraș, ajutându-i pe alții să își învingă fricile și să trăiască acea viață descrisă în Ieremia 29:11. Toate acestea doar pentru că am ales să acționez în ciuda fricii.

Julie

CAPITOLUL 16

POȚI FI TU ÎNSUȚI

Eliberare de frica de ceea ce vor crede, vor spune sau vor face ceilalți oameni

Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă.

Proverbe 29:25

Inițial, am vrut să scriu despre frica de respingere și frica de ceea ce vor crede, vor spune și vor face ceilalți oameni în același capitol, fiindcă acestea sunt asemănătoare. Însă cred că frica de păreri, cuvintele și acțiunilor altor oameni reprezintă o problemă atât de importantă, încât merită să-i dedic un capitol întreg. Cred că mult mai mulți oameni se confruntă cu această frică decât cu oricare alta. Este firesc să vrem ca alții să ne placă, dar această dorință devine o problemă atunci când ne dorim acest lucru atât de mult, încât le permitem celorlalți să ne controleze doar pentru a ne împlini această dorință. Oricine se poate confrunta cu această frică, dar cei care au fost răniți emoțional sau abuzați în trecut e posibil să se confrunte mai mult decât alții cu ea.

Dacă suntem chinuți de frica de ceea ce cred, ce spun sau ce fac ceilalți, atunci putem la fel de bine să-i lăsăm să ne conducă făcând tot ce ne spun ei să facem fiindcă ne e teamă că nu le va plăcea de noi dacă nu o facem. Mai demult, am avut un angajator care era

autoritar, așa că aveam grijă să nu-l înfrunt sau să dau impresia că aș fi crezut că nu are dreptate fiindcă știam că avea să se enerveze.

Tatăl meu era un om mânios, controlându-ne pe mine și pe mama mea cu ajutorul mâniei sale. Trăiam sub un stres continuu, încercând să-l facem fericit, ca să nu avem de-a face cu mânia sa, ori cu crizele sale de furie. Din cauza experienței mele cu el, am ajuns să mă tem să nu-i enervez pe oameni, așa că oamenilor le era foarte ușor să mă controleze.

Am avut și o prietenă care era iute la mânie, așa că făceam mereu numai ce voia ea să fac, chiar dacă nu voiam. Din nou, faptul că mă lăsam controlată se datora fricii mele de a nu-i supăra pe oameni. Nu îmi era atât de frică de ceea ce ar fi putut spune despre mine sau ce mi-ar fi putut spune mie, nici de ceea ce mi-ar fi putut face sau de ceea ce ar fi crezut despre mine, cât îmi era de mânia pe care ar fi manifestat-o. Nici acum nu mă simt confortabil când sunt lângă cineva care se enervează ușor, dar nu mă mai las controlată.

E posibil să le permitem oamenilor să ne controleze fiindcă au ceva ce ne dorim și știm că nu vom obține acel ceva dacă îi înfruntăm. Adeseori, nu îi înfruntăm pe oameni și nici nu suntem sinceri cu ei fiindcă ni se pare că ei ne pot controla viitorul într-un anumit fel. De exemplu, cineva e posibil să îi permită șefului său să îl trateze urât sau să îl muncească prea mult de frică să nu-și piardă locul de muncă. O adolescentă ar putea face lucruri care știe că sunt greșite numai pentru a fi acceptată de semenii ei. Însă, dacă ne încredem în Dumnezeu, El ne va controla viitorul și atunci nimeni nu ne va putea împiedica să ne împlinim destinul menit de Dumnezeu.

Te încurajez să te întrebi dacă nu cumva te lași controlat de cineva fiindcă te temi de ceea ce ar putea crede, spune sau face. Dacă e așa, atunci ia decizia de a te elibera. Dacă lași situația să

continue, vei ajunge numai să fii nefericit. Amintește-ți de versetul de la începutul acestui capitol: „Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă.” (Proverbe 29:25)

NU RATA CE ARE DUMNEZEU MAI BUN

Dumnezeu are un plan pentru fiecare dintre noi și este un plan foarte bun. De fapt, planul Lui este cel mai bun, însă, dacă urmărim să le facem pe plac oamenilor în loc să-I facem pe plac lui Dumnezeu, atunci nu vom mai primi doar ce este mai bun și vom ajunge să ne mulțumim doar cu ceea ce încercăm să ne dea oamenii.

Dumnezeu are un destin pentru fiecare dintre noi, ceva ce ne-a menit să facem în Împărăția Sa, dar, pentru a ne împlini acest destin, dorința noastră de a fi populari și plăcuți trebuie să o înlocuim cu dorința de a-I împlini planul pentru viețile noastre. Cu toții vrem să fim plăcuți, iubiți, admirați, acceptați și aplaudați, dar trebuie să avem grijă să nu ne dorim aceste lucruri atât de mult, încât să ne facă să nu-L ascultăm pe Dumnezeu.

Apostolul Pavel a fost unul dintre cei mai mari apostoli. El a scris cam două treimi din Noul Testament și a spus că, dacă ar fi încercat să fie popular printre oameni, nu ar mai fi devenit apostol (Galateni 1:10). El ar fi ratat atunci toată bucuria de a-L sluji pe Dumnezeu așa cum a făcut-o.

Aș îndrăzni să spun că probabil milioane de oameni și-au ratat destinul din cauza fricii de ceea ce ar putea gândi, spune sau face ceilalți. În viața mea, am descoperit că, de fiecare dată când Dumnezeu voia să mă promoveze la un alt nivel de slujire, diavolul mi se împotriva folosindu-se de dezaprobarea oamenilor pe care nu voiam să-i pierd din viața mea la momentul respectiv. Am suferit cumplit în acest sens, până când mi-am dat seama că Satana era cel care iniția acele atacuri, încercând să mă facă să nu împlinesc voia Domnului.

Când am început să țin un studiu biblic la mine acasă, am fost ostracizată de către membri ai familiei și prieteni care credeau că

Probabil milioane de oameni și-au ratat destinul din cauza fricii de ceea ce ar putea gândi, spune sau face ceilalți.

femeile nu ar trebui să predice din Biblie. Dumnezeu îmi atinsese viața în mod profund și, după ce relația mea cu El a devenit mult mai apropiată, am început să îmi doresc să

împlinesc voia Sa mai mult decât orice. Mă așteptam ca apropiatăii mei să fie bucuroși pentru mine, dar nu a fost deloc așa.

Dacă aveam să-L urmez pe Dumnezeu, se părea că aveam să pierd niște prieteni. Am trăit acest lucru de mai multe ori pe parcursul vieții și sunt sigură că și ție ți s-a întâmplat. Pentru a ne controla, Satana se folosește mai mult decât de orice de frica de respingere și de dezaprobare, sau de frica de ceea ce vor crede ceilalți sau de modul în care vor reacționa față de noi.

AFLAREA LIBERTĂȚII

Dacă ne gândim la eroii credinței noastre menționați prin toată Biblia, remarcăm că mulți dintre ei au trebuit să-și înfrunte frica de ceilalți pentru a deveni cine voia Dumnezeu să fie.

Moise, de exemplu, se temea că oamenii nu aveau să-l creadă dacă le spunea că Dumnezeu îl trimisese ca să-i scoată din Egipt. El nu se considera un bun vorbitor (Exodul 4:10; 6:30) și chiar și după ce Dumnezeu i-a promis să-l ajute să vorbească și să-l învețe ce să spună (Exodul 4:12), el tot a încercat să-L convingă pe Dumnezeu că nu era omul potrivit, implorându-L să trimită pe altcineva (Exodul 4:13).

În cele din urmă, Dumnezeu S-a supărat pe Moise și i-a spus: „Nu-i oare acolo fratele tău Aaron, Levitul? Știu că el vorbește ușor... Tu îi vei vorbi și vei pune cuvintele în gura lui, și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui și vă voi învăța ce veți avea de făcut. El va

vorbi poporului pentru tine.” (Exodul 4:14-16) Din acest exemplu, vedem cât de extraordinar de răbdător cu noi este Dumnezeu.

Au fost și momente în care Moise le-a vorbit oamenilor în numele lui Dumnezeu, așa că, pe parcurs, probabil a scăpat de frica lui de a vorbi în public. Moise a învățat repede că, dacă asculta de Dumnezeu, mereu avea să fie cineva care să nu fie de acord cu decizia lui. În timp ce Moise încerca să-i conducă pe israeliți spre Țara Promisă, aceștia au mormăit tot timpul cât au traversat deșertul. Orice ar fi făcut Dumnezeu sau Moise, oamenii mereu păreau să găsească un motiv de a fi nefericiți. Am citit mai demult că unui procent de 10% dintre toți oamenii tot nu-i va plăcea de noi orice am face. M-a ajutat să citesc asta, căci mi-a confirmat din nou că, dacă Îl urmam pe Dumnezeu, mereu avea să fie cineva căruia să nu-i placă de mine sau care să nu fie de acord cu alegerile mele.

Iosif a primit de la Dumnezeu un vis privitor la destinul său, dar, când l-a povestit și fraților săi, aceștia au devenit geloși și l-au vândut ca sclav (Geneza 37). După cum am spus într-un capitol anterior, Dumnezeu l-a uns pe David să fie rege, dar Saul (care era rege atunci) a devenit gelos pe David și l-a urât. El a încercat mai mulți ani să îl ucidă pe David. Moise, Iosif și David și-au împlinit destinele chiar dacă au trebuit să-și înfrunte frica de ceilalți.

Acești bărbați au fost mari eroi ai credinței, dar au trebuit să-și înfrunte și să-și învingă temerile, așa cum trebuie să facem și noi. Apostolul Petru chiar s-a chinuit cu frica de părerea celorlalți fiindcă el a negat de trei ori că Îl cunoștea pe Isus (Luca 22:54-62). Asta s-a întâmplat atunci când membrii sinedriului Îl anchetau pe Isus și când Pilat din Pont L-a condamnat la moarte. Aceasta a fost, cu siguranță, o situație în care Isus ar fi avut nevoie de sprijinul ucenicilor Săi, dar Petru L-a dezamăgit. Cu toate acestea, Isus l-a iertat pe Petru, care a devenit un apostol neînfricat și curajos.

Din aceste relatări, vedem că frica de ceea ce vor crede, vor spune sau vor face ceilalți poate ataca pe oricine, oricât de

apropiați am fi de Dumnezeu. Mai vedem și că putem scăpa de frică, devenind curajoși și îndrăzneți.

FII TU ÎNSUȚI

Fie vei fi tu însuți, fie vei încerca să fii cine și ce cred alții că ar trebui să fii. Numai tu poți decide ce alegi. Fie poți avea bucuria de a te respecta și a te lăsa condus de Dumnezeu, așa cum te călăuzește El, fie te lași copleșit de cererile oamenilor. Pavel ne-a instruit ca, orice am face, să facem cu toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, știind că răsplata noastră va veni de la El (Coloseni 3:23-24).

Fie vei fi tu însuți, fie vei încerca să fii cine și ce cred alții că ar trebui să fii. Numai tu poți decide ce alegi.

E posibil ca, treptat, fără să observăm măcar, să cădem în capcana de a fi preocupați să le facem oamenilor pe plac. E în firea umană să vrem să fim pe placul oamenilor și, de fapt, Dumnezeu ne spune ca „nimeni să nu-și caute folosul, ci fiecare să caute folosul altuia.” (1 Corinteni 10:24) Însă, dacă, pentru a primi aprobarea oamenilor trebuie să fim neascultători față de Dumnezeu, atunci trebuie să alegem mereu să-I facem pe plac Lui.

Dacă, atunci când faci anumite lucruri pentru oameni, nu te simți împăcat, sau nici măcar nu vrei să le faci, întreabă-te care e motivul pentru care le faci. E posibil ca Dumnezeu să-ți ceară să faci ceva ce nu vrei pentru altcineva și, dacă acesta este motivul tău, atunci înseamnă că o faci pentru a fi ascultător și a-I face Lui pe plac. Însă, dacă o faci pentru ca acea persoană să nu se enerveze sau să nu te respingă, atunci motivația ta este greșită, iar acest lucru nu Ți este pe plac lui Dumnezeu.

Mai demult, mergeam la o biserică unde existau „bisericuțe” în cadrul congregației. Cei care erau considerați a fi „în” rândul oamenilor potrivți erau invitați la petreceri, erau recomandați către membrii consiliului de conducere al bisericii, erau admirați și

mereu informați cu privire la tot ce se întâmpla în acea biserică. De asemenea, aceștia știau și cam tot ce se petrecea în viețile membrilor bisericii. Eu am decis că voiam să fac parte din acel grup și, chiar dacă nu știam acest lucru pe atunci, îmi doream asta numai pentru că eram nesigură și căutam validare. Asemenea multor „biserițe”, și aceasta avea un lider – o femeie care o controla – iar pentru a fi invitată în grup, trebuia să fiu acceptată de ea.

Mă duceam la lucru pentru a-i face complimente liderului, mare parte dintre acestea nefiind adevărate și m-am oferit să o ajut de câte ori puteam. În scurt timp, am fost acceptată și mă simțeam minunat, dar acum știu că acea situație nu era pe placul lui Dumnezeu. De fapt, când Dumnezeu m-a chemat să predic din Cuvântul Lui, ea a fost printre primii care m-au judecat, m-au respins și au vorbit urât despre mine. Îi câștigasem favoarea fiindcă făcusem tot ce dorise ea, dar prima dată când am făcut ceva cu care ea nu era de acord, s-a întors împotriva mea.

Pentru a-i face ei pe plac, m-am dezis de mine. Fiecare persoană cu care avem de-a face are așteptări diferite de la noi, așa că dacă încercăm să mulțumim pe toată lumea tot timpul, vom deveni confuzi, vom fi epuizați, frustrați și nefericiți. Este important să aducem înaintea Domnului în rugăciune tot ce urmează să facem și fiecare pas pe care urmează să-l facem. În Proverbe 3:6 scrie că, dacă Îl recunoaștem pe El în toate căile noastre, El ne va arăta calea.

Contează de ce facem ceea ce facem, nu doar ce facem, iar motivele acestea sunt foarte importante pentru Dumnezeu. Nu trebuie să facem fapte bune doar pentru a fi văzuți, aplaudați sau apreciați. Ar trebui să facem ceea ce facem doar din ascultare de Dumnezeu și pentru că Îl iubim pe El și îi iubim pe ceilalți. Cu toate că Dumnezeu a spus că dărnicia sinceră aduce roade în viața noastră (Luca 6:38), faptul că te bucuri de recoltă nu ar trebui să fie motivul pentru a dăruia. Ar trebui să fim darnici pentru a-i binecuvânta pe oameni și pentru a asculta de Dumnezeu. Când

motivația noastră este pură, Dumnezeu ne binecuvântează, dar când nu e așa, nu o face.

Uneori, observ că, dacă îi dăruiesc ceva cuiva, iar acea persoană nu îmi mulțumește, mă enervez. Atunci trebuie să-mi amintesc că poate că Dumnezeu mă testează ca să vadă dacă am făcut-o numai ca să primesc mulțumiri și recunoștință, sau numai pentru a binecuvânta pe cineva.

SCHIMBĂ INTIMIDAREA CU INTIMITATEA CU DUMNEZEU

Cine își face mulți prieteni îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate.

Proverbe 18:24

Acest verset spune clar că, dacă încercăm să ne împrietenim cu toată lumea, ne vom nenoroci, dar, dacă Îl alegem pe Isus să ne fie cel mai bun prieten, El nu ne va dezamăgi niciodată, nu ne va părăsi și nu ne va uita – nici chiar atunci când facem ceva ce nu Îi place. El ne va corecta, dar nu ne va respinge.

Înainte acestui capitol e scris un citat al lui Leonard Ravenhill

„Cine este apropiat de Dumnezeu nu poate fi intimidat de oameni.” (Leonard Ravenhill)

și vreau să-ți atrag atenția asupra acestuia din nou: „Cine este apropiat de Dumnezeu nu poate fi intimidat de oameni.”

De ce? Deoarece intimitatea cu Dumnezeu ne aduce claritate în viață și ne permite să vedem lucrurile așa cum sunt cu adevărat. Intimitatea cu El ne ajută să ne cunoaștem propriile inimi și să ne dăm seama dacă acțiunile noastre au sau nu motive nevinovate. Intimitatea cu Dumnezeu ne ajută să nu ajungem să fim intimidați, manipulați și controlați de oameni.

Știm că David era preaiubitul lui Dumnezeu (Psalmii 60:5; 108:6). El căuta un singur lucru și anume, să trăiască în prezența

lui Dumnezeu și să privească frumusețea Sa toate zilele sale (Psalmii 27:4). Acest verset a avut un impact major asupra vieții mele, căci mi-am dat seama că eram mereu în căutare de multe lucruri, dar niciunul dintre acestea nu era să trăiesc în prezența lui Dumnezeu. Desigur că mi-ar fi plăcut să fac asta, dar nici nu căutam, nici nu ceream să o fac, așa că probabil nu era ceva foarte important pentru mine.

Îl slujeam pe Dumnezeu în lucrare și trebuie să recunosc că, pe atunci, eram foarte mândră de mine că făceam asta. Într-o zi, Dumnezeu mi-a reamintit că, chiar dacă eram mândră de mine că Îl slujeam, eu nu îmi petreceam timpul cu El și asta conta cel mai mult pentru El. Ceea ce facem pentru Dumnezeu nu are nicio valoare dacă El nu este pe primul loc în viețile noastre.

Isus ne-a învățat să căutăm mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, iar apoi, toate celelalte lucruri de care avem nevoie ne vor fi date pe deasupra (Matei 6:33). Este Dumnezeu pe primul loc în viața ta? Este El mai important pentru tine decât lucrurile pe care Îi ceri să ți le dea? Dacă ar trebui să renunți la tot pentru a-L putea avea pe Dumnezeu în viața ta, ai face-o? Oare eu aș face-o? Cred că nu putem ști acest lucru până nu suntem puși în fața acestei alegeri, dar sper și mă rog că sunt destul de apropiată de Isus încât să pot face alegerea corectă, știind că, fără El, aș fi pierdută și nefericită.

Cu cât mai mult Îl slujim pe Dumnezeu, cu atât mai mult învățăm și creștem pe plan spiritual. Dacă măcar o parte din ceea ce citești ți se pare descurajator, sau reprezintă un standard la care crezi că nu vei putea ajunge niciodată, atunci să știi că diavolul te minte. În fiecare zi în care rămâi alături de Isus, mai înveți câte ceva și devii tot mai dependent de prezența Sa în viața ta. Nici măcar nu-mi pot închipui acum cum am reușit să petrec atâția ani în care doar am mers la biserică, dar fără a mă gândi la Dumnezeu și în afara programului de la biserică, decât atunci când spuneam câte o rugăciune scurtă înainte de masă și înainte de a merge la

culcare noaptea. Nici nu e de mirare că viața mea se năruia, chiar dacă eram o creștină care mergea la biserică. Odată am auzit: „Ar trebui să ne detașăm și să ne petrecem timpul cu Dumnezeu înainte de a dezbiina.”

A-ți petrece timpul cu Dumnezeu înseamnă să vorbești cu El, să Ți mulțumești pentru bunătatea Sa manifestată în viața ta, să te rogi pentru lucrurile care te preocupă, să pui întrebări în timp ce-I studiezi Cuvântul, să Ți împărtășești îngrijorările și orice altceva mai vrei să faci. Poate ți se va părea dificil să faci asta, din moment ce stai de vorbă cu Cineva pe care nu-L poți vedea, dar Dumnezeu te vede și Ți place să fie invitat în tot ceea ce faci. Chiar dacă nu Țl poți vedea pe Dumnezeu cu ochii tăi, Țl vei vedea lucrând în viața ta, precum și în viețile celor din jur. De câte ori se întâmplă așa, te ajută să Ți deschizi inima față de El și mai mult.

Dacă te limitezi numai să mergi la biserică săptămână de săptămână, sau chiar de câteva ori pe săptămână, poate deveni ceva banal (ceva ce faci doar din obișnuință), dar, dacă la participarea constantă la programul bisericii adaugi și intimitatea cu Dumnezeu în viața ta de zi cu zi, atunci relația cu El devine încântătoare și, adeseori, chiar misterioasă. Dacă suntem de acord să-L urmăm pe Dumnezeu în fiecare zi, trebuie să fim pregătiți să fim surprinși, fiindcă e posibil ca El să ne ceară să facem ceva ce nu ne-am fi închipuit vreodată că vom face.

A trăi în și prin Duhul Sfânt este un mod nou și încântător de viață! Dacă te-ai săturat să încerci să-ți conduci singur propria viață, să-ți alegi prietenii și să-i mulțumești pe cei din jurul tău în moduri total nesănătoase, atunci acesta ar trebui să fie un moment de cotitură pentru tine. Un singur cuvânt din partea lui Dumnezeu Ți poate schimba viața, iar dacă El Ți vorbește prin cele scrise în această carte, te îndemn să renunți la frica de ceea ce vor crede, vor spune sau vor face ceilalți și să te bazezi pe adevărata prietenie și intimitate cu Dumnezeu.

Oamenii se lasă convinși mai degrabă de frică decât de respect.

Aristotel

Minunat!

Dacă mi-ar fi spus cineva că, la un moment dat, aveam să ajung să-mi fie frică de Dumnezeu, aş fi râs. La urma urmei, eu fusesem crescută să Îl iubesc şi să cred că El era un Părinte abordabil, care voia doar ce era mai bun pentru mine.

Apoi, a venit un moment în care această încredinţare a fost profund provocată. Ca urmare a unei situaţii despre care oamenii au spus că fusese „voia Domnului”, eu am suferit o pierdere teribilă. Acea situaţie m-a făcut să mă întreb dacă nu cumva Dumnezeu mă pedepsea pentru vreo atitudine greşită sau pentru vreun păcat şi am început să mă tem de ceea ce ar fi putut să mă facă apoi pentru a mă răni. O perioadă, m-am temut de El aşa cum oamenii se tem de cineva plin de furie, sau de cineva care le ameninţă siguranţa sau starea de bine. Nu mă mai simţeam în siguranţă lângă El.

În timp, datorită iubirii Sale necurmăte, am început să văd că acea situaţie chiar era voia lui Dumnezeu. El a transformat pierderea într-o restaurare majoră, făcând o lucrare intensă de vindecare şi întărire în inima mea. Atunci, frica mea de El, aşa cum înţelegem noi cuvântul frică în prezent, cu toate conotaţiile sale negative, a devenit acel tip de frică la care făceau referire scriitorii biblici. Când au scris despre „frica de Domnul”, se refereau la frică drept o cinste şi o veneraţie copleşitoare.

Un termen actual care ar putea reda adevăratul sens al expresiei „frica de Domnul” este minunare. Dumnezeu este minunat – minunat în înţelepciune, minunat în iubire, minunat în iertare şi minunat în felul în care ne vindecă, ne eliberează şi în felul în care face ca totul să lucreze împreună spre binele nostru (Romani 8:28). Atunci când ne temem de El în modul în care percepem frica în prezent, nu reuşim să primim toate aceste binecuvântări. Atunci când ne relaţionăm la El de pe o poziţie de frică, devenim frustraţi şi confuzi. Însă, când începem să Îl vedem aşa cum este cu adevărat, nu ne putem abţine să nu simţim acea teamă biblică de Dumnezeu şi să spunem: „Doamne, eşti minunat!”

Beth

CAPITOLUL 17

POȚI ÎNLOCUI FRICA PRIN FRICĂ

Eliberare de fricile nepotrivite

Începutul înțelepciunii este frica de Domnul și știința sfinților este priceperea.

Proverbe 9:10

Conform celor scrise în Proverbe 9:10, nu știm nimic cu adevărat până când nu știm cel mai important lucru dintre toate: teama plină de venerație față de Dumnezeu. Toate celelalte frici sunt greșite și trebuie să ne împotrivim acestora și să le confruntăm. Există o singură frică ce este corectă, iar aceasta este mult mai prețioasă decât ne putem imagina. Mă refer la frica plină de venerație față de Dumnezeu. Aceasta ne va elibera de fricile greșite și care ne chinuie. Chiar este posibil să înlocuim o frică prin altă frică.

Pentru unii oameni, acest lucru poate fi derutant, căci aceștia au fost învățați despre cât de mult îi iubește Dumnezeu și cât este El de bun și de blând, așa că nu își pot închipui că ar trebui să se teamă de Dumnezeu. Aceștia înțeleg că suntem eliberați de fricile nepotrivite, dar le este greu să înțeleagă când cineva le spune despre frica de Dumnezeu.

Frica plină de venerație față de Dumnezeu este complet diferită de celelalte frici, iar când vorbim despre ea, cuvântul frică este

folosit într-un cu totul alt context decât atunci când vorbim despre frică în sensul de spaimă. Frica plină de venerație este o frică plină de respect și de minunare, e una care spune: „Știu că Dumnezeu este atotputernic și că Se ține de cuvânt întotdeauna. El este bun. El mă iubește și va avea mereu grijă de mine.” Așadar, accentul cade pe venerație și pe minunare, nu pe înțelesul modern, din zilele noastre, pe care îl are frica. Dacă El spune: „Fă asta și vei fi binecuvântat”, atunci știm fără urmă de îndoială că, dacă Îl ascultăm, vom fi binecuvântați. La fel, dacă Dumnezeu spune: „Dacă vei face celălalt lucru, situația nu va fi deloc bună”, ar trebui să știm că El vorbește serios și că nu va face o excepție pentru nimeni.

Joy Dawson scrie în cartea ei *Forever Ruined for the Ordinary*: „Frica de Domnul presupune să fii mult mai impresionat de reacția lui Dumnezeu la acțiunile noastre decât de reacția celorlalți.” Îmi place această afirmație, căci, dacă ne pasă mai mult de ceea ce crede Dumnezeu despre acțiunile noastre decât ce cred oamenii, atunci nu ne vom mai teme de aceștia, căci ne temem de Dumnezeu.

Oricine poate fi iertat de orice păcat. O persoană poate fi iertată de un număr nelimitat de ori. Însă, dacă continuăm să facem ceea ce știm că este greșit, crezând că, și dacă greșim, tot vom avea rezultate bune, atunci înseamnă că nu respectăm poruncile lui Dumnezeu. Acest lucru nu duce niciodată la ceva bun.

Frica plină de venerație față de Dumnezeu lipsește în lumea actuală, dar lipsește și din inimile multor creștini. Eu cred că în fiecare biserică ar trebui să se vorbească despre aceasta măcar o dată sau de două ori pe an, căci oamenii uită cu ușurință subiectele care nu sunt amintite, chiar dacă este important pentru viața creștină.

Cunosc o doamnă drăguță care are aproape 50 de ani. Ea e în biserică de aproape o viață întreagă, fiind implicată și în slujire, dar, când îi vorbesc despre frica plină de venerație față de Dumnezeu, se tulbură. Ea nu crede că avem niciun motiv să

ne temem de Dumnezeu. Sunt de acord cu ea în totalitate atunci când vine vorba de o frică ce este greșită. Nu trebuie să ne temem de mânia, respingerea sau pedeapsa Domnului, dar trebuie să știm că El e sincer în tot ce spune și că nu putem alege din Biblie numai versetele care ne plac, ignorându-le pe celelalte.

Pot găsi cu ușurință cel puțin 32 de versete ce au legătură cu frica de Dumnezeu atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament. Din moment ce versetele există, nu putem ignora adevărul pe care îl prezintă. Trebuie să le înțelegem și să vedem dacă le punem în aplicare în viețile noastre.

John Newton (1725-1807), autorul celebrului imn „Mărețul har”, cu siguranță trebuie să fi înțeles cum este frica plină de venerație față de Dumnezeu, căci a scris următoarele versuri:

*Mărețul har m-a învățat frica să o simt
Tot harul m-a eliberat de frică și păcat;
Ce scump mi-e azi tot harul dat,
Trăiesc prin har mereu.*

El a înlocuit frica aceea cu altă frică! Revelația referitoare la harul Domnului l-a eliberat de fricile nepotrivite, dar i-a dat o frică plină de venerație. John Newton fusese căpitanul unei corăbii cu sclavi. Odată, a fost prins într-o furtună îngrozitoare, fiind pe punctul de a muri pe mare. Acea situație l-a făcut să strige la Dumnezeu și să se convertească la creștinism. Imediat și-a dat seama că nu proceda corect și a fost uimit că harul Domnului l-a iertat pe deplin. Mai apoi, a luptat împotriva sclaviei și a devenit un pastor anglican. Înainte de a-L cunoaște pe Dumnezeu, nu se temuse să înrobească alți oameni pentru a avea el profit. Însă, de îndată ce L-a cunoscut pe Dumnezeu, și-a

Revelația referitoare la harul Domnului l-a eliberat pe John Newton de fricile nepotrivite, dar i-a dat o frică plină de venerație.

dat seama că greșise. De fapt, se temea să continue să mai facă asta, căci nu voia să-L supere pe Dumnezeu harului.

Oare cum ne-am comporta noi în fața reginei Elisabeta a II-a a Angliei? Cu toate că nici măcar nu este regina mea, aș avea mare grijă să nu mă port prosteste sau în mod nepotrivit în preajma ei. Aș face asta din respect, știind că sunt în prezența unei persoane importante. De îndată ce înțelegem că suntem mereu în prezența lui Dumnezeu, că El vede și știe tot ce facem, ne vom purta și noi mai bine, dar nu pentru că ne-am teme că ne va pedepsi dacă nu o facem, ci pentru că Îl respectăm și Îl venerăm.

UN COMPORTAMENT NEPOTRIVIT

În prezent, trăim într-o societate care e considerată a fi foarte neprotocolară. Îmbrăcămintea este neprotocolară; din păcate, de multe ori, atitudinea față de autorități este tot neprotocolară; oamenii sunt la fel de neglijenți și în ceea ce privește programările. Oamenii care au o atitudine neprotocolară față de aceste lucruri e posibil să aibă aceeași atitudine și la biserică. Îți voi adresa câteva întrebări și așa îți vei da seama și singur ce gândești.

Ar trebui să îi trimitem mesaje unui prieten de la biserică în timp ce pastorul vorbește? Oare nouă ne-ar plăcea să ne facă cineva așa, când noi am studiat și am pregătit intens un mesaj care sperăm să le fie de ajutor oamenilor? Dacă credem că Dumnezeu vorbește prin intermediul pastorului, oare nu suntem nepoliticoși dacă nu ascultăm cu atenție?

E bine să ajungem mereu târziu la programul de la biserică, deranjându-i pe cei care fie încearcă să se închine Domnului, fie să-l asculte pe cel care vorbește? Oricine poate întârzia uneori, dar, dacă devine un obicei, ar trebui să te întrebi dacă nu cumva ar trebui să-ți schimbi atitudinea. Poate că are vreo legătură cu faptul că nu Îl venerezi suficient pe Dumnezeu.

Cum rămâne cu ieșitul în timpul serviciului religios în timp ce

pastorul îi invită pe oameni să se pocăiască și să-L primească pe Hristos? Cine e nevoit să plece mai repede ar trebui să stea pe ultimul rând pentru a nu deranja ce se întâmplă în jur atunci când pleacă. Știu din proprie experiență, de la conferințele noastre, că, uneori, se ridică sute de oameni și încep să plece, în timp ce eu le vorbesc oamenilor despre veșnicie și îi invit să Îl primească pe Hristos ca Mântuitor. În primul rând, întreruperea unui astfel de moment este o nepolitețe la adresa lui Dumnezeu, deoarece mântuirea este cea mai importantă decizie din viața cuiva. De asemenea, este nepolitic față de oamenii care se pregătesc să răspundă invitației de a primi mântuirea, precum și față de cei care sunt atenți sau se roagă, fiind la fel de nepolitic și față de cel ce conduce serviciul religios.

Dacă te afli la mijlocul rândului și ți se face sete puțin, așa că decizi să deranjezi 20 de persoane doar ca să bei puțină apă, oare dai dovadă de respect față de Dumnezeu? Oricine are o urgență cu adevărat poate pleca în orice clipă, dar mie mi se pare nepolitic să deranjezi serviciul religios pentru un mic inconvenient. Biblia spune că iubirea nu este nepoliticoasă (1 Corinteni 13:4-5). Gândește-te numai cât de mult ar conta în lumea de acum dacă oamenii ar înceta să mai fie nepoliticoși. Impolitețea este rodul egoismului; e vorba numai despre ce vrem noi, fără să ținem cont de ceea ce vor sau au nevoie ceilalți.

Fiind dintr-o altă generație decât majoritatea oamenilor de acum, îmi dau seama că s-ar putea să fiu puțin de modă veche, dar cred cu adevărat că, în încercarea noastră de a fi moderni, e posibil să fi dat uitării anumite lucruri pe care ar fi trebuit să le păstrăm.

Cred că Scriptura spune că, dacă nu ne temem de Dumnezeu, nici pe oameni nu îi vom respecta.

Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.

Luca 18:2

Îmi amintesc de vremurile în care respectul și bunele maniere dictau ca un bărbat să nu înjure de față cu o femeie. Oricât ar fi fost de nemernic, un bărbat se comporta ca un adevărat domn în prezența femeilor, mai ales a celor pe care nu le cunoștea. Mă bucur că am trăit într-o vreme în care, atunci când un bărbat își dădea cuvântul, aceasta era o garanție, iar a-și face treaba bine ținea de onoarea sa, fiind ceva foarte important pentru el. Chiar și mare parte dintre bărbații care nu se declarau creștini respectau aceste principii. Pe atunci, îi tratam cu respect pe cei aflați în poziții de

Ar trebui să avem o frică plină de venerație și să nu ne purtăm urât cu ceilalți fiindcă înțelegem că fiecare om este important pentru Dumnezeu.

autoritate, cum ar fi polițiștii, judecătorii, învățătorii, angajatorii, pastorii și alții. Dumnezeu îi iubește pe oameni nespus de mult și Și-a dovedit iubirea prin faptul că Și-a trimis

Fiul ca să moară pentru păcatele lor, primind El pedeapsa care li se cuvenea lor, așa că ar trebui să avem o frică plină de venerație și să nu ne purtăm urât cu ceilalți fiindcă înțelegem că fiecare om este important pentru Dumnezeu.

În prezent, câți oameni se străduiesc să exceleze? Oare majoritatea oamenilor se mulțumesc să fie doar mediocri? De curând, la o conferință, una dintre predicile mele a fost despre a alege să fii excelent. După ce am terminat mesajul, un foarte cunoscut învățător al Bibliei, care are probabil vreo 30 și ceva de ani și care a crescut în sânul Bisericii, a venit la mine și mi-a spus: „Nu am mai auzit așa ceva până acum.” A continuat: „Asta sigur îmi va schimba viața.” Cum e posibil ca cineva să își petreacă toată viața în sânul Bisericii și să nu audă niciodată despre cât e de important să fii excelent? Întotdeauna ar trebui să ne străduim să facem totul cât mai bine posibil, deoarece Dumnezeuul nostru este excelent în toate căile Sale (Matei 5:41).

FRICA REVERENȚIOASĂ ȘI PUTEREA

La început, biserica din toată Iudeea, Galileea și Samaria avea pace în timp ce era zidită. În timp ce credincioșii umblau în frică de Domnul și cu sprijinul Duhului Sfânt, biserica se extindea și se înmulțea (Faptele apostolilor 9:31). Mi se pare că acest verset subliniază un lucru foarte important: Ei umblau în frica de Domnul și s-au înmulțit. Se pare că frica de Domnul și creșterea mergeau mână în mână. Poate că avem nevoie de mai multă frică de Domnul și de mai puține întâlniri la care să discutăm despre cum putem ajuta la creșterea Bisericii.

Știm că, în trecut, unii oameni cu lucrări publice au fost condamnați pentru că au folosit în mod greșit finanțele lucrărilor lor. Aceștia au recunoscut că erau vinovați de adulter, dependența de pornografie, de faptul că se folosiseră de puterea lor pentru a controla și a trata urât alți oameni în timp ce predicau de la amvon în mod regulat, spunându-le celorlalți cum să trăiască. Aceste lucruri nu s-ar fi putut întâmpla dacă acei lideri ar fi umblat în frică de Domnul. Fie nu ar fi comis acele păcate, sau, dacă ar fi făcut-o, atunci și-ar fi mărturisit vina și ar fi renunțat la poziția avută, căutând să se restabilească.

Noe a construit arca fiindcă inima lui era plină de venerație față de Domnul (Geneza 6). Avraam era dispus să-și jertfească fiul la cererea lui Dumnezeu. Iată ce i-a spus Domnul: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știi acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.” (Geneza 22:12) Cu siguranță, creștinii ar fi mult mai ascultători dacă această frică de Domnul ar fi prezentă și acum. Aceștia sunt bărbați puternici, care au făcut lucruri uimitoare și cred că asta are legătură directă cu frica lor reverențioasă față de Dumnezeu.

Apostolul Petru le-a oferit creștinilor o formulă simplă după care să trăiască: „Cinstiți pe toți oamenii; iubiți pe frați; temeți-vă

de Dumnezeu; dați cinste împăratului.” (1 Petru 2:17)

Vremurile în care trăim le numesc „vremuri de disperare”. Oamenii au nevoie de Dumnezeu mai mult ca niciodată, dar nu vor să Îl caute în Biserică. Ce soluție putem oferi în situația lor derutantă? Nu ar trebui ca oamenii care Îl vor pe Dumnezeu și au nevoie de El să poată să caute în biserică (adică la creștinii de pretutindeni) ajutorul de care au nevoie? Uneori, așa este, dar ajung să fie dezamăgiți, căci stilurile de viață pe care le observă nu se potrivesc cu mesajul pe care îl aud.

Există multe biserici minunate, extraordinare, care Îl reprezintă foarte bine pe Dumnezeu, iar noi le cinstim și le felicităm. Acestea sunt rămășița care păstrează vie flacăra speranței. Însă, când vine vorba de un comportament creștin, nu ar trebui să fie vorba de „unii oameni” sau „unele biserici”, ci de „toți oamenii” și „toate bisericile”.

Dacă simți nevoia de a avea mai multă putere în viața sau în lucrarea ta, asigură-te că ai o frică reverențioasă și o venerație potrivite față de Dumnezeu.

DOUĂ TIPURI DE FRICĂ

John Newton a cântat că harul l-a eliberat de frică, dar l-a și învățat ce este frica în același timp. Înțeleg de ce sunt derutați oamenii atunci când este menționată frica de Domnul, căci mulți dintre ei au suferit nespus din cauza fricii nepotrivite față de Dumnezeu.

Martin Luther a făcut deosebire între cele două tipuri de frici, numindu-le frica „servilă” de Dumnezeu și frica „filială” de Dumnezeu. Frica servilă este ceea ce simte un prizonier față de temnicerul care are abilitatea de a-l tortura. Este și frica pe care ar avea-o cineva față de un stăpân care are puterea de a abuza de el și care o și face adeseori. Frica filială este ceea ce simte un copil față de părinții săi iubitori, un copil care își iubește părinții enorm și care își dorește din toată inima să le facă pe plac. Această

frică reverențioasă este destul de puternică încât să-i convingă pe oameni să nu facă doar ce le place, dacă știi că asta nu este pe placul părinților lor.

Frica reverențioasă de Dumnezeu ne va elibera de sclavia față de fricile greșite. Când apostolul Ioan descrie întâlnirea sa față în față cu Dumnezeu, spune că a căzut cu fața la pământ, ca și când ar fi fost mort (Apocalipsa 1:17-18). E clar că el Îl respecta enorm pe Dumnezeu.

*Frica reverențioasă de
Dumnezeu ne va elibera de
sclavia față de fricile greșite.*

David a vorbit despre cum s-a închinat în fața templului sfânt al lui Dumnezeu și despre cum a oferit mulțumiri (Psalmii 138:2). Vrem să cunoaștem marea iubire a lui Dumnezeu, dar trebuie să cunoaștem și marea putere a lui Dumnezeu.

*„A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!” Și în altă parte:
„Domnul va judeca pe poporul Său.” Grozav lucru este să
cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!*

Evrei 10:30-31

De ce este „grozav lucru” să cazi în mâinile Domnului? Dumnezeu vede orice lucru exact așa cum este. Dumnezeu vede chiar și atunci când este vorba de ipocrizie. Dumnezeu vede tot ce facem și știe totul despre noi. Însă El ne și iubește atât de mult, încât, dacă ceva nu e în regulă, El ne va ajuta cu iubire să facem față oricărei situații. Pe oameni îi mai păcălim adesea prefăcându-ne, dar nu e cazul și cu Dumnezeu. El lucrează cu noi pentru a obține puritate în toate.

Dumnezeu ne iubește prea mult pentru a ne lăsa singuri în păcatul nostru. El ne va ajuta chiar dacă va trebui să ne pună în niște situații incomode pentru a o face. Mie îmi place foarte mult când mă condamnă Duhul Sfânt, considerând acest lucru a fi un semn al iubirii pe care mi-o poartă Dumnezeu și nu ca pe ceva pentru

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

care trebuie să mă simt vinovată. Când păcătuim, când avem o atitudine greșită sau ne purtăm urât cu cineva, Dumnezeu ne va atenționa cu privire la comportamentul nostru nepotrivit și acesta este un lucru bun, căci noi nu avem cum să corectăm greșelile pe care nu le vedem la noi înșine. Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne deschidă ochii și să ne desfundă urechile pentru ca să-L putem vedea și auzi cu claritate ca să avem o frică reverențioasă și o venerație profunde față de El.

Bogăția nu constă în a avea multe posesiuni, ci în a avea puține dorințe.

Epictet

Trecând dincolo de condiții

Când am împlinit 40 de ani, mă aflam cu soția mea pe terasă, când am spus: „Trebuie să decidem totuși dacă vrem sau nu să avem copii.” Eram căsătoriți de mai mulți ani și mai vorbiseram uneori despre întemeierea unei familii, dar niciodată în mod serios.

Eu aveam geniala idee ca soția mea să lucreze de acasă și să ne crească și copiii. Ideea ei era ca eu să-mi părăsesc slujba și să rămân acasă. Din punct de vedere financiar, avea sens, dar cum puteam face așa ceva? Cum ar fi arătat ca un bărbat să-și lase slujba și să stea acasă cu copiii, lăsându-și soția să întrețină familia? Soția mea m-a rugat să nu mă mai gândesc la ce părere ar fi avut milioanele de necunoscuți din întreaga lume și să decid singur dacă era ceva ce m-aș fi văzut făcând. Știam că puteam să o fac, dar numai dacă puteam lăsa deoparte frica de părerile oamenilor.

După câteva luni, așteptam nașterea ficei noastre. Eu trimiseseam preavizul la lucru și plănuiam să îmi părăsesc locul de muncă la sfârșitul anului. Preavizul meu era de trei luni, iar în aceste trei luni, au fost momente în care rămâneam paralizat de frică.

Mă gândeam: Ce se întâmplă dacă Celeste își pierde locul de muncă și nu vom avea niciun venit? Dacă nu mă voi descurca? Nu știu nimic despre cum să crești un copil! Dacă i se întâmplă ceva copilului și eu nu-mi mai pot găsi altă slujbă? Dacă... Dacă... DACĂ???

Ultima mea zi de lucru a fost grea, căci îmi era îngrozitor de frică. Cu toate acestea, știam că trebuie să acționez în ciuda fricii. La urma urmei, acesta era singurul mod prin care puteam împlini ceea ce-mi dăduse Dumnezeu de făcut.

Am rămas acasă cu cei doi copii ai noștri timp de nouă ani. A fost cea mai grea și mai provocatoare slujbă pe care am avut-o vreodată, dar au fost, cu siguranță, nouă dintre cei mai buni ani din viața mea!

Chuck

CAPITOLUL 18

POȚI SĂ NU-ȚI MAI FACI GRIJI ÎN PRIVINȚA BANILOR

Eliberare de fricile privitoare la finanțe

Și Dumnezeuul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.

Filipeni 4:19

Pavel le-a adresat în scris aceste cuvinte acelor care au ales să intre într-un parteneriat loial cu el în privința dărnicii și a primirii. Aceștia primeau din lucrarea de învățătură a lui Pavel, din iubirea lui și din bunătatea lui, iar el primea de la ei finanțe care să-l ajute să continue să facă ceea ce făcea pentru ei și pentru alții.

Biblia conține multe versete care ne învață despre beneficiile și datoria de a le dăruia altora. Dacă o facem în mod regulat și cu bune intenții, Dumnezeu ne va împlini mereu toate nevoile. Pavel a spus: „Dacă am semănat printre voi bunurile duhovnicești, mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice?” (1 Corinteni 9:11)

Aș putea cita multe versete care ne învață despre binecuvântările la care ne putem aștepta atunci când dăruim cu generozitate, dar am ales să mă ocup aici de versetul care cred că exprimă întreaga idee cel mai bine:

Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera, iar cine seamănă mult, multa va secera. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu.” Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună, după cum este scris:

„A împrăștiat, a dat săracilor, neprihănirea lui rămâne în veac.”

„Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană” vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de semănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre. În chipul acesta veți fi îmbogățiți în toate privințele, pentru orice dărnicie, care, prin noi, va face să se aducă mulțumiri lui Dumnezeu.

2 Corinteni 9:6-11

Acest pasaj este ușor de înțeles și, dacă e respectat, va aduce rezultatele promise. Nu va trebui să trăim cu frică în ce privește finanțele fiindcă vom vedea că cele scrise în Cuvântul lui Dumnezeu sunt adevărate.

De fiecare dată când faci ce este bine, vei anula o parte din rezultatele lucrurilor rele făcute în trecut.

Dacă ai temeri cu privire la bani, poate ar trebui să începi să dăruiești – chiar dacă o faci cu frică – iar atunci vei vedea că Dumnezeu împlinește cu adevărat cele scrise în Cuvântul Său. De asemenea, te vei bucura să-L urmărești cum are grijă de tine, în loc să te simți mereu sub presiune fiindcă trebuie să-ți porți singur de grijă.

Pe lângă a le dărui celorlalți, trebuie să fim înțelepți și în privința finanțelor noastre. Poate că te confrunți cu greutăți financiare pentru că nu ai dăruit ca să-i ajuți pe alții, sau nu ai fost

înțelept în trecut, dar acest lucru se poate îndrepta cu ușurință. De fiecare dată când faci ce este bine, vei anula o parte din rezultatele lucrurilor rele făcute în trecut. Dumnezeu îți iartă imediat și definitiv toate greșelile și păcatele, dar, uneori, durează până când reușim să depășim consecințele deciziilor proaste luate în trecut.

Acesta este un lucru bun, căci oricine scapă prea repede de consecințele unui comportament negativ ar putea repeta mult prea ușor aceleași greșeli. Dumnezeu este înțelept și face mereu ceea ce este bine pentru noi, dar o face și la momentul potrivit. Am putea crede că se mișcă prea încet, dar programarea Lui din viața noastră este perfectă. Chiar dacă nu înțelegem de ce trebuie să așteptăm, există un motiv, de fapt, iar Dumnezeu va face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele nostru dacă Îl iubim și Îl ascultăm (Romani 8:28).

RUGĂCIUNEA ȘI ÎNCREDEREA ÎN DUMNEZEU

Te încurajez să te rogi pentru finanțele tale în mod regulat, nu doar atunci când stai prost cu banii, sau când ai o nevoie financiară urgentă. Roagă-L pe Dumnezeu să binecuvânteze orice investiție ai avea, să îți protejeze banii, să îți ofere tranzacții profitabile și să binecuvânteze toate lucrurile pe care pui mâna. Încrede-te în Dumnezeu mereu pentru orice ai avea nevoie în viață și împotrivește-te ispitei de a te teme de lipsuri.

Nu este greșit să te rogi pentru bani, așa cum nu este greșit nici să Îl rogi pe Dumnezeu să te binecuvânteze pe plan financiar. Am stat de vorbă cu o femeie care se temea să nu-și piardă slujba fiindcă nu reușea să atingă cota minimă de vânzări. Ea lucra într-un magazin universal, așa că i-am sugerat să Îi ceară lui Dumnezeu să îi trimită clienți și să îi dea favoare înaintea acestora. Ea era creștină de mai bine de 30 de ani, așa că rugăciunea nu era o idee necunoscută ei, dar ea m-a întrebat: „Este bine să ne rugăm pentru bani?” Eu i-am spus că da. Sper că a făcut-o și că și-a putut

păstra slujba, fiind o vânzătoare de top acolo. Cred că îi lipseau niște binecuvântări doar pentru că ea credea că pe Dumnezeu nu Îl interesează starea ei financiară. Însă pe El Îl preocupă tot ce te privește, așa că niciodată nu ar trebui să ne temem să ne rugăm și să Îi cerem să ne ajute în orice aspect al vieții.

Isus le-a spus ucenicilor să se roage astfel: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi.” (Matei 6:11) Aceștia trebuiau să se roage să aibă cele necesare. Biblia are multe de spus despre bani, chiar și despre avuție, lăcomie, mulțumire, economisire, administrare și dărnicie. Aceasta mai spune și să ne amintim că, dacă Îl căutăm pe Dumnezeu mai întâi, El ne va da pe deasupra toate celelalte lucruri pe care ni le dorim și de care avem nevoie (Matei 6:33).

Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima.

Psalmii 37:4

Biblia conține vreo 500 de versete despre rugăciune și ceva mai puțin de 500 despre credință, dar peste 2.000 despre finanțe. Dumnezeu ne dă foarte multe instrucțiuni despre bani deoarece felul în care oamenii își administrează banii spune foarte multe despre ei.

De exemplu, Isus a spus că, dacă suntem credincioși în lucrurile mici, vom fi puși să conducem peste lucrurile mari (Luca 16:10). Dacă observăm cum se descurcă oamenii cu lucrurile mărunte din viețile lor, atunci vom ști dinainte cum se vor descurca și cu cele importante. Unii oameni cred că, dacă ar avea mulți bani, ar dona mai mult pentru a susține lucrarea Domnului. Însă adevărul este că, dacă nu dăm o parte din ceea ce avem, oricât de puțin ar fi, nu vom da nici dacă vom avea mult mai mult. Cuvântul lui Dumnezeu spune să nu îți faci griji cu privire la provizii, ci să te încrezi în Dumnezeu în schimb. El îți va da ceea ce ai nevoie, va binecuvânta orice lucru pe care pui mâna, te va ajuta să ai succes și să fii prosper (Psalmii 1:3; 118:25).

Iată care este versetul meu biblic preferat, care ne încurajează să nu ne îngrijorăm cu privire la finanțe:

El [Domnul] Însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las [nu te voi dezamăgi, nu voi renunța la tine], cu niciun chip [sub nicio formă] nu te voi părăsi [nu te voi lăsa neajutorat, nu Îmi voi ridica mâna de peste tine].”

Evrei 13:5

TEMERILE MELE PRIVITOARE LA BANI

În copilărie, a trebuit să îmi câștig singură banii muncind. Părinții mei mă hrăneau, îmi luau îmbrăcăminte și îmi ofereau o locuință, dar cam asta era tot. Dacă mai voiam și altceva, trebuia să mă descurc singură. Nici ca adult nu am simțit vreodată că aș fi avut pe cineva care să mă ajute financiar dacă aș fi avut nevoie. Eram îngrijorată fiindcă nu aveam suficient și ce mi s-ar fi întâmplat dacă îmi pierdeam slujba. Întotdeauna încercam să pun niște bani deoparte pentru urgențe. Cu toate că acesta era un mod înțelept de a trăi, eu duceam acest lucru la extrem și aveam multe temeri cu privire la economiile mele. Dacă trebuia să cheltuiesc ceva din ceea ce pusesem deoparte, începeam să mă tem.

Căutam mereu cel mai economic mod de a face totul și ezitam să cheltuiesc pentru mine sau pentru ceva ce nu era o necesitate. Soțul meu, pe de altă parte, nu avea nicio frică legată de bani. Cu toate că el a crescut sărac, a avut o mamă plină de credință. Dave a văzut cum Domnul le-a purtat de grijă de nenumărate ori. Prin urmare, nu se temea deloc că nu avea să ne poarte și nouă de grijă.

Dave mi-a spus la un moment dat că eu îmi pusesem toată credința în micile noastre economii și, până când nu aveam să renunț la asta, Dumnezeu nu avea să ne binecuvânteze. Desigur că avea dreptate. Eu îmi puneam încrederea în contul nostru bancar și nu în Dumnezeu. Oricâți bani am fi avut, lui Dave nu-i era

niciodată frică să cheltuiască pentru ceva ce era absolut necesar și, uneori, chiar și pentru ceva ce își dorea pur și simplu. Eu îl invidiam pentru libertatea lui cu privire la finanțele noastre, dar am rămas înrobătă până când „am acționat în ciuda fricii”. Vreau să spun că a trebuit să învăț să și cheltuiesc banii, așa cum știam să îi economisesc. Noi credeam în zeciuală și am început să dăm zeciuală din prima zi în care ne-am căsătorit, dar tot aveam probleme financiare, având numai suficient cât să trăim de pe o zi pe alta, asta până când mi-am înfruntat eu frica privitoare la bani.

Cu siguranță nu îți sugerez să cheltui doar pentru a dovedi că nu îți este frică să o faci, ci spun numai că nu are rost ca Dumnezeu să ne dea ceva dacă noi vom refuza să folosim și să ne bucurăm de ceea ce ne dă El.

Dave are o formulă pentru a avea o situație financiară stabilă. El spune mereu că trebuie să economisești ceva, să cheltui ceva și să și dai ceva cât îți permite buzunarul – iar Dumnezeu ți-l va umple mereu. Sunt de acord cu el și îți recomand să te rogi pentru a putea implementa această strategie în viața ta.

Cunosc un tânăr ce este căsătorit și are doi copii care are aceeași atitudine față de bani pe care o aveam și eu. Mama lui l-a crescut singură, fără niciun ajutor de la fostul ei soț, care era un alcoolic. Acel tânăr și mama lui erau mereu strâmtorați financiar. Mama lui s-a recăsătorit cu un bărbat foarte de treabă, dar prietenul meu nu a reușit să treacă peste lipsurile financiare suferite în copilărie. De când ascultă învățăturile mele, s-a mai schimbat puțin, dar recunoaște că încă îi este greu să cheltuiască. El ar prefera să economisească în loc să cheltuiască, așa că nu se prea bucură de ceea ce are și aceasta nu este deloc voia Domnului pentru noi.

DOMNUL ESTE PĂSTORUL MEU: NU VOI VREA NIMIC!

Poate că îți este cunoscut Psalmul al 23-lea. Unii oameni l-au învățat pe de rost chiar și știu că acesta spune: „Domnul este

Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.” (Psalmii 23:1) Cuvântul a voi este sinonim cu a nu lipsi. Frica de lipsuri (teama de a nu avea ceea ce ai nevoie) este probabil una dintre cele mai mari sau cele mai des întâlnite frici pe care o au oamenii. Avem o nevoie înăscută de conservare și ne petrecem foarte mult timp încercând să ne asigurăm că vom fi îngrijiți, la fel ca și cei pe care îi iubim.

În calitate de copii ai Domnului, avem minunatul privilegiu de a avea încredere că El se va îngriji de noi. El ne spune de nenumărate ori că nu trebuie să ne îngrijorăm, dar, din proprie experiență, îmi dau seama că uneori este foarte greu să nu te îngrijorezi. Dumnezeu nu ne spune că nu trebuie să muncim, ci ne spune că nu trebuie să ne îngrijorăm.

Sunt lucruri pe care trebuie să le facem în ciuda fricii pentru a ne putea elibera de frica de a nu duce lipsă. Dăruiește, chiar dacă trebuie să o faci în ciuda fricii; apoi, transformă-ți îngrijorările în rugăciuni. Corrie ten Boom a spus: „Îngrijorarea nu te scapă de tristețea zilei de mâine. Aceasta te lipsește numai de tăria zilei de azi.”

Nu numai banii ne pot lipsi. Avem nevoie de înțelepciune, putere, favoare, creativitate și sute de alte lucruri. Uneori, simțim că ne lipsesc și aceste resurse, dar putem avea încredere că Dumnezeu ne va oferi tot ce ne trebuie, nu doar bani. Te încurajez cu tărie să fii recunoscător pentru ceea ce ai cât aștepți ca Dumnezeu să-ți dea mai mult. Țin minte că, la

un moment dat, în timp ce mă rugam, mă plângeam de cât de strâmtorați financiar eram, iar

De ce ți-ar da Dumnezeu mai mult, când tu te plângi de ceea ce ai deja?

Dumnezeu i-a zis inimii mele

doar atât: „De ce să-ți dau și mai multe motive de a te plânga, când tu te plângi și pentru ceea ce ai deja?”

Nu-ți fie frică să-I ceri lui Dumnezeu ceea ce vrei sau ceea ce-ți trebuie, dar nu uita și să fii recunoscător pentru ceea ce ai.

Majoritatea dintre noi trebuie să ne oprim și să ne gândim în mod regulat la cât suntem de binecuvântați, căci e ușor să ne preocupe ceea ce nu avem, fără a băga de seamă ceea ce avem deja.

UN DUMNEZEU ABUNDENT

Nu cred că este voia Domnului să trăim de pe o zi pe alta. Unul dintre numele Sale din Vechiul Testament este El Shaddai, adică: „Dumnezeu mai mult decât suficientului.” Mai demult, am auzit un om predicând despre „ținutul lipsurilor, ținutul suficientului și ținutul abundenței” și mi s-a părut a fi un mesaj foarte lămuritor. Atunci când trăiești mult timp în ținutul lipsurilor, nu ai cum să ajungi de acolo direct în ținutul abundenței; trebuie să treci mai întâi prin ținutul suficientului. Acolo, Dumnezeu se îngrijește de tine, dar nu cu atâta abundență precum ți-ai dori. Acest ținut este unul de încercare, un loc important în care să rămâi credincios în a dăruii și a avea încredere că Dumnezeu îți va da din abundență la momentul potrivit.

Expresia „la momentul potrivit” este foarte importantă. Din fericire, Dumnezeu ne iubește prea mult pentru a ne da mai mult decât putem duce și să-L și păstrăm pe El pe primul loc în viețile noastre. Când mă rog pentru provizii, Îi cer mereu Domnului să mă binecuvânteze, dar nu să-mi dea mai mult decât pot face față și să-L și păstrez pe El pe primul loc. Lucrurile au capacitatea de a ne îndepărta de Dumnezeu și acesta este ultimul lucru care am vrea să se întâmple.

FII GENEROS

A fi generos înseamnă a fi darnic și mărinimos. O persoană generoasă împarte de bunăvoie. Cred că înseamnă să faci mai mult decât trebuie, sau să cauți oportunități de a dăruii și de a fi o binecuvântare pentru alții. Îți sugerez să-I ceri Domnului să-ți arate pe cine poți binecuvânta. De dimineață, L-am întrebat pe

Dumnezeu pe cine să încurajez și imediat mi-a venit pe inimă numele unei femei, așa că am sunat-o. Am stat puțin de vorbă, iar ea a spus că a fost foarte încurajator pentru ea că eu mi-am făcut timp ca să o sun. Chiar acum am primit un mesaj de la ea: „Ești cea mai bună. Telefonul tău a însemnat enorm pentru mine astăzi.” Eu nu a trebuit decât să-mi fac puțin timp, dar, pentru ea, a însemnat enorm.

Generozitatea nu are legătură numai cu banii. Aceasta poate apărea sub forma ascultării, socializării sau ajutorării într-un mod practic. Cu cât suntem mai generoși, cu atât mai puțin egoiști vom fi, iar unul dintre motivele pentru care Isus a venit pe pământ a fost ca noi să nu mai trăim doar pentru noi înșine (2 Corinteni 5:15). Cel mai nefericit om din lume este cel care este centrul lumii sale. Astfel de oameni nu se gândesc decât la propriul confort, la propriile nevoi și dorințe. Cel mai adesea, se poartă urât cu ceilalți pentru a obține ceea ce vor, iar un astfel de comportament nu este deloc pe placul lui Dumnezeu. El vrea să semănăm semințe bune ajutându-i pe ceilalți, iar apoi, El ne va aduce o recoltă pe măsura semințelor bune semănate de noi. Nu te mai îngrijora gândindu-te cum să îți porți de grijă și lasă-L pe Dumnezeu să o facă. Tu fă-ți partea și încrede-te în Dumnezeu să facă ceea ce numai El poate.

Cel mai nefericit om din lume este cel care este centrul lumii sale.

FEREȘTE-TE DE DATORII

Unul dintre cele mai bune moduri de a scăpa de presiunea financiară este să te ferești de datorii. Sau, dacă ai deja datorii, începe chiar de acum să încerci să scapi de ele. A fi îndatorat înseamnă că ți-ai cheltuit banii înainte să-i primești. Dacă vei cheltui astăzi prosperitatea zilei de mâine, atunci mâine vei duce lipsă. Trebuie să învățăm să avem răbdare și să așteptăm să obținem

anumite lucruri până când avem banii necesari pentru a le obține.

Sunt câteva cumpărături, precum o locuință sau un automobil, pentru care s-ar putea să fie nevoie să te împrumuți, ca apoi să poți plăti acel împrumut în anii următori, dar chiar și un automobil poate fi plătit cu banii în mână dacă pui deoparte o anumită sumă în fiecare lună. Dacă ai de plătit rate ipotecare, încearcă să plătești puțin în plus în fiecare lună, căci așa vei scuti niște bani din plata pentru dobânda pe termen lung.

Biblia ne încurajează să nu datorăm nimănui nimic altceva decât dragoste (Romani 13:8). Tot Biblia mai spune: „Bogatul stăpânește peste cei săraci, și cel ce ia cu împrumut este robul celui ce-i dă cu împrumut.” (Proverbe 22:7)

Nu-l lăsa pe diavol să te convingă că nu vei reuși niciodată să scapi de datorii sau că este prea târziu pentru tine. Asta este ceea ce vrea el să crezi. El vrea ca tu să renunți înainte de a încerca măcar. Dacă faci tot ce-ți stă în putință, Dumnezeu te va ajuta, dar El nu va face totul pentru tine, în timp ce tu continui să risipești banii sau să cumperi lucruri pentru care ar trebui să mai aștepți. Dacă ți-a luat mult timp ca să te îndatorezi, nu te aștepta să scapi de datorii peste noapte. Este posibil și cel mai probabil că va dura mult timp și va fi nevoie să muncești în plus, amânând cumpărarea anumitor lucruri pe care le vrei chiar acum, dar, în cele din urmă, sânguința ta va da roade. Vei scăpa de datorii și nu te vei mai teme de lipsuri. Datoria provoacă stres și neliniște și sunt sigură că nu vrei și nici nu ai nevoie de așa ceva, așa că începe să scazi din datorie chiar de azi. Chiar dacă nu poți să o faci decât puțin câte puțin, dacă nu te vei da bătut, vei ajunge să fii liber din punct de vedere financiar.

Fie ca alegerile tale să-ți reflecte speranțele și nu temerile.

Nelson Mandela

„Acționează în ciuda fricii” sună bine până când trebuie să o faci chiar tu

După 14 ani de activitate într-o lucrare care îmi plăcea nespus de mult, am simțit că Dumnezeu începea să mă îndrume într-o altă direcție. Nici nu pot spune cât de mult îmi plăcea ceea ce făceam și cât de mulțumit eram de lucrarea în care eram implicat.

Odată cu trecerea timpului, sentimentul inițial care fusese minuscul a luat amploare și știam că trebuia să-L urmez pe Dumnezeu. Mi-e greu să mă exprim, dar ziua în care am decis să-L urmez pe Dumnezeu în interiorul meu, a fost aceeași zi în care frica a început să mă atace din toate părțile din exteriorul meu.

Însă, în loc să mă las în totalitate în grija Lui, eu am continuat să mă las cuprins de frică. Și, cu toate că nu sunt mândru de acest lucru, am început să caut diferite motive pentru care decizia luată de mine nu coincidea cu decizia lui Dumnezeu. I-am reamintit următorul lucru: „Tu m-ai adus aici! Activez într-o lucrare! Sistemul meu de susținere este aici!”

În cazul meu, frica apare mereu sub forma unor întrebări, precum: „Dar dacă eu am inventat toate astea?”, „Dacă fac o greșală uriașă?”, „Cum le voi spune soției și copiilor că vreau să-mi dezrădăcinez familia și să ne mutăm în celălalt capăt de țară?”

Cum am reușit să-mi reduc la tăcere întrebările și să-mi înving frica? Ei bine, întâmplător, persoana pentru care lucram era fix Joyce Meyer. De câte ori pregăteam o conferință, în timp ce predica mesajul, ea făcea afirmații de genul: „Dumnezeu ar prefera să faci ceva incomod, dar care să te mențină în voia Sa perfectă, decât să rămâi într-o poziție comodă și să te mulțumești cu mai puțin.” Prea bine, mi-am spus. Asta mi-a atras atenția.

Apoi urma altă conferință, iar ea începea să predice, spunând: „Este greu să iei decizii dificile, dar, dacă Îi ceri mult lui Dumnezeu, ar trebui să fii dispus să crești și să te ocupi de lucruri dificile. Dacă nu ești sigur, atunci trebuie să faci un pas înainte pentru a afla. Dacă trebuie să acționezi în ciuda fricii, atunci acționează în ciuda fricii. Chiar dacă sentimentele ți se schimbă, promisiunea lui Dumnezeu te va susține mereu.”

„Da, Doamne, Te aud”, am spus în cele din urmă. Însă, chiar dacă acest lucru mi-a mai redus din temeri, nu le-a alungat definitiv.

Pentru asta, a trebuit să rămân în Cuvântul Său și să activez butonul de încredere. Cu toate că auzisem timp de 14 ani mesajul despre cum să „acționezi în ciuda fricii”, a fost cu totul altceva când eu eram cel ce trebuia să o facă. Nu a fost ceva de genul „Da, Joyce, oamenii trebuie să învețe să acționeze în ciuda fricii!”, ci, mai degrabă: „Trebuie să învăț eu singur cum să acționez în ciuda fricii.” Privind retrospectiv, îmi dau seama ce pierdere ar fi fost pentru mine dacă, după toți acești ani în care am primit învățături atât de minunate, aș fi găsit un mod de a scăpa de ceea ce știam că trebuia să fac. Să acționez în ciuda fricii nu a fost o opțiune; a fost singura opțiune. Așa că am făcut-o!

Matt

CAPITOLUL 19

POȚI CREDE CĂ TE AȘTEAPTĂ LUCRURI BUNE

Eliberare de frica de viitor

*„Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi”,
zice Domnul, „gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să
vă dau un viitor și o nădejde.”*

Ieremia 29:11

Cu toții am vrea să știm ce ne rezervă viitorul. Poate că bănuim cum va fi cariera noastră, dar, în ceea ce privește viitorul, Dumnezeu nu ne dă prea multe detalii, spunându-ne doar că planul Lui este spre bine și nu spre rău. El ne-a pregătit un viitor plin de speranță.

Frica de viitor este una dintre cele mai frecvente pe care le au oamenii. Aceasta se bazează pe frica de necunoscut și cu siguranță că vrem să știm dinainte tot ce se va întâmpla. Cea mai veche și mai puternică frică este frica de necunoscut. Nu ne plac schimbările nesolicitate. Vrem să ne facem un plan pentru viețile noastre, cu șansa de a aproba dinainte toate detaliile, dar niciodată nu va fi așa. A-ți dori ceva ce nimeni nu a avut vreodată și nici nu va avea este o mare

*Cea mai veche și mai puternică
frică este frica de necunoscut.*

pierdere de timp și de energie emoțională. Dumnezeu spune doar: „Vei avea un viitor bun. Ai încredere în Mine!”

Una dintre principalele teme ale Bibliei este încrederea în Dumnezeu. Cuvintele credință, a crede și siguranță se regăsesc în ea de nenumărate ori. Acestea sunt modalități prin care putem primi de la Dumnezeu, ele ajutându-ne să dezvoltăm o relație solidă cu Dumnezeu care nu poate fi zdruncinată nici măcar în cele mai grele situații. Acestea dau la o parte îngrijorarea, aici fiind inclusă, desigur, și îngrijorarea cu privire la viitor. Încrederea ne permite să ne bucurăm de pacea care depășește orice pricepere. De fapt, fiindcă ne încredem în Dumnezeu, putem să ne bucurăm de viață. Fără aceasta, sufletele noastre nu pot avea odihnă.

Nu știm cu siguranță nici măcar ce se va întâmpla în următoarele cinci minute, ca să nu mai vorbim de următorul an. Dumnezeu ne încurajează să ne încredem în El în fiecare zi. Este ușor să vorbim despre a ne încrede în Dumnezeu, dar adeseori este mult mai dificil să o și facem.

Unii oameni au avut părinți minunați, care s-au îngrijit mereu de ei și i-au protejat, dar mulți dintre noi nu am avut posibilitatea ca, în copilărie, să putem dezvolta această încredere. Noi a trebuit să ne purtăm singuri de grijă mare parte din viață. Cei care au avut părinți grozavi trebuie să învețe, în cele din urmă, să-și poarte singuri de grijă și nu este deloc ușor să renunțăm la un lucru de care am ajuns să depindem. A învăța cum să ne lăsăm grijile în seama lui Dumnezeu reprezintă, probabil, unul dintre cele mai grele lucruri pe care le avem de făcut, dar acest lucru ne deschide calea spre viața cea bună pe care a pregătit-o El pentru noi. Dacă nu putem să ne lăsăm grijile în seama Lui, vom fi mereu îngrijorați pentru ceva, fiind mereu neliniștiți cu privire la cum vor ieși lucrurile în situația noastră.

După ce ne începem relația cu Dumnezeu, începem să învățăm că vrea să avem încredere în El și să ne bazăm pe El în orice

situație și cu orice lucru. Aceasta nu înseamnă că noi nu facem nimic în timp ce Dumnezeu face totul pentru noi, ci înseamnă că ne încredem în El mai mult decât ne încredem în noi înșine sau în oricine altcineva. Avem privilegiul de a ne încrede în Domnul nostru ca să ne protejeze, să ne ofere cele necesare, să ne dea putere și înțelepciune – și, desigur, să se îngrijească de viitorul nostru. Tu te poți relaxa fiindcă, orice ți-ar rezerva viitorul, Dumnezeu știe tot ce se va întâmpla, mergând înaintea ta și plănuiuindu-ți fiecare pas.

Domnul Însuși va merge înaintea ta, El Însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te înspăimânta!

Deuteronom 31:8

Dacă ți-ai duce copiii în drumetie pe munte și v-ați afla într-o zonă unde este nevoie de foarte mare grijă pentru a fi toți în siguranță, atunci tu te-ai duce înaintea copiilor pentru a te asigura că e sigur pe cărare. Fiind copiii Lui, și Dumnezeu face la fel pentru noi.

FRICA DE NECUNOSCUȚ

Cum ai reacționa dacă cineva ar spune: „Vreau să vorbesc cu tine despre ceva, așa că aș vrea să ne întâlnim sau să stabilim o întâlnire la telefon pentru săptămâna viitoare?” Ai aștepta respectiva conversație cu entuziasm și nerăbdare, crezând că persoana respectivă vrea să-ți vorbească despre un lucru bun? Sau ai fi îngrijorat că este supărat pe tine?

Cum ar fi dacă șeful tău ți-ar lăsa un mesaj luni, spunând că vrea să vă întâlniți vineri la ora patru după-amiaza? Gândurile ți-ar fi pline de credință sau de frică? Ai fi speriat că vei fi concediat? Sau ți-ai spune: Poate voi fi promovat sau voi primi o mărire de salariu!

De obicei, firea umană ne face să înclinăm spre lucrurile negative, dacă nu o respingem și alegem să fim optimiști. Iată cum stă treaba:

chiar dacă poți lua virusul gripal, poți alege să fii sănătos. Satana ne trimite mereu numai gânduri negative, iar noi le putem prelua dacă nu avem grijă, dar putem alege și gândurile pozitive.

În ce privește întâlnirea de vineri după-amiază, gândurile pe care le alegi vor determina ce fel de săptămână vei avea cât

De obicei, firea umană ne face să înclinăm spre lucrurile negative, dacă nu o respingem și alegem să fim optimiști.

astepti ca să vezi ce are de spus șeful tău cu adevărat. Acest lucru le este mult mai ușor celor care au un anumit tip de temperament decât altora. Dave este mult

mai răbdător și mai relaxat decât majoritatea oamenilor, căci el nu se îngrijorează niciodată pentru nimic. Pe el nu l-ar deranja deloc dacă ar avea de așteptat o săptămână ca să vadă ce vrea să-i spună cineva. Nici măcar nu s-ar gândi la asta până la momentul respectiv. Eu, pe de altă parte, dacă nu aș avea ajutorul Duhului Sfânt, m-aș simți îngrozitor, tot întrebându-mă și gândindu-mă la ce ar avea să-mi spună acea persoană.

Înainte de a-L cunoaște pe Isus, îngrijorarea și gânditul excesiv erau singurele mele opțiuni, dar, după ce El a intrat în viața mea, oferindu-mi încrederea în El ca a treia opțiune, am învățat să fac și asta. Chiar dacă mai am de învățat, am ajuns destul de departe.

Oamenii își doresc cu atâta disperare să știe ce le rezervă viitorul, încât cheltuiesc o grămadă de bani pentru a vorbi cu așa-numiții spiritiști, care pretind că pot prezice ce se va întâmpla. Conform site-ului IBISWorld.com, există vreo 94.000 de afaceri care oferă astfel de servicii, acestea adunând venituri estimate la vreo 2 miliarde de dolari pe an.

Mi-ar plăcea ca oamenii să-mi dea mie acești bani ca să le prezic viitorul! Este același mesaj pentru toată lumea: credeți în Dumnezeu și veți avea un viitor bun. Acest lucru poate fi o provocare uneori, dar viața alături de Dumnezeu este tot cea mai bună opțiune valabilă.

E trist când oamenii sunt dispuși să cheltuiască atât de mulți bani doar pentru a vorbi cu cineva care pretinde că poate prezice viitorul când putem vorbi cu Dumnezeu gratuit.

Dumnezeu interzice să umblăm după spiritiști, vrăjitoare și altfel de prezicători. De fapt, El se simte ofensat când apelăm la astfel de mijloace pentru a ne afla viitorul, căci, în afară de El, nimeni nu cunoaște viitorul.

Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Leviticul 19:31

Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului și din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul Dumnezeuul tău pe aceste neamuri dinaintea ta. Tu să te ții în totul totului tot numai de Domnul Dumnezeuul tău. Căci neamurile acelea pe care le vei izgoni ascultă de cei ce citesc în stele și de ghicitori, dar ție, Domnul Dumnezeuul tău nu-ți îngăduie lucrul acesta.

Deuteronom 18:10-14

Mulți creștini caută serviciile ghicitorilor sau ale spiritiștilor, fără a-și da seama că Dumnezeu interzice acest lucru. Odată am lucrat cu o fată care nu își făcea niciodată programare la coafor până nu consulta stelele ca să vadă ce perioadă a lunii era favorabilă pentru o tunsoare. Ea începuse să-mi povestească destul de des despre hărțile astrologice și semnele zodiacale, iar mie mi se părea foarte fascinant. Pe atunci, eram creștină, dar, fiindcă nu eram pe

deplin dedicată lui Dumnezeu, simțeam că ceva lipsea. Diavolul aștepta o șansă ca să încerce să-mi astâmpere acea foame cu ceva ce avea să-mi otrăvească viața, precum astrologia. Din fericire, înainte ca el să apuce să se folosească de colega mea pentru a mă atrage în ceva greșit, Dumnezeu mi-a atins viața, aducându-mă într-o relație mai profundă cu El.

Biblia spune că vor fi semne în soare, lună și stele înainte de a doua venire a lui Isus (Luca 21:25). Stelele sunt frumoase și cu siguranță că au o funcționalitate în cadrul creației lui Dumnezeu, dar nu trebuie să căutăm în ele sfaturi sau cunoștințe cu privire la viitor. E posibil ca cei implicați în astrologie să te întrebe sub ce semn zodiacal ești născut, iar răspunsul meu la această întrebare este „crucea”. Acesta este un foarte bun moment să îi spui cuiva că sfaturile le primești numai de la Dumnezeu și că la fel poate face și acea persoană.

Da, oamenii vor depune eforturi uriașe în încercarea de a afla ce le rezervă viitorul, dar probabil că e bine că Dumnezeu îl ascunde de noi fiindcă, dacă am ști dinainte tot ce ni se va întâmpla în viață, cred că viața ar fi plictisitoare. Se pare că lui Dumnezeu Îi place puțin mister, la fel cum e și cu majoritatea dintre noi. Însă nu trebuie să căutăm niciun mister, căci viitorul nostru este cel mai mare dintre toate. Acesta ni se dezvăluie în fiecare zi și are numeroase surprize. Da, e adevărat că vor fi situații dezamăgitoare și dureroase, dar, dacă ne încredem în Dumnezeu, El va amesteca acele situații cu lucrurile bune, făcându-le pe toate să se combine pentru a crea o binecuvântare majoră în viețile noastre.

Cu toate că am fost abuzată sexual de către tatăl meu și abandonată de către mama mea, Dumnezeu mi-a vindecat sufletul rănit, iar acum îmi îngăduie să mă folosesc de trecutul meu pentru a-i ajuta pe alții care au fost răniți. Primul meu soț a fost infidel, mincinos și hoț, dar, după el a apărut Dave, care este soțul meu minunat de mai bine de 53 de ani. Dacă suferi acum sau ai avut parte de vreo nedreptate, te poți

aștepta ca Dumnezeu să îți aducă ceva bun după această suferință. Cred că, în spatele obsesiei de a cunoaște viitorul, se află teama. Mai mult decât orice, majoritatea dintre noi suntem curioși cu privire la acesta fiindcă vrem să încercăm să evităm a fi răniți sau nefericiți.

Durerea noastră strigă: „E prea mult! Viața este insuportabil de nefericită!” Însă Dumnezeu strigă și mai tare: „Eu sunt aici și am un plan bun pentru viața ta, așa că nu te da bătut!”

Știu din proprie experiență că, în mijlocul suferinței noastre, trebuie să începem să credem că se va întâmpla ceva bun. Atunci, Îi vom permite Domnului să intervină cu puterea Lui uimitoare.

MULȚUMEȘTE-TE SĂ NU ȘTII

Dumnezeu a lucrat cu mine mult timp pentru a mă învăța să mă mulțumesc să nu știu ce avea să se întâmple și când avea să se întâmple ceva. Apostolul Pavel a spus:

Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.

1 Corinteni 2:2

Oare a avut Pavel o problemă cu faptul că voia să știe anumite lucruri pe care Dumnezeu nu i le spusese încă? Pavel era un om foarte inteligent și educat, astfel că putem presupune cu ușurință că era un gânditor. Aceia dintre noi care suntem gânditori putem petrece cu ușurință prea mult timp gândindu-ne la lucruri pe care ar trebui doar să I le încredințăm lui Dumnezeu, sau în privința cărora să ne arate ce să facem.

Lucram la această carte imediat după ce luasem prânzul cu o femeie care habar nu avea despre ce anume scriam eu, iar eu am întrebat-o ce fel de lucruri îi provocau stres. Ea a răspuns imediat: „Frica de necunoscut.” Apoi i-am spus că tocmai scriam o carte despre frică, fiind la mijlocul unui capitol despre frica de viitor. Ea a spus că gândurile referitoare la pensionare și preocupările

financiare o nelinișteau. Ea este necăsătorită și trebuie să-și ajute financiar doi membri ai familiei. Pe unul îl ajută fiindcă este în vârstă, iar pe celălalt, din cauza unor probleme mintale. Salariul său este fluctuant deoarece are o slujbă sezonieră, așa că nu e niciodată sigură cât va câștiga. Ea nu se poate baza decât pe Dumnezeu, spunând că, pentru a putea rămâne calmă, trebuie să vorbească în mod constant cu Tatăl (Dumnezeu) despre aceste lucruri.

Îmi place că ea stă de vorbă cu Tatăl până se liniștește. Din fericire, cu toții putem sta de vorbă cu El. El este Mângâietorul nostru și ne dă cele mai bune sfaturi. Nu avem nevoie să știm viitorul atât timp cât Îl cunoaștem pe Cel ce-l știe.

Oamenii se confruntă cu frici diferite, în funcție de situațiile prin care trec prin viață. O persoană necăsătorită are alte frici decât

*Nu avem nevoie să știm viitorul
atât timp cât Îl cunoaștem pe Cel
ce-l știe.*

una căsătorită. Un părinte se confruntă cu frici pe care cineva care nu are copii nu le are. Toți avem aceleași oportunități de a ne încrede

în Dumnezeu și de a acționa în ciuda fricii, oricare ar fi situația unică în care ne aflăm. Ar trebui să mergem înainte, chiar dacă genunchii ne mai tremură câteodată și avem fluturi în stomac.

Mai demult, eram o persoană foarte băgăcioasă, voind să știu ce făcea fiecare și ce se petrecea în fiecare situație la lucru, la biserică, în cartier, la școala copiilor mei și în alte părți. Însă acum nu vreau să știu decât ce am nevoie să știu pentru a putea face ceea ce am de făcut. Restul nu face decât să-mi încarce mintea inutil și să-mi împovăreze sufletul. Abia aștept să văd ce-mi rezervă viitorul, dar, când mă gândesc la acesta, recunosc că este un mister complet. Chiar dacă credem că știm totul, nu e deloc așa. Dumnezeu este plin de surprize. În diferite momente din viață, am fost o adolescentă abuzată, o femeie divorțată cu un copil, o chelneriță, un manager de credit, o funcționară, o mamă casnică

și o femeie căsătorită, cu patru copii, dar am ajuns să slujesc predicând Cuvântul lui Dumnezeu și scriind mai bine de 100 de cărți. Când eram chelneriță, nu mi-aș fi închipuit sub nicio formă că în viitor aveam să fac ceea ce fac acum, nici chiar în cele mai nebunești închipuiri ale mele! Crede-mă, viitorul tău va fi mult mai bun decât îți poți imagina dacă rămâi alături de Dumnezeu și Îi permiți să preia El conducerea.

Desigur că frica își va mai arăta destul de des fața hidoasă, dar trebuie să-ți amintești că Dumnezeu este cu tine și că vei reuși, chiar dacă trebuie să acționezi în ciuda fricii!

*Acum, că L-am văzut pe Cel ce este invizibil, nu mă tem
de ceea ce mi-ar putea face oameni.*

Anne Hutchinson

Nu-ți fie frică să pleci

Frica era ceva obișnuit în atmosfera serviciului meu de 17 ani la aceeași corporație, deoarece concedierile aveau loc tot la câțiva ani. M-am gândit și eu să plec de multe ori, dar îmi era prea frică de schimbare.

Odată cu trecerea anilor, am devenit neliniștită. Nu mă mai interesa munca pe care o făceam și nici nu-mi oferea împlinire. Slujba mea nu mi se mai „potrivea” iar în inimă îmi apăruse o întrebare ce nu-mi dădea pace: Doamne, ce vrei Tu să fac cu viața mea?

El mi-a spus clar să părăsesc compania, deschizându-mi larg ușa. Eu trebuia să iau decizia de a ieși pe ea. Îmi era frică? Sigur că da! Eram îngrozită să pătrund în abisul necunoscutului: Ce fel de slujbă trebuia să caut? Ce se întâmpla dacă nu-mi găseam o slujbă curând? Cum rămânea cu facturile?

La urma urmei, Dumnezeu nu îmi spusese niciodată când avea să apară o nouă oportunitate sau ce anume avea să fie; El a spus doar : „Ai încredere în Mine.”

În timpul acelei perioade de așteptare plină de frică, am descoperit emisiunea televizată a lui Joyce Meyer și am urmărit-o în fiecare zi. Când ea spunea de multe ori că trebuie să „acționăm în ciuda fricii”, mă simțeam împuternicită cu o gândire nouă. Dumnezeu mă schimba, iar frica era alungată din personalitatea mea.

După trei ani și 10 luni (țineam socoteala), Dumnezeu m-a condus afară din camera de așteptare către noua mea oportunitate – adică la o depărtare de șase state și 11 ore de locul meu natal. Înainte, îmi fusese frică să călătoresc spre locuri unde să dau interviuri pentru alte slujbe aflate mult mai aproape. De această dată, în mod supranatural, nu îmi era frică deloc.

Am descoperit că, cu cât Ți permiteam lui Dumnezeu să Se manifeste mai mult în viața mea, cu atât mai mică îmi devenea frica, până când a dispărut. În schimb, în ziua în care mi-am încărcat bagajele în mașină și am plecat, eram plină de entuziasm, și nu de frică, cu gândul la noutatea, speranța și așteptările pe care mi le oferea această aventură.

Acum acționez cu adevărat, dar fără a-mi mai fi frică!

Rebecca

CAPITOLUL 20

POȚI AVEA ÎNCREDERE ÎN DUMNEZEU ÎN ORICE SITUAȚIE

Eliberare de frica să nu se întâmple ceva rău

*Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu
Mă vei proslăvi!*

Psalzii 50:15

Cuvântul „necaz” se referă la o mulțime de situații neplăcute. Acesta poate însemna că ne confruntăm cu o greutate, un inconvenient, cu îngrijorare, neliniște, tulburare, preocupare, frământare, nesiguranță, iritație, necăjire sau neplăcere. Se mai referă și la ceva ce produce alarmare, pericol sau suferință. Acestea sunt toate lucruri pe care nu ni le dorim și pe care încercăm să le evităm, dar nu reușim niciodată, cel puțin, nu pe deplin.

Isus ne-a spus că, în lume, vom avea parte de necazuri, dar sfatul Lui pentru noi este să ne îmbărbătăm, căci El a cucerit lumea (Ioan 16:33). El a mai spus și că ne lasă pacea Lui specială, nu genul de pace pe care o oferă lumea, ci pacea Sa! El a adăugat: „Să nu vi se tulbure inima.” (Ioan 14:27) În lume, dacă oamenii obțin totul așa cum vor și nu au parte decât de situații bune, atunci cred că au pace, dar pacea Domnului este cu totul diferită. Aceasta ne stă la dispoziție atunci când nimic nu merge așa cum vrem, dar și când avem parte de necaz, încercări și nenorociri.

Pavel i-a scris lui Timotei că necazurile vor spori în zilele de pe urmă. El a fost foarte specific și a menționat multe situații cu care ne confruntăm în prezent – oamenii vor deveni „iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.” (2 Timotei 3:2-4) În prezent, ne confruntăm cu toate acestea într-o măsură mult mai mare decât în anii anteriori, iar mulți oameni sunt înspăimântați din cauza vremurilor în care trăim. Biblia spune chiar că, în aceste vremuri, inimile oamenilor vor ceda din cauza fricii (Luca 21:26).

Atunci când Isus ne avertizează de un necaz ce va urma să vină, cred că o face nu ca să nu ne temem, ci ca să fim pregătiți. Cei ce cred în Isus nu trebuie să se teamă fiindcă, pe lângă faptul că ne avertizează cu privire la cât de greu va fi în vremurile de pe urmă, El a mai promis și să aibă grijă de noi și să nu permită să fim ispițiți mai mult decât putem duce (1 Corinteni 10:13).

Înțeleg de ce necredincioșii trăiesc cu teamă, căci în prezent auzim în mod constant vești despre oameni care se duc la cumpărături, iar la ieșirea din magazin, sunt împușcați fără motiv. În ultimii ani, au avut loc împușcături în masă în școli, colegii, cinematografe, la concerte, în mall-uri, la un club de noapte, în câteva biserici, la o petrecere la birou, la o bază militară, pe un șantier naval și în multe alte locuri obișnuite. Majoritatea oamenilor care au fost împușcați nu au fost uciși pentru ceva ce ar fi făcut. Aceștia au fost uciși sau răniți doar fiindcă s-a întâmplat să se afle în locul în care se afla și cel ce a tras cu arma. În plus, au avut loc atacuri teroriste, unul dintre cele mai grave fiind cel din 11 septembrie asupra turnurilor gemene de la World Trade Center din New York, dar și la Pentagon, în timpul căruia au fost uciși 2.996 de persoane.

Lumea este plină de vrajbă, gâlceavă, certuri și ură. Aș putea scrie la nesfârșit despre condițiile teribile din lume, dar aș prefera să te conving că, oricât de rău va fi, nu trebuie să trăiești cu frică. Ar trebui să fim înțelepți, precauți, să fim atenți la tot ce se întâmplă în jurul nostru, să ne încuiem ușile, să nu lăsăm copiii mici nesupravegheați în spațiile publice și să ne folosim de judecata sănătoasă, dar, din nou, țin să spun că nu trebuie să trăim cu teamă.

NU MĂ TEM DE NICIUN RĂU

Frica este o fundătură, dar credința are mereu un viitor. Frica nu vede nicio cale de scăpare, dar credința crede că Dumnezeu va găsi o cale. Psalmistul David a spus: „Nu mă tem de niciun rău.” (Psalmii 23:4)

Frica este o fundătură, dar credința are mereu un viitor.

Definiția lui Dumnezeu cu

privire la rău, conform opiniei creștine, este că e orice acțiune, gând sau atitudine contrară caracterului sau voii lui Dumnezeu.

Satana este cel rău (Matei 13:19), iar toate lucrările sale sunt rele, dar noi nu trebuie să ne temem, căci Dumnezeu ne va direcționa și ne va ajuta să avem niște vieți pașnice și pline de bucurie în mijlocul tulburărilor și necazurilor.

Dar cel ce m-ascultă va locui fără grijă, va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău.

Proverbe 1:33

Istoria biblică ne arată că Dumnezeu Și-a protejat poporul de multe ori, chiar dacă dezastrul și răul i-au năpădit pe cei ticăloși. În Sodoma și Gomora, El a trimis îngeri pentru a-i avertiza pe Lot și familia lui să părăsească cetatea înaintea ca aceasta să fie distrusă (Geneza 19:12-16). Când Dumnezeu a adus un potop pe ce a distrus tot pământul, El i-a salvat pe Noe și familia lui fiindcă aceștia erau fără prihană (Geneza 7:1-5). Când Dumnezeu a

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

trimis 10 năpaste asupra Egiptului din cauza ticăloșiei egiptenilor, Biblia spune că Dumnezeu Și-a protejat poporul care trăia într-o localitate numită Goșen (Exodul 8, 9).

Nu avem niciun motiv să credem că Dumnezeu nu îi va apăra și pe aceia dintre noi care cred în El de răutatea din vremurile de pe urmă. Aceasta nu înseamnă că nu vom avea parte de necazuri, încercări și năpaste, dar Dumnezeu ne va proteja. În Marcu 4, Isus i-a muștrat pe ucenici fiindcă s-au speriat de o furtună care vuia în jurul lor. El voia ca ei să aibă încredere în El.

La un moment dat în timpul lucrării sale, Pavel a spus că i se deschisese o oportunitate uriașă, dar, odată cu aceasta, apăruseră și mulți inamici (1 Corinteni 16:9). Satana se folosește de necazuri, sperând să renunțăm la oportunitățile pe care ni le oferă Dumnezeu, dar ar trebui să rămânem mereu neclintiți și să nu cedăm de frică (Evrei 10:39).

Apostolul Iacov ne-a spus că trebuie să rămânem răbdători în mijlocul diferitelor încercări și greutăți (Iacov 1:2-3). Răbdarea este un rod al Duhului Sfânt care sporește numai în încercări. Niciun singur mușchi din corpul omenesc nu poate deveni mai mare sau mai puternic dacă nu întâmpină rezistență. Credința noastră este ca un mușchi; trebuie să ne-o exercităm pentru a putea crește.

CREDINȚA NE ESTE TESTATĂ

Nu știi prin ce anume treci în această perioadă din viața ta. Poate că este o perioadă foarte bună, dar poate fi foarte dificilă, sau chiar tragică. Poate că ți-a murit cineva drag, ori ți-ai pierdut locul de muncă, iar cu acesta, toate beneficiile legate de pensionare și de asigurare. Poate că ești bolnav sau suferind, poate te confrunți cu depresia, ori cu provocarea de a avea grijă de părinții tăi în vârstă. Este ușor să ne încredem în Dumnezeu atunci când nu

avem probleme, dar e cu totul altceva să ne încredem în El atunci când ne este greu. Este ceva ce trebuie să alegem să facem, poate chiar de câteva ori pe zi.

Satana ne descrie în minte o imagine neplăcută cu toate lucrurile îngrozitoare care s-ar putea întâmpla, dar putem ignora distragerile sale privind spre Isus, care a promis să nu ne lase niciodată și care este Mângâietorul nostru (2 Corinteni 1:3-4) și Tăria noastră.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune de mai multe ori că ne va fi testată credința:

Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi.

1 Petru 4:12

În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.

1 Petru 1:6-7

Aceste versete ne spun că niște încercări crunte ne vor testa credința. Nu sună prea plăcut, dar, crezi sau nu, acest lucru are și o parte bună. Dacă trecem prin încercări și nu renunțăm la Dumnezeu, vom crește pe plan spiritual, iar credința noastră, care a fost testată și încercată, va deveni mai puternică decât era.

STABILEȘTE

Chiar dacă știm că vom avea de înfruntat vremuri dificile, trebuie să ne stabilim să credem că, atunci când vor veni greutățile,

noi vom fi puternici prin Hristos și, cu ajutorul Său, vom rămâne neclintii în credință. Dacă rămânem dedicați și pregătiți mental să mergem până la capăt alături de Dumnezeu, atunci, la momentul potrivit, ne va fi mult mai ușor să o facem.

Lui Dave îi place la nebunie să joace golf. L-am întrebat ce crede că va face dacă se va întâmpla vreodată să nu mai poată juca, iar el a spus: „M-am gândit deja la asta și mi-am propus să mă bucur de viața mea oricum.”

Când era mai tânăr, avea niște migrene cumplite și îi era groază de acestea din cauza felului în care îl făceau să se simtă și a durerii pe care i-o provocau. Însă Dumnezeu i-a vorbit inimii lui să nu se lase impresionat de durerile lui de cap, căci tot se mai putea bucura de viață. El a ținut minte acest lucru, iar când îl apuca o durere de cap, spunea: „Nu mă las impresionat”, iar durerea înceta imediat.

Dacă ceea ce face Satana nu ne afectează negativ, atunci el se va opri și va aștepta să apară altă oportunitate.

În momentele dificile, îți poți reînnoi mintea dacă meditezi la Cuvântul lui Dumnezeu și îl declari. Îți adresez o provocare: în următoarele 30 de zile, de câteva ori pe zi, rostește cu voce tare cuvintele apostolului Pavel:

Pot totul în Hristos, care mă întărește. [Sunt pregătit pentru orice și mă aștept la orice lucru prin El, Cel care îmi insuflă putere interioară; îmi sunt auto-suficient în suficiența lui Hristos.]

Filipeni 4:13, Biblia amplificată

Dacă faci asta, te va ajuta să îți stabilești să te gândești la ceea ce trebuie, pregătindu-te pentru victorie înainte de a avea nevoie.

Noi suntem mai mult decât cuceritori prin Hristos (Romani 8:37) și, dacă credem cu adevărat acest lucru, atunci nu trebuie să ne temem de rău. Atunci când ne confruntăm cu o perioadă

dificilă, știm că va fi doar ceva temporar și că Dumnezeu, care ne iubește, va lucra totul spre bine în viețile noastre (Romani 8:28).

Unii oameni au spus chiar că faptul că au înfruntat o boală ce le-a amenințat viața le-a schimbat viața în mod pozitiv fiindcă i-a făcut să înțeleagă ce este cu adevărat important. După ce s-au vindecat, se schimbaseră în bine.

Dacă ai o problemă atât de gravă încât numai Dumnezeu te poate ajuta, asta te va face să-L cauți cum nu ai mai făcut-o până acum. Am auzit că nu ne

Nu ne calificăm pentru o minune decât atunci când problema noastră este atât de mare, încât numai Dumnezeu o poate rezolva.

calificăm pentru o minune decât atunci când problema noastră este atât de mare, încât numai Dumnezeu o poate rezolva.

Toate testele și încercările prin care trecem nu ne pun viața în pericol. Multe dintre ele sunt doar enervante sau exasperante, dar Dumnezeu se folosește de acestea pentru a ne pune credința la încercare sau pentru a ne ajuta să devenim mai răbdători. Un motiv pentru acest lucru ar fi ca noi să avem mai multă compasiune pentru cei aflați în suferință, însă, oricare ar fi, dacă ne păstrăm o atitudine pozitivă și continuăm să ne încredem în Dumnezeu, El va avea grijă ca, pe termen lung, să culegem beneficii. Dumnezeu transformă în bine răul pe care vrea să ni-l facă dușmanul (Geneza 50:20).

DUREROS DE MINUNAT

Cred că, asemenea multora dintre voi, și eu pot spune că viața mea a fost un chin. Am avut de-a face cu abuz sexual, divorț, o pierdere de sarcină, cancer mamar, două operații de înlocuire de șold, o operație la spate minoră, operație de monturi, respingere, abandon, critică și judecată nedreaptă. M-am luptat cu frica, îndoiala, anxietatea, motivația, gelozia, nesiguranța, mânia și

amărâciunea – iar acesta este doar începutul unei liste destul de lungi. Da, a fost dureros, dar, în același timp, și minunat. Dacă ar fi să îmi privesc viața ca pe un întreg, aș spune că a fost uimitoare! Uluitoare! Minunată! Aș vrea oare să mă întorc în trecut și să șterg toată durerea? Aș spune că nu, fiindcă nu cred că aș aprecia lucrurile bune din viața mea așa cum o fac acum dacă nu aș fi simțit și durerea.

Chiar și abuzul sexual din copilărie, oricât de îngrozitor și de rău ar fi fost, m-a ajutat să devin persoana care sunt acum. Nu cred nici pentru o secundă măcar că Dumnezeu a pregătit acea experiență teribilă spre binele meu, dar a scos câteva lucruri bune din ea.

Felul în care durerea noastră are impact asupra noastră depinde în mare parte și de atitudinea noastră. Știu că poate ai auzit spunându-se: „Poți fi ori plin de amărâciune, ori bucuros” și este cât se poate de adevărat. Atitudinea ta îți aparține și e singurul lucru pe care nimeni nu-l poate controla în afară de tine.

Am cunoscut oameni care au trecut prin încercări minore, dar și-au permis să devină plini de amărâciune și plini de autocompătimire, la fel cum am cunoscut și alți oameni cărora li s-au întâmplat lucruri tragice, dar ei au rămas buni și săritori cu ceilalți. Aceștia nu se plâng. De fapt, aceștia par a fi unii dintre cei mai recunoscători oameni pe care i-am cunoscut.

Aceștia au avut de făcut o alegere și au făcut alegerea corectă, o alegere care să le permită să se bucure cât mai mult de viață și să-și folosească suferința spre binele lor, precum și spre binele celorlalți. Ei au renunțat la lucrurile din trecut și au rămas cu privirea ațintită spre ceea ce le stă înaintea.

Poate că și tu citești această carte chiar acum și recunoști nevoia unei ajustări de comportament în viața ta. Dacă este așa, atunci alege să faci acea ajustare și roagă-L pe Dumnezeu să te ajute. Rămâi constant în fiecare zi și refuză să te dai bătut până

când nu obții victoria. Folosește lămâile pe care ți le-a dat viața pentru a face o tartă cu lămâi și cu multă frișcă pe deasupra! Îl poți învinge pe diavol pe teren propriu dacă înveți să joci după regulile lui Dumnezeu. Nu te supăra și nu te îngrijora din cauza oamenilor care încearcă să-ți facă rău, ci continuă să te încrezi în Domnul și să faci bine (Psalmii 37:1-3).

Filipeni 1:28 este un verset minunat care ne arată clar cum vrea Dumnezeu să răspundem la tacticile folosite de diavol:

Fără să vă lăsați [nicio clipă] înspăimântați [sau intimidati] de potrivnici [adversari]; lucrul acesta [perseverență și neînfricare] este pentru ei o dovadă [un semn clar, o pecetluire] de [iminenta lor] pierzare și [o mărturie clară, o dovadă] de mântuirea [și salvarea] voastră, și aceasta de la Dumnezeu. (Biblia amplificată)

Acest verset m-a ajutat enorm și cred că, dacă îl studiezi, gândindu-te la aceste cuvinte și la semnificația lor, te va ajuta și pe tine. Acesta ne învață că, dacă rămânem perseverenți și neînfricați atunci când ne atacă dușmanul, pentru el e un semn clar că va fi distrus cu siguranță. Pentru Dumnezeu, este o mărturie clară și o dovadă cu privire la mântuirea noastră ce urmează să vină. Altfel spus, diavolul vede că nu te poate controla, iar Dumnezeu vede că te încrezi în El, așa că te va mântui.

NU VA DURA LA NESFĂRȘIT

Oricare ar fi problema cu care te confrunți acum, aceasta nu va dura la nesfârșit. Gândește-te numai la toate celelalte lucruri prin care ai trecut prin viață și iată că ești încă în picioare. Acele probleme s-au dus, iar tu ești, probabil, mai înțelept și mai puternic decât erai înainte.

Frica de problemele viitoare este, de fapt, mai rea decât problemele în sine. E posibil să te temi de ceva ani la rând, dar să scapi de acea problemă în două luni. O femeie gravidă mi-a spus mai demult că

se temea că avea să o doară atunci când avea să sosească momentul nașterii bebelușului ei. I-am spus că nu mai trebuia să se teamă de asta, căci sigur avea să doară, dar că avea să treacă peste asta, că avea să uite durerea imediat ce avea să-și țină în brațe frumosul copil. În cele din urmă, a trecut cu bine prin acea experiență, pe care chiar a repetat-o. Nu are rost să îți fie frică de ceea ce este inevitabil. Dacă vrei să devii doctor, nu ai cum să scapi de numeroșii ani de școală și de rezidențiat pe care va trebui să-i suporti, dar, de îndată ce se vor sfârși, vei fi doctor tot restul vieții.

Fii dispus să treci prin orice ai de trecut pentru a deveni ceea ce vrei să devii cu adevărat sau pentru a avea ceea ce-ți dorești cu adevărat. Dacă trebuie să slăbești, poți să o faci, dar probabil că vei flămânzi cel puțin până când stomacul tău se va micșora ca să ajungă la mărimea normală. Dependența noastră de confort ne împiedică adesea să obținem libertatea și reușitele de care avem nevoie. Poate că trebuie să ne mai călim puțin și să nu ne așteptăm ca totul în viață să fie ușor. Suntem uniți cu puterea lui Dumnezeu,

Dependența noastră de confort ne împiedică adesea să obținem libertatea și reușitele de care avem nevoie.

iar asta înseamnă că putem face orice e nevoie să facem în viață, având o atitudine pozitivă și fără a ne teme de nimic.

În primul rând, țin să-mi exprim puternica încredințare că singurul lucru de care trebuie să ne fie frică este doar frica – acea teroare de nedescris, irațională și nejustificată ce paralizează eforturile necesare pentru a transforma retragerea în înaintare.

Franklin D. Roosevelt

Cine îmi va proteje familia?

Una dintre temerile mele majore este să nu fiu pregătit cum trebuie pentru un dezastru major. Sau să nu fiu luat prin surprindere dacă îmi intră un intrus în casă. Mereu mi-a plăcut să planific totul, așa că îmi fac griji pentru orice lucru care s-ar putea întâmpla.

Nu m-aș cataloga drept un „preparator”, căci nu am în subsol o rezervă uriașă de apă potabilă, alături de rezerva necesară pentru un an de alimente congelate sau uscate. Însă încerc să mă asigur că am strictul necesar.

De-a lungul anilor, am descoperit că frica mea este înrădăcinată de presiunea de a-mi proteja și îngriji familia. Bărbat fiind, consider că siguranța lor este responsabilitatea mea. Acest gând este copleșitor, căci înseamnă să le ofer siguranță financiară având un loc de muncă stabil. Înseamnă să le ofer siguranță emoțională fiind prezent ca soț și ca tată. Înseamnă să le ofer siguranță și protecție atât în interiorul, cât și în exteriorul locuinței noastre.

Creștin fiind, am fost învățat mereu să mă încred în Dumnezeu în orice, fiindcă El este sursa noastră în toate. Eu spun că am încredere în El și cred că El se va îngriji mereu de noi și chiar o spun cu toată sinceritatea. Însă gândurile și acțiunile mele par să arate contrariul câteodată. Așadar, cum să găsec un echilibru între a mă încrede în Dumnezeu cu adevărat să se îngrijească de toate nevoile mele, inclusiv în cazul unui dezastru sau în ce privește protejarea familiei mele, dar folosind în același timp înțelepciunea ce mi-a fost dată de Dumnezeu pentru a mă pregăti în mod logic?

Dacă nu am grijă, pot înnebuni de îngrijorare și frică, lăsându-mi gândurile să o ia razna. Uneori mă ambalez atât de tare cu toate aceste gânduri, încât mă apucă durerea de stomac. Această frică mă poate îmbolnăvi fizic.

Însă mi-am dat seama că nu pot controla totul. Nu pot fi lângă soția mea și copiii mei nonstop pentru a-i ține în siguranță. E posibil să nici nu fiu mereu lângă ei pentru a le oferi siguranță financiară. Însă Dumnezeu o poate face. El este un Dumnezeu mare. Ar trebui să am ceva mai multă încredere în El decât am acum. El îmi cunoaște inima și știe că fac tot ce pot. Nu trebuie să mă tem că nu fac tot ce trebuie, căci El se ocupă de toate.

Mike

CAPITOLUL 21

POȚI SĂ TE RELAXEZI

Eliberare de frica de a nu face suficient

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

Efeseni 2:8-9

Am făcut un sondaj la biroul nostru și i-am întrebat pe oameni ce anume L-ar întreba ei pe Isus dacă ar putea sta puțin de vorbă cu El. Pe primul loc a fost întrebarea aceasta: „Cum pot ști când fac suficient?” Știam că și eu suferisem din cauza acestei întrebări stăruitoare, dar habar nu aveam că mai sufereau și atât de mulți oameni în afară de mine. Presupuneam că dependența mea de a „face ceva” se datora incertitudinilor provocate de abuzul sexual la care mă supusese tatăl meu. Cred că mulți ani am simțit că trebuie să-mi dovedesc valoarea și meritul, dar, din fericire, adevărul descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu m-a eliberat de această stare. Cu toate acestea, sunt gata să recunosc că încă mai am momente în care simt că poate nu am muncit suficient în fiecare zi.

După ce am suferit o operație de înlocuire a șoldului, fiica mea a stat cu mine câteva zile. Ea și Dave au încercat să aibă grijă de mine, dar eu voiam să fac ceva. Fiica mea m-a întrebat: „De ce nu poți sta liniștită?”

I-am răspuns că nu voiam să devin leneșă. Ea m-a privit mirată, iar apoi a început să râdă isteric. Ea a spus: „Dacă este cineva în pericol de a deveni leneș, cu siguranță nu ești tu acea persoană!” Ea a spus asta fiindcă știe că mereu vreau să mă asigur că fac suficient.

Eu sunt o persoană foarte responsabilă, iar o parte din dorința mea de a ști că fac suficient e posibil să se datoreze acestui lucru, dar mare parte din aceasta este înrădăcinată în teama că Dumnezeu nu va fi mulțumit de mine dacă nu fac suficient. Această frică e cauzată de tatăl meu, care nu aprecia deloc distracția și care părea să fie mulțumit de mine numai când munceam. Țin minte chiar că o încurcam dacă râdeam cumva. Tatăl meu era un om foarte nefericit și părea să fie deranjat dacă cineva din preajma lui era bucuros.

Poate că și tu ești chinuit de frica de a nu face suficient, dar tu nu ai avut o copilărie plină de abuz. De fapt, a fost exact invers. Tu ai avut părinți extraordinari; știai că ești iubit; te-ai descurcat excelent la școală și ai avut parte de experiențe pozitive. Așadar, e posibil să te întrebi: „De ce sunt așa? De ce îmi este greu să mă

*De ce îmi este greu să mă odihnesc
fără să mă simt vinovat?*

odihnesc fără să mă simt vinovat?” Cred că societatea noastră ne dă impresia că, cu cât mai mult muncim și

cu cât mai multe lucruri avem, cu atât suntem mai valoroși. Cu toate că nu este așa, chiar dacă credem doar în subconștient că e adevărat, acea încredințare ne va influența în mod negativ.

DUMNEZEU NE RĂSCUMPĂRĂ

Dumnezeu răscumpără tot ce ne-a furat diavolul. Pentru creștini, cuvântul a răscumpăra înseamnă că Isus ne-a cumpărat libertatea cu prețul sângelui Său, care a fost vărsat pentru mântuirea noastră. El mi-a răscumpărat multe lucruri care mi-au fost furate în copilărie și în cadrul altor relații disfuncționale. Unul dintre acestea este eliberarea de frica de a nu face suficient.

Dacă și tu te lupți cu această frică, El vrea să facă și pentru tine același lucru. Hristos ne-a eliberat tocmai pentru a avea libertate (Galateni 5:1). Orice fel de frică este robie, iar Dumnezeu vrea să ne elibereze. Nu putem fi eliberați de ceva ce nu recunoaștem a fi o problemă. Este posibil ca unii oameni – poate chiar și tu – să se fi luptat cu o anumită frică mare parte din viață, dar fără a realiza că nu ar fi trebuit să se simtă așa. Nu trebuie să te temi că nu faci suficient fiindcă, oricât ai face, niciodată nu va fi suficient. De aceea a făcut Isus tot ce era necesar, așa că acum nu mai e nevoie de niciun sacrificiu. Amintește-ți mereu că jertfa lui Isus a fost perfectă, așa că nu mai trebuie să adăugăm noi ceva la ea. Oricât ai face, nu Îl vei face pe Dumnezeu să te iubească mai mult decât te iubește deja.

Înțelegerea acestui lucru m-a ajutat să văd că, dacă mă odihneam sau mă uitam la televizor, imediat aveam un sentiment de vină. Dumnezeu mi-a arătat că mă simțeam vinovată fiindcă nu credeam că meritam să mă relaxez până nu era gata toată treaba. Problema cu această mentalitate greșită este că, oricât de mult am face, mereu mai este ceva de făcut. Trebuie să facem tot ce putem în fiecare zi, iar apoi să ne primim porția de odihnă și relaxare necesară pentru a ne reînvingora, ca să o putem lua de la capăt a doua zi.

Desigur, asta nu înseamnă că nu ar trebui să facem ceea ce avem de făcut, sau că e acceptabil să fi leneș și neproductiv. Munca este importantă, dar și odihna este la fel de importantă.

SOCOTIȚI NEPRIHĂNIȚI

Noi suntem socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu datorită credinței noastre în Isus Hristos. Prin urmare, nu trebuie să facem o anumită cantitate de muncă sau să facem un anumit număr de sacrificii pentru ca El să ne accepte. Chiar dacă a munci pentru a obține acceptarea este un standard în domeniul muncii, nu este și standardul lui Dumnezeu.

Acum nu mai trebuie să întrebăm: M-am rugat suficient de mult? Am citit suficient din Biblie? Nu cumva m-am uitat prea mult la televizor? Oare dăruiesc suficient? Am fost destul de drăguț cu ceilalți? Mintea noastră poate fi plină cu întrebări de genul „Sunt suficient?”, răspunsul la fiecare dintre acestea fiind: „Da, sunt suficient prin Isus, care a murit pentru mine și apoi a înviat.” Dacă Dumnezeu ne convinge că trebuie să facem ceva, atunci trebuie să facem acel lucru cât mai repede cu putință, amintindu-ne că Îl ascultăm fiindcă Îl iubim și nu pentru a obține ceva de la El. Duhul Sfânt ne va spune când trebuie să lucrăm mai mult, să studiem mai mult, sau să facem mai mult din ceva anume, dar El vrea să ne spună și când trebuie să lăsăm munca deoparte pentru a ne odihni și a ne simți bine.

A ne întreba dacă Dumnezeu este dezamăgit de noi sau chiar mândros pe noi reprezintă tot un fel de frică. Aceasta este una dintre cele mai apăsătoare tipuri de frică deoarece nu ne permite niciodată să ne odihnim fără a ne simți vinovați. Dacă ai avea trei copii și, în fiecare dimineață, aceștia ar veni la tine să te întrebe: „Ce putem face pentru tine astăzi ca să te facem să ne accepți?”, probabil că ai fi ofensat că ei nu te cred că îi iubești fără ca ei să facă ceva pentru a merita asta. Dacă copiii noștri fac ceva pentru noi, vrem să o facă pentru că așa vor ei, nu pentru că ei cred că trebuie să o facă pentru a ne cumpăra dragostea prin faptele lor bune.

Vrem să primim răspuns la rugăciuni, dar acest lucru nu se întâmplă datorită perfecțiunii noastre. Atunci când ne rugăm în numele lui Isus, Îi arătăm lui Dumnezeu tot ceea ce este Isus și nu tot ceea ce suntem noi. Altfel, ne-am ruga în numele nostru.

Și orice veți cere în Numele Meu [prezentând tot ce sunt Eu], voi face [Eu vă voi da personal], pentru ca Tatăl să fie proslăvit în (prin) Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu [prezentând tot ce sunt Eu], voi face [voi oferi chiar Eu].

Ioan 14:13-14, Biblia amplificată

ISUS ÎI ÎNVITĂ PE CEI TRUDIȚI LA EL

Isus a spus că atunci când suntem trudiți și împovărați, să mergem la El ca să ne dea odihnă (Matei 11:28). Trebuie remarcat că El nu a spus: „Veniți la Mine, iar Eu vă voi da o listă cu lucruri de făcut.” Când suntem trudiți, Isus vrea să intrăm în odihna Lui, care este un fel de odihnă ce ne învigoarează mental, emoțional, fizic și spiritual. Așadar, este o odihnă completă. Avem nevoie de aceasta, iar Dumnezeu vrea să o avem.

În Matei 11:29, Isus a spus să luăm noi jugul Lui și să învățăm cum face El lucrurile. Isus nu doar S-a odihnit de la muncă, El S-a odihnit și în timp ce a lucrat, iar noi putem învăța să facem la fel. Dacă cercetăm cuvântul odihnă în limba greacă în care a fost scris Noul Testament, aflăm că, inițial, a fost tradus ca a te odihni de la ceva. De fapt, nu este doar o odihnă de la lucru, ci o invitație de a învăța cum să facem ceea ce facem în credință și odihnă și nu cu frică și trudă.

Când a urcat la cer, Isus L-a trimis pe Duhul Sfânt pe pământ ca să ne ajute. El vrea să fie invitat să ne ajute în tot ce facem. Dacă împlinim voia Domnului, Duhul Sfânt ne dă darul de a o face, acest lucru permițându-ne să o facem cu o ușurință sfântă. Când încercăm cu frenezie să facem singuri totul, temându-ne, în același timp, că nu facem suficient, atunci suntem trudiți și împovărați. Însă, chiar dacă acest lucru descrie și modul în care ești tu acum, tot ai primit invitația de a „veni la Isus” pentru a învăța cum să intri în odihna Lui unică.

Toate cerințele lui Dumnezeu au fost împlinite în Isus Hristos. El a venit pe pământ și a luat trup omenesc ca să facă pentru noi ceea ce nu putem face noi singuri. În schimb, ne cere să credem în El, să ne punem nădejdea și speranța

Toate cerințele lui Dumnezeu au fost împlinite în Isus Hristos.

în El și, ca dovadă a încrederii în El, să Îl ascultăm. Dacă înțelegem și credem că ceea ce a făcut Isus pentru noi a făcut doar din dragoste pentru noi, și nu datorită faptelor noastre, atunci vom putea face tot ce avem de făcut cu bucurie și o ușurință sfântă. De asemenea, vom putea face totul fiindcă Îl iubim pe Isus.

MUNCA FĂCUTĂ DINTR-O INIMĂ CURATĂ

Singura muncă pe care o facem și care este acceptabilă înaintea lui Dumnezeu este cea făcută dintr-o inimă curată. Practic, ce înseamnă acest lucru?

- Munca pe care o facem pentru Dumnezeu trebuie făcută doar fiindcă Îl iubim.
- Munca pe care o facem pentru Dumnezeu trebuie făcută în ascultare de El și de Cuvântul Lui.
- Munca pe care o facem pentru Dumnezeu trebuie făcută cu credință, bazându-ne doar pe El pentru a reuși.
- Munca pe care o facem pentru Dumnezeu nu trebuie făcută doar pentru a fi văzută și aprobată de oameni, sau pentru a primi aplauzele, admirația și recunoașterea acestora. Dumnezeu vrea să avem o motivație pură și asta ar trebui să ne dorim și noi.

Biblia ne învață că, atunci când stăm înaintea lui Dumnezeu pentru a ne fi judecate faptele, acestea vor fi trecute prin foc și numai cele pure vor fi răsplătite. Celelalte vor fi arse, iar noi nu vom primi răsplata pe care am fi primit-o dacă toate ar fi fost pure. Vom fi mântuiți, dar vom pierde orice răsplată de care ne-am fi putut bucura (1 Corinteni 3:12-15).

Eu Îl iubesc pe Domnul și vreau să-mi primesc răsplata atunci când voi ajunge în rai. Tocmai de aceea fac un efort de a-mi analiza inima, asigurându-mă mereu că motivele pentru care lucrez pentru Domnul sunt pure. Uneori, ne mințim singuri și

nu ne cunoaștem cu adevărat propriile inimi, așa că mă bazez pe Dumnezeu să-mi arate orice motiv impur pe care l-aș putea avea.

Psalmistul David L-a invitat pe Dumnezeu să îi cerceteze inima și să vadă dacă exista vreun lucru ticălos în el (Psalmii 139:23-24). Ar trebui să fim înțelepți și să urmăm acest exemplu, căci Dumnezeu ne cunoaște inimile mai bine decât ni le cunoaștem noi. Nu trebuie să fim osândiți niciodată (Romani 8:1), dar trebuie să primim încredințarea Duhului Sfânt cu privire la comportamentele ce nu Îi sunt pe plac. Încredințarea nu este negativă, ci e pozitivă. Pentru mine, este modul lui Dumnezeu de a ne arăta iubirea Sa, ținându-ne departe de probleme.

Atunci când ne rugăm, când dăruim, când studiem Cuvântul lui Dumnezeu, sau când facem orice fel de fapte bune, nu ar trebui să le facem doar pentru a primi aprobarea lui Dumnezeu. Noi am primit deja aprobarea Lui deoarece credem în El. Din moment ce Și-a trimis Fiul ca să moară pentru noi în timp ce noi eram încă morți în păcatul nostru (Coloseni 2:13-14; Romani 5:8), cred că e clar că El ne iubește necondiționat, iar dragostea Lui nu depinde deloc de faptele noastre bune.

NU FI ATÂT DE DUR CU TINE ÎNSUȚI

Lumea și diavolul sunt destul de duri cu noi. Nu trebuie să îi ajutăm și să fim și noi duri cu noi înșine. Dumnezeu este milostiv! Atunci când primim mila Lui, putem fi milostivi și noi cu propria persoană. La începutul umblării mele cu Dumnezeu, am descoperit că îmi era greu să fiu milostivă cu ceilalți pentru că nu primeam mila Domnului pentru mine. Eu spun adesea: „Nu putem oferi ceea ce nu avem.” Primește îndurarea Domnului pentru păcatele, greșelile și eșecurile tale, iar așa îți va fi ușor să arăți îndurare față de slăbiciunile celorlalți.

Cu toții avem slăbiciuni, iar Isus le înțelege fiindcă și El a fost ispășit, ca și noi. Deosebirea este că El nu a păcătuit (Evrei 4:15).

Slăbiciunea este cu totul altfel față de răutate. Niciun credincios născut din nou nu este rău deoarece firea lui Dumnezeu este în el. Inima și Duhul Său locuiesc acum în sufletul acestuia, așa că acesta nu poate continua să păcătuiască cu bună știință (1 Ioan 3:9). Cu toții dăm dovadă de slăbiciune uneori. Cu toții păcătuim și ratăm îndemnul Domnului uneori, dar asta este cu totul altceva decât a fi ticălos și a trăi în păcat în mod obișnuit și intenționat.

Oamenii ce au copii cu nevoi speciale nu au de la aceștia aceleași așteptări pe care le-ar avea de la niște copii fără anumite limitări. În același mod, Dumnezeu ne cunoaște, căci toți suntem ființe umane ce avem slăbiciuni înnăscute. Cu toate că suntem în proces de a fi transformați din slavă în slavă după chipul lui Isus Hristos (2 Corinteni 3:18), El știe că încă nu am ajuns acolo unde trebuie. Isus este un mare preot milostiv, care ne înțelege slăbiciunile și neputințele, iar El vrea ca noi să demonstrăm aceeași atitudine milostivă și plină de compasiune față de oamenii cu care venim în contact.

Eu consider că frica este „instrumentul de tortură al Satanei.” Atunci când cedăm în fața fricii, aceasta ne fură bucuria din tot ce facem. Frica este chinuitoare deoarece amenință cu pedeapsa, dar apostolul Ioan, sub inspirația Duhului Sfânt, a scris: „În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica.” (1 Ioan 4:18) Dumnezeu este Singurul care ne poate iubi în mod perfect și necondiționat, iar dragostea Lui alungă frica din inimile noastre. Atunci când știm că El ne acceptă pe deplin, teama că nu suntem suficienți va dispărea din viețile noastre.

Cred că invităm tot felul de neazuri dacă refuzăm să credem că Dumnezeu este mulțumit de noi numai datorită credinței noastre în Isus. Pe durata celor trei ani de lucrare a lui Isus pe pământ, de două ori s-a întâmplat ca o voce din cer să spună: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” (Matei 3:17; 17:5) Isus a primit cuvintele Tatălui Său. El nu le-a respins. Dacă ar fi făcut-o, ar fi avut parte de multe probleme. Trebuie să credem

că Dumnezeu ne iubește și ne aprobă. Desigur că nu e mulțumit întotdeauna de felul în care ne comportăm, fiindcă încă suntem în proces de maturizare spirituală, dar este mulțumit de noi ca indivizi care Îl iubesc și vor să facă ce este bine.

Îți recomand cu tărie să crezi și să spui încet în inima ta: „Dumnezeu este mulțumit de mine.” Poți merge chiar puțin mai departe și să rostești cu voce tare acest lucru atunci când ești singur. Asta te va ajuta să capeți încredere și te va elibera de teama că nu faci suficient.

*Trebuie să ai suficient curaj pentru a te încrede în iubire
încă o dată și mereu încă o dată.*

Maya Angelou

Frica de intimitate din cauza suferinței din trecut

Fie că este vorba de o prietenie nouă sau de chestiuni legate de dedicarea în relație, frica nu încetează să apară și să mă împiedice să am parte de o conexiune adevărată. Cu toate că relațiile încep cu entuziasm și bucurie, mintea mea mereu îmi joacă feste, lăsându-mă plină de neliniște, îndoială și neîncredere.

În adolescență, părinții mei au trecut printr-o perioadă dificilă atunci când mama mea a descoperit că tatăl meu o înșela. Această ruptură din cadrul micii noastre familii a dus și la alte schimbări în relațiile cu alte rude și prieteni de familie apropiați. După ce am început să ne obișnuim cu ideea că dinamica din sânul familiei noastre nu mai era la fel, au început să iasă la iveală multe adevăruri urâte.

În familia noastră, noi vorbeam deschis despre ceea ce simțeam. Aceasta deoarece mama mea a insistat să avem astfel de conversații. Tatăl meu și-a însușit un rol mult mai contemplativ, tăcut și secundar – multe dintre aceste trăsături de caracter regăsindu-se și în mine acum.

Eu discutam adesea despre aceste lucruri cu mama mea, dar niciodată cu tatăl meu, de parcă tăcerea sau un alt subiect de conversație ar fi fost o opțiune mult mai bună. Asta a dus la o mulțime de întrebări fără răspuns, unele dintre acestea rămânând la fel și în ziua de azi.

După ce am crescut, mi-am dat seama că nu vreau să ajung ca tatăl meu, aceasta fiind rădăcina fricii mele cu privire la relații. Vreau să mă pot implica în diferitele relații din viața mea, dar această frică este principala piedică în calea acestui lucru. Cel mai mult mi-ar plăcea să primesc niște răspunsuri de la tatăl meu ca să pot evita greșelile făcute de el; căci văd suferința și cicatricile lăsate în urmă. Însă gândul de a-i atrage atenția tatălui meu cu privire la aceste sentimente mă îngrozește.

Știu că e un lucru pe care trebuie să I-l încredințez lui Isus. Va trebuie să aleg libertatea în locul fricii, cerându-I să-mi dea înțelepciune și curaj – pentru a avea îndrăzneala de a trece peste această frică ce mă împiedică să am relații de lungă durată.

Ashley

CAPITOLUL 22

POȚI CONSTRUI RELAȚII SĂNĂTOASE

Eliberare de frica de a te încrede în Dumnezeu și în ceilalți

*Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiești pacea; da, pacea,
căci se încrede în Tine.*

Isaia 26:3

Oamenii temători nu pot avea încredere. Ei trăiesc în agonie deoarece încearcă încontinuu să-și poarte singuri de grijă, străduindu-se să se asigure că sunt în siguranță și încercând să nu le permită celorlalți să profite de ei. Oamenii care au fost răniți, abuzați, trădați sau părăsiți sunt în mod special înclinați să cadă victimă acestei frici. Amintirile suferințelor din trecut îi fac să trăiască într-un mod de autoapărare, care nu le permite niciodată să aibă încredere, să se relaxeze și să se bucure de viață.

Niciunul dintre noi nu are garanția că nu vom suferi niciodată sau că nu vom fi dezamăgiți. Însă ni s-a promis că, dacă ne încredem în Dumnezeu, El va judeca cu dreptate și ne va răzbuna mereu.

Trebuie să dezvoltăm o relație apropiată și bazată pe încredere cu Dumnezeu înainte de a putea face același lucru și cu oamenii. Multe versete ne îndeamnă să ne încredem în Dumnezeu, și, cu toate că pare ușor, adeseori, găsim că e un lucru greu de făcut.

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

Încrederea presupune că avem niște întrebări fără răspuns în viața noastră, cerându-ne să nu ne deranjeze faptul că nu știm când sau cum va face Dumnezeu ceea ce avem nevoie să facă. Trebuie să ne lăsăm grijile în seama Lui și să credem că El va avea grijă de noi (1 Petru 5:7).

Noi suntem creați pentru a fi conectați, nu pentru a fi singuri. Însă, dacă ne temem încontinuu că ceilalți vor profita de noi, atunci ne vom îndepărta de intimitate și vom prefera să punem distanță între noi și

Noi suntem creați pentru a fi conectați, nu pentru a fi singuri.

ceilalți oameni. Chiar dacă e posibil să avem niște relații, ne vom asigura că le vom păstra la o distanță care să ne

facă să ne simțim în siguranță. Chiar dacă le vom permite oamenilor să intre în viața noastră, niciodată nu vor fi destul de aproape pentru a avea o adevărată apropiere sau intimitate cu aceștia.

INTIMITATE CU DUMNEZEU

Isus nu a murit pentru ca noi să putem avea tipul nostru preferat de religie, ci ca să putem avea o relație apropiată, intimă, personală cu Dumnezeu prin El. Atunci când a venit pe pământ întrupat în om, Isus a avut relații personale cu o varietate de oameni, dar a putut face asta numai fiindcă avea o relație personală cu Tatăl Său ceresc.

Dumnezeu S-a apropiat deja de noi prin Hristos, iar acum și noi suntem invitați să ne apropiem de El:

Apropiati-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi.

Iacov 4:8

Ne putem deschide întreaga viață față de El fără a ne teme că vom fi respinși. El știe deja tot ce este de știut despre noi. El știe dinainte ce urmează să facem și să spunem. Un mod prin care ne putem apropia de Dumnezeu este să vorbim cu El despre absolut orice, fără nicio rețineră. Oricum, nu putem avea secrete față de

Dumnezeu, așa că ce rost are să încercăm să o facem?

Poți sta de vorbă cu Dumnezeu și-L poți asculta și tu pe El cum îți vorbește. El vorbește în multe feluri, dar poți învăța să-I recunoști vocea. Isus a spus că cei ce sunt ai Săi Îi cunosc vocea (Ioan 10:3-4).

Apostolul Pavel a spus că „scopul stabilit” al său era să-L cunoască pe Dumnezeu și să ajungă să cunoască puterea învierii Sale (Filipeni 3:10). El nu voia doar să știe despre Dumnezeu; el voia să-L cunoască pe Dumnezeu. Mulți oameni știu de Dumnezeu. Ei au auzit de El și e posibil chiar să creadă în existența Lui, dar nu L-au primit în inimile lor, încredințându-se în El pentru tot ce îi privește.

O relație intimă cu Dumnezeu și bazată pe încredere ne poate elibera de multe frici și tipare comportamentale chinuitoare. În contextul unei astfel de relații, putem înceta să mai încercăm să rezolvăm noi totul, putând începe să ne bucurăm de viață așa cum a intenționat Dumnezeu să o facem.

Nimeni nu știe să ne poarte de grijă mai bine decât Dumnezeu, iar El vrea să fie invitat să o facă. Isus a avut mereu încredere în Tatăl Său că-I va purta de grijă. Chiar și atunci când a fost maltratată și acuzată pe nedrept, El tot S-a încrezut în Dumnezeu Tatăl:

Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător.

1 Petru 2:23

Închipuiește-ți numai ce bucurie și ce eliberare ca să nu mai trebuiască să simți nevoia de a-ți purta singur de grijă și de a te apăra tot timpul de teamă să nu fii rănit sau ca ceilalți să nu profite de tine. Nu ar fi mult mai ușoară viața dacă nu ar mai trebui să te gândești cum să te răzbuni pe cel care te-a rănit? Gândește-te cât de liber te-ai simți dacă nu ai mai fi nevoit să te asiguri că acea persoană nu te va mai răni din nou fiindcă te încrezi în Dumnezeu să facă dreptate la timpul stabilit de El!

Îmi amintesc de câteva doamne care m-au rănit profund mai demult. Au trecut 10 ani pentru ca să-și ceară scuze, dar au făcut-o, în cele din urmă. Îmi amintesc foarte bine ce mi-a spus purtătoarea de cuvânt a aceluia grup: „Dumnezeu ne-a arătat că am greșit când am spus acele lucruri despre tine și pentru ce ți-am făcut și ne pare rău.” Dumnezeu mi-a făcut dreptate. Poate că nu atât de repede pe cât aș fi vrut eu, dar, cât am așteptat, El m-a învățat multe lecții valoroase despre iertare, despre cum să te rogi pentru dușmanii tăi și despre cum să îi iubești pe oamenii care sunt greu de iubit.

Dumnezeu m-a răzbunat de multe ori în viață și cred că va continua să o facă. Poate că și tu ai văzut cum Dumnezeu te-a răzbunat, dar, dacă nu, poți începe de azi să te încrezi în Dumnezeu în loc să încerci să faci totul singur.

PUTEM AVEA ÎNCREDERE ÎN DUMNEZEU CU ADEVĂRAT?

Cu siguranță că putem avea încredere în Dumnezeu! E posibil ca El să nu ne dea întotdeauna ceea ce vrem, dar, dacă nu o face, este pentru că are pregătit ceva mai bun pentru noi. Noi suntem grăbiți de obicei, dar Dumnezeu nu este, iar timpul stabilit de El este perfect. El preferă să facă o treabă de calitate în noi și în viețile noastre decât să Se grăbească.

Poate ne întrebăm dacă Dumnezeu va avea grijă de noi sau nu, dar singurul mod de a afla este să încercăm. Din proprie experiență, dar și din Cuvântul lui Dumnezeu, știu că El este de încredere,

Noi suntem grăbiți de obicei, dar Dumnezeu nu este.

dar mi-a trebuit ceva vreme până să fiu dispusă să renunț la eforturile mele pentru a vedea ce va face

Dumnezeu. Pot spune fără îndoială că nu m-a dezamăgit niciodată, surprinzându-mă adesea prin faptul că a făcut ceva mult mai bun

decât mi-aș fi imaginat eu vreodată.

În ultimele două zile am fost îngrijorată cu privire la o anumită situație, chiar dacă știu că nu ajută la nimic. De două ori L-am auzit pe Dumnezeu șoptindu-i inimii mele că se va ocupa El de tot, dar tot mi-a fost greu să nu mă îngrijorez. Situația a fost rezolvată în această dimineață și aș putea spune că s-a petrecut foarte ușor. Problema nu era deloc atât de gravă pe cât credeam, iar eu am fost din nou martora loialității lui Dumnezeu.

Dumnezeu este credincios și nu minte. Prin urmare, putem crede în promisiunile din Cuvântul Său, care sunt peste 5.000. El este un Dumnezeu al dreptății, ceea ce înseamnă că El va îndrepta întotdeauna tot ce este greșit în viețile noastre. El ne răsplătește pentru orice nedreptate suferită în trecut, dar numai dacă avem încredere că o va face.

Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor și voi încheia cu ei un legământ veșnic.

Isaia 61:8

Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că, dacă ne smerim sub mâna puternică a lui Dumnezeu, la vremea potrivită, El ne va înălța (1 Petru 5:6). A ne smeri înseamnă a sta culcați și a sta sub. Însă firea noastră trupească nu vrea să stea sub nimic; ea preferă să fie peste toate și să dețină controlul.

Isus le-a spus ucenicilor Săi că cel mai mare dintre ei „să fie ca cel mai mic și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește.” (Luca 22:26) Adică cei care sunt cu adevărat măreți vor sta sub mâna puternică a lui Dumnezeu, fără a încerca să facă totul după voia lor. Ei nu se vor duce singuri înainte de capul lor, ci vor aștepta ca Dumnezeu să îi promoveze. Ei nu vor încerca să se asigure că nimeni nu va mai profita de ei, căci au încredere că Dumnezeu îi protejează și le poartă de grijă.

Atunci când ne gândim mereu: „Mi-e teamă că, dacă am încredere, voi fi rănit”, vom trăi în nefericire. Vom deveni epuizați, căci mereu vom încerca să fim pe primul loc – la conducere, în vârf, înainte, primul, în control, cel care dă ordinele, concurând cu orice vrea să ne-o ia înainte și comparându-ne pe noi și statutul pe care îl avem în viață cu cel al celor din jur. Când procedăm astfel, nu încercăm decât să facem prin propriile puteri ceva ce numai Dumnezeu poate face și vom continua să ne chinuim până când ne vom smeri și vom înțelege cum stă treaba.

Cum funcționează asta în situații practice din viața de zi cu zi? Să zicem că joc golf cu Dave, iar el nu joacă prea bine. El începe să fie arțăgos cu mine fiindcă e frustrat din cauza felului în care joacă. Cum ar trebui să reacționez eu? Aș putea (și o fac adesea) să încep să mă cert cu el. Îmi spun: Nu te las să te porți cu mine așa și să scapi basma curată. Vechea mea fire spune: Dacă nu spun sau nu fac nimic, e posibil să se poarte așa în continuare. Sau m-aș putea ruga pentru Dave și să am încredere că Dumnezeu se va ocupa de această situație. Care dintre cele două variante pare a fi cea pașnică?

În zilele noastre, să înfrunți pe cineva care este nepoliticos sau răutăcios este modul corect de a proceda, dar sunt și momente în care ar trebui să fim milostivi față de cei care ne supără, amintindu-ne că nici noi nu ne purtăm așa cum trebuie întotdeauna. Dacă ne permitem să ne lăsăm călăuziți de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu în astfel de situații, vom face mereu ce este bine.

Adesea, când era acuzat de ceva rău, Isus nici măcar nu le răspundea celor care-L acuzau. El știa că Dumnezeu avea să se ocupe de aceștia la momentul potrivit și așa cum considera El că e nimerit. El era sigur de iubirea Tatălui Său și nu avea nevoie să Se apere fiindcă știa că Dumnezeu avea să-L apere.

URMEAZĂ-L PE ISUS

Ucenicii lui Hristos trebuie să se disciplineze și să pășească pe urmele Sale, rezolvând fiecare situație așa cum ar face-o El. Putem vedea că apostolul Pavel a procedat astfel și tot așa ar trebui să facem și noi. Unii dintre oamenii pe care s-a dus să-i ajute s-au purtat urât cu el. El a scris:

Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îi va răsplăti după faptele lui. Păzește-te și tu de el, pentru că este cu totul împotriva cuvintelor noastre. La întâiul meu răspuns de apărare, nimeni n-a fost cu mine, ci toți m-au părăsit. Să nu li se țină în socoteală lucrul acesta! Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit.

1 Timotei 4:14-17

Pavel a sacrificat și a suferit mult pentru a-i ajuta pe oameni, așa că ne putem închipui cât de tare l-a durut atunci când ei nu i-au luat apărarea la nevoie. E de remarcat faptul că răspunsul lui Pavel la această situație a fost de a-i ierta, iar drept urmare, Domnul a venit și i-a stat alături. Eu aș prefera ca Dumnezeu să-mi fie alături mai degrabă decât oamenii, tu nu?

Când facem lucrurile așa cum vrea Dumnezeu și nu cum vrem noi, ajungem mereu să ne bucurăm de ceea ce are El mai bun pentru viața noastră, iar asta include și eliberarea de teama ca nu cumva cineva să profite de

Oamenii cărora le este teamă ca nu cumva ceilalți să profite de ei nu pot aștepta ca Dumnezeu să îi răzbune atunci când sunt maltratați.

noi. Oamenii cărora le este teamă ca nu cumva ceilalți să profite de ei nu pot aștepta ca Dumnezeu să îi răzbune atunci când sunt maltratați. Aceștia se lasă copleșiți de emoții și încep să se poarte sub influența vechilor răni și temeri, în loc să se smerească și să aștepte după El.

ÎNCREDEREA ÎN OAMENI

Ne putem încrede pe deplin în Dumnezeu în orice situație, dar trebuie să fim mult mai precauți atunci când vine vorba de încrederea în oameni. Ne putem încrede în oameni și nu ar trebui să ne lăsăm mintea să se umple de suspiciune, dar, fiindcă toți oamenii au slăbiciuni, nu ne putem încrede în ei pe deplin. Ar trebui să fim conștienți că oamenii sunt imperfecti și este posibil să ne rănească uneori. Dacă avem așteptări nerealiste de la ceilalți, este posibil să fim dezamăgiți.

Intimitatea și relațiile apropiate pot fi păstrate, dar ar trebui să fim înțelepți atunci când avem de-a face cu alți oameni. Sunt lucruri pe care probabil nu ar fi bine să le încredințăm nimănui altcuiva în afară de Dumnezeu. Eu nu sunt neîncrezătoare față de nimeni dacă acea persoană nu mi-a dat un motiv întemeiat ca să fiu așa, dar nici nu am încredere în niciun om așa cum am încredere în Dumnezeu. Isus nu a fost neîncrezător cu ucenicii Săi, dar El „nu Se încredea în ei”, fiindcă înțelegea cum e firea umană și știa cum pot fi oamenii (Ioan 2:24). Încrederea noastră deplină ar trebui să fie rezervată numai pentru Dumnezeu, dar, cu siguranță putem avea relații apropiate, intime și cu oamenii. De fapt, avem nevoie de o astfel de apropiere cu familia și prietenii pentru a ne putea bucura pe deplin de viață.

Te încurajez să nu te izolezi de frica de a nu fi rănit sau ca ceilalți să nu profite de tine. Dezvoltă o relație intimă cu Dumnezeu și relații apropiate cu ceilalți oameni și, dacă este nevoie, „acționează în ciuda fricii”. Dacă o relație nu merge, nu presupune că la fel va fi și cu altele. Dumnezeu a pregătit niște oameni anume pentru tine, ca să-ți fie buni prieteni, așa că roagă-te și cere-I să te îndrume. Nu permite ca frica să te facă să te temi a avea încredere!

Nu-ți fie frică să renunți la ceva bun pentru a avea ceva mare.

John D. Rockefeller

Praștia

Când eram mică – aveam vreo opt sau nouă ani – îmi era extrem de frică de înălțimi. Eram deja la vârsta la care eram destul de înaltă pentru a mă da în montagnes russes și îmi amintesc că, într-un an, tata ne-a dus în vacanță pe mine și pe frații mei în Florida. El ne-a urcat în mașină și ne-a dus în oraș, unde am mers la periculoasa capcană a morții de oțel cunoscută sub numele de Praștia.

Structura masivă se înălța deasupra mea, doi stâlpi uriași fiind legați prin niște cabluri elastice de o sferă cu cadru de oțel în care încăpeau două persoane. Țin minte că mă simțeam minusculă privind în sus spre ea – chiar și mai mică atunci când țipetele amestecate de groază cu bucurie se răsfărgeau în jos, în timp ce pasagerii Praștiei erau aruncați în sus.

Mă pregăteam să plec, dar rânjetul de pe fața tatălui meu mi-a arătat că el avea altă idee. Ghici cine a urmat la rând? Da!

Am încercat tot felul de scuze, orice pentru a evita să-mi înfrunt frica. Ce poate fi mai rău decât să cazi din cer? Îți spun eu: să fii aruncat spre cer mai întâi. În cele din urmă, tatăl meu a spus: „Este alegerea ta, dar să fii sigură că nu vei regreta mai târziu fiindcă ai ratat ceva distractiv.”

Câteva minute mai târziu, eram legată în micuța cabină a sferei. Am apucat barele cu mâinile atât de strâns, încât articulațiile degetelor mi s-au albit. Următoarele 30 de secunde au trecut fulgerător: o smucitură scurtă a mecanismului de lansare; o forță uriașă apăsându-se tare pe mine în timp ce eram trimiși tot mai sus; tatăl meu răzând isteric, în timp ce eu mă țineam agățată cu toată puterea. Iar apoi s-a terminat.

Mă simțeam mult mai ușoară când am atins pământul – exaltată chiar. Mă simțeam mândră. Frica nu-mi dispăruse complet, dar reușisem să o înfrunt. Avusesem încredere în tatăl meu când mi-a fost frică, iar el nu m-a dezamăgit. Drept urmare, am fost răsplătită cu o amintire plină de bucurie și cu un dram de creștere personală. Ne-am mai dat cu Praștia de încă trei ori în acea zi.

Acum mă gândesc la acea întâmplare de câte ori trec prin perioade dificile. Când mă confrunt cu îndoială sau teamă, fac tot posibilul să aleg credința – nu în tatăl meu pământesc, ci în Tatăl meu ceresc. E posibil să nu știu mereu care va fi rezultatul atunci când mă pasc frica

sau îndoiala, dar știu că pot privi în urmă atunci când picioarele îmi ating pământul și văd loialitatea Sa pe tot parcursul drumului meu.

Shiloh

CAPITOLUL 23

POȚI SĂ TE ODIHNEȘTI ÎN PROMISIUNEA VEȘNICIEI

Eliberare de frica de moarte

Și să izbăvească [să elibereze complet] pe toți aceia care, prin frica [chinuitoare a] morții, erau supuși robiei toată viața lor.

Evrei 2:15, Biblia amplificată

Cuvântul moarte este definit în dicționarul Vine's Complete Expository drept: „separarea sufletului (partea spirituală a omului) de corp (partea materială), cea din urmă încetând să mai funcționeze și devenind țărână.” Dacă ar fi să căutăm cuvântul moarte în majoritatea dicționarelor, vom găsi un înțeles apropiat de această încetare a existenței, dar, după cum vedem din dicționarul Vine's Complete Expository, sensul biblic al morții nu spune că încetăm să existăm, ci că trupurile noastre încetează să mai funcționeze. Chiar dacă trupul încetează să mai existe, sufletul rămâne. Sufletul nostru reprezintă viața noastră interioară și e format din emoțiile noastre, din dorințe, gânduri, închipuiri și voință. Am putea spune că acesta este adevăratul nostru sine! Așa că noi nu încetăm să existăm atunci când murim; numai trupurile noastre mor.

Dumnezeu ne-a promis nouă, credincioșilor, că, după ce viețile noastre pe pământ se vor sfârși, vom primi trupuri noi, de slavă. Vom

merge în rai pentru a fi cu El pe veci! A fi în rai pare a fi minunat:

El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.

Apocalipsa 21:4

Nimeni nu poate funcționa pe tărâmul pământesc fără un trup în carne și oase. Tocmai de aceea Și-a trimis Dumnezeu Fiul ca să ne ajute și să ne elibereze de frica de moarte, murind în locul nostru și plătind pentru păcatele noastre. Pentru a putea face asta, avea nevoie de un trup fizic. El a trecut prin tot ce trecem noi, oamenii, fiindcă a avut un corp omenesc, dar El era Dumnezeu pe deplin în acel corp. Faptul că Isus a murit pentru noi nu înseamnă că trupurile noastre nu vor mai muri, ci înseamnă că nu mai trebuie să ne fie frică de moarte fiindcă știm ce ni se va întâmpla din clipa în care vom părăsi această viață: Îl vom vedea pe Dumnezeu față în față. Pentru aceia dintre noi care L-am acceptat pe Isus ca Domn și Mântuitor al lor, bucuria de a trăi în prezența Sa va fi prea uimitoare să o putem înțelege până când vom ajunge să o trăim.

Nimeni nu vrea să moară înainte să-i fi sosit timpul, dar nu trebuie să fim înspăimântați de moarte. Aceasta înseamnă numai

Noi știm ce ni se va întâmpla din clipa în care vom părăsi această viață: Îl vom vedea pe Dumnezeu față în față.

că ne părăsim locuința temporară de pe pământ pentru a ne duce în locuința noastră veșnică din cer. Ar trebui să ținem minte mereu că viața aceasta este

temporară; această lume nu este adevărata noastră casă. Tocmai de aceea nu suntem niciodată mulțumiți în proporție de 100% de nimic. Sufletul nostru tânjește să trăiască în prezența lui Dumnezeu, într-o atmosferă de pace și iubire deplină. Veșnicia este scrisă în inimile noastre (Eclesiastul 3:11). Chiar și cei care nu

cred în Dumnezeu tânjesc după același lucru; însă ei nu știu acest lucru. Tocmai de aceea, ei încearcă să înlocuiască această dorință cu lucruri, bani, succes și alte resurse. Chiar și creștinii tind să facă la fel, cel puțin, pentru o vreme, până când își dau seama că nu vor altceva, ci vor mai mult din Isus.

Nu este greșit să vrei să te bucuri de lucrurile bune pe care ți le oferă viața de pe pământ, dar nu ar trebui niciodată ca acestea să fie mai presus de Dumnezeu. Păstrează-L pe Dumnezeu pe primul loc întotdeauna și atunci vei ajunge la locul potrivit după ce vei muri.

Fiindcă fiecare om, fără excepție, va muri la un moment dat, nu este înțelept ca toată viața să îți fie frică de ceva ce oricum nu poți evita. Eu aș crede că oricine știe că va merge în rai nu ar trebui să se teamă de moarte, dar mulți se tem.

APOSTOLUL PAVEL A VORBIT DESPRE MOARTE

Pavel a scris: „Căci, pentru mine, a trăi este Hristos și a muri este un câștig.” (Filipeni 1:21) El era pregătit să moară oricând ar fi vrut Domnul să-l ia, dar voia și să continue să-i ajute pe oameni. El a spus că era „strâns” între cele două opțiuni (Filipeni 1:23). Dorința lui era să plece și să fie cu Hristos, căci așa ar fi fost mai bine. Însă el a înțeles că a rămâne în trup era o mai mare necesitate pentru oamenii cărora le slujea (Filipeni 1:23-24). Cu siguranță, Pavel nu părea să se teamă de moarte.

Observ că, pe cât înaintez în vârstă, cu atât mai mult îmi doresc să plec din această lume și să scap de suferințele acesteia ca să fiu cu Domnul. Însă, asemenea lui Pavel, vreau să rămân pe pământ atât cât vrea Dumnezeu pentru a încheia drumul pe care mi l-a pus înainte. Vreau să îmi închei cursa de aici, dar nu îmi este frică de moarte.

Când Pavel le-a scris corintenilor despre moarte și înviere, le-a explicat că, și atunci când o sămânță este plantată în pământ, aceasta

moare, sau încetează să mai existe ca sămânță, dar apoi este înviată sau iese din pământ sub o cu totul altă formă (1 Corinteni 15:36-38). Nu știi cum este în cazul tău, dar eu aștept cu nerăbdare să văd cum va fi trupul meu de slavă. Nu cred că va avea celulită, nici nu va avea probleme cu calorile, nici nu va fi obosit, nu va avea gripă și nici nu va avea nevoie de o înlocuire de șold!

CUM E TREABA CU IADUL?

Desigur că preferăm să nu ne gândim la iad și, dacă L-ai primit pe Isus ca Mântuitor și Domn, atunci nu ai de ce să te gândești la acesta, ci numai să fii foarte bucuros că nu vei ajunge acolo. Însă necredincioșii ar trebui să fie îngrijorați.

Mulți oameni nu cred în existența iadului deoarece ei nu cred că un Dumnezeu al iubirii ar trimite pe cineva într-un loc atât de îngrozitor. Adevărul este că Dumnezeu nu trimite pe nimeni acolo. Oamenii au ales să meargă acolo prin modul lor de viață.

Da, e adevărat că Dumnezeu este iubire, dar El este și drept. Păcatul necesită o jertfă pentru a putea fi iertat, iar Isus a venit și S-a jertfit pentru păcatele noastre (Isaia 53:5-12; Efeseni 5:2; 1 Ioan 4:10). El ne-a răscumpărat nouă datoria. El ne-a luat locul și a suferit în numele nostru. Isus a făcut asta pentru orice om care a trăit vreodată, dar, pentru a putea primi darul Său, trebuie să credem în El și în ceea ce a făcut pentru noi. Dumnezeu nu vrea ca cineva să piară (2 Petru 3:9), dar cei care refuză să creadă în El s-au condamnat singuri la iad.

Știi că este un subiect neplăcut. Nici mie nu îmi place să scriu despre asta, dar trebuie să fim conștienți de posibilitatea existenței iadului. Am citit mai demult că, în cele patru evanghelii, sunt 60 de versete despre iad, toate cuprinzând cuvintele lui Isus.

Referitor la iad, Isus a spus: „Vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.” (Luca 13:28) Pare a fi o nefericire extremă. Știm ce este plânsul,

dar ce o fi oare scrâșnirea dinților? Înseamnă să îți freci dinții unii de alții, în timp ce ții maxilarul foarte strâns. Facem asta atunci când resimțim o durere cumplită. Conform altor descrieri din Biblie, iadul va fi plin de foc (Matei 25:41; Marcu 9:43; Iuda 7). Mai spune și că păcătoșii care nu se căiesc vor fi aruncați în lacul de foc (Apocalipsa 20:15).

Una dintre pildele lui Isus ne arată foarte clar că există atât raiul, cât și iadul, și că cei din iad pot vedea ce se întâmplă în rai (Luca 16:19-31). Pilda aceasta vorbește despre un om bogat care purta cele mai fine haine și petrecea cu lux în fiecare zi. La poarta lui, niște oameni lăsaseră un sărac pe nume Lazăr, care era plin de bube și care își dorea să se poată hrăni cu resturile de la masa bogatului. În plus, până și câinii veneau și-i lingeau bubele. Săracul a murit, iar îngerii l-au dus alături de Avraam. A murit și bogatul și a fost îngropat. Fiind în iad și chinuit cumplit, bogatul a ridicat ochii și l-a văzut pe Avraam în depărtare, cu Lazăr lângă el. Atunci, el a strigat: „Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.” (Luca 16:24)

Știm din această pildă că oamenii din iad îi puteau vedea pe cei din rai. Cred că e o adevărată tortură să fii în iad și să trebuiască să te uiți la tot ce ai ratat. Bogatul s-a

simțit bine pe pământ, fără nicio grijă față de ceilalți, care sufereau, iar acum primea pedeapsa pe care o merita. Săracul, pe de altă parte, își primise răsplata în rai.

Putem vedea că există și raiul și iadul. Iadul este un loc unde nu vrem să ajungem, așa că este important să luăm decizii corecte cât mai putem.

Există și raiul și iadul. Iadul este un loc unde nu vrem să ajungem, așa că este important să luăm decizii corecte cât mai putem.

ÎNVIERE

Isus a murit în locul nostru, luând asupra Sa pedeapsa pentru păcatele noastre, dar, din fericire, povestea nu se încheie cu moartea Lui. În a treia zi după ce a murit și a fost îngropat, El a înviat (Luca 24). Moartea nu L-a putut doborî și nici pe noi nu ne poate doborî dacă credem în Isus. Moartea nu a avut nicio putere asupra Lui și nu are nicio putere asupra noastră, cu excepția puterii pe care i-o oferim noi atunci când ne temem de ea cât suntem încă în viață.

Musulmanii cred în învățăturile unui profet numit Mahomed, care este mort. Budiștii cred în învățăturile unui om pe nume Siddhartha Gautama, cunoscut și drept Buddha, care e și el tot mort. Multe alte religii sunt bazate pe credința în cineva care este mort, dar creștinii cred în Isus, care este viu!

Credincioșii nu au nevoie de nicio dovadă cu privire la înviere, căci dovada este în inimile noastre. Însă, pentru cei care nu cred, e de ajutor să știe că există dovezi ale învierii. Avem numeroase relatări despre înviere oferite de ucenicii lui Hristos, dar și de soldații romani care păzeau mormântul. Aceștia au văzut mormântul gol, în care rămăseseră hainele de înmormântare, precum și năframa de înmormântare care îi acoperise fața și care fusese lăsată deoparte frumos împăturită (Ioan 20:6-7).

Oare are vreo importanță faptul că acea năframă era împăturită? De curând, am citit un articol ce prezenta un frumos adevăr cu privire la acest aspect. Pentru ca mesajele Lui să ajungă cât mai departe, Isus a folosit multe pilde și referințe culturale. În vremea Sa, slujitorul pregătea mesele pentru stăpânul său și nu îndrăznea să se atingă de masă până ce stăpânul nu termina de mâncat. Dacă stăpânul mânca, lua șervetul, își ștergea barba și mâinile, cocoloșea șervetul și apoi îl pune pe masă, însemna că terminase de mâncat și totul putea fi strâns. Însă, dacă împătura șervetul, niciun slujitor nu se atinge de masă, căci șervetul împăturit însemna „Voi reveni!”

Ne-a lăsat Isus un mesaj prin această năframă împăturită? Eu așa cred. Eu cred că tot ce a făcut Isus a avut un anumit scop, așa cum avea și această năframă împăturită. Isus a promis că se va întoarce după noi, așadar, știm că moartea nu are ultimul cuvânt.

Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

Ioan 14:1-3

Mulți oameni își petrec întreaga viață fiind înspăimântați de moarte. William Randolph Hearst a fost un om extrem de bogat care a construit și a trăit într-o casă plină cu lucruri frumoase. Atunci când venea cineva în vizită, el avea o regulă strictă: nimeni nu avea voie să vorbească și nici măcar să pomenească despre moarte. În fiecare noapte, după ce se ducea la culcare, el se chinuia grozav la gândul că ar fi putut muri în timpul nopții. Însă, în mod interesant, frica lui Hearst de moarte tot nu l-a împiedicat să moară. Însă i-a distrus bucuria de a trăi.

Pe de altă parte, avem mărturiile multor alți oameni, cum ar fi apostolul Pavel, care erau gata să părăsească acest pământ oricând. Ioan Gură de Aur, părintele Bisericii timpurii, a urmărit cu zel reformarea Bisericii, înfuriind-o pe împărăteasa Eudoxia, care l-a trimis în exil de multe ori. El a spus:

Atunci când părăsim acest pământ, viața noastră abia începe.

„De ce m-aș teme? De moarte? Voi știți, doar, că Hristos este viața mea, pe care o voi câștiga prin moarte.”

Să privim mai degrabă spre rai, în loc să ne temem de moarte, căci, atunci când părăsim acest pământ, viața noastră abia începe.

NE ESTE FRICĂ DE MOARTE, SAU DE PROCESUL DE A MURI?

Gândindu-mă la momentul morții mele, pot spune cu sinceritate că nu îmi este frică de moarte deloc, dar sper că procesul în sine nu va fi prea dureros. Odată mă aflam într-un avion destul de mic, alături de încă o persoană. Brusc, fără ca piloții să aibă vreo explicație, avionul a început să coboare foarte rapid și ne gândeam că probabil aveam să ne prăbușim. Ne-am ținut de mâini și ne pregăteam să-L întâlnim pe Isus, dar recunosc că singurul gând care mi-a trecut prin minte a fost: „Mă întreb dacă va dura foarte tare.”

Cred că majoritatea dintre noi ne rugăm ca, atunci când ne va sosi ceasul, să ne ducem la culcare, iar apoi să ne trezim direct în rai, sau ca Dumnezeu să ne ia rapid, fără a suferi de vreo boală îndelungată. De ce să nu ne rugăm pentru ce e cel mai bine? Însă mai trebuie să știm că, oricum va fi procesul morții în sine pentru fiecare dintre noi, Dumnezeu va fi cu noi și ne va conduce acasă la momentul potrivit.

Am auzit multe relatări despre oameni care, pe patul morții, au spus: „Isus a venit după mine acum. Trebuie să plec.” Nimeni nu poate scăpa de moarte. Chiar dacă e posibil să ne fie frică de acest necunoscut, avem siguranța învierii și a raiului, iar acesta este un motiv de sărbătoare!

REMARCI DE ÎNCHEIERE

Este nevoie de curaj pentru a te maturiza și a deveni cine ești cu adevărat.

E. E. Cummings

Toți ne confruntăm cu frica, dar putem învăța să nu îi permitem să ne dicteze ce decizii să luăm sau să ne conducă viața. Nu cred că frica are cum să dispară complet din viața cuiva, dar putem și ar trebui să ne împotrivim acesteia. Dacă trebuie să faci ceva cu teamă doar pentru a face acel lucru, adună-ți tot curajul de care dispui și fă un pas prin credință. Cu siguranță că eu nu aș face ceea ce fac în prezent dacă nu aș fi acționat atunci când am crezut că asta voia Dumnezeu să fac, chiar dacă frica țipa la mine din răspuțeri: „Vei eșua!”. O veche zicală spune: „Dacă nu reușești din prima, încearcă din nou și din nou.” Însă eu spun că, dacă nu reușești din prima, înseamnă că ești normal! Continuă să încerci până îți găsești locul în viață.

În încheierea acestei cărți, vreau să te încurajez să nu permiți ca frica de a nu fi diferit să-ți fure destinul. Pentru a putea fi cine ești cu adevărat, trebuie să înțelegi că niciodată nu vei fi ca altcineva, căci nu ai cum. Tu ești unic și tocmai asta te face special. Ralph Waldo Emerson a scris: „Orice ar fi omul, trebuie să fie un nonconformist.” Este foarte important să nu ne cheltuim timpul și energia încercând să fim ca ceilalți oameni.

Oamenii vor să fie liberi să fie individuali, dar, cu toate acestea, le este frică să fie diferiți. De ce? Fiindcă, în trecut, au fost respinși

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

deoarece nu corespundeau cu ceea ce credeau ceilalți că ar fi trebuit să fie sau să facă.

Firea omenească îi face pe oameni să se teamă de durerea provocată de respingere, așa că ne conformăm. Mulți descoperă că atunci când ne conformăm suntem în siguranță. Isus, apostolul Pavel și oricine a reușit vreodată să realizeze ceva important au fost nonconformiști cu toții. Noi trebuie să fim transformați după chipul lui Isus, dar nu trebuie să ne conformăm niciodată acestei lumi (2 Corinteni 3:18; Romani 12:2).

Tind să cred că dacă reușim să învingem frica de a fi diferiți, devenind cine suntem cu adevărat, atunci vom reuși să învingem orice altă frică ce ne va da târcoale.

Mă rog ca această carte să te fi ajutat și că o va face în continuare. Trăiește-ți viața cu îndrăzneală și bucură-te de ea!

VERSETE PLINE DE PUTERE CARE SĂ TE AJUTE SĂ ÎNFRUNȚI FRICA

Nimic nu te va ajuta să înfrunți tentația de a te teme și să acționezi în ciuda fricii precum puterea Cuvântului lui Dumnezeu. Te încurajez să citești, să meditezi la și chiar să înveți pe de rost aceste versete, ca să îți le poți reaminti cu ușurință ori de câte ori frica începe să îți se ivească în inimă.

În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste.

1 Ioan 4:18

Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.

2 Timotei 1:7

Nu îți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te”? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul Dumnezeul tău este cu tine în tot ce vei face.

Iosua 1:9

Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.

Isaia 41:10

Acum, așa vorbește Domnul, care te-a făcut, Iacove, și Cel ce te-a întocmit, Israele: „Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu.”

Isaia 43:1

Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

Romani 8:38-39

Domnul este de partea mea, nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă niște oameni?

Psalzii 118:6

Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

Ioan 14:27

Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine.

Psalzii 56:3

Domnul Însuși va merge înaintea ta, El Însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te înspăimânta!

Deuteronomul 31:8

Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.

Isaia 26:3

Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.

1 Petru 5:7

Domnul este lumina și mântuirea mea. De cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele. De cine să-mi fie frică?

Psalmii 27:1

Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiiua Ta mă mângâie.

Psalmii 23:4

Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

Matei 6:34

„Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi”, zice Domnul, „gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.”

Ieremia 29:11

AI O RELAȚIE ADEVĂRATĂ CU ISUS?

Dumnezeu te iubește! El te-a creat să fii un individ special, unic, deosebit, având un plan și un scop specific pentru viața ta. Prin intermediul unei relații personale cu Dumnezeuul tău Creator, poți descoperi un mod de viață care îți va mulțumi sufletul pe deplin.

Oricine ai fi, orice ai fi făcut, oriunde te-ai afla acum în viață, dragostea și harul lui Dumnezeu sunt mai mari decât păcatele tale – greșelile tale. Isus Și-a dat viața de bunăvoie pentru ca tu să poți fi iertat de Dumnezeu și să ai o viață nouă în El. El așteaptă numai ca tu să-L inviți să fie Mântuitorul și Domnul tău.

Dacă ești pregătit să îți dedici viața lui Isus și să-L urmezi, nu trebuie decât să-I ceri să-ți ierte păcatele și să-ți dea un nou început în viața pe care trebuie să o trăiești. Începe prin a rosti această rugăciune...

Doamne Isuse, Îți mulțumesc că Ți-ai dat viața pentru mine și că mi-ai iertat păcatele ca să pot avea o relație personală cu Tine. Îmi pare sincer rău pentru greșelile pe care le-am făcut și știucă am nevoie de Tine ca să mă ajuți să trăiesc așa cum trebuie.

Cuvântul Tău spune în Romani 10:9: „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” Cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și Te mărturisesc ca Domn și Mântuitor al meu. Ia-mă așa cum sunt și lucrează în inima mea, făcându-mă persoana care vrei Tu să fiu. Vreau să trăiesc pentru Tine, Isuse, și sunt foarte recunoscător că îmi oferi un nou început în viața mea cea nouă alături de Tine astăzi.

Te iubesc, Isuse!

ACȚIONEAZĂ ÎN CIUDA FRICII

Este uimitor să știm că Dumnezeu ne iubește atât de mult! El vrea să aibă o relație profundă și intimă cu noi, care să crească în fiecare zi, pe măsură ce ne petrecem timpul cu El în rugăciune și studiu biblic. Vrem să te încurajăm în viața ta cea nouă alături de Hristos.

Te rugăm să vizitezi site-ul joycemeyer.org/salvation pentru a cere cartea lui Joyce A New Way of Living, acesta fiind darul nostru pentru tine. Mai avem și alte resurse gratuite online care să te ajute să progresezi în a obține tot ce are Dumnezeu pregătit pentru tine.

Felicitări pentru noul tău început în viața alături de Hristos! Sperăm să primim vești de la tine cât mai curând.

Despre autoare

Joyce Meyer este unul dintre învățătorii biblici de renume mondial. Fiind autoare de bestseller în lista The New York Times, cărțile lui Joyce au ajutat milioane de oameni să găsească speranță și restaurare prin Isus Hristos. Emisiunile lui Joyce, Bucură-te de fiecare zi și Everyday Answers with Joyce Meyer sunt difuzate în toată lumea prin televiziune, radio și Internet. Prin intermediul lucrării Joyce Meyer Ministries, Joyce predică în toată lumea despre mai multe subiecte, preocupându-se mai ales de modul în care Cuvântul lui Dumnezeu poate fi aplicat în viața noastră de zi cu zi. Stilul său de comunicare sincer îi permite să vorbească deschis și în mod practic despre experiențele ei, astfel încât și alții să poată aplica în viețile lor ceea ce a învățat ea.

Joyce a scris peste 100 de cărți, care au fost traduse în mai mult de 100 de limbi, iar peste 65 de milioane de cărți ale sale au fost distribuite în toată lumea. Printre cele mai bine vândute se numără: Power Thoughts; Femeia încrezătoare; Look Great, Feel Great; Starting Your Day Right; Ending Your Day Right; Approval Addiction; How to Hear from God; Beauty for Ashes; Câmpul de bătălie al minții.

Pasiunea lui Joyce de a ajuta oamenii suferinzi stă la baza viziunii lucrării Hand of Hope, care este lucrarea de misiune a organizației Joyce Meyer Ministries. Lucrarea noastră de misiune, Hand of Hope, oferă ajutor umanitar la nivel global prin programe de oferire de hrană, asistență medicală, construirea de orfeline, ajutor în cazuri de calamitate, intervenție și reabilitare a victimelor traficului de persoane și nu numai – împărțând mereu dragostea și Evanghelia lui Hristos.

„*Bucură-te în fiecare zi*”, programul ei de televiziune și radio este difuzat în întreaga lume și are o audiență potențială de trei miliarde de oameni. De la lupta ei cu cancerul de sân până la problemele zilnice ale vieții, Joyce Meyer vorbește într-un mod deschis și practic, despre experiențele personale pentru ca alți creștini să se bucure de libertate în viață.

Puteți viziona, în fiecare săptămână, emisiunea „*Bucură-te în fiecare zi*” pe canalul **Alfa Omega TV** (informații despre difuzare: www.alfaomega.tv, la secțiunea ProgramTV).

Emisiunile ei pot fi vizionate online în limba română pe:

- www.alfaomega.tv/mediacenter
- www.facebook.com/JoyceMeyerMinistriesRomania
- YouTube: Joyce Meyer Ministries Romania

Date de contact pentru România:

e-mail: joyce.meyer@alfaomega.tv

telefon: +(40) 256-284.913

Mesajele lui Joyce Meyer pot fi vizualizate într-o varietate de limbi la adresa: tv.joicemeyer.org

Sediul central:

Joyce Meyer Ministries

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

U.S.A. +(1) 636-349.0303

www.joicemeyer.org

Informații recepție canal satelit Alfa Omega TV:

www.alfaomega.tv/receptie

OFERIM GRATUIT CĂRȚI SCRISE DE JOYCE MEYER

ÎN LIMITA STOCURILOR DISPONIBILE

Trebuie doar să ne contactezi la comenzi@alfaomega.tv, sau la telefon 0256-284.913. Ne-ar bucura dacă ne-ai putea scrie și câteva rânduri despre cum vezi tu emisiunile lui Joyce sau alte impresii personale.

Joyce ar fi extrem de bucuroasă să primească mesajele și părerile telespectatorilor.

VORBIND DESCHIS DESPRE...

o nouă serie de cărți scrise de binecunoscuta autoare Joyce Meyer, concentrându-se asupra biruinței în lupta cu emoțiile prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu.

1. Vorbind deschis despre depresie
2. Vorbind deschis despre descurajare
3. Vorbind deschis despre stres
4. Vorbind deschis despre singurătate
5. Vorbind deschis despre nesiguranță
6. Vorbind deschis despre frică
7. Vorbind deschis despre îngrijorare

De asemenea, puteți descărca gratuit varianta electronică a seriei „Vorbind deschis despre...”, la adresa: www.alfaomega.tv/viata-spirituala/vorbind-deschis-despre.

Alte cărți gratuite de Joyce Meyer publicate de Alfa Omega Publishing:

1. Spune-le că îi iubesc
2. Încredere nezdruccinată
3. Pacea
4. Când, Dumnezeule, când?

5. De ce, Dumnezeule, de ce?
6. Vindecarea sufletului unei femei
7. Promisiuni pentru fiecare zi - devoțional
8. Un nou mod de viață
9. Speranță în vremuri dificile
10. Mai aproape de Dumnezeu cu fiecare zi
11. Acționează în ciuda fricii

JOYCE MEYER
resurse video pe DVD

- O viață - povestea lui Joyce Meyer (1 DVD/15 lei)
- Câmpul de bătălie al minții (2 DVD-uri/20 lei)
- Nu mai fi supărat pe tine însuși (1 DVD/15 lei)
- Scapă de teamă și îngrijorare (1 DVD/15 lei)
- Fii încrezător! (1 DVD/15 lei)
- Setul complet (80 lei)

La comanda setului complet, taxa de expediere este GRATUITĂ

Pentru comenzi:

www.alfaomega.tv/librarie | 0256/284.913 | comenzi@alfaomega.tv

Câmpul de bătălie al minții (Carte)

Autoarea îți arată cum să îți schimbi viața schimbându-ți gândurile. Ea te învață cum să faci față miilor de gânduri pe care le ai în fiecare zi și cum să îți faci mintea să gândească cum gândește Dumnezeu.

